

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝ'

Τρίτη 12 Απριλίου 2005

Αθήνα, σήμερα στις 12 Απριλίου 2005, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.17' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Άγγελο Μανωλάκη, Βουλευτή Κορινθίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Εύβοιας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ – ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αρτεμίσίου Εύβοιας ζητεί την αποπεράτωση του δικτύου ηλεκτροδότησης του οικισμού Τσαπουρινιάς Αρτεμίσίου.

2) Η Βουλευτής Εύβοιας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ – ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου Κηρίνου Εύβοιας ζητεί την άμεση τοποθέτηση παιδιάτρου στο Κέντρο Υγείας Μαντουδίου Εύβοιας.

3) Ο Βουλευτής Πέλλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η εξαίρεση του Νομού Πέλλας από την ενίσχυση επενδυτικών δραστηριοτήτων των επιχειρήσεών του.

4) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων (ΓΟΕΒ – ΤΟΕΒ) Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί οικονομική ενίσχυση για τον ΓΟΕΒ Αχελώου κλπ.

5) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αναγκαιότητα εγκατάστασης αναμεταδότη της ΕΡΤ στην περιοχή Καμαρούλα Αιτωλ/νίας.

6) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο θέμα του αναδασμού του κάμπου της Γουργουβλής, Δήμου Ανακτορίου.

7) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε

ζήτημα πληρωμής προμηθευτών του Βενιζελείου Νοσοκομείου.

8) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η ένταξη του Εμπορευματικού Κέντρου Νομού Κοζάνης στον εθνικό σχεδιασμό του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

9) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η κατασκευή έργων οδοποιίας στην ευρύτερη περιοχή του Δήμου Πτολεμαΐδας.

10) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε οικονομικά και εργασιακά θέματα των Συνοριακών Φυλάκων.

11) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγίων Κων/νου και Ελένης Βόλου Μαγνησίας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την αποπεράτωση του κτιρίου στο οποίο θα στεγασθεί Πνευματικό Κέντρο στο Βόλο.

12) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Επαρχίας Ελασσόνας ζητεί την επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης πετρελαίου στους καπνοπαραγωγούς της περιοχής του.

13) Ο Βουλευτής Περιφέρειας Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Παλλήνης Αττικής ζητεί την άμεση κατασκευή του αποχετευτικού δικτύου της περιοχής του.

14) Ο Βουλευτής Περιφέρειας Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Παλλήνης Αττικής ζητεί την κατασκευή αντικατολισθητικών έργων επί της οδού Κύπρου στο Πανόραμα Παλλήνης Αττικής.

15) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ελλήνων Εκπαιδευτικών Νομού Αργυροκάστρου ζητεί τη στήριξη και αναβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης στους Έλληνες μαθητές της Αλβανίας.

16) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Παμβώτιδος Ιωαννίνων ζητεί να του μεταβιβασθεί οριστικά η κυριότητα κοινόχρηστης εποικιστι-

κής έκτασης.

17) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ – ΗΛΙΑΚΗ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η στήριξη της λειτουργίας των ελληνικών σχολείων στη Γερμανία.

18) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου Κηρίνου Εύβοιας ζητεί την άμεση τοποθέτηση παιδιάτρου στο Κέντρο Υγείας Μαντουδίου Εύβοιας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 5397/23-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Έξαρχου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1353B/17-12-04 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, σας γνωρίζουμε ότι:

Για την περιφέρεια Θεσσαλίας έχει ολοκληρωθεί ο χωροταξικός σχεδιασμός σε στρατηγικό επίπεδο με τη θεσμοθέτηση του αντίστοιχου Περιφερειακού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (αρ. απόφασης Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ 25292/25.06.2003 - ΦΕΚ 1484/Β/04).

Το εν λόγω Πλαίσιο για τις παραλιακές περιοχές του Ν. Λάρισας (από Καστρί Λουτρό μέχρι Πολυδένδρι) αναφέρει:

Σχετικά με τον τουρισμό και τη Β' Κατοικία ότι: «Δύο είναι οι ευρύτερες ζώνες που συγκεντρώνουν σημαντικής έκτασης και αξίας φυσικό απόθεμα, με σημαντικούς ιστορικούς και καθιερωμένους τουριστικούς προορισμούς βουνού και θάλασσας. Η πρώτη παρακολουθεί το τόξο Όλυμπος-Όσσα-Μαυροβούνι-Πήλιο-Σποράδες στα ανατολικά της περιφέρειας και η δεύτερη στα δυτικά αποτελεί τμήμα της οροσειράς της Πίνδου, περιλαμβάνοντας και τα Μετέωρα, τον Κόζιακα, τις περιοχές των λιμνών Πλαστήρα και Σκοκόβου κλπ..

Οι περιοχές που περιλαμβάνονται στις ζώνες αυτές διακρίνονται, με διαβαθμίσεις, σε δύο γενικές κατηγορίες:

Α) Τις περιοχές που εμφανίζουν ήδη έντονες τάσεις ανάπτυξης και κατά συνέπεια προβλήματα σύγκρουσης χρήσεων. Στην κατηγορία αυτή κατατάσσονται τα Νησιά, το Πήλιο, τα παράλια του Ν. Λάρισας, η Καλαμπάκα (Μετέωρα), και στην Πίνδο περιοχές όπως η Λίμνη Πλαστήρα και το Πετρούλι.

Β) Τις υπόλοιπες, ορεινές - ημιορεινές περιοχές, με προβλήματα ανάπτυξης, στις οποίες ουσιαστικά περιλαμβάνεται όλη η ορεινή περιμετρική ζώνη της Περιφέρειας.

Ιδιαίτερη περίπτωση αποτελεί η περιοχή των εκβολών του Πηνειού ποταμού, όπου λόγω της ευαισθησίας του περιβάλλοντος μεγιστοποιούνται τα δυσμενή αποτελέσματα των οικιστικών πιέσεων (κυρίως β' κατοικία με αυθαίρετη δόμηση). Επibάλλεται η άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος με λεπτομερή σχεδιασμό, κατά τον οποίο θα ληφθούν υπόψη η υπάρχουσα κατάσταση, η κείμενη νομοθεσία, οι κατευθύνσεις του παρόντος και οι προτάσεις των μελετών που έχουν εκπονηθεί για την περιοχή. Βασική επιδίωξη είναι, να θεσμοθετηθούν χρήσεις και όροι το συντομότερο και να εξασφαλιστεί η τήρησή τους και μέσω της παροχής κινήτρων, δεδομένου ότι η διαιώνιση των σημερινών προβλημάτων οδηγεί σε ραγδαία επιδείνωση της κατάστασης του περιβάλλοντος»¹.

Ο παράκτιος χώρος της περιφέρειας διακρίνεται στις παρακάτω κύριες χωρικές ενότητες

Α. Την περιοχή που περιλαμβάνει το Δέλτα του Πηνειού ποταμού. Χαρακτηρίζεται ως «περιβαλλοντικά ευαίσθητη» αφού διαθέτει αξιόλογους βιότοπους και περιοχές οικολογικής έρευνας. Κατά συνέπεια για την καθ' αυτό περιοχή του Δέλτα προέχει η προστασία του περιβάλλοντος. Η ανάπτυξη στον υπόλοιπο χώρο της ενότητας θα πρέπει να βασιστεί σε δραστηριότητες συμβατές με το χαρακτήρα της περιοχής και στην αξιοποίηση του συγκριτικού πλεονεκτήματος που αποτελεί η άμεση γεινιάση με τον φυσικό πόρο, προωθώντας ήπιες μορφές τουρισμού (οικοτουρισμός).

Β. Τα παράλια του Ν. Λάρισας (υπόλοιπο τμήμα), με επίκε-

ντρο την ευρύτερη περιοχή του Αγιοκάμπου και κύριο χαρακτήρα την «αναψυχή». Ο τάσεις ανάπτυξης είναι έντονες στην περιοχή, κυρίως προς την κατεύθυνση της Β' κατοικίας, με αποτέλεσμα να παρατηρούνται συμπτώματα υποβάθμισης. Πρέπει το πρόβλημα να αντιμετωπιστεί άμεσα με σχεδιασμό σε επίπεδο ΣΧΟΑΠ, με κύριο στόχο την διατήρηση και ανάδειξη της φυσιογνωμίας της περιοχής, πράγμα που σημαίνει περιορισμό της εκτός σχεδίου δόμησης και εκτόνωση της ζήτησης σε οργανωμένους υποδοχείς.

Όσον αφορά στο σχεδιασμό σε τοπικό επίπεδο σας γνωρίζουμε ότι:

Στην ευρύτερη περιοχή των εκβολών του Πηνειού ποταμού (από τις περιοχές Καστρί - Λουτρό βόρεια, ως τον οικισμό του Στομαίου νότια) έχει εκπονηθεί, από την Κτηματική Εταιρεία Δημοσίου (ΚΕΔ), Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη (Ε.Π.Μ.) με τίτλο «Μελέτη βελτίωσης και αξιοποίησης εκβολών Πηνειού ποταμού ν. Λάρισας», στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 18, 19 και 21 (παρ. 1 & 2) του ν. 1650/1986 για το χαρακτηρισμό της περιοχής ως προστατευόμενης.

Η εν λόγω Ε.Π.Μ. και το σχετικό σχέδιο Π.Δ/γματος βρίσκονται υπό εξέταση από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ ώστε να προχωρήσει στο επόμενο χρονικό διάστημα η διαδικασία θεσμοθέτησης των προτεινόμενων ρυθμίσεων.

Παραπέρα, για την εν λόγω περιοχή, έχουν θεσμοθετηθεί οι Πολεοδομικές Μελέτες των περιοχών Αγιοκάμπου και Βελίκας (ΦΕΚ 342/Δ/1999 και 889/Δ/1999).

Συμπληρωματικά, σημειώνουμε ότι υπάρχουν θεσμοθετημένα Π.Δ/γματα καθορισμού Ζωνών Οικιστικού Ελέγχου για τα παραλιακά τμήματα των κοινοτήτων Σκήτης, Σωτηρίτσας, Μελίβοιας και Αιγάνης, Κρανιάς από το Δέλτα του Πηνειού μέχρι τα όρια του Ν. Λάρισας με το Ν. Πιερίας (ΦΕΚ 750/Δ/1991 και 589/Δ/1990).

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

2. Στην με αριθμό 5382/22-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Διαμαντίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 562/20-12-04 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή ότι στα πλαίσια της Μελέτης Ανάπτυξης του Μετρό, έχει προβλεφθεί η δημιουργία σταθμών στο Αιγάλεω, στο Χαϊδάρι, στην Αγ. Βαρβάρα, στον Κορυδαλλό, στη Νίκαια και στα Ταμπούρια του Πειραιά, μέχρι το σταθμό του ΗΣΑΠ στο Λιμάνι με χωροθέτηση προς νότο και δυνατότητα δημιουργίας σταθμών στο Δημοτικό Θέατρο και τη Ζέα καθώς οι κεντρικές περιοχές του Πειραιά δεν έχουν ικανοποιητική εξυπηρέτηση από το υφιστάμενο δίκτυο γραμμών.

Η ενδεχόμενη επέκταση του Μετρό προς Κερατσίνι θα είχε ως αποτέλεσμα σημαντική αύξηση του συνολικού κόστους του έργου, δεδομένης της απαίτησης κατασκευής μεγάλης παράκαμψης της γραμμής προς Κερατσίνι μέχρι την τελική επάνοδο στο Λιμάνι του Πειραιά, η οποία θα διέρχεται υποχρεωτικά στο τελευταίο τμήμα της κάτω από την Ακτή Κονδύλη, υπό ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες κατασκευής και θα οδηγήσει στη χωροθέτηση του καταληκτικού σταθμού προς τα ανατολικά μη καθιστώντας εφικτή την κατασκευή των σταθμών στα Ταμπούρια, στο Δημοτικό Θέατρο και τη Ζέα.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

3. Στην με αριθμό 5737/464/3-12-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σίμου Κεδικόγλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1004/16-12-04 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση-ΑΚΕ που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σ. Κεδικόγλου, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι Υπηρεσιακές μονάδες αγροτικού ενδιαφέροντος που λειτουργούν στο Νομό Εύβοιας, ανήκουν οργανωτικά στη Νομαρ-

χιακή Αυτοδιοίκηση. Στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ανήκει ως ειδική αποκεντρωμένη μονάδα, το ΚΕΠΠΥΕΛ Χαλκίδας, σύμφωνα με το άρθρο 7 του ν. 2325/95 (ΦΕΚ 153/Α), για την εξυπηρέτηση του οποίου έχουν ανατεθεί με την αριθμ. 249629/7-7-2003 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, παράλληλα με τα κύρια καθήκοντα στον υπάλληλο που υπηρετεί στο ΚΕΠΠΥΕΛ Λαμίας.

Επίσης το Κτηνιατρικό Εργαστήριο Χαλκίδας, όπου υπηρετούν 4 υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ3 Κτην/κού και 1 υπάλληλος του κλάδου ΔΕ2 Βοηθών Εργαστηρίων.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

4. Στην με αριθμό 5616/30-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 981/22-12-04 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Κεγκέρογλου, σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 4592/20-12-2004 έγγραφο του Ειδικού Γραμματέα Γ' ΚΠΣ για θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

5. Στην με αριθμό 5618/30-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 982/22-12-04 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Κεγκέρογλου, σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 4593/20-12-2004 έγγραφο του Ειδικού Γραμματέα Γ' ΚΠΣ για θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

6. Στην με αριθμό 5416/23-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 945/17-12-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 22639/29-11-2004 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Λ. Γρηγοράκου.

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 5480/24-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιάρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 952/17-12-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 107085/30-11-2004 έγγραφο του Προέδρου του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και

Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ), σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Κ. Τσιάρα.

Ο Υφυπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

8. Στην με αριθμό 5619/30-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 983/22-12-04 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Κεγκέρογλου, σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 4594/20-12-04 έγγραφο του Ειδικού Γραμματέα του Γ' ΚΠΣ για θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

9. Στην με αριθμό 6107/15-12-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1057/22-12-04 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Στ. Ματζαπετάκης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Για το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων εγκρίνεται κατ' έτος, με απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 2 παρ. 1 της αριθμ. 55/28 ΠΥΣ, μετά από σχετική πρόταση του Υπουργού, πρόσληψη εποχικού προσωπικού (μέχρι 8 μήνες), με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, για την αντιμετώπιση των εποχικών αναγκών, έργων, εργασιών και προγραμμάτων του Υπουργείου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 του νόμου 2190/94, όπως κάθε φορά ισχύουν.

Το προσωπικό αυτό κατανέμεται στη συνέχεια με σχετικές αποφάσεις στις αρμόδιες υπηρεσίες των Ν.Α. της Χώρας, μεταξύ των οποίων και στη Δ/ση Γεωργίας Ηρακλείου, από τις οποίες προσλαμβάνεται για την κάλυψη των εποχικών τους αναγκών.

Μέχρι σήμερα δεν έχει περιέλθει στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η σχετική εγκύκλιος από το ΥΠΕΣΔΔΑ για τον προγραμματισμό προσλήψεων εποχικού προσωπικού έτους 2005, επισημαίνοντας ότι το εν λόγω αίτημα θα καταγραφεί στον προγραμματισμό προσλήψεων εποχικού προσωπικού που θα γίνει.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

10. Στην με αριθμό 4427/22.10.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Ρέππα δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠ.ΠΟ/ΓΡ.ΥΦΥΠ./Κ.Ε./403/16.11.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμό πρωτοκόλλου 4427/22-10-04 ερώτησης του Βουλευτή Αρκαδίας κ. Ρέππα Δημητρίου έχουμε να σας γνωστοποιήσουμε τα εξής:

Το έργο «Ανάδειξη αρχαιολογικού χώρου Μαντίνειας» υποβλήθηκε στις 02/02/2004 στο ΠΕΠ Πελοποννήσου, στο πλαίσιο της 3ης Πρόσκλησης για το Μέτρο 3.2, με φορέα υλοποίησης την Ε' ΕΠΚΑ και προϋπολογισμό 766.000 ευρώ. Αναληθώς αναφέρεται στη σχετική ερώτηση ότι για το ως άνω έργο είχε ληφθεί απόφαση χρηματοδότησης με το προαναφερθέν ποσό χρημάτων όπως επίσης αναληθώς αναφέρεται ότι είχε ξεκινήσει η διαδικασία των απαραίτητων για την εκτέλεση του έργου απαλλοτριώσεων. Το έργο δεν είχε ενταχθεί στα ΠΕΠ Πελοποννήσου και ουδέποτε ξεκίνησε διαδικασία απαλλοτριώσεων

από πλευράς Υπουργείου Πολιτισμού.

Στο φυσικό αντικείμενο του έργου προτείνονταν η διαμόρφωση και ανάδειξη του μνημειακού συνόλου της αρχαίας αγοράς, μικρές επεμβάσεις σε συγκεκριμένα σημεία του τείχους της αρχαίας πόλης και εργασίες ανακαίνισης του τουριστικού περιπτέρου της Μαντίνειας, προκειμένου να μετατραπεί σε χώρο εξυπηρέτησης και πληροφόρησης επισκεπτών.

Η Περιφέρεια Πελοποννήσου ωστόσο έκρινε ότι η ως άνω πρόταση δεν ήταν ολοκληρωμένη γιατί αρχικά δεν είχε ολοκληρωθεί η υδρολογική μελέτη της περιοχής, η οποία αποτελεί λεκάνη συγκέντρωσης απορρεόντων ομβρίων από δύο όμορες εδαφικές εξάρσεις. Η διευθέτηση των ομβρίων είναι κρίσιμος παράγοντας που μπορεί να επηρεάσει την οριστική διαμόρφωση και τις εργασίες για τη δημιουργία των διαδρομών εντός του αρχαιολογικού χώρου. Συνεπώς πριν την οριστικοποίηση της αντιμετώπισης του υδρολογικού αυτού προβλήματος δεν ήταν δυνατόν να εγκριθεί η εκτέλεση των προτεινόμενων εργασιών για την ανάδειξη του χώρου της Μαντίνειας.

Επιπρόσθετα η αρμόδια τοπική Εφορεία δεν είναι στελεχωμένη από υπαλλήλους τεχνικής ειδικότητας για την επίβλεψη του έργου.

Ως εκ τούτου, η πρόταση λόγω έλλειψης ωριμότητας δεν ήταν δυνατόν να αξιολογηθεί θετικά.

Το Υπουργείο Πολιτισμού αναγνωρίζοντας την εξαιρετική σημασία του χώρου της αρχαίας Μαντίνειας για την εξέλιξη και ανάδειξη της ευρύτερης περιοχής του νομού Αρκαδίας, μεριμνά ήδη τις δυνατότητες για την αντιμετώπιση των γνωστών και υπαρχόντων προβλημάτων προκειμένου να επιτευχθεί η επιτυχής συνέχιση και ολοκλήρωση του έργου.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ»

11. Στην με αριθμό 4435/22.10.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Δραγασάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 8475/16.11.04 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 4435/2004 ερώτηση, που κατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γ. Δραγασάκη σχετικά με την κύρωση του αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (European Social Charter) του Συμβουλίου της Ευρώπης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ο Αναθεωρημένος Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης συντάχθηκε το έτος 1996 προκειμένου να εκσυγχρονίσει τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη (Ε.Κ.Χ.) του 1961, προσθέτοντας σε αυτόν νέα κοινωνικά δικαιώματα και ενισχύοντας τα ήδη υπάρχοντα. Η Ελλάδα υπέγραψε τον Αναθεωρημένο Κοινωνικό Χάρτη στις 3-5-1996. Εντούτοις, ο Αναθεωρημένος Ε.Κ.Χ τέθηκε σε εφαρμογή το έτος 1999, όταν δηλαδή επικυρώθηκε από 4 χώρες του Συμβουλίου της Ευρώπης (ο ελάχιστος αριθμός κρατών που έπρεπε να επικυρώσουν προκειμένου να τεθεί σε ισχύ ο Αναθεωρημένος Χάρτης ήταν 3).

Ο ισχυρισμός ότι η χώρα μας έχει ολιγορήσει στην επικύρωση του Αναθεωρημένου Ε.Κ.Χ δεν συνάδει με την πραγματικότητα. Η χώρα μας ήταν από τις πρώτες που προχώρησαν στην κύρωση του με το Νόμο 2595/98 (ΦΕΚ 63-Τεύχος Α/24 Μαρτίου 1998). Επίσης το Πρόσθετο Πρωτόκολλο στον Ε.Κ.Χ (το οποίο αποτελείται από τέσσερα άρθρα τα οποία ενσωματώθηκαν στον Αναθεωρημένο και αποτελούν τα άρθρα 19 έως 23) με το Νόμο 2595/98 (ΦΕΚ 63-Τεύχος Α/24 Μαρτίου 1998) και το Πρόσθετο Τροποποιητικό Πρωτόκολλο που αφορά στον υποβολής και εξέτασης των εθνικών εκθέσεων για τον Ε.Κ.Χ. στις 12-9-1996.

Ακόμη, το ζήτημα θα πρέπει να ειδικωθεί στις σωστές του διαστάσεις καθώς η χώρα μας δεν έχει, όντως, κυρώσει τον Αναθεωρημένο Χάρτη όμως έχει κυρώσει όλα τα Πρόσθετα Πρωτόκολλα του Χάρτη του 1961 τα οποία έχουν ενσωματωθεί στο κείμενο του Αναθεωρημένου. Επομένως ουσιαστικά μιλάμε μόνον για τα απολύτως νέα άρθρα του Αναθεωρημένου Χάρτη ήτοι 24-31 (επί συνόλου 31 άρθρων).

Επίσης, είναι ορθό ότι πολλές χώρες έχουν επικυρώσει τον Αναθεωρημένο Χάρτη, τούτο όμως οφείλεται κυρίως στα νέα

μέλη τα οποία εισήχθησαν προσφάτως στον ελεγκτικό μηχανισμό του Χάρτη. Οι χώρες οι οποίες επικύρωσαν τον Αναθεωρημένο Χάρτη αφού όμως παλαιότερα είχαν επικυρώσει αυτόν του 1961 είναι οι ακόλουθες: Βέλγιο, Γαλλία, Ιρλανδία, Ιταλία, Πορτογαλία, Σουηδία, Φινλανδία, Νορβηγία.

Οι χώρες (μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα) οι οποίες επί του παρόντος εξακολουθούν να δεσμεύονται από τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη του 1961 είναι οι ακόλουθες: Δανία, Γερμανία, Ισπανία, Λουξεμβούργο, Αυστρία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ολλανδία (Κάτω Χώρες). Επίσης θα πρέπει να τονιστεί ότι η Γερμανία, μία από τις ισχυρότερες χώρες της Ευρώπης, δεν έχει καν υπογράψει τον Αναθεωρημένο Ε.Κ.Χ. Ο συνολικός, τέλος, αριθμός των κρατών που έχουν υπογράψει τον Αναθεωρημένο Ε.Κ.Χ χωρίς να τον έχουν επικυρώσει είναι 19, ενώ των χωρών που τον έχουν επικυρώσει είναι 18.

Ακόλουθα έχουμε να τονίσουμε τα εξής:

Η Ελλάδα (η οποία υπέγραψε την κατάρτιση του στις 03-05-96) έχει επικυρώσει τα άρθρα του Χάρτη του 1961, με την εξαίρεση των άρθρων 5 και 6 και έχει επίσης επικυρώσει στο σύνολο του το Πρόσθετο Πρωτόκολλο του 1988. Δηλαδή έχει ουσιαστικά ήδη επικυρώσει 4 πλήρη άρθρα σκληρού πυρήνα, 12 πλήρη άρθρα και 59 αριθμημένες παραγράφους που περιέχονται επακριβώς στον Αναθεωρημένο Χάρτη 8*.

Δεν μπορούμε να κυρώσουμε τον Αναθεωρημένο Χάρτη χωρίς να δεσμευόμαστε τουλάχιστον από τις αντίστοιχες διατάξεις του Χάρτη του 61 και του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου (Προοίμιο Αναθεωρημένου Ε.Κ.Χ. Μέρος ΙΙΙ- ΑΡΘΡΟ Β).

Από τα οκτώ νέα άρθρα του Αναθεωρημένου Χάρτη φαίνεται ότι δημιουργούν δυσκολίες για την ελληνική νομοθεσία το άρθρο 24 το οποίο αφορά στο δικαίωμα των εργαζομένων για προστασία σε περιπτώσεις λήξης της απασχόλησης, και το άρθρο 26 το οποίο αφορά στην προστασία του δικαίωματος για αξιοπρέπεια στην εργασία.

Για την πληρότητα της εξέτασης, θα πρέπει να γίνει διερεύνηση της νομοθεσίας μας και σε ότι αφορά τις τροποποιηθείσες διατάξεις που αναφέρθηκαν στο πρώτο μέρος του παρόντος (δηλ. όχι μόνον στις εντελώς νέες διατάξεις του Αναθεωρημένου Χάρτη).

Είναι τέλος αναγκαίο να υπογραμμιστεί ότι πριν την επικύρωση ενός διεθνούς συμβατικού κειμένου πρέπει να γίνεται αναλυτική εξέταση της εθνικής νομοθεσίας και πρακτικής προκειμένου να αποφεύγονται σοβαρές και μακροχρόνιες παραβιάσεις έπειτα από την επικύρωση. Στην περίπτωση του Αναθεωρημένου Χάρτη αυτή η διαδικασία έχει ξεκινήσει.

Ο Αναθεωρημένος Χάρτης απαριθμεί συνολικά 31 άρθρα. Από αυτά εννέα άρθρα (1,5,6,7,12,13,16,19,20) αποτελούν τα άρθρα σκληρού πυρήνα τα οποία προστατεύουν θεμελιώδη δικαιώματα. Το άρθρο Α, προβλέπει ότι από τα εννέα αυτά άρθρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα πρέπει να επιλέξουν και να επικυρώσουν τουλάχιστον 6. Συνολικά δε, πρέπει να επικυρώσουν τουλάχιστον 16 άρθρα ή 63 αριθμημένες παραγράφους (Προοίμιο Αναθεωρημένου Ε.Κ.Χ Μέρος ΙΙΙ-ΑΡΘΡΟ Α).

Ο Υπουργός
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ»

12. Στην με αριθμό 4441/25.10.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσίμα δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.21/74/ΑΣ2925 δις./9.11.04 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Οι δηλώσεις της Ισπανίδας Αντιπροέδρου της Κομισιόν, Επιτρόπου κ. Λαγκιόλα ντε Παλάθιο, στις οποίες αναφέρεται στην εν θέματι ερώτησή του ο κ. Βουλευτής, όπως επεξήγησε και ο εκπρόσωπός της, έγιναν off the record και κατά συνέπεια δεν απηχούν την επίσημη θέση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Εξάλλου, οι Επίτροποι είναι, κατά συνθήκη, ανεξάρτητα ανώτατα στελέχη της Επιτροπής τα οποία δεν υπόκεινται σε απευθείας έλεγχο από τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ Γ. ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ»

13. Στην με αριθμό 4442/25.10.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 58135/15.11.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας πληροφορούμε ότι το ΥΠΕΣΔΔΑ από το πρόγραμμα ΣΑΤΑ 2004 έχει χρηματοδοτήσει το Δήμο Εμμ. Παπά Ν. Σερρών με το ποσό των 120.000,00 ευρώ, προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι ζημιές στην ύδρευση, αποχέτευση, εσωτερική και αγροτική οδοποιία, που προκλήθηκαν από θεομηνίες.

Ο Υφυπουργός
Α. ΝΑΚΟΣ»

14. Στην με αριθμό 4461/25.10.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 58207/16.11.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, αναφορικά με το αντικείμενο του θέματος, σας πληροφορούμε ότι το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α, στα πλαίσια των οικονομικών δυνατοτήτων του, θα προβεί στην επιχορήγηση της Νομαρχιακής Αυτ/σης Λασιθίου μέχρι το τέλος του έτους 2004.

Ο Υφυπουργός
ΑΘ. ΝΑΚΟΣ»

15. Στην με αριθμό 4504/26.10.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 101/15.11.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της από 26/10/2004 ερώτησης του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου, σας γνωρίζουμε ότι τα λειτουργούντα με τη μορφή Ν.Π.Δ.Δ. Εθνικά Αθλητικά Κέντρα, Στάδια και Κολυμβητήρια με την υπ' αριθμ. 19750 / 7-09-1998 Κ.Υ.Α. , (Φ.Ε.Κ. 1042/β/6.10.1998)κατετάγησαν ως Εθνικής, Περιφερειακής, Δημοτικής και Κοινοτικής σημασίας, εκ των οποίων σύμφωνα με το Ν.2880/2001 στην αρμοδιότητα της Γ.Γ.Α. παρέμειναν μόνο τα εθνικής σημασίας.

Τα υπόψη κολυμβητήρια Αρκαλοχωρίου, Μοφών και Γουρνών δεν περιλαμβάνονται στα εθνικής σημασίας και ως εκ τούτου ικανοποίηση του αιτήματος επιχορήγησης από τη Γ.Γ.Α. δεν μπορεί να υπάρξει, παρά μόνο με νέα νομοθετική ρύθμιση.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ»

16. Στην με αριθμό 4508/26.10.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μανόλη Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 394/15.11.04 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 4508/26-10-2004 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Μ. Στρατάκη που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε ότι τα αναφερόμενα στην ερώτηση θέματα (χρηματοδότηση προγράμματος ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε., μελέτες αξιοποίησης κ.λπ.) δεν εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του ΥΕΝ. Το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας πάντως, επιδεικνύει ενδιαφέρον και ευαισθησία για το θέμα της ανάπτυξης εναλλακτικών μορφών τουρισμού. Σε σχέδιο νόμου που επεξεργάζεται για τις καταδύσεις αναψυχής, έχει συμπεριλάβει διατάξεις που αφορούν στην ίδρυση, λειτουργία, διαχείριση και εκμετάλλευση καταδυτικών πάρκων.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ Κ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

17. Στην με αριθμό 4509/26.10.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μανόλη Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1091052/524/15.11.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθ.πρωτ.4509/26/10/04 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μανόλης Στρατάκης, σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας γνωρίζουμε ότι αρμόδια να απαντήσουν είναι τα συνερωτώμενα Υπουργεία, 1) Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και 2) Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Ο Υφυπουργός
Π. ΔΟΥΚΑΣ»

18. Στην με αριθμό 5879/7-12-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργίου Χουρμουζιάδη, Λιάνας Κανέλλη, Ιωάννου Πατσίλινάκου και Παναγιώτου Κοσιώνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 141400/ΙΗ/31-12-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 5879/7-12-2004 την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κ. κ. Γιώργος Χουρμουζιάδης, Λιάνα Κανέλλη, Γιάννης Πατσίλινάκος, και Παναγιώτης Κοσιώνης και αφορά στην περικοπή του κινήτρου απόδοσης στους εκπαιδευτικούς που εργάζονται σε ιδιωτικά σχολεία και βρίσκονται σε εκπαιδευτική άδεια, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν.3205/2003 χορηγήθηκε μηνιαίο χρηματικό ποσό ως κίνητρο απόδοσης το οποίο ορίζεται ανά κατηγορία υπαλλήλων. Στην κατηγορία ΠΕ με πτυχίο Πανεπιστημίου ή ισότιμο καθώς και στους εκπαιδευτικούς λειτουργούς ορίζεται σε 150,00 ευρώ.

Στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου αναφέρεται ότι το κίνητρο απόδοσης περικρίπτει στις περιπτώσεις θέσεως του υπαλλήλου σε αργία ή διαθεσιμότητα για οποιονδήποτε λόγο, εκτός από το διάστημα που οι υπάλληλοι τελούν σε θεσμοθετημένες άδειες (κανονικές, συνδικαλιστικές, ειδικές, εκπαιδευτικές μικρής διάρκειας έως δύο μηνών).

Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους αποφάνθηκε ότι το κίνητρο απόδοσης περικρίπτει στην περίπτωση χορήγησης εκπαιδευτικής άδειας πέραν των δύο μηνών κατ' έτος.

Επίσης σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 58 του Ν.2683/1999, οι υπάλληλοι στους οποίους χορηγείται άδεια για μετεκπαίδευση ή μεταπτυχιακή εκπαίδευση στο εσωτερικό, λαμβάνουν αποδοχές αυξημένες κατά 15%, ποσοστό που μπορεί να φτάσει μέχρι και 75% με την σύμφωνη γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου που γνωμοδοτεί για την άδεια, και για μετεκπαίδευση στο εξωτερικό λαμβάνουν το 100% των αποδοχών τους. Συνεπώς, οι αποδοχές καταβάλλονται αυξημένες σε ποσοστά από 15% έως 100%, με αποτέλεσμα να αντισταθμίζουν, και πιθανώς υπερκαλύπτουν, την περικοπή του κινήτρου απόδοσης, και συνεπώς δεν τίθεται πρακτικό ζήτημα περικοπής αποδοχών, η οποία άλλωστε δεν θα ήταν αδικαιολόγητη λόγω του ότι οι υπάλληλοι σε εκπαιδευτική άδεια δεν παρέχουν εργασία στην Υπηρεσία τους.

Τέλος σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με την εγκύκλιο 4779/Δ5/19-01-2004 της Ιδιωτικής Εκπαίδευσης, ότι ισχύει για τους μόνιμους εκπαιδευτικούς σύμφωνα με τον Ν.682/77, ισχύει και για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

19. Στην με αριθμό 5891/8-12-04 ερώτηση της Βουλευτού κ. Χρύσας Αράπογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 141404/ΙΗ/31-12-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 5891/8-12-2004 την οποία κατέθεσε η Βουλευτής κ. Χρύσα Αράπογλου και αφορά στην περικοπή του κινήτρου απόδοσης στους εκπαιδευτικούς που βρίσκονται σε εκπαιδευτική άδεια, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν.3205/2003 χορηγήθηκε μηνιαίο χρηματικό ποσό ως κίνητρο απόδοσης το οποίο ορίζεται ανά κατηγορία υπαλλήλων. Στην κατηγορία ΠΕ με πτυχίο Πανεπιστημίου ή ισότιμο καθώς και στους εκπαιδευτικούς λειτουργούς ορίζεται σε 150,00 ευρώ.

Στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου αναφέρεται ότι το κίνητρο απόδοσης περικρίπτεται στις περιπτώσεις θέσεως του υπαλλήλου σε αργία ή διαθεσιμότητα για οποιονδήποτε λόγο, εκτός από το διάστημα που οι υπάλληλοι τελούν σε θεσμοθετημένες άδειες (κανονικές, συνδικαλιστικές, ειδικές, εκπαιδευτικές μικρής διάρκειας έως δύο μηνών).

Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους αποφάνθηκε ότι, το κίνητρο απόδοσης περικρίπτεται στην περίπτωση χορήγησης εκπαιδευτικής άδειας πέραν των δύο μηνών κατ' έτος.

Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 58 του Ν.2683/1999, οι υπάλληλοι στους οποίους χορηγείται άδεια για μετεκπαίδευση ή μεταπτυχιακή εκπαίδευση στο εσωτερικό, λαμβάνουν αποδοχές αυξημένες κατά 15%, ποσοστό που μπορεί να φτάσει μέχρι και 75% με την σύμφωνη γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου που γνωμοδοτεί για την άδεια, και για μετεκπαίδευση στο εξωτερικό λαμβάνουν το 100% των αποδοχών τους. Συνεπώς, οι αποδοχές καταβάλλονται αυξημένες σε ποσοστά από 15% έως 100%, με αποτέλεσμα να αντισταθμίζουν, καίτοι, πιθανώς, υπερκαλύπτουν, την περικοπή του κινήτρου απόδοσης, και συνεπώς δεν τίθεται πρακτικό ζήτημα περικοπής αποδοχών, η οποία άλλωστε δεν θα ήταν αδικαιολόγητη λόγω του ότι οι υπάλληλοι σε εκπαιδευτική άδεια δεν παρέχουν εργασία στην Υπηρεσία τους.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

20. Στην με αριθμό 5880/7-12-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Αντωνίου Σκυλλάκου, Γεωργίου Χουρμουζιάδη, Λιάνας Κανέλλη και Ιωάννου Πατσιλινάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 141401/Η/31-12-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 5880/7-12-2004 την οποία κατέθεσαν οι προαναφερόμενοι βουλευτές, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η υποχρέωση καταβολής διδάκτρων από τους καταρτιζόμενους στα δημόσια Ι.Ε.Κ. ρυθμίστηκε με το Ν.2009/14-2-1992 (ΦΕΚ 18 τ.Α') και προκύπτει από το συνδυασμό της παρ. 2 του άρθρου 5 με εκείνη της παρ. 1 του άρθρου 11 αυτού.

Το ύψος των διδάκτρων που καταβάλλουν οι καταρτιζόμενοι στα Δημόσια Ι.Ε.Κ. έχει οριστεί με την με αρ. 3/30-1-2002 (θέμα 8α) απόφαση του Δ.Σ. του Ο.Ε.Ε.Κ., η οποία εγκρίθηκε με την αριθμ. Δ/8087/13-5-2002 Κ.Υ.Α (ΦΕΚ 668 τ.Β'/29-5-2002) σε 367,00 ευρώ για κάθε εξάμηνο κατάρτισης.

Για τους οικονομικά ασθενείς, σύμφωνα με την προαναφερθείσα απόφαση, έχει ληφθεί μέριμνα να καταβάλουν διδάκτρα ύψους 190,00 ευρώ, εφόσον συντρέχουν οι παρακάτω λόγοι:

α) Το ετήσιο οικογενειακό τους εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των 7.340,00 ευρώ ή το ετήσιο ατομικό τους εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των 4.410,00 ευρώ.

β) Είναι μέλη πολύτεκνης οικογένειας ή ορφανοί.

Τέλος, καταρτιζόμενοι που:

είτε διαμένουν μόνιμα σε περιοχές που έχουν τεθεί σε κατάσταση ανάγκης π.χ. σεισμόπληκτες κλπ.), καταβάλλουν διδάκτρα ύψους 5,00 ευρώ,

είτε μετέχουν σε ειδικά προγράμματα κατάρτισης, καταβάλλουν διδάκτρα ποσού ύψους 190,00 ευρώ.

Τέλος απαλλάσσονται από την καταβολή διδάκτρων οι υπότροφοι με κριτήριο την επίδοσή τους ή την κοινωνική και οικονομική τους κατάσταση.

Το συνολικό ύψος των διδάκτρων που εισέπραξε ο Ο.Ε.Ε.Κ. κατά τα δύο, εξάμηνα κατάρτισης του 2004 ανέρχεται στο ποσό των 11.782.763,69 ευρώ. Το συμβολικό αυτό ποσό καλύπτει το ελάχιστο από το κόστος που συνεπάγεται η παροχή κατάρτισης στα Δημόσια Ι.Ε.Κ. Τονίζεται, ότι μέρος των χρημάτων που εισπράττονται ως διδάκτρα επιστρέφουν στους καταρτιζόμενους ως ακολούθως:

- Υποτροφίες ύψους 367,00 ευρώ ανά υπότροφο, πέραν της απαλλαγής καταβολής διδάκτρων.

- Επιδότηση πρακτικής άσκησης ύψους 528,25 ευρώ ανά καταρτιζόμενο, για το εξάμηνο της πρακτικής άσκησης.

- Ασφάλιστρα στο Ι.Κ.Α κατά τη διάρκεια της πρακτικής άσκησης και πρακτικής μαθητείας των καταρτιζομένων.

II. Ο Ο.Ε.Ε.Κ. επεξεργάζεται σύστημα για την καθιέρωση Μητρώου Εκπαιδευτών Δημοσίων Ι.Ε.Κ, το οποίο θα λειτουργεί ως δεξαμενή πιστοποιημένων εκπαιδευτών, ανά γνωστικό αντικείμενο, ειδικότητα και γεωγραφική περιοχή, η δημιουργία του οποίου πράγματι θα εκπληρώνει τους ακόλουθους στόχους:

- Επιλογή και πρόσληψη, των ικανότερων ενεργών στελεχών της αγοράς εργασίας και της εκπαιδευτικής κοινότητας ως εκπαιδευτών, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων.

- Διασφάλιση της διαφάνειας στις προσλήψεις των εκπαιδευτικών.

- Μείωση της γραφειοκρατίας και βελτίωση της σχέσης του πολίτη με τη Δημόσια Διοίκηση.

- Απλούστευση των διαδικασιών πρόσληψης των ωρομισθίων εκπαιδευτικών.

- Δημιουργία πιστοποιημένων εκπαιδευτών, ανά γνωστικό αντικείμενο, ειδικότητα και γεωγραφική περιοχή, που θα εμπλουτίζεται και θα ανανεώνεται συνεχώς.

Τα στάδια υλοποίησης του Εθνικού Μητρώου Εκπαιδευτικών είναι τα ακόλουθα:

1. Εκπόνηση μελέτης για το Μητρώο Εκπαιδευτών και σχεδιασμός της Αίτησης ένταξης στο Μητρώο από τον Τεχνικό Σύμβουλο.

Τόσο η μελέτη όσο και η Αίτηση ένταξης έχουν υλοποιηθεί.

2. Υποβολή τεχνικού δελτίου ένταξης του έργου στο ΕΠΕΑΕΚ II - Γ' Κ.Π.Σ. και στο μέτρο 2.3. Η πρώτη υποβολή έγινε στις 4-8-2003 και μετά τις παρατηρήσεις-αναθεωρήσεις η τελική υποβολή έγινε στις 29-10-2003.

Το έργο εγκρίθηκε και εντάχθηκε στις 23-12-2003.

3. Πιλοτική εφαρμογή του Μητρώου και της ηλεκτρονικής αίτησης στην επιλογή εκπαιδευτών του εαρινού εξαμήνου 2004 για την ειδικότητα της Πληροφορικής στην Περιφέρεια Αττικής.

4. Εκπόνηση των Τεχνικών Προδιαγραφών για την εφαρμογή του Μητρώου Εκπαιδευτών.

5. Έγκριση από το Δ.Σ. των Τεχνικών Προδιαγραφών και της προκήρυξης του διαγωνισμού για την εφαρμογή του Μητρώου των Εκπαιδευτών.

6. Διενέργεια διαγωνισμού για την εφαρμογή του Μητρώου των Εκπαιδευτών.

7. Κωδικοποίηση των Ειδικοτήτων και Μαθημάτων των Ι.Ε.Κ. και ένταξη των μαθημάτων των Ι.Ε.Κ. σε θεματικές ενότητες.

8. Ολοκλήρωση και παράδοση της εφαρμογής του Μητρώου Εκπαιδευτών από τον ανάδοχο.

9. Ανοικτή πρόσκληση για ένταξη στο Μητρώο σε όλες τις περιφέρειες της Χώρας.

10. Ορισμός των επιτροπών για την εξέταση των αιτήσεων ένταξης στο Μητρώο των Εκπαιδευτών.

11. Εξέταση των αιτήσεων για ένταξη των Εκπαιδευτών στο Μητρώο.

12. Οριστικοποίηση των κριτηρίων μοριοδότησης των εκπαιδευτών που θα εντάσσονται στο Μητρώο.

13. Τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου για την πρόσληψη εκπαιδευτών έτσι ώστε να ισχύσουν τα κριτήρια μοριοδότησης.

14. Πιλοτική εφαρμογή του Μητρώου και της ηλεκτρονικής αίτησης στην επιλογή εκπαιδευτών για τις Περιφέρειες Αττικής και Θεσσαλονίκης.

15. Καθολική εφαρμογή του Μητρώου Εκπαιδευτών και της ηλεκτρονικής αίτησης στην επιλογή εκπαιδευτών σε όλα τα Ι.Ε.Κ. της χώρας.

Σημειώνεται, ότι έχει ολοκληρωθεί η υλοποίηση και του 3ου σταδίου κατά το οποίο λειτουργεί ήδη, κοινή Επιτροπή με το Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης (Ε.ΚΕ.ΠΙΣ.) για τη δημιουργία ενιαίου μητρώου για την Αρχική και τη Συνεχιζόμενη Κατάρτιση. Επίσης, γίνονται συναντήσεις με τη Γραμματεία Επιμόρφωσης Ενηλίκων για την επιμόρφωση των εν λόγω εκπαιδευτών, που θα αποτελέσουν τη βάση του Μητρώου.

III. Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι στόχος του Ο.Ε.Ε.Κ. είναι η συνεχής αναβάθμιση και ο εκσυγχρονισμός της παρεχόμενης κατάρτισης στα Ι.Ε.Κ., που στηρίζονται σε δύο, κυρίως, άξονες:

- την αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών και
- την αναβάθμιση του εργαστηριακού και λοιπού εξοπλισμού.

Ειδικότερα:

Από το 1999-2000 έχει γίνει συνολική αναμόρφωση των ειδικοτήτων και των προγραμμάτων σπουδών, χρηματοδοτούμενη από την Ε.Ε. Τα νέα προγράμματα και οι νέες ειδικότητες εισάγονται σταδιακά σε λειτουργία στα Ι.Ε.Κ. καθώς, επίσης και νεώτερα προγράμματα εκτός των 225 της αναμόρφωσης του 1999-2000.

Σταδιακά γίνεται προμήθεια σύγχρονου εργαστηριακού εξοπλισμού και ηλεκτρονικών υπολογιστών για τα Ι.Ε.Κ. Η προμήθεια του εξοπλισμού χρηματοδοτείται από το Γ' Κ.Π.Σ. Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ. ΙΙ.

Η Υπουργός
MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

21. Στην με αριθμό 5733/2-12-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Θαλασσινού Θαλασσινό δόθηκε με το υπ' αριθμ. 138696-ΙΗ/31-12-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 5733/2.12.2004, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θαλασσινός Θαλασσινός και αφορά στον ιστορικό ναό του Αγίου Αθανασίου Υδρούσας στη Νήσο Σάμο, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Οι Ιεροί Ναοί είναι Ν.Π.Δ.Δ. (κανονισμός 8/1979, άρθρο 2) και τελούν υπό την πνευματική και διοικητική δικαιοδοσία των οικείων Μητροπολιτών. Επιπλέον, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, δεν παρέχεται στον προϋπολογισμό του ΥΠ.Ε.Π.Θ. η δυνατότητα εγγραφής πιστώσεων για την αντιμετώπιση τέτοιων δαπανών.

Επισημαίνεται ότι, αν ο εν λόγω ναός έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο μνημείο, αρμοδιότητα έχει η Διεύθυνση Βυζαντινών Αρχαιοτήτων του ΥΠ.Π.Ο., το οποίο είναι συνερωτώμενο.

Η Υπουργός
MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

22. Στην με αριθμό 5957/9-12-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Κωνσταντάρτα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 141875/ΙΗ/31-12-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 5957/9-12-04 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Δημ. Κωνσταντάρτα, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 2683/99 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του Ν. 2839/2000, απαραίτητο δικαιολογητικό για διορισμό στο δημόσιο, είναι το πιστοποιητικό υγείας και φυσικής καταλληλότητας. Ήδη το ΥΠ.Ε.Π.Θ. εδώ και πολύ καιρό, στις προκηρύξεις πλήρωσης θέσεων μελών ΔΕΠ των ΑΕΙ τις οποίες προωθεί προς δημοσίευση, έχει προβεί στην αφαίρεση του όρου «αρτιμέλεια». Η δημοσίευση δε, προκηρύξεων με τον όρο αυτό έγιναν εκ παραδρομής και δεν θα ληφθεί υπόψη ο εν λόγω όρος.

Η Υπουργός
MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

23. Στην με αριθμό 5922/8-12-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πέτρου Κατσιλιέρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 141421-ΙΗ/31-12-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 5922/8-12-04 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Πέτρος Κατσιλιέρης και αφορά στην περικοπή του κινήτρου απόδοσης των εκπαιδευτικών που φοιτούν στα Διδασκαλεία της χώρας, και στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, μετά από σχετικές διευκρινίσεις της Διεύθυνσης Εφαρμογής Προγραμμάτων Σχολείων Εκπαίδευσης Διδακτικού Προσωπικού του ΥΠ.Ε.Π.Θ. όσον αφορά το υπηρεσιακό καθεστώς της επιμόρφωσης των εκπαι-

δευτικών στα Διδασκαλεία (απόφαση 121011/εσ.394/Γ3/31.10.2003), συμφωνεί στη συνέχιση καταβολής του ως άνω επιδόματος.

Σχετικό είναι το αριθμ. 2/65611/0022/25.11.2004 έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, το οποίο θα κοινοποιηθεί στις Διευθύνσεις και τα γραφεία Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης για ενημέρωση των εκκαθαριστών.

Η Υπουργός
MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

24. Στην με αριθμό 5834/7-12-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Κεφαλογιάννη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1413/96/ΙΗ/31-12-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 5834/7-12-04, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γιαν. Κεφαλογιάννης, και αφορά στη σχολική στέγη της Ν.Α. Ρεθύμνου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις έχουν την αρμοδιότητα για την επιλογή και την απόκτηση οικοπεδικών εκτάσεων, τον προγραμματισμό, τη μελέτη, την κατασκευή και την επίβλεψη των έργων σχολικής στέγης (Ν. 2218/94, Ν. 2240/94 και Π.Δ. 30/1996).

Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις σε συνεργασία με τις οικείες Περιφέρειες έχουν την δυνατότητα να εντάξουν τα έργα κατασκευής σχολικών κτιρίων στα αντίστοιχα Π.Ε.Π. (Γ' Κ.Π.Σ.).

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. σε ετήσια βάση επιχορηγεί τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (Σ.Α.Ε. 047/6) για οικοπέδα μελέτες και κατασκευές χωρίς περαιτέρω παρέμβαση μέσα στο Νομό.

Το έτος 2004 η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ρεθύμνου έχει επιχορηγηθεί με το ποσό των 400.000,00 Ευρώ για οικοπέδα μελέτες και κατασκευές σχολικών κτιρίων από το Π.Δ.Ε. του ΥΠ.Ε.Π.Θ.

Αντίστοιχα σε ετήσιες επιχορηγήσεις προς τους ΟΤΑ για επισκευές και συντηρήσεις των σχολικών κτιρίων προβαίνει το ΥΠ.Ε.Π.Θ.

Επισημαίνεται ότι ο ΟΣΚ παρέχει επικουρικά και σε έκτακτες μόνο περιπτώσεις τη συνδρομή του. Ειδικότερα στο Νομό Ρεθύμνης ο ΟΣΚ έχει εντάξει στο άμεσο πρόγραμμά του την τοποθέτηση 2 προκατασκευασμένων αιθ. διδασκαλίας βαρέως τύπου για τις ανάγκες του Νηπιαγωγείου Γερανίου Δήμου Νικ. Φωκά καθώς και το Δημοτικό Σχολείο Πανόρμου.

Η Υπουργός
MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

25. Στην με αριθμό 4402/22-10-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Πιπεργιά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 11980/ΙΗ/16-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4402/22-10-2004 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Δημ. Πιπεργιάς και αφορά στο 25ο Δημοτικό Σχολείο Χαλκίδας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις έχουν την αρμοδιότητα για την επιλογή και την απόκτηση οικοπεδικών εκτάσεων, τον προγραμματισμό, τη μελέτη, την κατασκευή και την επίβλεψη των έργων σχολικής στέγης (Ν. 2218/94, Ν. 2240/94 και Π.Δ. 30/1996).

Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις σε συνεργασία με τις οικείες Περιφέρειες έχουν την δυνατότητα να εντάξουν τα έργα κατασκευής σχολικών κτιρίων στα αντίστοιχα Π.Ε.Π. (Γ' Κ.Π.Σ.).

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. σε ετήσια βάση επιχορηγεί τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (Σ.Α.Ε. 047/6) για οικοπέδα μελέτες και κατασκευές χωρίς περαιτέρω παρέμβαση μέσα στο Νομό.

Το έτος 2004 η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Εύβοιας έχει επιχορηγηθεί με το ποσό των 950.000,00 Ευρώ για οικοπέδα μελέτες και κατασκευές σχολικών κτιρίων από το Π.Δ.Ε. του ΥΠ.Ε.Π.Θ.

Αντίστοιχα σε ετήσιες επιχορηγήσεις προς τους ΟΤΑ για επισκευές και συντηρήσεις των σχολικών κτιρίων προβαίνει το ΥΠΕΣΔΔΑ.

Ειδικότερα όσον αφορά στο θέμα της ανέγερσης του 25ου Δημοτικού Σχολείου Χαλκίδας η Ν.Α. Ευβοίας, μας πληροφορήσε τα ακόλουθα:

Το έργο «Ανάγερση 25ου Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου Χαλκίδας», προϋπολογισμού 2.100.000,00 ευρώ δημοπρατήθηκε στις 28-05-2003. Ανάδοχος του έργου αναδείχθηκε η κατασκευαστική επιχείρηση «ΑΝΤΩΝΙΟΥ - ΒΑΡΕΛΑΣ Α.Τ.Ε.» με σύμβαση ύψους 1.823.841,16 ευρώ. Μέχρι σήμερα έχει κατασκευασθεί η θεμελίωση του κτιρίου, το δάπεδο, τα περιμετρικά τοιχεία του υπογείου, η πλάκα οροφής του υπογείου και το μεγαλύτερο μέρος των εργασιών επιχώσεων.

Τέλος σας γνωρίζουμε ότι το ΥΠ.Ε.Π.Θ. έχει ζητήσει από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών αύξηση του προϋπολογισμού και της πίστωσης του έργου από το οποίο επιχορηγούνται οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, προκειμένου να ανταποκριθεί στις ανάγκες αυτές.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ

26. Στην με αριθμό 4484/26-10-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 121674/ΙΗ/16-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4484/26-10-04 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου και αφορά στην ίδρυση Ειδικού ΤΕΕ στο Ηράκλειο, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το ΥΠΕΠΘ στο πλαίσιο της εφαρμογής του Ν. 2817/2000 δέχεται κάθε χρόνο τις προτάσεις των φορέων κάθε νομού (Δ/νσεις Β/θμιας Εκπ/σης και Δ/νσεις Α/θμιας Εκπ/σης) και τις υλοποιεί ιδρύοντας αντίστοιχα τις μονάδες που προτείνονται.

Σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για την ίδρυση Σχολικής Μονάδας και ειδικότερα ΤΕΕ Ειδικής Αγωγής απαιτείται πρόταση από τη Δ/νση της αντίστοιχης βαθμίδας Εκπ/σης, την Τοπική Αυτοδιοίκηση αλλά και το αρμόδιο ΚΔΑΥ. Η Δ/νση Ειδικής Αγωγής του ΥΠΕΠΘ δεν έχει παραλάβει σχετικό αίτημα από τη Δ/νση Β/θμιας Εκπ/σης Ηρακλείου ούτε ανάλογη εισήγηση από το ΚΔΑΥ Ηρακλείου. Επισημαίνεται ότι όσες προτάσεις για ιδρύσεις νέων ΣΜΕΑ υπεβλήθησαν, ικανοποιήθηκαν όλες στο πλαίσιο της πολιτικής του ΥΠΕΠΘ για την αναβάθμιση της εκπ/σης των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Ωστόσο το ΥΠΕΠΘ σε συνεργασία με τους τοπικούς φορείς, το ΚΔΑΥ Ηρακλείου, τη Δ/νση Β/θμιας Εκπ/σης Ηρακλείου και την Περιφερειακή Δ/νση Εκπ/σης Κρήτης θα εξετάσει τη δυνατότητα ίδρυσης ΤΕΕ Ειδικής Αγωγής στο Ηράκλειο από την επόμενη σχολική χρονιά. Επισημαίνεται ότι η πρόταση θα πρέπει να υποβληθεί στο ΥΠΕΠΘ από τους παραπάνω αρμόδιους φορείς έπειτα από σχετική εγκύκλιο του ΥΠΕΠΘ

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ

27. Στην με αριθμό 4425/22-10-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μαγκριώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 112808/ΙΗ/16-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4425/22.10.04 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γιάννης Μαγκριώτης και η οποία αναφέρεται στο Διαπολιτισμικό Γυμνάσιο Δήμου Πυλαίας Θεσσαλονίκης και στα θέματα της αρμοδιότητας μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Όπως μας ενημέρωσε ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπ/σης Ανατολικής Θεσσαλονίκης, το Διαπολιτισμικό Γυμνάσιο στεγάζεται σε κτίριο ανεγειρόμενο σε ιδιόκτητο οικόπεδο το οποίο είχε αγοραστεί για το σκοπό αυτό το 1997.

Σύμφωνα με το άρθρο 13 του ν. 2880/01, η επισκευή και συντήρηση των σχολικών μονάδων ανήκει στους Ο.Τ.Α οι οποίοι

οι χρηματοδοτούνται για το σκοπό αυτό από το ΥΠΕΣΔΑ.

Το ΥΠΕΠΘ δε διαθέτει σχετικό κωδικό στο ΠΔΕ για χρηματοδότηση.

Όσον αφορά στη μετακίνηση των μαθητών από και προς το ως άνω σχολείο, σας γνωρίζουμε ότι οι μαθητές μετακινούνται με μισθωμένα λεωφορεία χωρίς δυσκολίες, ενώ το πρόβλημα που υπήρχε στη μετακίνηση 4-5 μαθητών οι οποίοι διέμεναν στις περιοχές του Ρύσιου και της Ραιδεστού, έχει ήδη διευθετηθεί.

Το θέμα των Πυλώνων της ΔΕΗ οι οποίοι βρίσκονται εγκαταστημένοι κοντά στο σχολείο και η τοποθέτηση στο ως άνω Διαπολιτισμικό Γυμνάσιο σχολικών φυλάκων δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του ΥΠΕΠΘ.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ

28. Στην με αριθμό 4414/22-10-04 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ασημίνης Ξηροτύρη-Αικατερινάρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1683/14-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Τουρισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης στη Βουλή, παρακαλούμε σημειώσατε τα εξής:

Η εν λόγω έκταση του ΕΟΤ στο Παλιούρι Χαλκιδικής τη διοίκηση και διαχείριση της οποίας ασκεί η ΕΤΑ, συγκαταλέγεται ανάμεσα στα σπουδαιότερα -από πλευράς μεγέθους και προοπτικών- ακίνητα του τουριστικού χαρτοφυλακίου, η αξιοποίηση των οποίων θα συμβάλλει σημαντικά στην αναβάθμιση του τουριστικού προϊόντος της χώρας.

Πρόθεση της ΕΤΑ είναι η τουριστική αξιοποίηση της έκτασης με ιδιωτικές επενδύσεις σε πλαίσιο ήπιας ανάπτυξης με σημαντικά οφέλη για την τουριστική ανάπτυξη της περιφέρειας και την τοπική κοινωνία (νέες θέσεις εργασίας, αναβάθμιση τουριστικού προϊόντος, επιμήκυνση τουριστικής περιόδου, ενίσχυση της τοπικής οικονομίας κλπ.).

Στο ΣτΕ έχουν προσφύγει ορισμένοι πρώην ιδιοκτήτες μερίδων της έκτασης, τις οποίες είχε απαλλοτριώσει ο ΕΟΤ, ακριβώς για να αξιοποιήσει συνολικά αυτή την τόσο σημαντική, για το ελληνικό τουριστικό προϊόν, έκταση. Σημειώνουμε ότι η καθυστέρηση στην αξιοποίησή της, συναρτάται άμεσα με την καθυστέρηση εκπόνησης ΖΟΕ για την περιοχή η οποία βρίσκεται πλέον σε τελικό στάδιο έγκρισης.

Η εν λόγω ΖΟΕ, με τους περιορισμούς που θέτει ως προς τις προστατευόμενες περιοχές τις χρήσεις γης και τους περιορισμούς δόμησης, εξασφαλίζει την περιβαλλοντική προστασία της περιοχής και, βεβαίως, είναι αυτονόητο ότι τα οριζόμενα από τη ΖΟΕ θα τηρηθούν στο ακέραιο κατά την αξιοποίηση της έκτασης.

Τέλος, επισημαίνουμε ότι σε κάθε περίπτωση θα ληφθεί υπόψη η άποψη της τοπικής κοινωνίας, η συναίνεση της οποίας είναι απαραίτητη για την επιτυχή τουριστική αξιοποίηση αυτού του σημαντικού, για την περιοχή και τη χώρα, ακινήτου. Προς αυτή την κατεύθυνση έχουν γίνει ήδη επαφές με τη δημοτική αυτοδιοίκηση και έχει καταρχήν συμφωνηθεί το πλαίσιο ανάπτυξης, καθώς και τα άμεσα οφέλη της τοπικής κοινωνίας (παραχωρούμενες εκτάσεις στον Δήμο).

Ο Υφυπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ

29. Στην με αριθμό 4475/26-10-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 460/17-11-04 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή ότι σύμφωνα με μελέτη της ΕΥΔΑΠ Α.Ε., που τελεί υπό έγκριση, προβλέπεται η κατασκευή δικτύου αγωγών ακαθάρτων, συνολικού μήκους 8,5 χλμ. διαμέτρου μικρότερης των 35 cm και προϋπολογισμού 1,5 εκ.ευρώ (χωρίς ΦΠΑ, ΓΕ, ΟΕ & Απρόβλεπτα), η οποία στηριζόμενη στο εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο της περιοχής, λαμβάνει υπόψη της τους ήδη κατασκευασμένους

κεντρικούς συλλεκτήριους αγωγούς των έργων της Αττικής οδού και των Ολυμπιακών έργων που γειτνιάζουν με την περιοχή του Αγ. Θωμά στο Μαρούσι.

Λόγω της φύσεως του έργου διατομής των αγωγών του δικτύου κλπ, η υλοποίηση της μελέτης το χρονοδιάγραμμα κατασκευής και η δημοπράτηση του έργου θα πραγματοποιηθούν από τον οικείο Δήμο.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ

30. Στις με αριθμό 4618, 4623, 4626, 4627/2-11-04 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Δημητρίου Πιπεργιά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 475-484/17-11-04 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή ότι στα πλαίσια της μελέτης με τίτλο: «Συμπληρωματικές μελέτες βελτίωσης κατά τμήματα της Ε.Ο 77 Χαλκίδα-Ψαχνά-Ιστιαιά-Λεωφ.Αιδηψού» προϋπολογισμού 792.369,77 ευρώ, έχουν εγκριθεί οι αναγνωριστικές μελέτες οδοποιίας και γεωλογικών και γεωτεχνικών ερευνών, ενώ εκπονείται η οριστική μελέτη οδοποιίας για το τμήμα από Ψαχνά μέχρι Παγώντα, που περιλαμβάνει την παραλλαγή για σήραγγα στη θέση «Άγιος», για την λεπτομερέστερη μελέτη της οποίας αλλά και του υπολοίπου οδικού άξονα έχει ζητηθεί αύξηση του προϋπολογισμού ύψους 4.000.000,00 ευρώ και αναμένεται η έγκριση από το αρμόδιο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

Επίσης έχει ζητηθεί και η ένταξη της μελέτης για το οδικό τμήμα Πευκί-Ιστιαιά, εκτιμώμενου ύψους 2.000.000 ευρώ, της οποίας αναμένεται η έγκριση.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ

31. Στην με αριθμό 4587/1-11-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Άγγελου Τζέκη και Γεωργίου Χουρμουζιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 123399/ΙΗ/17-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4587/1-11-04 την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Άγγ. Τζέκης, και Γιώργος Χουρμουζιάδης και αφορά στο Δημοκρίτειο Παν/μιο Θράκης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Στον Τακτικό προϋπολογισμό του ΥΠΕΠΘ για το οικονομικό έτος 2004 και για τα το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, είχαν εγγραφεί πιστώσεις 10.751.000,00 ευρώ για λειτουργικές δαπάνες. Επί πλέον με την αριθ. 115847/1Β/19-10-04 απόφαση δόθηκε πρόσθετη χρηματοδότηση ύψους 1.009.000,00 ευρώ στο ανωτέρω Πανεπιστήμιο. .

Η κατανομή των πιστώσεων στις επιμέρους δραστηριότητες γίνεται με απόφαση των οργάνων διοίκησης του Πανεπιστημίου.

Για σίτιση των φοιτητών του Πανεπιστημίου στον τακτικό προϋπολογισμό του ΥΠΕΠΘ για το 2004, είχαν εγγραφεί πιστώσεις 2.466.000,00 ευρώ και με την αριθμ. 119214 ΙΒ/25-10-04 απόφαση δόθηκε πρόσθετη χρηματοδότηση 234.000,00 ευρώ.

Για μισθοδοσία του έκτακτου διδακτικού προσωπικού (Π.Δ. 407/80) δόθηκαν με τις αριθ. 16898 ΙΒ/16-2-04, 61324 ΙΒ/29-6-04 & 106838 ΙΒ/1-10-04 αποφάσεις του ΥΠΕΠΘ, συνολικές πιστώσεις μέσω του τακτικού προϋπολογισμού ύψους 1.100.000,00 ευρώ.

Όσον αφορά στην προβλεπόμενη διάρκεια υλοποίησης του φυσικού αντικείμενου των έργων «Διεύρυνση Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης» η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο των ενταγμένων έργων του Δ.Π.Θ. στο ΕΠΕΑΕΚ και εμπίπτουν στη συγχρηματοδότηση του ΕΚΤ, ολοκληρώθηκε στις 31-8-04 με εξαίρεση τη χρονική επέκταση υλοποίησης τμήματος του φυσικού αντικείμενου που αφορά στην αποζημίωση του Διοικητικού και Τεχνικού Προσωπικού μέχρι την 31-12-04.

Σχετικά με την χρηματοδότηση των εν λόγω έργων σας γνωρίζουμε ότι στις 4-11-04 διατέθηκε το συνολικό ποσό των 1.930.000 ευρώ στα συγκεκριμένα έργα. Εξ αυτών εστάλη το

ποσό των 1.100.000 ευρώ στην Οικονομική Υπηρεσία του Δ.Π.Θ. και το ποσό των 830.000 ευρώ στον Ειδικό Λογαριασμό με σκοπό την κάλυψη αναγκών σύμφωνα με τα προβλεπόμενα κατά το συγκεκριμένο ΤΔΕ/Υ.

Όσον αφορά στην υλοποίηση των προαναφερόμενων έργων στο πλαίσιο των ενταγμένων έργων του Ιδρύματος στο ΕΠΕΑΕΚ που εμπίπτει στη συγχρηματοδότηση του ΕΤΠΑ, σας γνωρίζουμε ότι, το ποσό το οποίο διατέθηκε για υλικοτεχνική υποδομή στο Δ.Π.Θ. ανέρχεται σε 3.016.905 ευρώ και αφορά σε έργα Αναβάθμισης εργαστηριακού και επιστημονικού εξοπλισμού, Διεύρυνσης Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης 2001-2003, Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών και εξοπλισμό για την Κεντρική Βιβλιοθήκη του Δ.Π.Θ.

Επίσης, στο πλαίσιο της με αριθμ. πρωτ. 17746/23-12-03 πρόσκλησης του ΕΠΕΑΕΚ που αφορούσε σε κτίρια Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, έχει υποβληθεί πρόταση που αφορά «Ανέγερση Εργαστηρίων του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών του Δ.Π.Θ. Β' φάση» προϋπολογισμού 1.500.000 ευρώ και η οποία βρίσκεται σε διαδικασία αξιολόγησης.

Ο Υφυπουργός
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

32. Στην με αριθμό 4574/1-11-04 ερώτηση της Βουλευτού κ. Μαρίας Δαμανάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 123395/ΙΗ/17-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4574/1-11-04 την οποία κατέθεσε η Βουλευτής κ. Μαρία Δαμανάκη και αφορά στο Αριστοτέλειο Παν/μιο Θεσ/νίκης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

I. Με την αρ. Φ.821.1/1/104530 (2)/Β2/27-9-04 Υπ. Απόφαση εγκρίθηκε η κατανομή πέντε (5) θέσεων ΔΕΠ στο Τμήμα Κινηματογράφου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στο πλαίσιο του προγραμματισμού 2004-2005.

Έχει εγκριθεί η διάθεση 6 πιστώσεων έκτακτου διδακτικού προσωπικού (βάσει του Π.Δ. 407/1980 και του αρ. 18 παρ. 1 και 3 του Ν. 1268/1982) από το ΕΠΕΑΕΚ για τις ανάγκες του ιδίου Τμήματος κατά το ακαδημαϊκό έτος 2004-2005.

II. Η λειτουργία του Τμήματος Κινηματογράφου του Α.Π.Θ. συναρτάται άμεσα με τη λειτουργία του Τμήματος Μηχανικών Χωροταξίας και Ανάπτυξης καθότι για τα δύο Τμήματα έχει υποβληθεί ένα ενιαίο ΤΔΕ/Υ.

Από τη διαδικασία αξιολόγησης που διενεργήθηκε για το συγκεκριμένο ΤΔΕ/Υ προέκυψαν παρατηρήσεις οι οποίες αφορούν όχι στο Τμήμα Κινηματογράφου αλλά στο Τμήμα «Μηχανικών Χωροταξίας και Ανάπτυξης» και κοινοποιήθηκαν με το αριθμ. Πρωτ. 18925/1-11-04 έγγραφο της αρμόδιας Υπηρεσίας του ΥΠΕΠΘ στον αρμόδιο φορέα ο οποίος μέχρι την τρέχουσα χρονική περίοδο δεν έχει ανταποκριθεί με υποβολή αναμορφωμένου ΤΔΕ/Υ, γεγονός που δημιουργεί υστέρηση στην προώθηση διαδικασιών ένταξης και των δύο Τμημάτων λόγω της διαχειριστικής αλληλεξάρτησης αυτών.

Ο Υφυπουργός
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

33. Στην με αριθμό 4598/1-11-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 123402/ΙΗ/17-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4598/1.11.04 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βασ. Κεγκέρογλου, σας γνωρίζουμε ότι οι Σχολές της Αστυνομικής Ακαδημίας δεν ανήκουν στη αρμοδιότητα του ΥΠΕΠΘ αλλά του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης η εισαγωγή τους σε αυτές με το σύστημα των Πανελλαδικών εξετάσεων δε σημαίνει ότι κατ' ανάγκη εφαρμόζονται οι διατάξεις του νόμου περί μετεγγραφών.

Ο Υφυπουργός
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

34. Στην με αριθμό 4446/25-10-04 ερώτηση της Βουλευτού κ. Έλενας Ράπτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-1495/18-11-04 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. πρωτ. 4446/25-10-04 που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Έλενα Ράπτη, σύμφωνα και με το με αριθμ. πρωτ. 2844726/04-11-04 έγγραφο του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

1. Στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού του Οργανισμού, μέσω των συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων και των προγραμματικών συμφωνιών, ο Ο.Σ.Ε απέκτησε και αποκτά σταδιακά, νέο Τροχαίο Υλικό, σύγχρονης τεχνολογίας, ώστε να επιτευχθεί η απαιτούμενη συχνότητα και ταχύτητα την δρομολογίων.

Η αναβάθμιση, τόσο των προαστιακών συνδέσεων, όσο και του ευρύτερου Σιδηροδρομικού Δικτύου, εκτιμάται ότι θα ολοκληρωθεί σταδιακά εντός της διανυόμενης πενταετίας 2000-2004.

Συγκεκριμένα, μέχρι σήμερα παρεδόθησαν δέκα (10) Δηζελοηλεκτράμαξες κανονικής γραμμής (Προγραμματικής Συμφωνίας υπ' αρ. 50) και 17 Rail Busses κανονικής γραμμής (Προγραμματικής Συμφωνίας υπ' αρ. 35), ενώ ήδη άρχισε η παράδοση των νέων Ηλεκτραμαξών (Σύνολο 24, Προγραμματικής Συμφωνίας υπ' αρ. 39) και αναμένεται ακόμη η παράδοση:

15 Δίδυμων Προαστιακών Κλιματιζόμενων Αυτοκινηταμαξών, κανονικής γραμμής (Μ.Α.Ν 2000, Προγραμματικής Συμφωνίας υπ' αρ. 33)

20 Πεντάδιδυμων Ηλεκτροκίνητων Προαστιακών Κλιματιζόμενων Αυτοκινηταμαξών, κανονικής γραμμής (DESIRO ELECTRIC, Προγραμματικής Συμφωνίας υπ' αρ. 33α)

Επίσης, στο Ενιαίο Πρόγραμμα Προμηθειών (Ε.Π.Π) έτους 2004, το οποίο έχει τεθεί σε εφαρμογή, ο Ο.Σ.Ε έχει εντάξει την προμήθεια Πενήντα (50) νέων Αυτοκινηταμαξών, συνολικού Προϋπολογισμού κόστους 251.000.000 ευρώ και εκατόν δύο (102) νέων Επιβαταμαξών, διαφόρων τύπων, συνολικού Προϋπολογιζόμενου κόστους 166.000.000 ευρώ

Με την προμήθεια του ανωτέρω τροχαίου υλικού, θα καλυφθούν πλήρως, εντός της πενταετίας 2005 - 2009 οι ανάγκες της Περιφέρειας Μακεδονίας-Θράκης, σε σύγχρονο, νέας τεχνολογίας, Τροχαίο Υλικό.

2. Ο Ο.Σ.Ε εκτελεί έργα συντήρησης γραμμής και εγκαταστάσεων συνολικού Προϋπολογισμού 650.000.000 ευρώ. Με χρηματοδότηση από Εθνικούς Πόρους, εκτελούνται έργα Προϋπολογισμού 538.000.000 ευρώ, ενώ με συγχρηματοδότηση από Κοινοτικούς Πόρους, εκτελούνται έργα Προϋπολογισμού 112.000.000 ευρώ.

Εκ των ανωτέρω στην ευρύτερη περιοχή της Μακεδονίας-Θράκης εκτελούνται με χρηματοδότηση από Εθνικούς Πόρους, έργα Προϋπολογισμού 308.000.000 ευρώ, ενώ με συγχρηματοδότηση από κοινοτικούς Πόρους, εκτελούνται έργα Προϋπολογισμού 68.580.000 ευρώ.

Στους συνημμένους πίνακες αναφέρονται τα έργα ανακαίνισης - συντήρησης γραμμών και εγκαταστάσεων, καθώς και έργα που αφορούν την βελτίωση της ποιότητας ζωής (Τοποθέτηση προκατασκευασμένων πλακών σε Ισόπεδες Διαβάσεις σιδηροδρομικών γραμμών, περίφραξη και Ηλεκτροφωτισμός των σιδηροδρομικών γραμμών), που βρίσκονται σε εξέλιξη, καθώς και η πρόοδος εκτέλεσής του ή προγραμματίζονται.

Για κάθε έργο στον εν λόγω πίνακα αναφέρονται:

Η συνοπτική περιγραφή του, το συμβατικό ποσό ή η προϋπολογιζόμενη δαπάνη, ο χρόνος έναρξης των εργασιών, η πρόοδος για τα σε εξέλιξη έργα και η πηγή της χρηματοδότησης.

Οι στόχοι των βασικών έργων ανακαίνισης των γραμμών για την Περιφέρεια Μακεδονίας-Θράκης είναι:

Για την περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας μετά την ολοκλήρωση των έργων, με αριθμούς 19, 20, 21, 53, ο συνολικός χρόνος διαδρομής σε σχέση με τους ισχύοντες θα διαμορφωθεί σε:

1) Θεσσαλονίκη - Φλώρινα, 2 ώρες + 15 λεπτά, αντί 3 ωρών + 34 λεπτών

2) Θεσσαλονίκη - Κοζάνη 2 ώρες + 12 λεπτά, αντί 3 ωρών + 53 λεπτών

Σημειώνεται ότι ήδη ο χρόνος για την διαδρομή Θεσσαλονίκη - Έδεσσα έχει διαμορφωθεί σε 1 ώρα + 15 λεπτά, αντί 1 ώρα + 55 λεπτά.

Για την περιοχή της Κεντρικής Μακεδονίας, μετά την ολοκλήρωση των έργων 3, 8, 66, 67, ο συνολικός χρόνος διαδρομής σε σχέση με τους ισχύοντες μέχρι σήμερα θα διαμορφωθεί σε:

1) Θεσσαλονίκη- Σέρρες 1 ώρα + 23 λεπτά, αντί 2 ωρών + 5 λεπτών

Για την περιοχή της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης μετά την ολοκλήρωση των έργων με αριθμούς 1,5,45,50,60,68,69, 70,71,86,ο συνολικός χρόνος διαδρομής σε σχέση με τους ισχύοντες μέχρι σήμερα θα διαμορφωθεί σε:

1) Θεσσαλονίκη - Αλεξανδρούπολη, 4 ώρες + 45 λεπτά, αντί 5 ωρών + 37 λεπτών

2) Αλεξανδρούπολη - Ορμένιο - Δίκαια, 1 ώρα + 44 λεπτά, αντί 2 ωρών + 18 λεπτών.

3. Όσον αφορά το θέμα της σιδηροδρομικής σύνδεσης Θεσ/κης - ΤΕΙ Σίνδου, από πλευράς ΟΣΕ έχει ανατεθεί η υπ' αριθμ 992/5-9-2003 Σύμβαση με τίτλο «Μελέτη σύνδεσης των ΑΤΕΙ Θεσ/κης και της ΕΧΡΟ 2008 με το σιδηροδρομικό δίκτυο» η οποία έχει ως αντικείμενο την εκπόνηση συγκοινωνιακών, γεωλογικών, περιβαλλοντικών, στατικών και ηλεκτρομηχανολογικών μελετών.

Ήδη έχουν εκπονηθεί τα αρχικά στάδια της μελέτης (συγκοινωνιακά, γεωλογικά και Α' Φάση περιβαλλοντικών) και εγκρίθηκε πρόσφατα (α.π. ΕΥΠΕ/ ΥΠΕΧΩΔΕ 123390/10-6-2004) η Προμελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων η οποία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την χωροθέτηση του έργου έτσι ώστε να προωθηθούν οι υπόλοιπες μελέτες, οι απαραίτητες απαλλοτριώσεις και εν τέλει η δημοπράτηση και κατασκευή του έργου. Σημαντικό παράγοντα για την εκπόνηση των υπολειπόμενων μελετών, αποτελεί η έγκριση της υποψηφιότητας της ΕΧΡΟ η οποία θα προκύψει την 16 Δεκεμβρίου του 2004. Κατόπιν της εγκρίσεως αυτής, και παράλληλα με τον ευρύτερο σχεδιασμό της χωροθέτησης του συγκροτήματος της ΕΧΡΟ, ο ΟΣΕ θα ολοκληρώσει τον σχεδιασμό του στην υπό εξέταση περιοχή προκειμένου να εξυπηρετούνται με τον βέλτιστο τρόπο οι ανάγκες της περιοχής μελέτης.

Συν: Πίνακες με έργα σε εξέλιξη.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

35. Στην με αριθμό 4473/26-10-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Παναγιώτου Ρήγα και Χρήστου Πρωτόπαπα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 8482/19-11-04 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 4473/2004 ερώτηση, που κατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ. κ. Π. Ρήγα και Χρ. Πρωτόπαπα, σχετικά με το ειδικό εποχιακό βοήθημα Σμυριδεργατών, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με την αριθμ. 30659/31-3-1989 Υπουργική Απόφαση (Υ.Α.), η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 22 του ν. 1836/1989 εγκρίθηκε η καταβολή ειδικού εποχιακού βοηθήματος σε διάφορες επαγγελματικές κατηγορίες όπως και οι σμυριδεργάτες Νάξου.

Οι προϋποθέσεις για την καταβολή του βοηθήματος σύμφωνα με την παραπάνω Υ.Α. για τους σμυριδεργάτες Νάξου, είναι οι εξής:

Α) Να έχουν πραγματοποιήσει κατά το ημερολογιακό έτος που προηγείται της καταβολής του βοηθήματος από 50-240 ημερομίσθια (Υ.Α 32021/6-10-1989), σε εργασίες του οικείου επαγγελματικού κλάδου.

Β) Τα ημερομίσθια που έχουν τυχόν πραγματοποιήσει σε άλλους κλάδους κατά το ημερολογιακό έτος που προηγείται της καταβολής να μην είναι περισσότερα από αυτά που πραγματοποιήσαν στον επαγγελματικό κλάδο ως μέλη του οποίου

ζητούν το βοήθημα.

Γ) Το σύνολο των ημερομισθίων που έχουν πραγματοποιήσει κατά το ημερολογιακό έτος που προηγείται της καταβολής του βοηθήματος, να μην υπερβαίνει τα 240.

Σε περιπτώσεις ασφαλισμένων, που στο εκκαθαριστικό σημείωμα της εφορίας ή στο έντυπο της φορολογικής δήλωσης, για την καταβολή του εποχιακού βοηθήματος, αναγράφονται εισοδήματα από εμπορικές επιχειρήσεις, σας πληροφορούμε ότι θα πρέπει να προσκομίσουν το έντυπο Ε3 της αρμόδιας ΔΟΥ. Στην περίπτωση που τα εισοδήματα προέρχονται από άσκηση διαφορετικού επαγγέλματος (εκτός του κλάδου για τον οποίο ζητά το βοήθημα), αυτοί δεν είναι δικαιούχοι διότι ασφαρίζονται στο ΤΕΒΕ όλο το έτος (360 ημέρες) ενώ πραγματοποιούν ορισμένα μόνο ημερομίσθια σε κλάδους που καταβάλλεται το εποχιακό βοήθημα. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με την παραπάνω Υ.Α και στην οποία αναφέρεται ότι: α) τα ημερομίσθια που τυχόν έχουν πραγματοποιήσει σε άλλους κλάδους δεν μπορεί να είναι περισσότερα από αυτόν που ζητούν το βοήθημα και β) το σύνολο των ημερομισθίων να μην υπερβαίνει τα 240.

Επίσης αυτοί θα ήταν σε ευνοϊκότερη θέση από τους άλλους εργαζόμενους, οι οποίοι δεν δικαιούνται το εποχιακό βοήθημα επειδή πραγματοποίησαν περισσότερα ημερομίσθια σε άλλους κλάδους (πχ 70 ως συμριδορύκτης και 80 σαν υπάλληλος γραφείου).

Με την διάταξη του άρθρου 24 του ν. 1836/1989, που ισχύει για τους απασχολούμενους σε εποχιακές επιχειρήσεις, τίθενται ευνοϊκότερες προϋποθέσεις, σε σχέση με τους κοινούς ανέργους, όσον αφορά την επιδότηση λόγω ανεργίας. Συγκεκριμένα αρκούν 100 ημέρες στην ασφάλιση του κλάδου ανεργίας του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), στο τελευταίο 12μηνο πριν τη λήξη της εργασιακής τους σχέσης.

Τέλος, σας ενημερώνουμε ότι στις δράσεις του ΟΑΕΔ παρατηρείται μετατροπή από τις παθητικές πολιτικές (επιδοματικές) σε ενεργητικές (προγράμματα απασχόλησης και κατάρτισης) στα πλαίσια των προσαρτηθέντων του για την καταπολέμηση της ανεργίας.

Ο Υπουργός
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ»

36. Στην με αριθμό 4468/26-10-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Θάνου Μωραϊτή δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-821/17-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην υπ' αριθμ. ερώτηση 4468/26-10-04, την οποία κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Θ. Μωραϊτής, σχετικά με την προώθηση στην ελληνική αγορά κρεάτων εισαγωγής ως ντόπια και κατά το μέρος που τα διαλαμβάνονται σε αυτή εμπίπτουν στις αρμοδιότητές μας, σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

1. Στα πλαίσια διασφάλισης των συμφερόντων του καταναλωτικού κοινού και της προστασίας της εγχώριας κτηνοτροφίας, απέναντι σε αθέμιτες πρακτικές, που επιδιώκουν τη διάθεση εισαγομένων κρεάτων ως εγχωρίων, ισχύουν θεμελιώδη αγορανομικά μέτρα, προς την κατεύθυνση αυτή.

Ειδικότερα,

Α) Σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 30, παρ. 7 του Αγορανομικού Κώδικα (Α.Κ.), κάθε πράξη παραπλάνησης (όπου εντάσσεται και η πρακτική διάθεσης κρεάτων εισαγωγής ως εγχωρίων) συνιστά αδίκημα που τιμωρείται ποινικά με φυλάκιση ή χρηματική ποινή ή και με τις δύο ποινές.

Β) Κατά τις διατάξεις του άρθρου 35, παρ. 1 του Α.Κ., η αναγραφή επί των τιμολογίων αγοραπωλησίας κρεάτων, μεταξύ των άλλων και της προέλευσης αυτών είναι υποχρεωτική, διαφορετικά τίθεται θέμα διάπραξης παράβασης που τιμωρείται ποινικά με φυλάκιση ή χρηματική ποινή.

η Όπως ορίζεται στο άρθρο 38, παρ. 2 του Α.Κ., η επί των τιμοκαταλόγων ή πινακίδων αναγραφή, μεταξύ των άλλων και της προέλευσης των αγαθών (κρέατα κ.λ.π.), είναι υποχρεωτική, διαφορετικά οι παραβάτες, κατά τους Ν.1732/87 και 3190/2003, τιμωρούνται με χρηματικό πρόστιμο 350 ευρώ, μέσω της διαδικασίας άμεσου πιστοποιήσης της παράβασης (έκδοση Πράξης Βεβαίωσης Παράβασης από τους αγορανομι-

κούς ελεγκτές).

Δ) Σύμφωνα πάλι με τους ορισμούς του άρθρου 251 της Αγορανομικής Διάταξης 14/89, θεσπίζονται οι εξής κανόνες για την προέλευση των κρεάτων.

Για ζώα ανεξαρτήτως χώρας προέλευσης, που σφάζονται στην ελληνική επικράτεια, μετά τη σφαγή τους τίθεται επί του κρέατος σφραγίδα που μεταξύ των άλλων υποδηλώνει τη χώρα προέλευσης (π.χ. Ελλάς, Ολλανδία, Γαλλία, Βουλγαρία, Πολωνία, κ.λ.π.)

Για κρέατα που εισάγονται απευθείας από κράτη-μέλη της Ε.Ε., υποχρεωτικά επί αυτών φέρεται σφραγίδα στην οποία, μεταξύ των άλλων ενδείξεων, υφίσταται και αυτή της χώρας προέλευσης σε ξενόγλωσση γραφή.

Για κρέατα που εισάγονται απευθείας από Τρίτες Χώρες, υποχρεωτικά επί αυτών φέρεται σφραγίδα, στην οποία, μεταξύ των άλλων ενδείξεων, υφίσταται και αυτή της ονομασίας της Τρίτης Χώρας, σε ξενόγλωσση γραφή.

Η αφαίρεση ή αλλοίωση των σφραγίδων προέλευσης καθώς και η εμπορία κρεάτων χωρίς τις σφραγίδες αυτές, απαγορεύεται.

Οι παραβάτες των διατάξεων αυτών τιμωρούνται ποινικά κατά το άρθρο 30, παρ. 15 του Α. Κ με φυλάκιση ή χρηματική ποινή ή και με τις δύο ποινές.

2. Σημειώνεται ότι ο έλεγχος προς διαπίστωση εφαρμογής από τους υπόχρεους των παραπάνω αγορανομικών μέτρων, εντάσσεται μέσα στα ημερήσια καθήκοντα τους ανά την χώρα ελεγκτικών Υπηρεσιών. Πέρα, όμως αυτών η αρμόδια υπηρεσία της Γ.Γ. Εμπορίου - Γ.Γ. Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης, όσες φορές έχει γίνει δέκτης καταγγελιών κτηνοτρόφων ή Συλλογικών του Οργάνων για διάθεση εισαγομένων κρεάτων ως εγχωρίων, μέσω εγκυκλίων της, έχει ζητήσει την εντατικοποίηση των ελέγχων από τις ελεγκτικές Υπηρεσίες της Χώρας, για την αυστηρή εφαρμογή τους «περί την προέλευση των κρεάτων» κειμένων διατάξεων.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ»

37. Στην με αριθμό 4532/27-10-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 121681/ΙΗ/16-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4532/27-10-04, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Στέλιος Ματζαπετάκης και αφορά στη λειτουργία του Λυκείου Μαλίων, Ηρακλείου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Οι διορισμοί των εκπαιδευτικών γίνονται σε οργανικά κενά που προκύπτουν μετά τις μεταθέσεις σε συνάρτηση με τις πιστώσεις που εγκρίνονται από την αρμόδια κατά το νόμο επιτροπή.

Επιπροσθέτως, σας γνωρίζουμε ότι αν για οποιαδήποτε αιτία απουσιάζουν από τα σχολεία εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης καθώς και αν υπάρχουν άλλες έκτακτες ανάγκες λειτουργίας των σχολείων, που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους προσλαμβάνονται με αίτησή τους προσωρινοί αναπληρωτές με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου από τους υποψηφίους των πινάκων του Ν. 3027/02 (ΦΕΚ 152 τ.Α'/28-6-02).

Συγκεκριμένα, τα κενά του κλάδου ΠΕ04 που καλύφθηκαν από μόνιμους και αναπληρωτές καθηγητές στα σχολεία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του νομού Ηρακλείου για το σχολικό έτος 2004 - 2005 είναι τα εξής:

	Μόνιμοι	Αναπληρωτές
Α' Ηρακλείου	-	11
Β' Ηρακλείου	10	8

Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι με τους τελευταίους διορισμούς αναπληρωτών καλύφθηκε η κενή θέση εκπαιδευτικού του κλάδου ΠΕ04 στο Λύκειο Μαλίων.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ»

38. Στην με αριθμό 4558/29-10-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μανόλη Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 122383/ΙΗ/16-11-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 4558/29-10-2004 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μανόλης Στρατάκης και η οποία αναφέρεται στα ιδιαίτερα μαθήματα σε μαθητές από καθηγητές του Δημοσίου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Α. Σύμφωνα με το άρθρο 7 του Ν. 3235/2004 «Ρυθμίσεις θεμάτων όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων» με το οποίο θεσμοθετούνται οι πρόσφατες αλλαγές σε θέματα εξετάσεων λυκείων, από το σχολικό έτος 2004 - 2005, καταργείται η εξέταση των μαθητών της Β' τάξης των Ημερησίων και της Γ' τάξης των Εσπερινών Ενιαίων Λυκείων σε εθνικό επίπεδο και σε κοινά θέματα. Από το σχολικό έτος 2005 - 2006 τα μαθήματα της Γ' τάξης των Ημερησίων και της Δ' τάξης των Εσπερινών Ενιαίων

Λυκείων, που εξετάζονται σε εθνικό επίπεδο και σε κοινά θέματα, ορίζονται σε έξι από τα εννέα που ήταν μέχρι τώρα.

Είναι επομένως αντιληπτό, ότι η αγωνία των μαθητών και η ανησυχία των γονέων η οποία είναι συναφής με την αξιολόγηση των μαθημάτων σε εθνικό επίπεδο και την περαιτέρω πρόσβαση στα ΑΕΙ της χώρας, μειώνεται και ενισχύεται έτσι η απρόσκοπτη σπουδή των μαθημάτων χωρίς το εξεταστικό άγχος.

Β. Συνεχίζεται και αναβαθμίζεται ο θεσμός της Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης στο λύκειο και της Ενισχυτικής Διδασκαλίας στο γυμνάσιο, ο οποίος προσφέρει ουσιαστική βοήθεια στους μαθητές και παράλληλα συμβάλλει στον περιορισμό του φαινομένου των ιδιαίτερων μαθημάτων.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η υπ' αριθμ. 4261/19.10.2004 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Άγγελου Μανωλάκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την ανάπλαση της περιοχής από τον Ισθμό έως τον κόμβο της Αρχαίας Κορίνθου.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου αναλυτικότερα έχει ως εξής:

«Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε πολύ καλά την ιστορική σημασία που έχει ο Ισθμός της Κορίνθου, ο Δίοικος και ο περιβάλλοντας χώρος από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Πρόκειται για ένα μοναδικό μνημείο, το οποίο προσελκύει επισκέπτες από όλα τα σημεία του πλανήτη.

Η περιοχή χαρακτηρίζεται από ανεπάρκεια σήμανσης, ελλιπή φωτισμό, τα σκουπίδια είναι παντού, τα νερά λιμνάζουν με την πρώτη βροχή, με αποτέλεσμα να έχουν γίνει δεκάδες ατυχήματα. Οι νταλίκες και άλλα μεγάλα οχήματα παρκάρουν όπου βρουν και δημιουργούν ένα τριτοκοσμικό περιβάλλον, ενώ με το άνοιγμα του αυτοκινητόδρομου Αθηνών-Κορίνθου-Πατρών η κίνηση στη Νέα εθνική οδό έχει περιοριστεί, πολλά καταστήματα έχουν κλείσει και πολλές οικοδομές έχουν μείνει ημιτελείς.

Το ΥΠΕΧΩΔΕ, υπό τη διεύθυνση της προηγούμενης κυβέρνησης, είχε εκπονήσει προμελέτη για τη συνολική ανάπλαση της περιοχής, 1996-1999 (Χ.Θ. 76+800-Χ.Θ. 85+200).

Κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου να σας επισημάνω την ανάγκη αναβάθμισης της νέας εθνικής οδού και συνεπώς την ανάπτυξη της περιοχής. Ήταν αίτημα και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κορινθίας επί της θητείας μου ως νομάρχης, η νέα εθνική οδός να γίνει αρτηρία, δηλαδή δευτερεύον εθνικό δίκτυο, να αποδοθεί στην πόλη της Κορίνθου (διέρχεται μέσα από πυκνοκατοικημένη περιοχή εντός σχεδίου πόλεως) και προκειμένου να αναπτυχθεί η περιοχή να δοθεί η δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να κτίσουν στα σαράντα πέντε μέτρα αντί στα εξήντα που ισχύει σήμερα.

Ερωτάται ο Υπουργός:

Κύριε Υπουργέ, το σύνολο της κορινθιακής κοινωνίας και οι επαγγελματίες της περιοχής θέλουν να γνωρίζουν, εάν είναι στις προθέσεις σας (για ιστορικούς, πολιτιστικούς, τουριστικούς, αναπτυξιακούς, αισθητικούς και λειτουργικούς λόγους) να προχωρήσετε άμεσα σε συνολική ή μερική ανάπλαση της περιοχής, υλοποιώντας την προμελέτη λήψης μέτρων για την άρση επικινδυνότητας της νέας εθνικής οδού Αθηνών-Κορίνθου-Πατρών από τον Ισθμό έως τον κόμβο της Αρχαίας Κορίνθου.

Ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Θεμιστοκλής Ξανθόπουλος έχει το λόγο.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι πρόκειται για ένα τμήμα μήκους περίπου επτάμισι χιλιομέτρων, το οποίο έχει ουσιαστικώς λειτουργικά αντικατασταθεί από το νέο αυτοκινητόδρομο και συνεπώς καλύπτει μόνο την τοπική κυκλοφορία. Λόγω αυτής της ηπιότερης κυκλοφορίας το ΥΠΕΧΩΔΕ ανέλαβε αφ' ενός να διαμορφώσει ένα δρόμο δύο λωρίδων ανά κατεύθυνση με μεσαία νησίδα, ώστε να μπορεί πράγματι να ανταποκριθεί στα νέα του καθήκοντα αυτός ο δρόμος και αφετέρου να το ανακατατάξει στο δευτερεύον δίκτυο, από το πρωτεύον που ήταν, ώστε να έχει ευκολότερες δυνατότητες ένταξης στον αστικό ιστό και εν συνεχεία αξιοποίησης των παρόδων περιοχών του.

Για το πρώτο σκέλος, δηλαδή για την αναμόρφωση του όλου συστήματος από πλευράς κατασκευής του δρόμου, το 1999 πράγματι εγκρίθηκε μια σχετική μελέτη μ' ένα κόστος έργου τότε περίπου της τάξεως των 35.000.000 ευρώ και προωθήθηκε προς χρηματοδότηση, πλην όμως τελικώς απορρίφθηκε και

δεν προχώρησε. Δηλαδή, η εισήγηση της υπηρεσίας δεν έγινε δεκτή από την τότε πολιτική ηγεσία, επαναλαμβάνω το 1999.

Ως προς το δεύτερο σκέλος το 1998-1999 δεν εκδόθηκε η απαιτούμενη υπουργική απόφαση γιατί, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει και σήμερα, απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων, το οποίο και δεν την έδωσε. Συνεπώς, το θέμα παραμένει από τότε σε εκκρεμότητα επί της διαδικασίας κυρίως και βεβαίως δεν έχει γίνει και τίποτα επί της ουσίας. Έχετε απόλυτα δίκιο.

Η υπηρεσία θεωρεί και σήμερα –και ορθώς– ότι η κατασκευή του νέου αυτοκινητοδρόμου, ο οποίος επιτρέπει την κυκλοφορία αυτή, απαλλάσσει το κομμάτι αυτό από τον πρότερο ρόλο του. Επανερχεται, λοιπόν, με νέα εισήγηση η οποία και θα επαναποβληθεί στο Συμβούλιο Δημοσίων Έργων. Δηλαδή, επανέρχεται η εισήγηση περί ανακατάταξης του στο υπ' όψιν δευτερεύον δίκτυο της περιοχής, ώστε να υπάρξει περαιτέρω διευκόλυνση της ένταξης του τμήματος εκείνου στον αστικό ιστό.

Επιπλέον θα προχωρήσει και η οριστική μελέτη, ώστε να είμαστε πράγματι έτοιμοι με ώριμο έργο για την ανακατασκευή του τμήματος αυτού. Συνεπώς επανέρχεται το θέμα, το οποίο είχε κακώς σταματήσει το 1999 και αναμένουμε συντόμως στην πράξη να ληφθούν μέτρα για την υλοποίησή του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Μανωλάκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ : Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχήν να εκφράσω ένα μικρό παράπονο, διότι το Υπουργείο σας δεν απάντησε στη γραπτή μου αυτή ερώτηση, όπως και σε κάποιες άλλες γι' αυτό αναγκάζομαι να τη φέρω σήμερα ως επίκαιρη ερώτηση.

Πράγματι θέλω να συμφωνήσω κι εγώ μαζί σας ότι η προμελέτη είχε γίνει το 1996 και έγινε μια απόπειρα το 1999 να υλοποιηθεί, αλλά δεν έγινε τίποτα. Όμως πρέπει άμεσα –όπως και εοδίσ συμφωνείτε– να παρθούν μέτρα, ώστε και να αρθεί η επικινδυνότητα αυτής της νέας εθνικής οδού που σήμερα λειτουργεί ως δευτερεύον δίκτυο και, δεύτερον, να αναβαθμιστεί η περιοχή του Ισθμού.

Χαίρομαι που θα προχωρήσετε στην οριστική μελέτη και εύχομαι και σύντομα και σε δημοπράτηση, αλλά πρέπει να γίνουν κάποιοι κόμβοι, ώστε τα δύο κομμάτια της πόλης να επικοινωνούν μεταξύ τους. Να γίνουν παράπλευροι δρόμοι και ίσως η οικοδομική γραμμή να μεταφερθεί.

Ο κόμβος της Επιδαύρου είναι πάρα πολύ επικίνδυνος. Τα τελευταία χρόνια έχουμε περίπου τριάντα θύματα σ' αυτήν την περιοχή. Πρέπει να γίνουν τα αποχετευτικά και η σήμανση.

Με την ευκαιρία να σας πω ότι ο αυτοκινητόδρομος δίπλα, που εγκαινιάστηκε την εποχή του 1996, όταν ερχόμαστε από Πάτρα ή Τρίπολη δεν έχει είσοδο και έξοδο προς την Κόρινθο. Έχει είσοδο και έξοδο μόνο προς την Αθήνα. Είναι ένα μεγάλο πρόβλημα αυτό και επιπλέον δεν έχει καλή σήμανση.

Πέρα από την υλοποίηση αυτής της προμελέτης, που χαίρομαι που ακούω ότι θα προχωρήσει, πρέπει να γίνουν και άλλα έργα. Είδαμε στη δημοσιότητα μια μελέτη των Ελλήνων αρχιτεκτόνων, όπου προέβλεπε ένα ξενοδοχείο πάνω από τον Ισθμό. Δεν λέω αν είναι το καλύτερο –μάλιστα πήρε και ένα διεθνές βραβείο– αλλά ένα τέτοιο παγκόσμιο πολιτιστικό μνημείο που είναι ο Ισθμός της Κορίνθου, που έρχεται όλος ο κόσμος εκεί να το δει, σήμερα δυστυχώς το βλέπουν και φεύγουν γρήγορα.

Ευχαριστώ που παίρνετε αυτήν την απόφαση να υλοποιήσετε την προμελέτη και θα είμαστε δίπλα σας να σας βοηθήσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Ξανθόπουλος.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Νομίζω ότι συμφωνούμε, κύριε Βουλευτά ότι πράγματι δεν έπρεπε να μείνει χωρίς συνέχεια αυτή η μελέτη του 1996-1999 και ότι είναι καιρός τώρα να δράσουμε, πολλώ μάλλον, που, όπως είπατε πολύ σωστά, η περιοχή αυτή πράγματι έχει μεγάλη πολιτιστική αξία.

Θα πω και κάτι περαιτέρω. Κάποτε αν θυμάστε, όταν εγώ τουλάχιστον ήμουν νεότερος, περνάγαμε από τον ισθμό και σταματάγαμε να δούμε το τοπίο. Τώρα, με τη νέα καλή οδική κατάσταση, αυτό είναι ένα φαινόμενο το οποίο δεν είναι ορατό από τον αυτοκινητιστή, εκτός αν έχει δυνατότητα παράκαμψης παραμονής και βόλτας εκεί που δεν την έχει.

Συνεπώς αυτή η ανάγκη είναι πράγματι σημαντική και επείγουσα. Θα σας ενημερώσουμε δε σύντομα για τις εν συνεχεία ενέργειες, δηλαδή, ανάθεση οριστικής μελέτης και κυρίως την απόφαση του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων για την απένταξη από το πρωτεύον εθνικό δίκτυο και την ένταξή του στο δευτερεύον, για να μπορέσει και πολεοδομικά να αναβαθμιστεί η περιοχή.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Προχωρούμε στη δεύτερη ερώτηση με αριθμό 4062/13.10.2004 του Βουλευτή του Κουμμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Δημητρίου Τσιόγκα, προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την αντιμετώπιση του προβλήματος της καθίζησης του εδάφους στο Σταυρό Φαρσάλων του Νομού Λάρισας.

Αναλυτικότερα η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Αγωνία και ανησυχία διακατέχει τους κατοίκους του Νομού Φαρσάλων γιατί στο χωριό υπάρχει εκτεταμένη καθίζηση του εδάφους εξαιτίας της οποίας έχουν καταστραφεί, κυριολεκτικά, ολόκληρα σπίτια, αφού άνοιξαν τα ντουβάρια. Κάποια από αυτά έχουν εγκαταλειφθεί, ενώ άλλα είναι επικίνδυνα για τους ιδιοκτήτες αν συνεχιστεί η παραμονή τους σ' αυτά.

Οι κάτοικοι του χωριού ζητούν από την Κυβέρνηση άμεσα να γίνουν μελέτες για την καθίζηση του εδάφους και να παρθούν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των ιδίων και της περιουσίας τους.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός, τι μέτρα θα πάρει άμεσα η Κυβέρνηση για την αντιμετώπιση του παραπάνω σοβαρότατου προβλήματος και την εξασφάλιση ασφαλούς διαβίωσης των κατοίκων του Σταυρού Φαρσάλων».

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Ξανθόπουλος.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Στη Θεσσαλία και ειδικότερα στην περιοχή της Λεκάνης των Φαρσάλων αλλά και της Κάρλας από το 1990 και μετά παρατηρείται πράγματι αυτό το σπάνιο πλην όμως υπαρκτό και σε άλλα μέρη του κόσμου, όπως την Καλιφόρνια, φαινόμενο της δημιουργίας ρωγμών στο έδαφος και ορισμένων άμεσων επιπτώσεων στα σπίτια της περιοχής.

Το φαινόμενο αυτό, σύμφωνα με εκτιμήσεις που έγιναν και στο παρελθόν, μπορεί να οφείλεται σε δύο αίτια. Το πρώτο αίτιο είναι η συρρίκνωση του εδάφους λόγω υπεραντίλησων. Δηλαδή κατεβαίνει ο υδροφόρος ορίζων και αυτή η αποσυμπίεση από τον υδροφόρο ορίζοντα δημιουργεί μία συρρίκνωση των εδαφών, με αποτελέσματα τα ρήγματα και στην επιφάνεια του εδάφους, όπως αυτά που βλέπουμε ή συγχρόνως και μια ασεισμική ολίσθηση της περιοχής που δημιουργεί ήπια σεισμική δραστηριότητα.

Είναι πράγματι ένα δύσκολο και πολύ σοβαρό φαινόμενο και ως τώρα αντιμετωπίστηκε από πλευράς πολιτείας κατά κάποιον τρόπο μόνο πυροσβεστικά, δηλαδή γίνεται μία ζημιά σ' ένα σπίτι, προσφεύγει εκεί η δική μας υπηρεσία, καταγράφει τη ζημιά και προβαίνει σε κάποιες ενέργειες, όταν χρειάζεται, που τυποποιούν κατά κάποιο τρόπο την απάντησή της αλλά δεν λύνουν το πρόβλημα.

Ήδη από το Νοέμβριο του 2004 ξεκίνησε μία πρώτη συστηματική έρευνα και σήμερα μπορώ να σας ανακοινώσω κάτι ουσιαστικώς ευχάριστο και σημαντικό, ότι δηλαδή ολοκληρώθηκε μία σειρά επιστημονικών συσκέψεων –στο γραφείο μου μάλιστα– με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, δηλαδή τον ΟΑΣΠ, τον Οργανισμό Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων και ειδικών σε θέματα σεισμών, το ΙΓΜΕ το οποίο έχει την ειδικότητα στη διερεύνηση φαινομένων ρηγματώσεων λόγω υποβάθμισης

του υδροφόρου ορίζοντα και βέβαια με τις υπηρεσίες μας που αποκαθιστούν σεισμόπληκτους, ώστε να δούμε συνολικά τι θα κάνουμε.

Έχουν δε ληφθεί οι εξής τρεις αποφάσεις: Πρώτον, ανατίθεται ήδη δύο μελέτες. Μία μελέτη έχει να κάνει με το φαινόμενο των σεισμών αυτό καθαυτό και ανατέθηκε στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης στην αρμόδια ομάδα σεισμολόγων συναδέλφων, οι οποίοι σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Αθηνών και το Αστεροσκοπείο, εγκαθιστούν και στην περιοχή αυτή τέσσερις επιπλέον σταθμούς για την καταγραφή σεισμικών –έστω και ασθενών– καταπονήσεων και προχωρούν ουσιαστικά στην πλήρη διερεύνηση του σεισμικού φαινομένου.

Δεύτερον, ανατίθεται στο ΙΓΜΕ μία μελέτη για τη σε βάθος ανάλυση του φαινομένου της ρηγμάτωσης, η οποία δεν αναζητεί μόνο την καταγραφή του φαινομένου αυτού, αλλά προχωρεί περαιτέρω και αναζητεί και τα αίτια αυτής της ρηγμάτωσης, δηλαδή την συνδέει με τον υποκείμενο υδροφόρο ορίζοντα και με τη γεωλογική δομή των πετρωμάτων και αναζητεί την τελική μορφή, η οποία αναμένεται και στο μέλλον να δημιουργηθεί και τις επιπτώσεις της στα σπίτια της περιοχής.

Τρίτον, ολοκληρώνεται και σε λεπτομέρειες η πλήρης αποτύπωση των ζημιών στα σπίτια, έτσι ώστε, όπου πράγματι υπάρχει κίνδυνος, να παρέμβει η πολιτεία και να πει «αυτό το σπίτι κινδυνεύει να καταρρεύσει στον πρώτο πραγματικό ισχυρό σεισμό και έχετε δύο δυνατότητες. Η μία είναι να κάνετε μετεγκατάσταση και η άλλη είναι να πάτε προσωρινά μέσα σ' ένα λυόμενο από τα προσφερόμενα απ' αυτήν την υπηρεσία, έως ότου λυθεί το γενικότερο φαινόμενο».

Αυτά είναι αποφάσεις που έχουν ήδη ληφθεί και υλοποιούνται αυτήν τη στιγμή. Ελπίζουμε σύντομα, δηλαδή σε τέσσερις μήνες –όσο χρειάζεται να γίνει και η μία μελέτη και η άλλη μελέτη να δώσει τα πρώτα αποτελέσματα– να καταλήξουμε στα τελικά συμπεράσματα, να τα ανακοινώσουμε πάλι εδώ και να προβούμε σε ενέργειες που ουσιαστικώς απαντούν στο βραχυπρόθεσμο πρόβλημα εάν αυτή η περιοχή είναι κατοικήσιμη στο μέλλον και τι χρειάζεται για να αναστραφεί αυτή η πράγματι επικίνδυνη –αλλά για τους κατοίκους απαράδεκτη– κατάσταση ρηγματώσεων του εδάφους και των συνακόλουθων ρηγματώσεων στα σπίτια τους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο ερωτών συνάδελφος κ. Τσιόγκας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ερώτηση που καταθέσαμε ήταν γραπτή, δεν απαντήθηκε και επανήλθαμε σήμερα. Όμως και σήμερα, κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει κάτι συγκεκριμένο πέρα από τις μελέτες που έχουν γίνει από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Όντως, υπάρχει σοβαρό πρόβλημα στο Σταυρό Φαρσάλων, γιατί είναι εκτεταμένη η καθίζηση και βεβαίως ανησυχούν και οι κάτοικοι. Ασφαλώς και πρέπει να πάνε συνεργεία για να δουν την έκταση και το μέγεθος των ρηγμάτων, να δουν το μέγεθος της καταστροφής, δηλαδή τα σπίτια που έχουν «ανοίξει», για τα οποία δεν νομίζω να χρειάζεται σεισμός για να πέσουν. Μπορεί να πέσουν και από μεγάλα ρήγματα και να μην μπορούν να κατοικήσουν, δηλαδή, αν «ανοίξουν» τα ντουβάρια.

Βεβαίως πρέπει να πούμε το εξής: Πρέπει να δώσουμε απαντήσεις στους κατοίκους του Σταυρού Φαρσάλων.

Πέρα από τις μελέτες για την καθίζηση του εδάφους, που μπορεί να είναι αυτό που λέτε, γιατί κατέβηκε πιο χαμηλά ο υπόγειος υδροφόρος ορίζοντας, τι μέτρα θα πάρουμε σ' αυτήν την περίπτωση; Θα γίνουν φράγματα στην περιοχή και για παράδειγμα στον Ενιπέα ποταμό ή θα εμπλουτιστεί ο υπόγειος υδροφόρος ορίζοντας με μία σειρά έργων στην περιοχή, που αυτό σημαίνει δαπάνες από την πλευρά του κράτους, έτσι ώστε να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα; Βεβαίως, αυτό δεν μπορεί να έχει άμεσα αποτελέσματα. Δηλαδή, δεν μπορεί άμεσα να κλείσουν τα ρήγματα.

Ασφαλώς, οι κάτοικοι, όσοι έχουν πάθει σοβαρές ζημιές, θα αναγκαστούν να φύγουν. Εσείς μιλήσατε για μετεγκατάσταση. Πώς θα γίνει η μετεγκατάσταση; Θα τους δώσετε άτοκα δάνεια; Υπάρχει εδώ ένα ζήτημα, γιατί, για να γίνει μετεγκατάσταση,

σημαίνει ότι πρέπει να εξασφαλίσουν οικόπεδα και να χτίσουν σπίτια για να μείνουν. Η λύση, που αναφέρατε για τα λυόμενα, δεν νομίζουμε ότι ενδείκνυται.

Βεβαίως, πρέπει να βρεθεί λύση, γιατί το πρόβλημα είναι σοβαρό. Η Κυβέρνηση πρέπει μαζί με τους επιστημονικούς φορείς να απαντήσει για το αν γιαιτρεύεται το πρόβλημα, αν υπάρχει ή δεν υπάρχει λύση, αν το πρόβλημα θα επεκτείνεται ή είναι στάσιμο και μπορεί να αντιμετωπιστεί.

Επίσης, πρέπει να μας πείτε τι θα γίνει με αυτούς που τα σπία τους έπαθαν ζημιά. Θα δοθούν αποζημιώσεις για τις ζημιές;

Κύριε Υπουργέ, νομίζουμε ότι σε όλα αυτά τα ερωτήματα πρέπει να απαντήσετε. Οι αρμόδιες υπηρεσίες θα πρέπει να πάνε άμεσα στο χωριό, γιατί οι ειδικοί επιστήμονες πρέπει να δώσουν συγκεκριμένες πειστικές απαντήσεις στους κατοίκους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, πριν σας δώσω το λόγο, θα ήθελα να επισημάνω ότι ο κ. Τσιόγκας είναι ο δεύτερος συνάδελφος μετά από τον κ. Μανωλάκη που λέει ότι δεν πήρε απάντηση σε γραπτή ερώτηση. Υπάρχουν και άλλες διαμαρτυρίες ότι υπάρχει καθυστέρηση ή ότι δεν απαντώνται ερωτήσεις και δεν μιλώ για αναφορές, που ενδεχομένως να έχετε πολλές. Σας παρακαλώ θερμά να ελέγξετε την υπηρεσία του κοινοβουλευτικού σας ελέγχου για να μην υπάρχει αυτή η διαμαρτυρία των συναδέλφων.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Το μείζον πρόβλημα στα Φάρσαλα, όπως και στην περιοχή της Κάρλας, είναι ότι οι κάτοικοι δεν θέλουν να φύγουν από τα σπίτια τους τόσο εύκολα. Και δικαίως δεν θέλουν να φύγουν, γιατί εκεί γεννήθηκαν, μεγάλωσαν και μερικοί είναι σε μεγάλη ηλικία και δεν θέλουν να φύγουν. Αυτό, όμως, που ρωτούν εναγωνίως είναι τι θα γίνει με αυτό το φαινόμενο, αν θα συνεχιστεί ή όχι.

Για πρώτη φορά εμείς αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα σε βάθος από επιστημονικής πλευράς. Δηλαδή, για πρώτη φορά έγιναν δύο συσκέψεις στο γραφείο μου και συμφωνήσαμε όλοι ότι θα πρέπει γίνει μελέτη μέσα στους επόμενους τέσσερις μήνες και τότε θα ξέρουμε την απάντηση με όση ακρίβεια μπορεί να απαντήσει σήμερα η επιστήμη για το τι μέλλει γενέσθαι.

Όπως είπατε πολύ σωστά, η λύση που ενδείκνυται και εφαρμόστηκε και αλλού –δεν είναι μόνο στην Καλιφόρνια, αλλά και στα Αραβικά Εμιράτα– είναι ουσιαστικώς το σταμάτημα της υποβάθμισης του υδροφόρου ορίζοντα. Δηλαδή, πρέπει να σταματήσει αυτή η υπεράντληση με κάποια τροφοδοσία της περιοχής με άλλα νερά, έτσι ώστε πράγματι αυτό το φαινόμενο να ακινητοποιηθεί, να σταματήσει.

Άρα προχωρούμε στην οριστική διερεύνηση του φαινομένου για να ξέρουν και οι κάτοικοι τι θα γίνει στο μέλλον και παράλληλα, όπως είπα και προηγουμένως, κάνουμε τις δικές μας ενέργειες για την αποκατάσταση των κατοίκων, οι οποίοι πράγματι σήμερα κινδυνεύουν σε σπίτια τα οποία, σε περίπτωση ισχυρού σεισμού, θα υποστούν μεγάλες ζημιές και θα καταρρεύσουν.

Συνεπώς χρειάζεται υπομονή για λίγο καιρό ακόμα. Τα συνεργεία είναι ήδη επί τόπου αυτήν τη στιγμή και πιστεύουμε ότι σύντομα θα έχουμε την οριστική λύση, αλλά και τα άμεσα μέτρα για την αποκατάσταση των πληγέντων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση του δεύτερου κύκλου αναφορών και ερωτήσεων.

Θα συζητηθεί η με αριθμό 6384/5.1.2005 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκερόγλου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την κάλυψη όλων των περιπτώσεων αγροτών από το νόμο για τα πανωτόκια.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η διαφήμιση για τη ρύθμιση των «πανωτοκίων» πολύ φοβούμαι ότι κόστισε περισσότερο από το όφελος που έχουν συνολικά οι αγρότες από αυτήν.

Οι ίδιοι άνθρωποι και φορείς που το καλοκαίρι χαιρέτησαν τη ρύθμιση και επαίνεσαν την Κυβέρνησή σας, μας κάλεσαν για να

μας πουν ότι «τελικά μάλλον για επικοινωνιακή απάτη πρόκειται», «δεν καλύπτει όλους τους αγρότες και όλες τις περιπτώσεις», «είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των τραπεζών».

Συγκεκριμένα όσον αφορά τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες:

α) δεν καλύπτονται οι οφειλές από κάθε είδους σύμβαση

β) δεν καλύπτονται οι οφειλές από δάνεια που είχαν τύχει της εγγύησης του δημοσίου

γ) δεν καλύπτονται οι συμβάσεις αλληλόχρεων λογαριασμών, παρ' ότι αναφέρονται στο νόμο, γιατί ο υπολογισμός της οφειλής γίνεται με βάση την τελευταία εκταμίευση.

Επειδή παραμένουν πολλές αιτήσεις στις τράπεζες σε εκκρεμότητα, ερωτάσθε, κύριε Υπουργέ: Αν προτίθεστε και πότε να καταθέσετε στη Βουλή νέα ρύθμιση που να καλύπτει τις παραπάνω περιπτώσεις;»

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Ρεγκούζας.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, κατ' αρχάς το χαρακτηρισμό στην ερώτησή σας «επικοινωνιακή απάτη» δεν τον αποδέχομαι. Νομίζω ότι είναι ιδιαίτερα βαρύς, όμως δικαιολογείται εν τη ρύμη του γραπτού λόγου που χρησιμοποιήσατε.

Όσον αφορά το συγκεκριμένο θέμα, με το άρθρο 39 του ν. 3259/2004 διευκρινίστηκε και διευρύνθηκε το πλαίσιο των ευνοϊκών ρυθμίσεων των οφειλών προς τα πιστωτικά ιδρύματα. Με τις ρυθμίσεις των διατάξεων του άρθρου αυτού διευθετούνται στο μέτρο του δυνατού χρόνιες εκκρεμότητες και εμπλοκές των δανειοληπτών με τα πιστωτικά ιδρύματα.

Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των κατά κύριο λόγο επαγγελματιών αγροτών ρυθμίζονται με πολύ πιο ευνοϊκούς όρους με την παράγραφο 5 του άρθρου 39 του ν. 3259/2004. Συγκεκριμένα, το συνολικό ύψος της οφειλής δεν δύναται να υπερβαίνει το διπλάσιό του, κατά περίπτωση του ληφθέντος δηλαδή αρχικού κεφαλαίου.

Για τα δάνεια που χορηγήθηκαν πριν το 1990 και εφόσον δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία των οφειλών αυτών για την ανεύρεση του αρχικού κεφαλαίου, η συνολική οφειλή δεν δύναται να υπερβαίνει το 150% του ποσού της οφειλής όπως διαμορφώθηκε στην τελευταία προ του έτους 1990 ρύθμιση.

Όσον αφορά τις οφειλές που προέρχονται από αλληλόχρεους λογαριασμούς, αυτές ρυθμίζονται με άλλον τρόπο λόγω της φύσεως του λογαριασμού αυτού και γι' αυτόν το λόγο οι αλληλόχρεοι λογαριασμοί σ' όλες τις ρυθμίσεις και των προηγούμενων νόμων από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, παραδείγματος χάρι με το άρθρο 30 του ν. 2789/2000 και το άρθρο 42 του ν. 2912/2001, είχαν διαφορετική αντιμετώπιση σε σχέση με τις δανειακές συμβάσεις.

Με τον πρόσφατο ν. 3259/2004 ο υπολογισμός των οφειλών των αλληλόχρεων λογαριασμών βελτιώθηκε υπέρ των δανειοληπτών, λαμβάνοντας υπ' όψιν το ποσό της οφειλής όπως αυτή διαμορφώθηκε κατά την τελευταία εκταμίευση κι όχι όπως ίσχυε με τις προηγούμενες διατάξεις. Επιπλέον, ο χρόνος αποπληρωμής των οφειλών επιμηκύνθηκε έως επτά έτη με μία περίοδο χάριτος δύο ετών.

Σ' ό,τι αφορά το αν η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει αναθεώρηση ή όποια τροποποίηση του σχετικού νόμου που αφορά το σχετικό θέμα, η Κυβέρνηση δεν μελετά κάτι τέτοιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Κεγκερόγλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πριν από δέκα περίπου μήνες κατά τη συζήτηση της τροπολογίας στην Ολομέλεια της Βουλής μεταξύ άλλων σας είχα αναφέρει ότι: «πραγματικά είχατε υποχρέωση να φέρετε αυτήν την τροπολογία στη Βουλή, γιατί τα πανωτόκια θεσμοθετήθηκαν επί Κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας και πήραν τις διαστάσεις που πήραν επί δικής σας διακυβέρνησης κυρίως. Το ζήτημα όμως σήμερα δεν είναι αυτό, αλλά το αν αυτή η τροπολογία θα έχει την ίδια τύχη με ανάλογες πρωτοβουλίες που είχε πάρει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ».

Και συνέχιζα παρακάτω: «Απ' ό,τι φαίνεται από τα «παράθυρα» που αφήνουν οι διατάξεις αυτής της τροπολογίας, θα απογοητευθούν αυτοί που λέτε ότι σήμερα πανηγυρίζουν και οι ελπίδες τους θα διαψευστούν για άλλη μία φορά αν δεν δεχθείτε τις συγκεκριμένες τροποποιήσεις που σας έχουμε επισημάνει».

Κύριε Υπουργέ, τότε δε δεχθήκατε τις προτάσεις μας και το Φεβρουάριο του 2005 κατά την προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή για το ζήτημα της αγροτικής πολιτικής, ο Πρωθυπουργός παραδέχτηκε ότι η πολυδιαφημισμένη πράγματι με δαπάνες των πολιτών, ρύθμιση για τα πανωτόκια, δεν έλυσε το πρόβλημα και υποσχέθηκε ξανά. Σας θυμίζω ότι η «Κυβέρνηση επεξεργάζεται το θέμα και σύντομα θα φέρει νέα ρύθμιση εφόσον αυτό κριθεί αναγκαίο».

Σήμερα η ανάγκη για νέα ρύθμιση του θέματος των πανωτοκίων έχει διαπιστωθεί στην πράξη και αυτό γιατί χιλιάδες αγρότες έχουν μείνει εκτός ρύθμισης. Τα στοιχεία τα έχετε και σας αναφέρω έξι κατηγορίες δανείων οι οποίες δεν έχουν ενταχθεί στις ευνοϊκές ρυθμίσεις της διάταξης.

Πρώτη, δεν υπάγονται στη ρύθμιση δάνεια που ελήφθησαν με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου.

Δεύτερη, στους αλληλόχρεους λογαριασμούς όπως παραδεχθήκατε επειδή στο ποσό της τελευταίας εκταμίευσης περιλαμβάνονται και τόκοι καταλήγουμε σε πολλαπλάσια οφειλή.

Τρίτη, τα στεγαστικά δάνεια των αγροτών δεν εντάσσονται στις ειδικές διατάξεις του νόμου περί διπλάσιου αλλά στις γενικές με αρχικό κεφάλαιο γιατί χαρακτηρίζονται δάνεια που δεν έχουν σχέση με αγροτική δραστηριότητα.

Τέταρτη, δεν εντάσσονται στις ειδικές ρυθμίσεις δάνεια που ελήφθησαν ως κεφάλαιο κίνησης για εμπορία αγροτικών προϊόντων που παράγουν οι ίδιοι.

Πέμπτη, δεν εντάσσονται σε ρυθμίσεις στο σύνολό τους όσα δάνεια έχουν άληκτες δόσεις ακόμη και αν έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες ορισμένες.

Και τελευταία περίπτωση για την οποία πρέπει να ρυθμίσετε το θέμα για όσους την 31 Δεκεμβρίου 2000 δεν είχαν ληξιπρόθεσμες οφειλές και εφόσον έχουν καταβάλει το διπλάσιο της οφειλής να θεωρείται ότι το δάνειο είναι ξεφλημένο.

Κύριε Υπουργέ, σήμερα θέλουμε και πρέπει να μας απαντήσετε αν προτίθεστε και πότε να καταθέσετε νέα ρύθμιση στη Βουλή υλοποιώντας την υπόσχεση του Πρωθυπουργού που δόθηκε εδώ μέσα το Φλεβάρη του 2005 και να μη αποδειχθεί –γιατί το επικοινωνιακό δικαιολογεί την έκφραση– ότι είναι πραγματική η «απάτη». Αυτό είναι το ερώτημα των χιλιάδων

οφειλετών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, κατ' αρχήν το ποια είναι η πορεία του συγκεκριμένου ζητήματος που είπατε, από το 1990 που πράγματι ξεκίνησε δηλαδή σε μια εποχή που η διακύμανση των επιτοκίων εκινείτο ιδιαίτερα υψηλά είναι έτσι. Αλλά σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογείται η ολιγωρία μιας ολόκληρης δεκαετίας των προηγούμενων κυβερνήσεων που δεν φρόντισαν να προσεγγίσουν και να δώσουν λύση στο συγκεκριμένο θέμα.

Η πρώτη προσέγγιση από τις προηγούμενες κυβερνήσεις έγινε το 2000 και βέβαια δεν δόθηκαν οι ανάλογες λύσεις. Όλες αυτές οι αιτιάσεις που αναφέρατε πράγματι εντάσσονται ακριβώς σε αυτές τις δυο ρυθμίσεις.

Σε ότι αφορά την τελευταία ρύθμιση που έκανε η σημερινή Κυβέρνηση, εμείς είχαμε υποσχεθεί και πιέζαμε τότε την κυβέρνηση να φέρει σχετική ρύθμιση για να λύσει αυτό το θέμα.

Είναι γεγονός ότι και με αυτήν τη ρύθμιση υπάρχουν προβλήματα στην πράξη είτε έχουν σχέση με τη μηχανογράφηση των πιστωτικών ιδρυμάτων, είτε προβλήματα που δεν είχαν προβλεφθεί. Αλλά σε κάθε περίπτωση δεν μπορούν να προβλεφθούν περιπτώσεις που έχουν μεσολαβήσει συμβάσεις μεταξύ των πιστωτικών ιδρυμάτων και των οφειλετών όπως αυτές που αναφέρατε σχετικά με τις εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου, όπου έγιναν καταπτώσεις αυτών των εγγυήσεων, δηλαδή μεταφέρθηκε η υποχρέωση στο δημόσιο ταμείο και επομένως στο κράτος. Δεν μπορούμε να ξαναγυρίσουμε πίσω για να πάμε πάλι σε αυτές τις συμβάσεις εξ υπαρχής. Και σίγουρα δεν εντάσσονται στη ρύθμιση αυτές. Από εκεί και πέρα τα επί μέρους προβλήματα που υπάρχουν σε όλη αυτήν την εφαρμογή αυτού του νόμου μπορούν να ξεπεραστούν και από την πλευρά των πιστωτικών ιδρυμάτων. Και ασφαλώς η Κυβέρνηση δεν είναι δυνατόν να επανέλθει σε ένα θέμα στο οποίο έδωσε μια λύση. Ίσως δεν είναι ικανοποιητική για όλους, αλλά δεν μπορεί να δοθεί κα νέα διεύρυνση γιατί ακριβώς στους συμβαλλομένους δεν υπάρχει μόνο ένας. Υπάρχουν και οι τράπεζες που πρέπει κανείς να λάβει υπ' όψιν και την πλευρά εκείνη χωρίς βέβαια να παραγνωρίζει το κοινωνικό συμφέρον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

Διακόπτουμε για λίγα λεπτά τη συνεδρίαση.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης. Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Εναρμόνιση της Ελληνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 2003/96ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2003 περί επιβολής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης και άλλες διατάξεις».

Εκκρεμεί ονομαστική ψηφοφορία επί των τροπολογιών με γενικό αριθμό 302 και ειδικό 75 και με γενικό αριθμό 307 και ειδικό 80.

Δέχεσθε να συμπίψουμε τις δύο ονομαστικές ψηφοφορίες σε μία;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το Σώμα παρεδέχθη ομοφώνως την πρόταση.

Σας ενημερώνω ότι έχουν έρθει στο Προεδρείο τηλεμοιτυπίες, δηλαδή φαξ, συναδέλφων σύμφωνα με το άρθρο 70α του Κανονισμού της Βουλής, οι οποίοι γνωστοποιούν την ψήφο τους επί των υπ' αριθμ. 302/75 και 307/80 τροπολογιών. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνηπολογιστούν στην καταμέτρηση η οποία θα ακολουθήσει.

Οι αποδεχόμενοι τις υπ' αριθμ. 302/75 και 307/80 τροπολογίες λένουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι τις υπ' αριθμ. 302/75 και 307/80 τροπολογίες λένουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λένουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου ο κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας από τη Νέα Δημοκρατία και ο κ. Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος από το ΠΑΣΟΚ.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Υπάρχει κάποιος κύριος συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του;

Ο κ. Βασίλειος Γεράνιδης, ο κ. Μιλτιάδης Βέρρας και ο κ. Δημοσθένης Τσιαμάκης.

(Στο σημείο αυτό ψηφίζουν οι Βουλευτές κύριοι Βασίλειος Γερανίδης, Μιλτιάδης Βέρρας και Δημοσθένης Τσιαμάκης)

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Εψήφισαν συνολικά 282 Βουλευτές.

Υπέρ των τροπολογιών, δηλαδή «ΝΑΙ», εψήφισαν 159 Βουλευτές.

Κατά των τροπολογιών, δηλαδή «ΟΧΙ», εψήφισαν 123 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας

«Ονομαστική ψηφοφορία επί των τροπολογιών 302/75 και 307/80.

	ΝΑΙ	ΟΧΙ
ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ		
Έβερτ Μιλτιάδης	+	
Σουφλιάς Γεώργιος	+	
Μπερνιδάκη- Άλντους Ελευθερία	+	
Ρουσόπουλος Θεόδωρος	+	
Βαληνάκης Ιωάννης	+	
Καρύδη Χρυσή	+	
Διαμαντοπούλου Άννα		+

Δαμανάκη Μαρία	+
Μάνος Στέφανος	+
Ανδρουλάκης Δημήτρης (Μίμης)	+
Ανδριανόπουλος Ανδρέας	+
Κοσμίδης Σωκράτης	+

Α' ΑΘΗΝΩΝ

Αβραμόπουλος Δημήτριος	+
Κακλαμάνης Νικήτας	+
Βουλγαράκης Γεώργιος	+
Αλογοσκούφης Γεώργιος	+
Παυλόπουλος Προκόπιος	+
Γιαννάκου Μαριέττα	+
Μπενάκη-Ψαρούδα Άννα	+
Κωνσταντάρης Δημήτριος	+
Κουντουρά Έλενα	+
Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+
Παπουτσή Χρήστος	+
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+
Τσούρας Αθανάσιος	+
Ράπτη Αναστασία-Συλβάνα	+
Παπαντωνίου Ιωάννης (Γιάννος)	+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	+
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος	+

Β' ΑΘΗΝΩΝ

Τζαννετάκης Τζαννής	+
Μητσotάκης Κυριάκος	+
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)	+
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	+
Μεϊμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος	+
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	+
Παπακώστα-Σιδηροπούλου Κατερίνα	+
Πολύδωρας Βύρων	+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+
Γιακουμάτος Γεράσιμος	+
Λιάπης Μιχάλης - Γιώργος	+
Βούλτεψη Σοφία	+
Πετραλιά-Πάλλη Φάνη	+
Ζαγορίτης Ελευθέριος (Λευτέρης)	+
Σταθάκης Αριστοτέλης (Άρης)	+
Παπαθανασίου Γιάννης	+
Κασίμης Θεόδωρος	+
Ανδρεουλάκος Απόστολος	+
Καρράς Κώστας	+
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία(Μιλένα)	+
Λοβέρδος Ανδρέας	+
Δημαράς Ιωάννης	+
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+
Κακλαμάνης Απόστολος	+
Ευθυμίου Πέτρος	+
Παπαδόπουλος Αλέξανδρος (Αλέκος)	+
Χυτήρης Τηλέμαχος	+
Κουλούρης Κίμων	+
Γείτονας Κωνσταντίνος	+
Κούρκουλα Ελένη	+
Πρωτόπαπας Χρήστος	+
Ανωμερίτης Γεώργιος	+
Μπένος Σταύρος-Ιωάννης	+
Κατσέλη Ελεονώρα (Νόρα)	+
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+
Τζουμάκας Στέφανος	-
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	+
Κολοζώφ Ορέστης	+
Σκυλλάκος Αντώνιος	+
Αλαβάνος Αλέξανδρος	-
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος	+
Δραγασάκης Ιωάννης	+

ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Σαλμάς Μάριος	+
---------------	---

Καραγκούνης Ανδρέας	+	Κελέτσης Σταύρος	+	
Αγγελόπουλος Νικόλαος	+	Φωτιάδης Απόστολος		+
Μαγγίνας Βασίλειος	+	Ντόλιος Γεώργιος		+
Κωστόπουλος Απόστολος	+			
Βερελής Χρήστος	+	ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ		
Μωραΐτης Αθανάσιος(Θάνος)	-	Λιάσκος Αναστάσιος	+	
Μακρυπίδης Ανδρέας	+	Κεδικόγλου Συμεών (Σίμος)	+	
		Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ		Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη		+
Μανώλης Ιωάννης	+	Παπαγεωργίου Γεώργιος		+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)	+	Πιπεργιάς Δημήτριος		-
Μανιάτης Ιωάννης	+			
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ		
Τατούλης Πέτρος	+	Τσιαμάκης Δημοσθένης	+	
Λυκουρέντζος Ανδρέας	+			
Ρέππας Δημήτριος	+	ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ		
		Βαρβαρίγος Δημήτριος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ				
Καραμπίνης Κωνσταντίνος	+	ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ		
Παπαγεωργίου Γεώργιος	+	Αδρακτάς Παναγιώτης	+	
Κολιοπάνος Θεόδωρος	+	Κοντογιάννης Γεώργιος	+	
		Κανελλοπούλου Κρινιώ	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ		Κουτσούκος Γιάννης		+
Βλάχος Γεώργιος	+	Αντωνικόπουλος Παναγιώτης		+
Μπούρας Αθανάσιος	+	Γεωργακόπουλος Δημήτριος		+
Δούκας Πέτρος	+			
Κατσιγιάννης Αθανάσιος	+	ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ		
Κατσίκης Θεόδωρος	+	Χαλκίδης Μιχαήλ	+	
Σταύρου Απόστολος	+	Φωτιάδης Ηλίας	+	
Πάγκαλος Θεόδωρος	+	Χρυσοχοϊδης Μιχαήλ		+
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+	Σιδηρόπουλος Αναστάσιος		+
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+			
Οικονόμου Βασίλειος	+	ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ		
Παπαηλίας Ηλίας	+	Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+	
Λεβέντης Αθανάσιος	-	Δεικτάκης Γεώργιος	+	
		Μπαντουβάς Κωνσταντίνος	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ		Στρατάκης Εμμανουήλ		+
Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος	+	Σχοιναράκη-Ηλιάκη Ευαγγελία		+
Νικολόπουλος Νικόλαος	+	Φραγκιαδουλάκης Μάνος		+
Βασιλείου Θεόφιλος	+	Ματζαπετάκης Στυλιανός		+
Μπεκίρης Μιχαήλ	+	Κεγκέρογλου Βασίλειος		+
Φούρας Ανδρέας	+			
Βέρρας Μιλτιάδης	+	ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΣΠΡΩΤΙΑΣ		
Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+	Μπέζας Αντώνιος	+	
Κατσιφάρας Απόστολος	+			
Κοσιώνης Παναγιώτης	+	Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
		Καραμανλής Κωνσταντίνος	-	
ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ		Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+	
Μπασιάκος Ευάγγελος	+	Ιωαννίδης Ιωάννης	+	
Γιαννάκης Μιχαήλ	+	Ορφανός Γεώργιος	+	
Ακριβάκης Αλέξανδρος	+	Παπαθεμελής Στυλιανός- Άγγελος	+	
Τόγιας Βασίλειος	-	Ράπτη Ελένη	+	
		Καλαφάτης Σταύρος	+	
ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ		Σπηλιόπουλος Αναστάσιος	+	
Φώλιας Χρήστος	+	Παπανδρέου Γεώργιος		-
		Καστανίδης Χαράλαμπος		+
ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ		Βενιζέλος Ευάγγελος		-
Δαϊλάκης Σταύρος	+	Αράπογλου Χρυσή		+
Τζίμας Μαργαρίτης	+	Τσοχατζόπουλος Απόστολος-Αθανάσιος		+
Αηδόνης Χρήστος	+	Μαγκριώτης Ιωάννης		+
		Χουρμουζιάδης Γεώργιος		+
ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ		Ξηροτύρη-Αικατερινάρη Ασημίνα		+
Παυλίδης Αριστοτέλης	+			
Καραμάριος Αναστάσιος	+	Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
Χρύσης Βασίλειος	-	Ρεγκούζας Αδάμ	+	
Καΐσερλης Κωνσταντίνος	+	Σαλαγκούδης Γεώργιος	+	
Παρασκευάς Ιωάννης	+	Καράογλου Θεόδωρος	+	
		Γαλαμάτης Δημήτριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ		Ζαχαράκης Κωνσταντίνος	+	
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+	Γερανίδης Βασίλειος		+
		Τζέκης Άγγελος		+

ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καλογιάννης Σταύρος +
 Τασούλας Κωνσταντίνος +
 Φούσας Αντώνιος +
 Αργύρης Ευάγγελος +
 Παντούλας Μιχαήλ +

ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Καλαντζής Γεώργιος +
 Χριστοφιλογιάννης Δημήτρης +
 Τσακλίδης Ιωάννης +
 Τσίμας Κωνσταντίνος -

ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ

Σιούφας Δημήτριος +
 Ταλιαδούρος Σπυρίδων +
 Τσιάρας Κωνσταντίνος +
 Ρόβλιας Κωνσταντίνος +
 Σαλαγιάννης Νικόλαος +

ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Αγγελής Ανέστης +
 Πετσάλνικος Φίλιππος +

ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Γεωργιάδης Νικόλαος +
 Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος +
 Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα) +

ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Αλιβιζάτος Πέτρος -Παύλος +

ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ

Κιλτίδης Κωνσταντίνος +
 Τσιτουρίδης Σάββας +
 Φλωρίδης Γεώργιος +

ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Τσιαρτσιώνης Νικόλαος +
 Παπαδόπουλος Μιχάλης +
 Κασαπίδης Γεώργιος +
 Λωτίδης Λάζαρος +
 Βλατής Ιωάννης +

ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Παπαληγούρας Αναστάσιος-Πέτρος +
 Κόρκα-Κώνστα Αθηνά +
 Μανωλάκης Άγγελος +
 Χωρέμης Αναστάσιος +

ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Χωματάς Ιωάννης +
 Μανούσου-Μπινοπούλου Αριάδνη +
 Ρήγας Παναγιώτης +

ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Σκανδαλάκης Παναγιώτης +
 Δαβάκης Αθανάσιος +
 Γρηγοράκος Λεωνίδας +

ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Ζώης Χρήστος +
 Χαρακόπουλος Μάξιμος +
 Γαρουφαλιάς Γεώργιος +
 Αγοραστός Κωνσταντίνος +
 Έξαρχος Βασίλειος +
 Νασιώκας Έκτορας +
 Χατζημιχάλης Νικόλαος- Φώτιος +
 Τσιόγκας Δημήτριος +

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

Πλακιωτάκης Ιωάννης +
 Καρχιμάκης Μιχαήλ +

ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

Γιαννέλης - Θεοδοσιάδης Ιωάννης +
 Καλογήρου Χριστιάνα +
 Σκοπελίτης Σταύρος +

ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

Βεργίνης Ξενοφών +

ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Νάκος Αθανάσιος +
 Μακρή-Θεοφίλου Ζωή (Ζέττα) +
 Σούρλας Γεώργιος +
 Ζήση Ροδούλα +
 Γκατζής Νικόλαος +

ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Σαμπαζιώτης Δημήτριος +
 Καλαντζάκου Σοφία +
 Λαμπρόπουλος Ιωάννης +
 Κουσελάς Δημήτριος +
 Κατσιλιέρης Πέτρος -

ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Κοντός Αλέξανδρος +
 Τσαλίδης Φίλιππος +
 Σγουριδής Παναγιώτης +

Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Μαντούβαλος Πέτρος -
 Μιχαλολιάκος Βασίλειος -
 Καλός Γεώργιος +
 Μελάς Παναγιώτης +
 Σημίτης Κωνσταντίνος +
 Παντελάκη Ελπίδα +

Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Νεράντζης Αναστάσιος +
 Τραγάκης Ιωάννης +
 Βασιλείου Γεώργιος +
 Κουράκος Ιωάννης +
 Νιώτης Γρηγόριος +
 Λιντζέρης Δημήτριος +
 Διαμαντίδης Ιωάννης +
 Πατσιλινάκος Ιωάννης +

ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ

Καρασμάνης Γεώργιος +
 Τζαμτζής Ιορδάνης (Δάνης) +
 Τζάκρη Θεοδώρα +
 Πασχαλίδης Γεώργιος +

ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Κωνσταντόπουλος Γεώργιος +
 Πολύζος Ευάγγελος +
 Καρπούζας Αντώνιος +
 Παπαγεωργίου Αθανάσιος +

ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τσαντούλας Δημήτριος +
 Παπαχρήστος Ευάγγελος +

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Κεφαλογιάννης Ιωάννης +
 Όθωνας Εμμανουήλ +

ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

Στυλιανίδης Ευριπίδης +

Αχμέτ Ιλχάν +
Μανωλιά Χρυσάνθη +

ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ

Θαλασσινός Θαλασσινός +

ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

Χαϊτίδης Ευγένιος +
Λεονταρίδης Θεόφιλος +
Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία +
Τσιπλάκης Κωνσταντίνος +
Μουσιώνης Αριστείδης +
Μπόλαρης Μάρκος -
Κουτμερίδης Ευστάθιος +

ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Λέγκας Νικόλαος +
Σκρέκας Θεόδωρος +
Χατζηγιάκης Σωτήριος +
Χάϊδος Χρήστος +
Μερεντίτη Αθανασία +

ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Γιαννόπουλος Αθανάσιος -
Καλλιώρας Ηλίας +
Σταυρογιάννης Νικόλαος +
Αντωνίου Αντωνία (Τόνια) +
Παπαδήμας Λάμπρος +

ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Κορτσάρης Νικόλαος +
Λιάνης Γεώργιος -

ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ

Μπούγας Ιωάννης +

ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Βαγιωνάς Γεώργιος +
Πάππας Βασίλειος -
Δριβελέγκας Ιωάννης +

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Μαρκογιαννάκης Χρήστος +
Νικηφοράκης Στυλιανός +
Χριστοδουλάκης Νικόλαος +
Σκουλάκης Εμμανουήλ +

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

Πίττας Ιωάννης +
Τσουρή Ελπίδα +

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ «ΝΑΙ» 159

“ “ «ΟΧΙ» 123

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ 282

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ**ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 302 και ειδικό 75 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία κι εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 307 και ειδικό 80 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία κι εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 303 και ειδικό 76;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 303 και ειδικό 76 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 308 και ειδικό 81;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς η τροπο-

λογία με γενικό αριθμό 308 και ειδικό 81 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Εναρμόνιση της Ελληνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2003 περί επιβολής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης».

Έχω την τιμή να θέσω υπ' όψιν του Σώματος την ομόφωνη πρόταση της Διάσκεψης των Προέδρων για την οργάνωση της συζήτησης, σύμφωνα και με τη διαδικασία που ακολουθήσαμε σε ανάλογες συζητήσεις και κυρίως στη συζήτηση του κρατικού προϋπολογισμού.

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε ομόφωνα να διατεθούν για τη συζήτηση τρεις έως πέντε συνεδριάσεις και εφόσον χρειαστούν περισσότερες από τρεις η συζήτηση να ολοκληρωθεί την Παρασκευή. Ο τελικός αριθμός των συνεδριάσεων, που θα απαιτηθούν, θα αποφασιστεί αφού ολοκληρωθούν οι εγγραφές των ομιλητών.

Στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε, επίσης, κατ' εφαρμογήν της διάταξης της παραγράφου 5, του άρθρου 65 του Κανονισμού να υπάρξει κατάλογος ομιλητών που θα οριστούν από τα κόμματα με τρεις ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις από το ΠΑΣΟΚ και ανά ένα από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και το Συνασπισμό, οι οποίοι θα ομιλήσουν με εναλλαγή ως ειδικοί εισηγητές επί των ειδικότερων μερών στα οποία διακρίνεται το Σύνταγμα της Ευρώπης.

Μετά τις ομιλίες των τεσσάρων γενικών εισηγητών και των ειδικών εισηγητών θα υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα με ομιλητές ένα Βουλευτή από κάθε κόμμα.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να ομιλήσουν και δεν έχουν συμπεριληφθεί στους καταλόγους των κομμάτων τους, θα εγγραφούν με την κάρτα τους έως το τέλος της ομιλίας των δύο πρώτων γενικών εισηγητών.

Στη συνέχεια θα καταρτιστεί κατάλογος ομιλητών με εναλλαγή ανάλογα με τη δύναμη των κομμάτων, δηλαδή πέντε Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τέσσερις από το ΠΑΣΟΚ και ανά ένας από το Κομμουνιστικό Κόμμα και το Συνασπισμό, σύμφωνα βεβαίως με τη σειρά εγγραφής.

Στον πρώτο κύκλο των δέκα ομιλητών του καταλόγου θα συμμετέχει και ένας από τους Ανεξάρτητες Βουλευτές. Στη συνέχεια, Ανεξάρτητος Βουλευτής θα συμμετέχει έπειτα από δύο κύκλους ομιλητών.

Τυχόν αλλαγές της σειράς των εγγεγραμμένων ομιλητών, θα πρέπει να δίδονται εγγράφως στο Προεδρείο από τους Γενικούς Γραμματείς των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής.

Επίσης, προτείνουμε ως χρόνο ομιλίας για τους γενικούς εισηγητές είκοσι λεπτά, για τους ειδικούς εισηγητές δεκαπέντε λεπτά και για τους εγγεγραμμένους στον κατάλογο ομιλητές οκτώ λεπτά.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να ομιλήσουν μέχρι δεκαπέντε λεπτά, εφόσον προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, αλλιώς θα συμμετέχουν στη συζήτηση, σύμφωνα με το άρθρο 167, παράγραφος 2 του Κανονισμού.

Οι Υπουργοί μπορούν να συμμετάσχουν στη συζήτηση, σύμφωνα με το άρθρο 97, παράγραφος 1 έως 3. Υπενθυμίζω ότι ο Υπουργός Εξωτερικών δικαιούται να ομιλήσει είκοσι πέντε λεπτά και οι λοιποί Υπουργοί δεκαπέντε λεπτά.

Εφόσον η Βουλή συμφωνήσει με αυτήν την πρόταση, σας ενημερώνω ότι η Νέα Δημοκρατία έχει υποδείξει τους κυρίους Αντώνιο Φούσα, Απόστολο Σταύρου και την κ. Σοφία Κаланτζάκου. Το ΠΑΣΟΚ έχει υποδείξει τους κυρίους Ευάγγελο Βενιζέλο, Ανδρέα Λοβέρδο και Χρήστο Παπουτσή. Το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει υποδείξει την κ. Λιάνα Κανέλλη και ο Συνασπισμός τον κ. Αθανάσιο Λεβάντη.

Η Βουλή συμφωνεί με την πρόταση αυτή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Η Βουλή συνεφώνησε ομοφώνως.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Ελισάβετ Παπαδημητρίου.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με μια εξομολόγηση. Εκλαμβάνω ως εξαιρετική τιμή για μένα να εισηγούμαι για τη Νέα Δημοκρατία το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών για την κύρωση της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης.

Και έχω έναν πολύ καλό λόγο: Αισθάνομαι ότι με την ταπεινή μου συνυπογραφή δικαιώνω την προ δεκαετίας –περίπου– απόφασή μου να ενταχθώ στον πολιτικό σχηματισμό της μεγάλης εθνικής επιλογής, με κύριο κριτήριο το σταθερό ευρωπαϊκό προσανατολισμό της Νέας Δημοκρατίας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Παρακαλώ καθίστε όλοι στα καθίσματά σας και κάνετε ησυχία.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Απευθυνόμενη στους ομοϊδεάτες μου Έλληνες πολίτες του κεντρικού χώρου και του κοινωνικά μεσαίου χώρου που μας εμπιστεύθηκαν προ έτους και παγιώνουν σταθερά τη θέση τους δίπλα σε αυτήν την παράταξη, θέλω να ισχυρισθώ ότι δικαιώνονται και αυτοί σήμερα. Και είναι πιστεύω για όλους εμάς τους Βουλευτές ένα πολύτιμο δώρο της πολιτικής ιστορίας του τόπου μας να είναι με την προσωπική της κάθε μιας και του καθένα μας αλλά και την εκπροσωπούσα τους Έλληνες πολίτες εντολές μας ψήφο συνειδήσης που στατικοποιείται και χαλυβδώνεται το ευρωπαϊκό αρχιτεκτόνημα και η προοπτική του στη γεμάτη προκλήσεις διαχρονία που ανοίγεται εμπρός μας. Είναι και με τη δική μας ψήφο που στεριώνει πολιτικά, κοινωνικά και αναπτυξιακά η διακυβέρνηση τετρακοσίων ογδόντα εκατομμυρίων Ευρωπαίων σήμερα, πολύ περισσότερων αύριο, που συναποφασίζουν ελεύθερα όχι μόνο να μοιρασθούν το μέλλον όπως το οραματίστηκαν, το δημιουργήσαν και το συνδιαμορφώνουν, αλλά και να επηρεάσουν με το σύνολο των αξιών που υπερασπίζονται και εκπέμπουν έναν ανθρωποκεντρικό κόσμο κοινού βηματισμού προς την πρόοδο, μία πανανθρώπινη κοινωνία ειρήνης, αλληλεγγύης, πολυπολιτισμικής συνεργασίας και παντομεακής βιωσιμότητας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ. Με συγχωρείτε, κυρία Παπαδημητρίου. Παρακαλώ τους συναδέλφους να φύγουν από το κοιμπιούτερ και να μην πλησιάζει κανείς εκεί. Όταν βγει ο κάτοχος και γίνει η εναλλαγή, θα πληροφορηθείτε τη σειρά σας.

Συνεχίστε, κυρία Παπαδημητρίου.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Και οφείλω να πω ότι είναι καλό να δεχθούμε, να παραδεχθούμε και να αναδεικνύουμε ότι μέχρι σήμερα, παρά τις αρχικές αντιπαραθέσεις, τις συνεχισθείσες παλινωδίες και κάποιες παραλείψεις, φθάσαμε εδώ και τα καταφέραμε όλοι μαζί, όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις, με τη στήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού μας. Και θα είχαμε πραγματικά κερδίσει σε αποτελεσματικότητα, εάν λειτουργούσαμε πάντα σε όλα τα σοβαρά εθνικά ζητήματα πάνω από τις κομματικές αντιπαραθέσεις μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι τρεις γενιές που συμβιώνουν σήμερα στην Ελλάδα ξεκίνησαν από διαφορετικές σταθερές αναφοράς: Η πρώτη, η μεγαλύτερη σε ηλικία, με αναφορά στην οικογένεια και στο μικρόκοσμο ενός στενού τόπου –χωριού, πόλης– και μιας χώρας συνδεδεμένης με τη δύναμη, αλλά πολύ συχνά ευάλωτη και αμφισβητούμενη συμμαχία του ελεύθερου δυτικού κόσμου. Η μεσαία γενιά γαλουχήθηκε παρακο-

λουθώντας τις προσπάθειες του Κωνσταντίνου Καραμανλή να μετουσιώσει σε πολιτική πράξη την πίστη του, την οποία κατέθεσε με δύο ιστορικές φράσεις, το 1959 την πρώτη, δηλώνοντας ότι «τα πεπρωμένα μας ταυτίζονται με την Ευρώπη», και το 1979 τη δεύτερη, δηλώνοντας ότι «η διαδικασία ενοποίησης της Ευρώπης θα συντελεστεί με την ακατανίκητη δύναμη φυσικού φαινομένου».

Η αναφορά αυτής της δεύτερης γενιάς ήταν σε μία αναπτυσσόμενη χώρα που αποκτούσε νομοτελειακή περίπτωση σχέση μ' ένα κέντρο και κάποια όργανα στις Βρυξέλλες, που πίσω από κλειστές –περίπου– πόρτες απεφάσιζαν και συγκροτούσαν πολιτικές, στρατηγικές και μέτρα δράσης για την πρόοδο των κρατών-μελών, άμβλυνση των μεταξύ τους ανισοτήτων και πολυτομεακή –οικονομική κυρίως πάντα– συνεργασία.

Οι δέσμες των μέτρων, κυρίως κατά τη δεκαετία του 1980, αλλά συχνά και μέχρι σήμερα για τους περισσότερους Έλληνες αφορούσαν μονοσήμαντες ενισχύσεις και μάλιστα ελάχιστα συνταίριασμένες με αναδιαρθρωτικές εθνικές πολιτικές, που θα τις καθιστούσαν καίρια αποτελεσματικές και μακροπρόθεσμα ωφέλιμες. Η νεότερη γενιά των Ελλήνων είχε ευρύτερη όντως αναφορά. Πέραν του κράτους της, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, αισθάνεται και ευρωπαίος πολίτης ο νέος Έλληνας. Αλλά βιώνει και μια καθημερινότητα, στην οποία λειτουργεί ως δέκτης και πομπός γεγονότων με ευρύτερες επιπτώσεις και προβλημάτων χρηζόντων πέραν της εθνικής και της ευρωπαϊκής, παγκόσμιας συμφωνίας για δράση και ανάληψη ευθύνης.

Ο homo universalis εγεννήθη και παρ' ημίν. Ο σημερινός ευρωπαίος πολίτης γνωρίζει καλά ότι η φτώχεια, η πείνα, η ανεργία, η συνεχιζόμενη περιβαλλοντική υποβάθμιση, αλλά και ο ρατσισμός, η ξενοφοβία, η τρομοκρατία και όλα τα δεινά που βιώνουμε, και κυρίως αυτά που επαπειλούνται, έχουν πλανητική διάσταση και απαιτούν πλανητική διαβούλευση και πλανητική πολυεπίπεδη δράση.

Σ' αυτό το κρίσιμο σημείο οι ευρωπαϊκοί λαοί με εμποδωμένα τα διδάγματα του 20ού αιώνα των συγκρούσεων και των ανθρωποθυσιών, αλλά και με βαθιά επίγνωση ότι η ειρήνη, η δημοκρατία, η βιώσιμη ανάπτυξη και η απόλαυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από όλους μπορούν να στηριχτούν μόνο στις ευρωπαϊκές αξίες και αρχές, ανταποκρίνονται στην ιστορική πρόκληση και αποκρυσταλλώνουν το περιεχόμενο ενός ρυθμιστικού ρόλου στο παγκόσμιο γίγνεσθαι.

Αυτό το σχέδιο, η νέα συντακτική ευρωπαϊκή Συνθήκη, που θα συζητήσουμε και θα ψηφίσουμε είναι η βάση και το πλαίσιο του εθνικού και ευρωπαϊκού μας μέλλοντος, αλλά είναι και το δόρυ για την κατάκτηση του πρωταγωνιστικού μας ρόλου στη μετάλλαξη του σημερινού κόσμου, σε μία πανανθρώπινη συνεκτική, πολυπολιτισμική κοινωνία ίσων και ισότιμων ευημερούντων πολιτών.

Η πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση έχει αφετηρία τη στιγμή που αρθρώθηκε το όραμα του Σουμάν. Και βεβαίως δεν προβλέπεται τέρμα. Πιστεύω ότι και εμείς και κυρίως οι γενιές των παιδιών μας θα ανταποκρίνονται πάντα για αέναο κινήρι της τελειοποίησης του περιεχομένου της.

Είχε σημαντικούς σταθμούς η Ευρώπη, καθώς η Ένωση διευρυνόταν και εμβάθιζε, με σημαντικότερους αυτούς της Ενιαίας Πράξης του 1986, του Μάαστριχτ του 1992, του Άμστερνταμ του 1997 και της Νίκαιας του 2001.

Όμως, πέραν των λειτουργικών προβλημάτων, που κατέστησαν σαφές ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έπρεπε αφ' ενός να προβεί σε δομικές αλλαγές και αφ' ετέρου να καταστεί παγκόσμιος εταίρος με σαφή πολιτειακή φυσιογνωμία, υπήρχε και πρόδηλη ανάγκη να προχωρήσει από τις χαλαρές διακρατικές συνεργασίες σε βήματα ομοσπονδιοποίησης. Έπρεπε να θυμηθεί ότι το μεγάλο ζήτημα της συνοχής του Μάαστριχτ πέραν της οικονομικής είχε και ισότιμη κοινωνική συνιστώσα που από πολλά κράτη-μέλη, όπως η Ελλάδα, είχε σχεδόν ξεχαστεί. Έπρεπε, επίσης, να θυμηθεί ότι ο Σουμάν, όπως εύλογα και η ίδια η δημοκρατική αρχή μάς έβαλε στο δρόμο για ένωση λαών και όχι κρατών. Έπρεπε δηλαδή να δοθεί δύναμη και προτεραιότητα στους πολίτες και στην ενεργό συμμετοχή τους. Και η άσκηση δικαιώματος στη συμμετοχή προϋποθέτει πρόσβαση στη

γνώση, άμεση και ανεμπόδιστη ροή πληροφοριών, αλλά και επιμονή για απόκτηση όλων των μέσων, που κάνουν τη γνώση και την πληροφορία όχι μόνο εφικτή, αλλά επιθυμητή, αναγκαία, ένα βιωματικό εργαλείο για όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο μέτρο που αφορά τη χώρα μας, το Εθνικό μας Κοινοβούλιο θα ολοκληρώσει ένα επίπονο έργο, που ξεκίνησε με μία δήλωση στο Λάικεν από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων για τη σύγκλιση μιας ευρωπαϊκής συνέλευσης, ενταγμένης να προετοιμάσει ένα ενιαίο κείμενο, που θα αντικαθιστούσε και τροποποιώντας και προσθέτοντας σε αυτές τις υφιστάμενες συνθήκες.

Υπό την προεδρία του Βαλερί Ζισκάρ ντ' Εστέν εκατόν πέντε μέλη, εκπρόσωποι κρατών, κοινοβουλίων, του Ευρωκοινοβουλίου, αλλά και φορείς της κοινωνίας των πολιτών, με ανοικτές προς τους Ευρωπαίους πολίτες συνόδους και ευρείες διαβουλεύσεις, ενέκριναν με συναίνεση αυτό το σχέδιο. Ακολούθησε η διακυβερνητική διάσκεψη. Επαναδιαπραγματεύτηκε θέσεις και κατέληξε σε συμφωνία τον Ιούνιο του 2004, για να έρθει τον Οκτώβριο του ίδιου έτους το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, να υπογραφεί από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων, ανοίγοντας και για μας τη διαδικασία επικύρωσης από τα εθνικά κοινοβούλια ή με δημοψήφισμα. Εφόσον επικυρωθεί από τα είκοσι πέντε κράτη-μέλη, το Σύνταγμα, όπως προβλέπει το ίδιο, θα τεθεί σε εφαρμογή την 1η Νοεμβρίου 2006.

Η Συνταγματική Συνθήκη αποτελείται από τέσσερα μέρη και τα διαβάζω εν τάξει:

Το πρώτο μέρος περιλαμβάνει τις θεσμικές αρχές, τους στόχους, τις διατάξεις που διέπουν τη νέα Ευρωπαϊκή Ένωση -ορισμούς, στόχους, ιθαγένεια- τις αρμοδιότητες της Ένωσης, τα όργανα, την άσκηση αρμοδιοτήτων, τα του δημοκρατικού βίου της Ένωσης δηλαδή, τα οικονομικά της, το εγγύς περιβάλλον της και την ιδιότητα του μέλους.

Το δεύτερο μέρος περιλαμβάνει τα θεμελιώδη δικαιώματα με έξι υπότιτλους: Αξιοπρέπεια, Ελευθερίες, Ισότητα, Αλληλεγγύη, Ιθαγένεια, Δικαιοσύνη.

Το τρίτο μέρος είναι αφιερωμένο στις πολιτικές και τη λειτουργία της Ένωσης: εσωτερικές και εξωτερικές διατάξεις, εσωτερική αγορά, Οικονομική και Νομισματική Ένωση, χώρος ελευθερίας, ασφάλειας, δικαιοσύνης, καθώς και το μεγαλύτερο κεφάλαιο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της Πολιτικής Ασφάλειας, η γνωστή ΚΕΠΠΑ.

Το τέταρτο μέρος περιλαμβάνει γενικές και τελικές διατάξεις. Σημαντικά είναι τα κείμενα που προσαρτήθηκαν ως πρωτόκολλα: Το Πρωτόκολλο για τον ενισχυμένο ρόλο των Κοινοβουλίων. Το Πρωτόκολλο για την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Το Πρωτόκολλο του τρίπτυχου της συνοχής, με την προσθήκη της εδαφικής συνοχής, που δίνει νέα δυναμική και νέες ευκαιρίες, γιγαντιαίες, που η χώρα μας πρέπει άμεσα να αξιοποιήσει. Το Πρωτόκολλο σχετικά με την Ευρωζώνη. Το Πρωτόκολλο για την τροποποίηση της Συνθήκης Ευρατόμ. Το Πρωτόκολλο σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις, όσον αφορά τα θεσμικά και λοιπά όργανα της Ένωσης.

Θα αναφερθώ, εν τάξει πάλι, στις σημαντικές καινοτομίες και αλλαγές που εισάγει η Συνταγματική Συνθήκη. Ενσωματώνει όλες τις προηγούμενες. Ενσωματώνει το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του ευρωπαϊκού πολίτη.

Η συνταγματοποίηση αυτού του Χάρτη είναι κορυφαία συνταγματική πράξη. Θεμελιώνει την ανθρωποκεντρική διάσταση, το σεβασμό του ατόμου και τη νέα επιτέλους σχέση κράτους και πολίτη. Ο Χάρτης θα είναι πλέον δεσμευτικός και για τα κράτη και για την Ένωση, ενώ η τήρησή του θα ελέγχεται από το Δικαστήριο των ευρωπαϊκών κοινοτήτων.

Επιπλέον μας δίνεται η δυνατότητα προσχώρησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Συγχωνεύονται οι τρεις πυλώνες, κοινωνικοποιώντας το δεύτερο και τον τρίτο, αυτού της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας και αυτόν της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, που μέχρι σήμερα διέπονταν από κυβερνητική μέθοδο.

Αποδίδεται ενιαία νομική προσωπικότητα στην Ένωση. Γίνε-

ται καλύτερος και σαφέστερος ο ορισμός των αρμοδιοτήτων της Ένωσης και των κρατών. Αποκλειστικές για την Ευρωπαϊκή Ένωση αρμοδιότητες οι συντρέχουσες και οι υποστηρικτικές. Οι συντρέχουσες θα διέπονται πάντα από τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, συνταιριάζοντας έτσι την εθνική ανεξαρτησία με την κοινοτική δράση.

Γίνεται δραστική απλοποίηση των οργάνων των διαδικασιών και των μέσων δράσης. Νέα κατανομή εδρών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και σημαντική ενίσχυση των αρμοδιοτήτων του. Αυτό εκλέγει τον Πρόεδρο της Επιτροπής ή και τον παύει και αποκτά δικαίωμα συναπόφασης με το Συμβούλιο.

Θεσμοθετείται θέση Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, εκλεγμένου για δυόμισι χρόνια. Συμβολική εκπροσώπηση της πολιτικής οντότητας της Ένωσης.

Η Επιτροπή αποκτά μειωμένο αριθμό. Το 2014 ο αριθμός των επιτρόπων θα είναι ίσος με τα 2/3 του αριθμού των κρατών μελών. Διορίζεται Υπουργός Εξωτερικών και Επίτροπος Εξωτερικών Σχέσεων. Είναι η ουσιαστική κάλυψη μιας έλλειψης που είχε πολλές φορές επισημανθεί. Δίδεται ευρύτερος ρόλος στα μέλη των εθνικών κοινοβουλίων, δυνατότητα ανάληψης πρωτοβουλιών και συστηματικότερη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ εθνικών κοινοβουλίων και οργάνων της Ένωσης. Ενισχύεται η συμμετοχή των πολιτών –αυτό είναι πολύ σημαντικό- και δυνατότητα κατ' ευθείαν υποβολής από ορισμένο αριθμό πολιτών στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αιτήματος για νομική ρύθμιση συγκεκριμένου θέματος. Διευκολύνεται η λήψη αποφάσεων για διεύρυνση της κατηγορίας θεμάτων, στα οποία μπορεί να ληφθούν αποφάσεις με ειδικές πλειοψηφίες και όχι με ομοφωνία.

Καθιερώνεται η δυνατότητα ενισχυμένων συνεργασιών μεταξύ όσων κρατών το επιθυμούν. Ενισχύεται σημαντικά η κοινωνική διάσταση. Στους καταστατικούς στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιλαμβάνεται πλέον η κοινωνική ισότητα, η κοινωνική πρόοδος, η πλήρης απασχόληση, η ανοχή, η αλληλεγγύη, η ισότητα, η καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, η καταπολέμηση της φτώχειας και όλα όσα είχαμε επιθυμήσει για χρόνια. Υιοθετείται κοινωνική ρήτρα γι' αυτά. Και αυτό θα πει ότι ως συγκοινωνούν δοχείο θα λειτουργεί ένας οριζόντιος παράπλευρος μηχανισμός που θα αξιολογεί και θα αποτιμά ex ante τις επιπτώσεις κάθε νομοθετικής πρωτοβουλίας της Επιτροπής ή και άλλου, όπως προβλέπει η Συνθήκη, στις άλλες πολιτικές, στις οποίες στοχεύει η Συνθήκη όπως στην απασχόληση, στον πολιτισμό, στην παιδεία, στην υγεία, στο περιβάλλον, στην ισότητα, με τη διασφάλιση υψηλότατου συντελεστή ποιότητας.

Συντονίζονται οι οικονομικές πολιτικές του τομέα της απασχόλησης. Καθιερώνεται ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής σε περίπτωση εξωτερικής επίθεσης και ρήτρα αλληλεγγύης σε περίπτωση τρομοκρατικής επίθεσης ή φυσικής ή ανθρωπογενούς καταστροφής. Ας σημειωθεί εδώ ότι υπήρξε εξαιρετική η συνεισφορά των εθνικών μας αντιπροσώπων στη συνέλευση της κ. Γιαννάκου και του κ. Αυγερινού στην καθιέρωση και της κοινωνικής ρήτρας και της ρήτρας αμοιβαίας συνδρομής. Οφείλω να υπενθυμίσω ότι στη σύνταξη του Χάρτη των Θεμελιωδών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πολύτιμη υπήρξε η συνεισφορά της σημερινής Προέδρου της Βουλής κ. Μπενάκη και του συνταγματολόγου – συμβούλου του τότε Πρωθυπουργού κ. Γιώργου Παπαδημητρίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα δεκαπέντε από τα είκοσι πέντε κράτη θα επικυρώσουν τη Συνθήκη διά των κοινοβουλίων τους. Σε δέκα θα διεξαχθούν δημοψηφίσματα. Εύχομαι να έχουν θετική έκβαση και όχι μόνο για να διασφαλιστεί η υπογραφή από τα 4/5, όπως προβλέπεται, περνώντας για τα υπόλοιπα σε άλλα σενάρια. Η Ευρώπη που επιθυμούμε, και που αξίζουμε, και που χρειάζεται η παγκόσμια κοινότητα, πρέπει να εκπέμψει τη δύναμη της ομόθυμης και ομόφωνης στήριξης, της συναίνεσης, και της αμοιβαίας αλληλεγγύης εμπιστοσύνης. Είναι όντως δύσκολο να γίνει κατανοητή η αρνητική ψήφος. Πέραν των πολιτών για τους οποίους το «όχι» στην Ευρώπη είναι ιδεολογία, αν όχι θεολογία, ποιος πολίτης δεν αναγνωρίζει υπό τις παρούσες συνθήκες της χώρας του, της Ευρώπης, αλλά και της παγκόσμιας κοινότητας ότι απαιτείται ένα πλαίσιο

για τον «άλλο» παγκόσμιο πόλο; Θα μπορούσε στην κρίση του κάθε πολίτη, του κάθε κράτους και του καθενός από εμάς, να υπάρξει ένα καλύτερο πλαίσιο. Πρέπει, όμως, να υπάρξει τάχιστα τουλάχιστον αυτό που συζητάμε, αποτέλεσμα της συναινετικής και άρα συμβιβασμών, που έτσι κι αλλιώς προσφέρει δυνατότητα, τροποποίησης, βελτίωσης και προσαρμογής.

Η επικύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης ανοίγει λεωφόρους για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για τους λαούς της, για την ενδυνάμωση της φωνής της και της επιρροής της στη διεθνή σκηνή και συνακόλουθα στην παγκόσμια εδραίωση ειρήνης, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Η χώρα μας, κράτος υπερήφανο και καθόλου ανάδελφο, πρέπει όχι μόνο να ακολουθήσει το ποτάμι της εξέλιξης χωρίς ενοχές, αλλά και να πρωτοστατήσει ώστε ο πρόγονος παππούς Θουκυδίδης, που κοσμή την πρώτη σελίδα του Συντάγματος, να είναι μόνο προπομπός του ρόλου που θέλουμε και που μπορούμε να διαδραματίσουμε, αντλώντας τον καλύτερο εαυτό μας από τα κελάρια της εθνικής μνήμης αφ' ενός και αφ' ετέρου από την αγάπη μας και την ιερή μας υποχρέωση απέναντι στην εξαιρετικών δυνατοτήτων γενιά των παιδιών μας.

Κλείνω, κύριοι συνάδελφοι, δανειζόμενη και πάλι λέξεις εξαιρετικά επίκαιρες που είπε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής καλώντας τους Έλληνες να στηρίξουν την τότε απόφασή του, όπως καλώ όλους σας να υπερψηφίσετε αυτήν την επικύρωση. Ο Καραμανλής, λοιπόν, είπε: «Και για να μετάσχουμε σ' αυτήν την προσπάθεια, έχουμε την απόφαση να επιχειρήσουμε όλες τις διαρθρωτικές μεταβολές και τους θεσμικούς εκσυγχρονισμούς, που θα διευκολύνουν την πορεία μας. Έχουμε συνείδηση των δυσχερειών. Αισιοδοξούμε, όμως, ότι με την πάνδημη κινητοποίηση, τη διαρκή εγρήγορση, αλλά και την κατανόηση των εταίρων μας, θα ξεπεράσουμε τις δυσκολίες. Διαдахθήκαμε από τον κλασικό ελληνισμό ότι χαλεπά τα καλά!».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 χρόνια από το Σύνταγμα του 1975», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι επτά μαθητές και μαθήτριες και ένας συνοδός-καθηγητής από το 34ο Λύκειο Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κύρωση από το ελληνικό Κοινοβούλιο της Συνθήκης για τη θέσπιση του Συντάγματος είναι μια ιστορική στιγμή.

Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα –και θα χρησιμοποιώ αυτόν τον όρο συνταγματική αδεία– είναι ένα από τα πλέον σημαντικά βήματα στους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη μακρά της ιστορία.

Είναι ένα σημαντικό κείμενο: Πρώτον, γιατί είναι το πρώτο καταστατικό κείμενο με το οποίο μετά τη διεύρυνση συμφωνούν είκοσι πέντε χώρες, να καθορίσουν τη λειτουργία τους, και η συμφωνία τους αυτή ήταν το αποτέλεσμα ενεργής συμμετοχής των είκοσι πέντε χωρών, αλλά και των υποψηφίων δύο χωρών, της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας.

Δεύτερον, αλλά όχι δευτερεύον, γιατί αυτό το κείμενο είναι, ιδιαίτερα στο πρώτο, στο δεύτερο και στο τέταρτο μέρος του, όπου έχουμε τις μεγάλες αλλαγές –δηλαδή τις αλλαγές στα θεσμικά όργανα, στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, ένα κείμενο που έχει σημαντικά διαφορετικά χαρακτηριστικά από τα προηγούμενα. Τρίτον, είναι ένα κείμενο με βατό λόγο, ένα κείμενο με σαφήνεια, όπου ο πολίτης έχει νοηματική πρόσβαση, κάτι που δεν ήταν αυτονόητο για τα προηγούμενα κείμενα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι ένα κείμενο που θα έλεγα ότι ο πολίτης έχει δυνατότητα μέσα από αυτό να αναγινώσκει τον τρόπο διακυβέρνησής του.

Η συζήτηση για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα δεν μπορεί παρά να

γίνει, να αναλυθεί και εν τέλει να αποφασιστεί η κύρωσή του ή όχι λαμβάνοντας υπόψη τις εξελίξεις και το πλαίσιο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και το αντίστοιχο σε εθνικό επίπεδο και αυτή η συζήτηση γίνεται σε όλες τις χώρες με αυτούς τους όρους.

Η ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ένα πρωτόγνωρο πολιτικό εγχείρημα. Είναι ένα πείραμα που έχει αναδείξει τα πολλά θετικά από τη θεσμικά οργανωμένη συνεργασία των λαών, μετά από ένα μεγάλο πόλεμο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ξεκίνησε για να αντιμετωπίσει τους έντονους οικονομικούς ανταγωνισμούς και εξελίχθηκε, έξω από κάθε προσδοκία, σε ένα πείραμα, σ' ένα χώρο, σε μία Ένωση, όπου οι πολιτείες συλλειτουργούν και δημιουργούν καλύτερους όρους διαβίωσης για τους πολίτες τους.

Οι ευρωπαϊκοί λαοί επί πενήντα χρόνια δίδαξαν και διδάχτηκαν την τέχνη και την αρετή του «συνυπάρχειν» σε μία ένωση. Είναι ίσως το μόνο μοντέλο που απαντά σήμερα στην παγκοσμιοποίηση μ' ένα δημοκρατικό τρόπο, όπου χώρες μέσα από τα κοινοβούλια τους και από τις κυβερνήσεις τους συνεργάζονται δημοκρατικά, ουσιαστικά παρχωρώντας μέρος της εθνικής τους κυριαρχίας.

Είναι ένας οργανισμός που λειτουργήσει με ομοφωνίες μεταξύ χωρών με διαφορετικά μεγέθη, με διαφορετικά συμφέροντα, με διαφορετική ισχύ, με διαφορετικό καθεστώς και κατάφερε να λειτουργεί και να προχωρά μέσα από αποτυχίες και επιτυχίες, μέσα από κρίσεις –οι οποίες δεν τελείωσαν και ίσως να είναι μπροστά μας, αλλά δεν χρειάζεται να τις φοβόμαστε, γιατί πάντα τις ξεπερνά στην πορεία μας.

Ποια είναι η πορεία και ποιος είναι ο ρόλος της χώρας μας σε αυτό το μακρύ ταξίδι της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Η ελληνική συμμετοχή πέρασε από πολλά στάδια. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής με επιμονή θέτει και επιτυγχάνει τον οραματικό στόχο της ένταξης της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Πρόκειται για μία επιλογή που έμελλε να αλλάξει το μέλλον και την πορεία της χώρας.

Από το 1981, και με κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αλλάζει ουσιαστικά η πορεία μας, η συμμετοχή μας, οι όροι μας, ο ρόλος μας στο διεθνές σύστημα. Το ΠΑΣΟΚ διατυπώνει στην αρχή ενδοιασμούς σε σχέση με τους όρους και την ετοιμότητα ένταξης της χώρας μας σε μια ανταγωνιστική αγορά. Στη συνέχεια και στην περίοδο διακυβέρνησής του λειτουργεί με τρόπο που φέρνει την Ελλάδα στο κέντρο των ευρωπαϊκών εξελίξεων και την κάνει ένα ισότιμο μέλος όχι μόνο τυπικά, αλλά και ουσιαστικά. Η Ελλάδα συνδιαμορφώνει πολιτικές στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου συλλαμβάνει πρώτος το μείζον πρόβλημα της κοινωνικής συνοχής, που ήταν, είναι και θα είναι το μείζον πρόβλημα για μία σύγκλιση και ουσιαστική και ισόρροπη εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γίνεται ο αρχιτέκτονας των Μεσογειακών Ολοκληρωμένων Προγραμμάτων, που μέλλουν να είναι η βάση των σημερινών Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης.

Ο Κώστας Σημίτης, παρά τις αντίθετες προβλέψεις στο εσωτερικό και στο εξωτερικό της χώρας, καταφέρνει με επιμονή να επιτύχει το στόχο της ένταξης της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, μια επιτυχία που φέρνει την Ελλάδα στο κέντρο των ευρωπαϊκών εξελίξεων, τη βάζει στο σκληρό πυρήνα των ευρωπαϊκών χωρών και την καθιστά πρότυπο για τις υποψήφιες χώρες.

Ποιο είναι το σημερινό τοπίο στη χώρα μας; Ο στόχος και το έργο της σημερινής Κυβέρνησης σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση μένει να αναμετρηθεί με την ιστορία σύντομα. Η συζήτηση που άρχισε στη χώρα μας θυμίζει τη συζήτηση πριν από μία εικοσαετία. Θυμίζει σε πολλά σημεία της μία συζήτηση που γίνεται στις υποψήφιες χώρες και που φέρνει ξανά στο δημόσιο διάλογο τη σύγκρουση του εθνικού και του ευρωπαϊκού. Είναι μία συζήτηση, η οποία ουσιαστικά αγνοεί τη βασική πολιτική τέχνη του να υπάρχει στη δημοκρατία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που σημαίνει να μπορείς να εξυπηρετείς το εθνικό συμφέρον μέσα από το ευρωπαϊκό συμφέρον. Αυτό, όμως, σημαίνει ότι αυτή η πολιτική τέχνη της δημοκρατίας απαιτεί γνώση, μακροχρόνια στρατηγική, πολιτική γενναιοψυχία και τελικά εθνικό στόχο.

Στην ανάλυσή μου θα προσπαθήσω μέσα από τρία ζητήματα, τα οποία είναι στο κέντρο του ευρωπαϊκού διαλόγου, να καταθέσω την άποψη του κόμματός μου και να δικαιολογήσω την επιλογή για υπερψήφιση της Ευρωπαϊκής Συνθήκης.

Το πρώτο είναι το ερώτημα: Σύνταγμα ή Συνθήκη; Το ερώτημα δεν είναι για συνταγματολόγους, γιατί, όπως ο κ. Παυλόπουλος που θα απαντούσε αμέσως ότι πρόκειται περί Συνθήκης. Το ερώτημα έχει πολιτική διάσταση. Η χρήση του όρου «Ευρωσύνταγμα» έχει έναν πολιτικό συμβολισμό, που ουσιαστικά δίνει μια δυναμική στη νέα Ευρώπη των είκοσι πέντε χωρών-μελών, θέτοντας ένα νέο τρόπο λειτουργίας των είκοσι πέντε χωρών και δημιουργώντας μια νέα δυναμική.

Ποια είναι αυτά τα χαρακτηριστικά που δίνουν συνταγματική ποιότητα σε αυτό το κείμενο;

Το πρώτο είναι η διαδικασία αναθεώρησης, το πώς διαμορφώθηκε αυτή η Συνθήκη. Μέχρι σήμερα όλες οι προηγούμενες αναθεωρήσεις, με πιο πρόσφατες την Ενιαία Πρόξη και αυτές του Μάαστριχ, του Άμστερνταμ, της Νίκαιας, αυτές που εμείς όλοι θυμόμαστε σε αυτήν τη Βουλή, πρέπει να παραδεχτούμε ότι ήταν το αποτέλεσμα της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να βασίζεται στο όραμα μεγάλων και σημαντικών ανθρώπων, αλλά δεν είναι ούτε αποτέλεσμα επανάστασης λαών ούτε λαϊκών κινημάτων. Είναι πραγματικά το αποτέλεσμα της μεθοδικής και πολιτικά κατευθυνόμενης δουλειάς της γραφειοκρατίας.

Υπάρχει, όμως, στην ιστορία της Ένωσης μία στιγμή που γίνεται το πολιτικό «κλικ» και τότε γίνεται αντιληπτό ότι οι ευρωπαϊκές πολιτικές αγγίζουν τον πολίτη. Και τότε διατυπώνεται η ανάγκη πολιτικοποίησης των διαδικασιών. Είναι το ξεκίνημα της συνταγματοποίησης.

Είναι η στιγμή που επιλέγεται το πρότυπο της συνέλευσης, όπου ουσιαστικά σ' ένα ενιαίο σώμα, όπου συμμετέχουν εκπρόσωποι των είκοσι πέντε κυβερνήσεων, των είκοσι πέντε εθνικών κοινοβουλίων, του Ευρωκοινοβουλίου και της Επιτροπής, γίνεται η διαβούλευση για το κείμενο, που έχουμε σήμερα μπροστά μας.

Και είναι η πρώτη φορά που έχουμε μια τέτοιου είδους διαβούλευση, όπου συμμετέχουν όχι μόνον όλα τα κράτη-μέλη, το καθένα με τις δικές του εθνικές και πολιτικές ιδιαιτερότητες, αλλά και όλο το πολιτικό φάσμα της Ευρώπης, μια και όπως ξέρουμε σε πολλές χώρες έχουμε συνασπισμούς κομμάτων, οι οποίοι όλοι εκφράζονται.

Εδώ θα πρέπει να πούμε ότι ένας από τους ανθρώπους που συνέβαλαν στην ιδέα της συνέλευσης, με έκθεσή του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πριν τη Συνθήκη της Νίκαιας, είναι ο Δημήτρης Τσάτσος.

Το δεύτερο σημαντικό στοιχείο που δίνει συνταγματική ποιότητα σε αυτό το κείμενο, είναι η καταγραφή ενός αξιακού συστήματος της Ένωσης, ταυτόχρονα με την ενσωμάτωση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του Ευρωσυντάγματος, που βρίσκεται στη διαδικασία κύρωσης σήμερα, είναι ότι θεσπίζει, για πρώτη φορά στην ιστορία της Ευρώπης, με τόση σαφήνεια αξιακές αρχές.

Οι αρχές αυτές καταγράφονται κατ' αρχάς υπό τη μορφή κανόνων, οι οποίοι έχουν βεβαιώς και κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασής τους. Και αυτοί οι κανόνες είναι η κατοχύρωση της δημοκρατίας, της ελευθερίας, του κράτους δικαίου. Και κατανοούμε τη σημασία τους, όπως και τη σημασία κυρώσεων και για χώρες, οι οποίες πιθανόν θα καταπατήσουν ή θα παραβιάσουν αυτές τις αρχές, αλλά και για υποψήφιες χώρες, οι οποίες θέλουν να μπουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτές οι αξιακές αρχές, λοιπόν, ή διατυπώνονται μέσα από αυτούς τους νομικούς κανόνες ή διατυπώνονται με μορφή στόχων, όπως είναι η ειρήνη, η ευημερία των λαών, η ασφάλεια των πολιτών, η πλήρης απασχόληση, η κοινωνική πρόοδος, η προστασία του περιβάλλοντος. Οι στόχοι αυτοί δεν έχουν κυρώσεις στη μη τήρησή τους, αλλά δίνουν τις κατευθύνσεις για τις πολιτικές.

Η ευρωπαϊκή έννομη τάξη δεν επιβάλλει ένα ενιαίο αξιακό σύστημα στα κράτη-μέλη. Δεν παίζει το ρόλο ηθικού παιδονόμου ούτε υπάρχει ηθικός καταναγκασμός στην εφαρμογή των

ενωσιακών αξιών, έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί αυτά τα πενήντα χρόνια. Ταυτόχρονα, βεβαιώς, κανένα κράτος-μέλος δεν μπορεί να επιβάλλει τις δικές του αξίες.

Η πολιτική ιστορία και η δημοκρατική εμπειρία στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν δείξει ότι, κάθε φορά που υπάρχει διαφορετική πηγή αξιών ή διαφορετική ερμηνεία στις αξίες αυτές, γίνεται μια προσπάθεια στάθμισης των νοημάτων μιας αξίας, αναζήτησης και εξεύρεσης ενός αξιακού παρονομαστή, ο οποίος δίνει ελπίδα για τη σύνθεση.

Έτσι είναι ο τρόπος που λειτουργήσε μέχρι τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ενωσιακό σύστημα τροφοδοτεί το εθνικό αξιακό σύστημα και τροφοδοτείται από αυτό. Το ίδιο συμβαίνει κατ' επέκταση, με βάση αυτήν την ανάλυση, και στα νομικά συστήματα.

Έτσι, όταν μπαίνει το ερώτημα εθνικό Σύνταγμα ή ευρωπαϊκή Συνθήκη, είναι απλά ένα λάθος ερώτημα, το οποίο δεν ταιριάζει με τη φιλοσοφία και την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά την άποψή μου, αυτού του είδους το ερώτημα τίθεται ή από έναν αμαθή πολιτικό ή από ένα απολιτικό νομομαθή ή από κάποιον, ο οποίος θέλει να δημιουργήσει ένα πολιτικό πυροτέχνημα, το οποίο βεβαιώς φωτίζει για λίγο, αλλά μπορεί να βάλει φωτιά μακροχρόνια.

Είναι το δίλημμα που παγιδεύει τη Νέα Δημοκρατία σήμερα. Είναι ένα δίλημμα που την παγιδεύει γιατί, επειδή δεν αποδέχεται την προηγούμενη ερμηνεία της σύνθεσης του ευρωπαϊκού αξιακού συστήματος και του εθνικού αξιακού συστήματος, οδηγείται με μονόδρομο στο να απαντήσει στο ερώτημα, αν αποδέχεται το άρθρο I-6 του Συντάγματος. Το άρθρο I-6 του Συντάγματος, για πρώτη φορά, μιλά με απόλυτη σαφήνεια μέσα σε συνταγματικό κείμενο ότι θεσπίζεται η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι του δικαίου των κρατών-μελών. Από τη στιγμή που δεν γίνει η προηγούμενη πολιτική και φιλοσοφική ανάλυση της σύνθεσης και τεθεί το ερώτημα με αυτήν την καθαρότητα, θα πρέπει να δοθεί και η απάντηση με την ίδια καθαρότητα.

Επομένως η ίδια η Νέα Δημοκρατία αυτοπαγιδεύεται, έχοντας να απαντήσει στα εξής ερωτήματα: Δέχεται το άρθρο I-6; Αν το δέχεται, τότε προς τι όλη αυτή η συζήτηση; Αν δεν το δέχεται, πώς θα ψηφίσει τη Συνθήκη;

Ένα εξίσου σημαντικό στοιχείο που δίνει –και συνεχίζω πάντοτε για την συνταγματική ποιότητα αυτού του κειμένου– είναι ότι, όπως και στα συντάγματα, υπάρχουν διατάξεις που οργανώνουν θεσμικά τις εξουσίες και αποσαφηνίζουν τις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις αρμοδιότητες των κρατών-μελών, προσδιορίζοντας πλέον αποκλειστικές συντρέχουσες και υποστηρικτικές αρμοδιότητες.

Το πρώτο, λοιπόν, ζήτημα ήταν: Σύνταγμα ή Συνθήκη, με το πολιτικό περιεχόμενο της συνταγματικής διαδικασίας, η οποία ακολουθήθηκε.

Το δεύτερο ζήτημα είναι η πολιτική σημασία της κύρωσης και αν με την κύρωση αυτή ολοκληρώνεται η διαδικασία ενοποίησης της Ευρώπης ή όχι. Στο θέμα αυτό στην Ευρώπη, αλλά αν το δει κανείς πίσω από τις γραμμές, και στην Ελλάδα υπάρχουν τρεις απόψεις:

Υπάρχει η πρώτη άποψη, η οποία συναντάται κυρίως στη Βρετανία, ότι η Ευρώπη έχει προχωρήσει πολύ, έχει ξεπεράσει τα εθνικά όρια ανοχής των εθνικών πολιτικών συστημάτων, ότι ήδη είναι πάρα πολλά αυτά στα οποία έχουν συμφωνήσει να συναποφασίζονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Είναι οι πολέμιοι της ευρωπαϊκής ενοποίησης, οι οποίοι από τελείως διαφορετικές οπτικές γωνίες είναι τελικά τα πολιτικά κόμματα, οι πολιτικοί φορείς, οι οποίοι δεν συμφωνούν με την Ευρώπη συνολικά. Έχουμε, όπως πολλές φορές, στην ιστορία ταύτιση στην τελική θέση τελείως διαφορετικών θέσεων, μέσα από τελείως διαφορετικές πολιτικές διαδρομές. Έχουμε αριστερά κόμματα, ακροδεξιά κόμματα, συντηρητικά κόμματα, τα οποία συναντώνται σ' αυτήν τη θέση –επαναλαμβάνω πάντα, για να μην παρεξηγηθώ– με διαφορετική ανάλυση και προσέγγιση.

Η δεύτερη άποψη είναι ότι το Ευρωσύνταγμα, το υπάρχον, δίνει ένα ικανοποιητικό πλαίσιο λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με τη συγκεκριμένη ρήτρα ευελιξίας, που είναι το

άρθρο Ι-18, δίνει τη δυνατότητα, αν το θελήσουν οι χώρες κράτη-μέλη, να σπάζουν με ομοφωνία την ομοφωνία, δηλαδή ομόφωνα να μπορούν να προχωρούν ακόμα περισσότερο, να εμβαθύνουν περισσότερο την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η τρίτη άποψη είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν προχώρησε όσο θα έπρεπε. Θα θέλαμε περισσότερη οικονομική και κοινωνική ενοποίηση, θα θέλαμε περισσότερο Ευρώπη. Είναι κυρίως η άποψη που εκφράστηκε από μέρους των Γάλλων σοσιαλιστών και από άλλα αριστερά και σοσιαλιστικά κόμματα της Ευρώπης. Είναι η άποψη ότι θέλουμε περισσότερη και καλύτερη Ευρώπη εδώ και τώρα γι' αυτό και δεν ψηφίζουμε τη Συνταγματική αυτή Συνθήκη.

Σε μια διαπραγμάτευση -είκοσι πέντε χώρες με τόσες ιδιαιτερότητες και με διαφορετικά πολιτικά κόμματα, όπως είπα, τα οποία εκφράζουν όλο το φάσμα της Ευρώπης- η ανάγκη αποδοχής ενός συμβιβασμού είναι η προϋπόθεση για να συνεχίσουμε την πορεία. Είναι σίγουρο ότι υπάρχει η ανάγκη ενός συμβιβασμού όλων, με την προϋπόθεση βεβαίως ότι το συμφωνημένο πλαίσιο, στο οποίο γίνονται αποδεκτοί οι συμβιβασμοί, επιτρέπει στην κάθε χώρα να ασκήσει την πολιτική που η ίδια θέλει.

Λέγονται πολλά για τις δεσμεύσεις που θέτει αυτό το Σύνταγμα. Επειδή δεν υπάρχουν αλλαγές στην πολιτική σε σχέση με την προηγούμενη Συνθήκη της Νίκαιας, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι κάτω από την ίδια Συνθήκη λειτουργεί και τώρα η βρετανική κυβέρνηση, η ιρλανδική κυβέρνηση, η σουηδική κυβέρνηση και η ιταλική κυβέρνηση. Επομένως υπάρχει ένα πολύ μεγάλο φάσμα πολιτικών επιλογών σε εθνικό επίπεδο, με δεδομένη βεβαίως την ανάγκη καθορισμού αυτών των βαθμών ελευθερίας.

Στην επιλογή ότι αποφασίζουμε να ψηφίσουμε αυτό το Σύνταγμα, με δεδομένη την ανάγκη συμβιβασμών, μπαίνει και το μεγάλο ερώτημα για το ποια είναι η διαδικασία για να αποφασίσουμε τελικά. Ο Γιώργος Παπανδρέου έθεσε το θέμα του δημοψηφίσματος από το 2003. Πιστεύουμε ότι είναι μία μεγάλη ιστορική πολιτική στιγμή για τη χώρα μας και την Ευρώπη και ότι θα πρέπει να προχωρήσουμε σε δημοψήφισμα για δύο βασικά λόγους.

Ο πρώτος λόγος είναι γιατί ο ελληνικός λαός πρέπει να ενημερωθεί σε βάθος για το τι αλλάζει, αλλά και το πώς πρόκειται να λειτουργήσει η Ευρώπη των είκοσι πέντε. Ο δεύτερος γιατί υπάρχει πια ανάγκη για μια δημόσια συζήτηση για το μέλλον της Ευρώπης και για το μέλλον της Ελλάδας στην Ευρώπη. Τα τρία κόμματα της Αντιπολίτευσης ζητούμε δημοψήφισμα για τους παραπάνω λόγους, για την ανάγκη ουσιαστικής συζήτησης, έστω και αν οι θέσεις μας είναι διαφορετικές.

Το τρίτο θέμα είναι αν υπάρχει πρόοδος στο Σύνταγμα ή πιο απλά γιατί υπερψηφίζουμε τη Συνθήκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει λόγος να κάνουμε καμία ωραιοποίηση αυτού του κειμένου. Θέλουμε μία Ευρώπη καλύτερη, με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή, με λιγότερες ανισότητες, θέλουμε μία Ευρώπη, που να μειώνει τις ανισότητες ανάμεσα στα κράτη, στις περιφέρειες, τους πολίτες.

Θέλουμε, παλέψαμε και παλεύουμε για μία Ευρώπη των λαών, για μια Ευρώπη με ρόλο στη διεθνή σκηνή, υπέρμαχο του Διεθνούς Δικαίου, μία Ευρώπη η οποία παλεύει για τη φτώχεια και την ειρήνη σε παγκόσμιο επίπεδο. Δεν παραγνωρίζουμε, όμως, ότι η σημερινή Ευρώπη έχει κάνει τεράστια βήματα, ότι η σημερινή Ευρώπη έχει κάνει τα μεγαλύτερα βήματα σε επίπεδο δημοκρατίας και κοινωνικής ευημερίας από όλα τα υπάρχοντα μοντέλα, ιστορικά και σημερινά, σε ανατολή και δύση.

Η Ευρώπη, με την κουλτούρα του κοινωνικού κράτους και με το ειδικό βάρος του εργατικού κινήματος, που διέτρεξε την ιστορία του αιώνα που περνούμε, οδηγεί σε διαφορετική ερμηνεία των θεμελιωδών ελευθεριών και των κοινωνικών δικαιωμάτων, τα οποία δεν ερμηνεύονται σε γραμμική εξάρτηση με την ιδιοκτησία, όπως γίνεται στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Η Ευρώπη έχει ένα δικό της κοινωνικό σύστημα και ένα δικό της πολιτικό πολιτισμό ο οποίος ενισχυθηκε τα χρόνια αυτά. Είναι ένας πολιτικός δημοκρατικός και κοινωνικός πολιτισμός στον οποίο, παρά τα προβλήματά του, προσβλέπουν σήμερα

όλοι οι λαοί του κόσμου.

Οι λόγοι που ψηφίζουμε, συγκεκριμένα, αυτό το Ευρωσύνταγμα είναι πρώτον, γιατί αντιμετωπίζει τα θέματα δημοκρατικού ελλείμματος περισσότερο απ' ό,τι στο παρελθόν. Νέος ρόλος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, νέος ρόλος των Εθνικών Κοινοβουλίων, κατοχύρωση της ισοτιμίας των κρατών-μελών. Η ισοτιμία είναι μία έννοια θεσμική, η ισότητα είναι μία έννοια ποσοτική. Δυνατότητα κατάθεσης πρότασης νόμου από ένα εκατομμύριο πολίτες. Έχουμε την αρχή της συμμετοχικής δημοκρατίας, η οποία διατυπώνεται μ' αυτό τον τρόπο, το δικαίωμα ουσιαστικά της λαϊκής πρωτοβουλίας για νομοθεσία.

Δεύτερον, γιατί έχουμε ένα κείμενο, ένα Σύνταγμα το οποίο παλεύει και κάνει βήματα στο χώρο της κοινωνικής Ευρώπης, τη φέρνει πιο κοντά στον πολίτη. Είναι η ένταξη του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, είναι η έννοια της πλήρους απασχόλησης, που είναι μια πολύ σημαντική κατάκτηση -εδώ να υπενθυμίσουμε το ρόλο και του κ. Αυγερινού και της κ. Γιαννάκου και του κ. Κατηφόρη- είναι το θέμα της κοινωνικής ρήτρας, ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων.

Ψηφίζουμε την Ευρωπαϊκή Συνθήκη γιατί επιτυγχάνουμε μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα σε μία Ευρώπη με πολύ σημαντικά προβλήματα γραφειοκρατίας και δυσκινσίας, όλα αυτά τα προηγούμενα χρόνια. Έχουμε απλοποίηση των μέσων. Απλοποιείται πια όλο αυτό το καθεστώς των κανονισμών, των πλαισίων οδηγιών, όλη αυτή η σύγχυση που επικρατούσε στο νομικό σύστημα της κάθε χώρας. Έχουμε αλλαγές ουσιαστικές στα θεσμικά όργανα, αλλαγές στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

Στο Σύνταγμα αυτό, στη Συνθήκη αυτή, δεν έχουμε σημαντικές αλλαγές στις πολιτικές. Παρατηρούνται κάποιες εξελίξεις στο χώρο της εξωτερικής πολιτικής και άμυνας: Είναι η ρήτρα συνδρομής, μια σημαντική επιλογή. Έχουμε κάποια πρόοδο στην εφαρμογή του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, αλλά δεν θα μπορούσε κανείς να πει ότι οι αλλαγές στις πολιτικές είναι το βασικό στοιχείο. Γι' αυτό και πραγματικά υπάρχει ένα ερώτημα: Πώς είναι δυνατόν κάποιος να ψηφίζει τη Συνθήκη της Νίκαιας και να μην ψηφίζει τη Συνταγματική Συνθήκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα για τη Συνταγματική Συνθήκη κι είμαστε σε μια Ευρώπη όπου έχει επιτευχθεί διεύρυνση -σε είκοσι πέντε χώρες- και εμβάθυνση, δηλαδή πολύ μεγάλος αριθμός πολιτικών, που μεταφέρονται στο επίπεδο της συναπόφασης.

Διεύρυνση σημαίνει μεγαλύτερη Ευρώπη.

Εμβάθυνση σημαίνει περισσότερη Ευρώπη.

Εμείς θέλουμε καλύτερη Ευρώπη. Γι' αυτήν την καλύτερη Ευρώπη παλέψαμε και θα παλέψουμε μέσα από τους θεσμούς, σε συνεργασία με πολιτικές δυνάμεις σε όλη την Ευρώπη.

Το Σύνταγμα αυτό είναι, όμως, ένα θετικό βήμα, με ιδιαίτερη συμβολική αξία για το μέλλον της Ευρώπης. Είναι πραγματικά μια συμβολικής σημασίας επιλογή, που δίνει τη δυνατότητα όχι πια μόνο στις κυβερνήσεις, αλλά και στους λαούς της Ευρώπης να μιλήσουν -και να πιστέψουν- για το ευρωπαϊκό όνειρο. Γιατί αν περιορίσουμε την Ευρώπη στους διαδρόμους των Βρυξελλών και στα κείμενα των οδηγιών, η Ευρώπη αυτή δεν έχει μέλλον. Αν πιστέψουμε σ' αυτό που μπορούμε να κάνουμε καλύτερο, αν πιστέψουμε ότι οι είκοσι πέντε λαοί μπορούμε πράγματι να δουλέψουμε μαζί, μπορούμε να πιστέψουμε και να δουλέψουμε για το ευρωπαϊκό όνειρο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος, ο συνάδελφος κ. Άγγελος Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πράγματι σημαντική η σημερινή συζήτηση για τη νέα Ευρωσυνθήκη, που οι υπερασπιστές της την εμφανίζουν ως Σύνταγμα, για να πετύχουν έτσι την εύκολη αποδοχή της από το λαό. Κα βέβαια για μια τέτοια σημαντική συζήτηση θα περίμενε κάποιος να υπάρχει απευθείας τηλεοπτική κάλυψη, τουλάχιστον από την κρατική τηλεόραση. Και απευθύνουμε ένα ερώτη-

μα στην Κυβέρνηση, αλλά και στο Προεδρείο της Βουλής, γιατί δεν έγινε αυτό. Γνωρίζουμε ότι το κανάλι της Βουλής τη δείχνει, όμως ούτε η κρατική τηλεόραση δείχνει απευθείας τη σημερινή συζήτηση. Για ποιο, λοιπόν, δικαίωμα πληροφόρησης κι ενημέρωσης του λαού, της κοινής γνώμης, μιλάμε;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή η Συνθήκη περιέχει όλες τις προηγούμενες, τα πρωτόκολλα και τις δηλώσεις. Και, όπως είπαν και οι εισηγήτριες του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, προωθεί την ευρωπαϊκή ένωση. Πρέπει, όμως, με σαφήνεια να απαντηθεί ποιο είναι το περιεχόμενο, τα χαρακτηριστικά, η ουσία αυτής της ευρωπαϊκής ενοποίησης, δηλαδή με άλλα λόγια, ποια συμφέροντα προωθεί, εξασφαλίζει και υπερασπίζεται. Γιατί ως ένωση κρατών-μελών έχει οικονομική και πολιτική βάση. Τα κράτη δεν διαλύονται και δεν καταργούνται.

Ποια, λοιπόν, είναι αυτή η οικονομική και πολιτική βάση; Όπως και οι προηγούμενες, λοιπόν, και ιδίως η Συνθήκη του Μάαστριχτ που υπερψηφίστηκε από τα άλλα κόμματα, προωθεί την κατοχύρωση των τεσσάρων ελευθεριών: δηλαδή των κεφαλαίων, των εμπορευμάτων, των υπηρεσιών και των ανθρώπων, καθώς και την ελεύθερη αγορά, την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, της ανταγωνιστικότητας, τις διαρθρωτικές αλλαγές, δηλαδή τις ιδιωτικοποιήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων, τις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, στα κοινωνικοασφαλιστικά συστήματα.

Για μας, λοιπόν, και αυτή η Συνθήκη, που αφορά ένωση καπιταλιστικών χωρών, κρατών, ενισχύει τα ήδη καπιταλιστικά, ιμπεριαλιστικά χαρακτηριστικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί στο κέντρο, στον πυρήνα της έχει την προώθηση των συμφερόντων του κεφαλαίου. Δεν είναι, λοιπόν, Συνθήκη, όπως είπαν οι προηγούμενοι, που έχει στο επίκεντρο τον άνθρωπο ή τους λαούς. Όχι. Έχει ως στόχο την προσαρμογή των αναγκών της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων στις απαιτήσεις του ευρωπαϊκού κεφαλαίου για παραπέρα αύξηση της κερδοφορίας του, ώστε από καλύτερες θέσεις να διεκδικήσει νέες αγορές, νέα μερίδια από τα άλλα ιμπεριαλιστικά κέντρα, ιδίως των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, αλλά και από άλλες αναπτυσσόμενες χώρες, όπως είναι η Ινδία και η Κίνα.

Γι' αυτό η Συνθήκη με το άρθρο 4, όχι μόνο εγγυάται τις τέσσερις ελευθερίες, αλλά τις θεωρεί θεμελιώδεις ελευθερίες, για την παραβίαση των οποίων μπορεί ένα κράτος – μέλος να καταδικαστεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Στα πλαίσια, λοιπόν, αυτά και με τους γενικούς προσανατολισμούς και προτεραιότητες που καθορίζει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, χαράσσεται η οικονομική και νομισματική πολιτική, η εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας και άμυνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην κατεύθυνση βέβαια ενίσχυσης του καπιταλιστικού χαρακτήρα της, που σημαίνει πολιτικές σε αυτούς τους τομείς που ωφελούν τους επιχειρηματικούς ομίλους, το κεφάλαιο και συγχρόνως αποφάσεις και μέτρα κατά των λαών. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι δεν καταργείται αυτή η βασική αντίθεση κεφαλαίου και εργασίας.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για μας, είναι αναμενόμενη η ένταση της επίθεσης στα δικαιώματα των εργατών, των λαών, για τις αλλαγές των εργασιακών και ασφαλιστικών σχέσεων, για τη μείωση των εισοδημάτων, για τις απολύσεις, για την εμπορευματοποίηση της παιδείας, της υγείας, του πολιτισμού, για την περιστολή ατομικών δημοκρατικών, αλλά και πολιτικών δικαιωμάτων. Και είναι πρόσφατη η εαρινή Σύνοδος Κορυφής που εκτίμησε τα αποτελέσματα από την απόφαση της Λισαβόνας και δίνει κατεύθυνση προς όλα τα κράτη-μέλη ότι υστερεί η Ευρωπαϊκή Ένωση σε αυτές τις αποφάσεις, άρα πρέπει να προχωρήσει πολύ πιο γρήγορα, παίρνοντας αυτές τις αντιλαϊκές αποφάσεις.

Για το λόγο αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η επίκληση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων δεν πείθει τους λαούς ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ανθρώπινη, κοινωνικά δίκαιη, δημοκρατική και φιλειρηνική, γιατί και ο Χάρτης αυτός είναι ενταγμένος στο γενικό πλαίσιο της Συνθήκης. Εξάλλου στο προοίμιό του αναφέρει ότι εγγυάται και αυτές τις τέσσερις ελευθερίες, δηλαδή, την ελεύθερη δράση του μονοπωλιακού κεφαλαίου. Επομένως δεν μπορεί συγχρόνως να εγγυηθεί τα

συμφέροντα και τα δικαιώματα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων και της δικής μας χώρας, αλλά και των άλλων χωρών.

Και αυτό γιατί και αυτά ακόμη τα κουτσουρεμένα δικαιώματα περιορίζονται, σύμφωνα με το άρθρο 112 για λόγους «γενικού ενδιαφέροντος», αλλά για μας, για τα συμφέροντα της ελεύθερης δράσης του μονοπωλιακού κεφαλαίου. Αυτό εξάλλου αποτυπώνεται στο Χάρτη, που ως βασικό δικαίωμα αναγνωρίζει την επιχειρηματική ελευθερία. Και όταν αναγνωρίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και εγγυάται σε όλα τα μέρη της Συνθήκης αυτήν την επιχειρηματική ελευθερία και όλες οι πολιτικές της ενισχύουν την ελευθερία αυτή, πώς θα εγγυηθούν παράλληλα το δικαίωμα στην εργασία, το δικαίωμα στην εκπαίδευση, στην υγεία, το δικαίωμα στην ισονομία, το δικαίωμα στην ελεύθερη σκέψη, στην πολιτική έκφραση, στην πληροφόρηση, το δικαίωμα της προστασίας από την απέλωση και την έκδοση;

Όταν, επίσης, με το άρθρο 88 καθιερώνει την απεργία των εργοδοτών το γνωστό lock out, πώς θα εγγυηθεί το δικαίωμα της απεργίας της εργατικής τάξης; Επίσης, στις διαπραγματεύσεις των συλλογικών συμβάσεων, όταν λέει ότι πρέπει να κινούνται στα ενδεδειγμένα επίπεδα, πώς θα εγγυηθεί τη συλλογική σύμβαση υπέρ των εργατών; Δηλαδή, συλλογικές συμβάσεις εργασίας, σύμφωνα με τις ανάγκες του κεφαλαίου και όχι με τις ανάγκες των εργαζομένων. Άλλωστε είναι γνωστή πλέον η πολιτική βούληση, που υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και μέσα στη χώρα μας, να τελειώσουν οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας για να προχωρήσουν στις ατομικές συμβάσεις. Και όλοι πολύ καλά γνωρίζουμε, τι σημαίνει αυτό.

Όταν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στις βαλτικές, αλλά και άλλες χώρες αυτές που μπήκαν πρόσφατα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, απαγορεύεται η δράση κομμουνιστικών, αλλά και εργατικών κομμάτων, όταν στελέχη αυτών των κομμάτων βρίσκονται στη φυλακή, όταν ρωσόφωνοι δεν αναγνωρίζονται ως πολίτες και δεν έχουν το δικαίωμα εκλογής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πού είναι το περίφημο ευρωπαϊκό κεκτημένο ή ο περίφημος νομικός και πολιτικός πολιτισμός, που ακούσαμε πριν από λίγο, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και που τόσο συχνά τον επικαλούνται όσοι υποστηρίζουν αυτήν τη Ευρωπαϊκή Ένωση;

Όταν δημιουργούνται τόσο μηχανισμοί αστυνόμευσης και παρακολούθησης με τους τρομονόμους, με τη Συνθήκη Σένγκεν, με το ευρω-ένταλμα σύλληψης, με την ευρωαστυνομία, με τη δικαστική συνεργασία με τις Ηνωμένες Πολιτείες, με τα αποτελέσματα της Χάγης, του Τάμπερε, ποια εγγύηση υπάρχει για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, το σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, την ισότητα έναντι του νόμου, το τεκμήριο αθωότητας και το δικαίωμα της υπεράσπισης;

Όταν όλοι οι μηχανισμοί είναι προσανατολισμένοι στην εξασφάλιση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων, πώς μπορεί να εξασφαλιστεί αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση τη δημόσια υγεία, το περιβάλλον, τον καταναλωτή; Είναι γνωστά σε όλους μας τα αποτελέσματα από τις τρελές αγελάδες, τις διοξίνες των πουλερικών, τα μouxλιασμένα γαϊούρτια, αλλά και, πρόσφατα, τα μεταλλαγμένα προϊόντα.

Γι' αυτό λέμε ότι είναι υποκρισία όσοι επικαλούνται το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων για να προασπίσουν το κοινωνικό πρόσωπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλα αυτά τα δικαιώματα αναγνωρίζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως διακηρύξεις, δεν τα εγγυάται. Είναι πολύ πίσω και από τα δικαιώματα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, πίσω ακόμα και από την Ευρωπαϊκή Συνθήκη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και πολύ πίσω βέβαια και από αυτά τα αστικά συντάγματα.

Αρκεί να αναφέρω μόνο το παράδειγμα της εκπαίδευσης, που η Συνθήκη μέσα λέει ότι είναι δημόσια μόνο η υποχρεωτική εκπαίδευση, ενώ το ελληνικό Σύνταγμα κατοχυρώνει τη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες και ιδίως η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται μόνο μέσα από τα κρατικά πανεπιστήμια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι αναμενόμενη η οργανωτική δομή, που προωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί η οικονομική πολιτική βάση του οικοδομήματος χρειάζεται αλλαγές θεσμι-

κές, τις οποίες προωθεί αυτή η Συνθήκη και είναι ένα βήμα μετά τη Συνθήκη της Νίκαιας. Καταργεί το δικαίωμα του βέτο και περιορίζονται οι αποφάσεις που απαιτούν ομοφωνία, δηλαδή με ομόφωνη απόφαση μπορεί να καταργηθεί η ομοφωνία. Επίσης, η ομοφωνία καταργείται με την αποχή ενός κράτους-μέλους που διαφωνεί.

Επίσης στο ζήτημα της αρνησικυρίας τέσσερα κράτη-μέλη αντιπροσωπεύοντας το 35% του πληθυσμού του συνόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να σταματήσουν μια απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καταλαβαίνουμε όλοι ότι αυτό είναι ενίσχυση των ισχυρότερων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των αρχηγών των κρατών-μελών υπήρχε, όπως γνωρίζουμε, η εκ περιτροπής προεδρία ανά εξαμήνο. Τώρα έχει εκλεγμένο Πρόεδρο για δύομισι συν δύομισι χρόνια. Στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι γνωστό ότι δεν συμμετέχουν πλέον όλα τα κράτη-μέλη, αλλά τα 2/3 και μεταξύ αυτών ο Πρόεδρος και ο Υπουργός Εξωτερικών, ο οποίος βέβαια έχει και διευρυμένες αρμοδιότητες.

Αυτές οι ρυθμίσεις, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καθώς και οι ενισχυμένες συνεργασίες που επιτρέπουν τη σύναψη συνεργασιών ομάδας κρατών-μελών, όταν διαπιστώνεται ότι οι στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορούν να επιτευχθούν από το σύνολο των κρατών-μελών, αποδεικνύουν ότι δεν υπάρχει ισοτιμία μεταξύ των κρατών-μελών και ότι ενισχύονται τα ισχυρά καπιταλιστικά κράτη, το ισχυρότερο ευρωπαϊκό κεφάλαιο. Γι' αυτό προβλέπεται αυτή η διαδικασία, η δημιουργία, δηλαδή, των δύο-τριών ταχυτήτων, μια μικρή Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι πέντε σήμερα -ή των είκοσι επτά και των τριάντα αύριο.

Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι στην καπιταλιστική ιμπεριαλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να υπάρξει ούτε η ισοτιμία ούτε η ισόρροπη ανάπτυξη, πολύ περισσότερο δε προς όφελος των λαών.

Υπάρχει λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συγκέντρωση εξουσιών και αρμοδιοτήτων στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σημείο που η περίφημη αρχή της επικουρικότητας και αναλογικότητας μεταξύ, δηλαδή, αρμοδιοτήτων Ευρωπαϊκής Ένωσης και κρατών-μελών στην πράξη να μην ισχύει, αφού η τελική απόφαση ανήκει στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτό αναφέρει μέσα και το αντίστοιχο πρωτόκολλο.

Σε αυτά τα πλαίσια, λοιπόν, υποβαθμίζονται ακόμα περισσότερο τα εθνικά κοινοβούλια, τα οποία απλώς περιορίζονται στην ενημέρωση των ευρωπαϊκών νομοθετικών πράξεων των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς στην ουσία να μπορούν να τις απορρίψουν. Αυτό αναφέρει το πρωτόκολλο για τα εθνικά κοινοβούλια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η προώθηση των συμφερόντων του ευρωενωσιακού κεφαλαίου και η εξασφάλιση νέων αγορών, όπως προείπα, στα πλαίσια των αντιθέσεων και των ανταγωνισμών των ιμπεριαλιστικών κέντρων έχει ανάγκη άσκησης ανάλογης εξωτερικής πολιτικής.

Η Συνθήκη, λοιπόν, σε όλα τα μέρη υποχρεώνει τα κράτη μέλη να υποστηρίζουν ενεργά, ανεπιφύλακτα και αποφασιστικά την κοινή εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης με πνεύμα πίστης και αλληλεγγύης. Μάλιστα για τις αποφάσεις στον τομέα αυτό δεν μπορεί κανείς να προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Έτσι τα συμφέροντα μίας χώρας, ενός λαού θυσιάζονται στο βωμό των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γιατί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας στην οποία συμμετείχε η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και η δική μας η χώρα και η δημιουργία κρατιδίων προτεκτοράτων ήταν και είναι προς όφελος της χώρας και του λαού; Η προώθηση της ανεξαρτητοποίησης του Κοσόβου από τη Σερβία και το Μαυροβούνιο, που προωθούν οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και η Ευρωπαϊκή Ένωση με τη σύμφωνη γνώμη και της Κυβέρνησης, παρά το ψήφισμα του ΟΗΕ, είναι προς όφελος της χώρας μας και του λαού, αλλά και των λαών των Βαλκανίων; Η απόφαση της Μαδρίτης, που αναγνώρισε ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας στο Αιγαίο, είναι προς το συμφέρον της χώρας

μας, του λαού, αλλά και του λαού της Τουρκίας; Η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο δημοψήφισμα της Κύπρου, όπου όλα τα κόμματα εκτός του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθούσαν να επιβάλουν την αποδοχή του Σχεδίου Ανάν, ήταν προς το συμφέρον του λαού της Κύπρου;

Η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Κούβα, τη Λευκορωσία, την Παλαιστίνη, όλες αυτές, λοιπόν, οι αποφάσεις προωθούν την ειρηνική συνύπαρξη των λαών; Όχι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Τα συμφέροντα του κεφαλαίου εξυπηρετούν δημιουργώντας σοβαρά προβλήματα στη χώρα μας, στο λαό μας, αλλά και γενικότερα στην ευρύτερη περιοχή με τις αμφισβητήσεις, τις αλλαγές των συνόρων και ό,τι μπορεί να επακολουθήσει. Και τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι υποχρεωμένα τα κράτη μέλη να τα προωθούν και στους διενεχόμενους οργανισμούς στους οποίους συμμετέχουν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γι' αυτό η Ευρωπαϊκή Ένωση με τη Συνθήκη προωθεί την ενίσχυση της στρατιωτικής της ισχύος με γνώστη πλέον αιτιολογία την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, ασπάζοντας στην ουσία το δόγμα των Ηνωμένων Πολιτειών και θεσμικά, του προληπτικού πολέμου εντός και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η στρατικοποίηση αυτή γίνεται χωρίς να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών στο ΝΑΤΟ. Απεναντίας, όπως λέει η Συνθήκη, αυτή θεσπίζεται στα πλαίσια του ίδιου του ΝΑΤΟ.

Γνωρίζουμε όμως όλοι ότι η ενίσχυση αυτή δεν έχει στόχο την τρομοκρατία, αλλά το λαϊκό κίνημα τόσο της δικής μας χώρας, αλλά και κάθε χώρας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και τρίτων χωρών που όχι μόνο αντιστέκονται στις συνέπειες των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά αμφισβητούν την κυριαρχία των πολυεθνικών, των μονοπωλίων και του ιμπεριαλισμού. Είναι ενδεικτική η απόφαση που υπάρχει από την Ευρωπαϊκή Ένωση που θεωρούν τρομοκρατικές ενέργειες όλες σχεδόν τις συνδικαλιστικές, δημοκρατικές και πολιτικές διεκδικήσεις ενός λαού. Γι' αυτό με τη ρήτρα αλληλεγγύης δίνει το δικαίωμα της επέμβασης σ' ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης του οποίου οι δημοκρατικοί θεσμοί, αλλά και ο άμαχος πληθυσμός απειλούνται από ενδεχόμενη τρομοκρατική απειλή. Δηλαδή, με μία υπόνοια, με μία υποψία μπορούν να εισβάλουν και χωρίς να το ζητήσει η εκλεγμένη κυβέρνηση ενός κράτους-μέλους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθεί μέσω της δημιουργίας πολιτικών κομμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο να χειραγωγήσει τις πολιτικές εξελίξεις, αφού είναι υποχρεωμένα αυτά τα κόμματα, τα οποία δημιουργούνται, να προωθούν την ευρωπαϊκή πολιτική συνείδηση, δηλαδή, κόμματα που αποδέχονται τον ιμπεριαλιστικό της χαρακτήρα και προωθούν τους στόχους και τα συμφέροντά της. Συνδεδεμένο δε αυτό το άρθρο με τον κανονισμό λειτουργίας, τη χρηματοδότηση των κομμάτων, αλλά και με τις εκλογικές κατευθύνσεις που χαράσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση γίνεται κατανοητό ότι στο μέλλον μπορεί να τεθούν εκτός εκλογικής, αλλά και πολιτικής διαδικασίας κόμματα που αμφισβητούν την εξέλιξη αυτής της ιμπεριαλιστικής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, δηλαδή, άλλα κόμματα εδώ και μέσα στην Ευρώπη γενικότερα, μπορούν να βγουν έξω από τις εκλογικές και πολιτικές διαδικασίες.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ευρωπαϊκή Ένωση, λοιπόν, δεν πάσχει από δημοκρατικό έλλειμμα, όπως πολλοί ισχυρίζονται. Ως Ένωση καπιταλιστική, η δημοκρατία κόβεται και ράβεται στα μέτρα της κυρίαρχης τάξης, στα μέτρα της αστικής τάξης των κεφαλαιοκρατών και γι' αυτό η περίφημη αρχή της συμμετοχικής δημοκρατίας, στην οποία αναφέρθηκαν οι προηγούμενες εισηγήτριες, είναι μόνο για τα χαρτιά.

Δεν υπάρχει καμία ουσιαστική συμμετοχή στις εξελίξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ένα εκατομμύριο υπογραφών που μπορούν να μαζευτούν από σημαντικό αριθμό κρατών-μελών, δεν μπορεί να επιβάλλει ένα θέμα ούτε προβλέπεται και κανένα δημοψήφισμα. Γι' αυτό, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να είναι δημοκρατική και προς όφελος του λαού, των λαών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι ευθύνες των πολιτικών κομ-

μάτων που συμμετείχαν ενεργά και συνειδητά στην ίδρυση και στη μετεξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης –άρα και με τη συμμετοχή τους στη συντακτική συνέλευση, στην οποία πήραν μέρος το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός, αποκλείοντας παράλληλα το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας– είναι μεγάλες. Άλλωστε, στους διακόσιους επτά αντιπροσώπους, μόνο οι δέκα είχαν αντίθετη άποψη. Ήταν τυχαία αυτή η μεγάλη πλειοψηφούσα άποψη;

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, αρνείται το δημοψήφισμα και αρκείται στην επικύρωση της Συνθήκης από τη Βουλή, κρίνοντας το λαό ανώριμο και να πληροφορηθεί και να αποφασίσει. Το ΠΑΣΟΚ, για καθαρά δημαγωγικούς λόγους, προτάσσει το δημοψήφισμα τώρα. Ως κυβέρνηση, όμως, το απέρριπτε. Άλλωστε, όπως ειπώθηκε, συμφωνεί με τη νέα Συνθήκη και την προοπτική της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Ο Συνασπισμός, με το «όχι» σ' αυτήν τη Συνθήκη, γιατί προωθεί το νεοφιλελευθερισμό, καλλιεργεί αυταπάτες στο λαό ότι είναι δυνατόν στα πλαίσια αυτής της καπιταλιστικής ιμπεριαλιστικής Ευρωπαϊκής Ένωσης να υπάρξει φιλολαϊκή Συνθήκη. Άλλωστε, ο νεοφιλελευθερισμός, ο συντηρητισμός, ο καπιταλισμός υπήρχαν και στη Συνθήκη του Μάαστριχτ και δεν ήταν σοσιαλιστική. Αυτήν, όμως, την είχε υπερψηφίσει. Δεν μπορεί, λοιπόν, ο λαός να καλείται να επιλέξει, να στοιχίσει πίσω από οποιοδήποτε ιμπεριαλιστικό κέντρο, γιατί ο μόνος στόχος που έχουν και το ένα και το άλλο είναι πραγματικά να παίρνουν αποφάσεις ενάντια στους λαούς.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας σταθερά ζητούσε και θέτει και τώρα τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος, γιατί πιστεύει ότι μέσα από τις αντιπαραθέσεις των διαφορετικών θέσεων και απόψεων, δίνεται η δυνατότητα στο λαό να ενημερωθεί για το περιεχόμενο της Συνθήκης, αλλά και για το ποια προοπτική δίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Παράλληλα, δίνουμε ιδιαίτερη σημασία στη δημιουργία κινήματος τόσο κατά των επιλογών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων, όσο και κατά της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό, κατά τη γνώμη μας χρειάζεται σε κάθε κράτος-μέλος η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα να πολιτικοποιήσουν τους αγώνες τους. Λέμε ότι μπορεί να υπάρξει αλλαγή συσχετισμών σε πολιτικό επίπεδο, ώστε ο ίδιος ο λαός με την εξουσία στα χέρια του να ακολουθήσει φιλολαϊκή πολιτική σε κάθε κράτος ξεχωριστά, αλλά και στο σύνολο των κρατών της Ευρώπης συνολικά.

Γι' αυτό, λοιπόν, το «όχι» στη Συνθήκη και σ' αυτήν την ιμπεριαλιστική καπιταλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση είναι και ένα «όχι» σ' αυτήν την ευρωπαϊκή ιδέα των καπιταλιστών. Είναι, όμως, παράλληλα και ένα ηχηρό «ναι» στην ευρωπαϊκή ιδέα των εργατών, των λαών που θα καρπώνονται τον πλούτο που παράγουν με ισοτιμία και αμοιβαίο όφελος, με δημοκρατία και ειρήνη, δηλαδή τη σοσιαλιστική ευρωπαϊκή ιδέα.

Γι' αυτό, το κάλεσμα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας προς το λαό, ο οποίος και σήμερα διαδηλώνει την αντίθεσή του προς αυτήν τη Συνθήκη για απειθαρχία, ανυπακοή και αντίσταση κατά αυτής της Συνθήκης, αλλά και κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι πάντα επίκαιρο και είναι και αισιόδοξο μήνυμα για την πορεία του εργατικού κινήματος και στη δική μας χώρα, αλλά και μέσα στην Ευρώπη και παγκόσμια γενικότερα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο εισηγητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νίκος Κωνσταντόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα συνταγματικό κείμενο δεν είναι θεωρητικό κείμενο για σεμινάριο, αλλά είναι ενταγμένο στο ιστορικό, κοινωνικό και πολιτικό γίγνεσθαι. Οργανώνει δημοκρατικά και εκφράζει οραματικά τη θέληση ενός λαού για πρόοδο, προσδιορίζει τις αξίες πολιτισμού που πρέπει να υπάρχουν ενεργές και να λειτουργούν κάθε μέρα στην κοινωνική δυναμική της εφαρμοσμένης πολιτικής.

Το συνταγματικό κείμενο, που καλούμαστε σήμερα να κυρώσουμε, επιχειρεί το πρωτότυπο και σύνθετο εγχείρημα να μορφοποιήσει ένα υπερκρατικό και μεταεθνικό πολιτικό υποκείμενο, με πολυπολιτισμικές κοινωνίες, διαφορετικές ιστορικές

οντότητες και ταυτότητες, αλλά και ξεχωριστές ιδιαιτερότητες στην ιστορική διαδρομή τους για εθνική και κρατική ολοκλήρωση.

Η συζήτηση, λοιπόν, δεν μπορεί να γίνει ερήμην των συνθηκών, των καταστάσεων, των ιδεών και των γεγονότων, που βρίσκονται εν δράσει, στο μεταβαλλόμενο διεθνές σύστημα, αλλά και στα ευρωπαϊκά δεδομένα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιλαμβάνει η Συνταγματική Συνθήκη σύστημα εγγυήσεων, δικαιωμάτων και ελευθεριών, για να αντιμετωπιστεί η νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση και η αμερικανική μονοκρατορία, που διασπούν τις κοινωνίες και αναστατώνουν ολόκληρη την οικουμένη; Όχι, βεβαίως.

Εμπνέει αυτή η Συνθήκη και συναρπάζει τους πολίτες, ώστε να συμμετέχουν ενεργά και να διεκδικούν ευρύτερο ζωτικό χώρο αντιπροσώπευσης της κοινωνίας των πολιτών; Όχι, βεβαίως.

Μπορεί να αποτελέσει αυτή η συνταγματοποίηση της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης τον ορίζοντα της δημοκρατικής Ευρώπης; Όχι, βεβαίως. Ακόμα και εκείνοι που λένε έτσι, από το περίσσειμα της αισιοδοξίας τους «ναι», σπεύδουν αμέσως να υποσημειώσουν ότι «δεν μας ικανοποιεί η σημερινή Ευρώπη». Μα, αν δεν μας ικανοποιεί, τότε γιατί τη συνταγματοποιούμε; Μέσα από ποια πολιτική αντίφαση καλούμε τους λαούς να περάσουν ή καλούμε, αν θέλετε, την ιστορία να δοκιμαστεί;

Δυστυχώς, μ' αυτήν τη Συνταγματική Συνθήκη δεν έχει περιθώρια ούτε μία κυβέρνηση της Αριστεράς να εφαρμόσει προοδευτικό πρόγραμμα. Αυτή είναι η αλήθεια και την πλήρωσαν ακριβώς οι σοσιαλδημοκρατικές και κεντροαριστερές κυβερνήσεις. Έγιναν, από φορείς προγραμμάτων, εργαλεία διαχείρισης και προσαρμογής και οδηγήθηκαν σε κρίση εσωτερική, κρίση ταυτότητας και πολιτικής. Γιατί δεν βλέπουμε τα πράγματα με το όνομά τους; Πώς πάμε έτσι, άδοντες εμβάτηρια; Τι έγινε στο σοσιαλιστικό κόμμα της Γαλλίας, τι γίνεται στην Ιταλία, στη Γερμανία, στην εκλογική βάση της ευρύτερης πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας; Ποιες αντιθέσεις και αντιπαραθέσεις κυριαρχούν;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για εμάς, η Κυβέρνηση δεν είναι δυνατόν να αγνοεί το αίτημα των κομμάτων της Αντιπολίτευσης για διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Πέραν όλων των άλλων που έχουν ειπωθεί, θα ήθελα να θέσω υπό την κρίση σας δύο ακόμα σοβαρά επιχειρήματα. Η επικύρωση και θέση σε ισχύ της Συνταγματικής Συνθήκης ανοίγει μία διαδικασία οιονεί Αναθεώρησης του ελληνικού Συντάγματος, προκειμένου να υπάρξει εναρμόνιση ανάμεσα στα δύο συντάγματα. Από την επικύρωση της Συνθήκης και μετά, ο άξονας της πολιτικής ζωής μετατοπίζεται και ουσιαστικά η πολιτική και κοινωνική αντιπαράθεση είναι στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Συνθήκης και το Εθνικό Κοινοβούλιο θα έχει μειωμένο και δευτερεύοντα ρόλο.

Το Σύνταγμα μας, όμως, προβλέπει, με σαφήνεια, ότι στη διαδικασία Αναθεώρησής του, απαραίτητο στοιχείο είναι η προσφυγή στο λαό που, με βάση όσα προταθούν ως αναθεωρητέα, εκλέγει την Αναθεωρητική Βουλή. Ο χωρισμός αυτής της αναθεωρητικής διαδικασίας σε δύο φάσεις και η μεσολάβηση, ανάμεσα σε αυτές, των εκλογών, φανερώνει ότι ο συνταγματικός μας νομοθέτης δεν διανοείται καν ότι μπορεί να συμβεί οποιαδήποτε συνταγματική μεταβολή, χωρίς την άμεση συμμετοχή του κυρίαρχου λαού, από τον οποίο και μόνο πηγάζει η δημοκρατική νομιμοποίηση, είτε πρόκειται περί κυβερνητικών πολιτικών και πλειοψηφιών είτε πρόκειται περί συνταγματικών κειμένων.

Πιστεύω ότι η προκήρυξη δημοψηφίσματος, μετά το κοινό αίτημα της Αντιπολίτευσης, θα διαμορφώσει ένα νέο πλαίσιο διαπραγματεύσεως ανάμεσα στην ελληνική Κυβέρνηση και την Ευρωπαϊκή Ένωση για μία σειρά από θέματα που βρίσκονται σε εξέλιξη αυτήν την περίοδο.

Η ελληνική κοινή γνώμη είναι μία πάρα πολύ σημαντική δύναμη και για μένα είναι αδιανόητο να μην τη χρησιμοποιήσει η Κυβέρνηση, τη στιγμή μάλιστα που βρίσκεται υπό πίεση σε πολύ σοβαρά ζητήματα.

Ποια είναι η ουσία της δικής μας αντίρρησης; Η Συνταγματική Συνθήκη «συνταγματοποιεί», κατά απαράδεκτο και πρωτο-

φανή για την ιστορία του συνταγματισμού τρόπο, τη σημερινή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σ' όλα τα θέματα, δηλαδή, «απολυτοποιεί» και μονιμοποιεί τους σημερινούς συσχετισμούς δυνάμεων.

Στην ουσία αν αυτή η Συνθήκη εγκριθεί, η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών-μελών θα είναι υποχρεωτικά η σημερινή πολιτική. Περιθώριο αλλαγής της δεν υπάρχει, γι' αυτό άλλωστε και η διαδικασία αναθεώρησης, που προβλέπει, καθιστά την αναθεώρηση πρακτικώς ανέφικτη και όλοι φαντάζομαι να συμφωνούν σ' αυτό. Για να μην περιγράψουμε τις διαδικασίες αναθεώρησης, είναι πρακτικώς ανέφικτη η αναθεώρηση τουλάχιστον για πενήντα χρόνια.

Όμως, εδώ βρίσκεται σήμερα η «ρίζα» της αμφισβήτησης που υφίσταται η Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι Ευρωπαίοι πολίτες έχουν πειστεί ότι ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις δεν υπάρχουν ουσιαστικές διαφορές, ότι οι κυβερνητικές πολιτικές παραμένουν οι ίδιες, εντός του αυτού πλαισίου, όποιος και αν εκλεγεί και ότι το κοινωνικό έλλειμμα, που καταγράφεται σήμερα στην Ευρώπη, δεν πρόκειται να καλυφθεί.

Θα αναφερθώ μονάχα σ' ένα παράδειγμα από την τρέχουσα επικαιρότητα για να γίνω σαφέστερος. Θα αναφερθώ στο «Βασικό Μέτοχο». Η σημερινή Κυβέρνηση βρίσκεται αυτήν την ώρα σε έντονη αντιπαράθεση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το θέμα του «Βασικού Μετόχου». Πίσω απ' αυτήν την αντιπαράθεση δεν υπάρχει, κατά τη γνώμη μου, ούτε αστοχία του νόμου ούτε στρεβλή συνταγματική διατύπωση. Αυτά μπορούν να διορθωθούν και τα έχουμε πει κατά κόρον. Υπάρχει σοβαρή πολιτική ουσία. Το διακύβευμα είναι ο τύπος της δημοκρατίας που θέλουμε για την Ευρώπη.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι απολύτως εναρμονισμένη με την επικρατούσα σήμερα αντίληψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα μ' αυτήν την αντίληψη, υπέρτατη αξία αποτελεί ο ανόθευτος ανταγωνισμός, η λειτουργία της ανοικτής αγοράς, η απόλυτη ελευθερία και η κυριαρχία των νόμων της αγοράς. Όλα τα άλλα έρχονται μετά, έρχονται δεύτερα.

Η ελληνική Κυβέρνηση βρίσκεται σε φανερή αντίφαση με τον ίδιο της τον εαυτό. Στο θέμα του «Βασικού Μετόχου» υπερασπίζεται μία διαφορετική αντίληψη, μία αντίληψη που λέει ότι η δημιουργία, οι διαφορετικές εγγυήσεις για την ελεύθερη διαμόρφωση της πολιτικής βούλησης των πολιτών, η συνταγματική προστασία των δημοκρατικών ελευθεριών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είναι πάνω απ' όλα και ότι μετά έρχονται οι νόμοι της αγοράς.

Την ώρα, λοιπόν, που λέει ότι προηγείται το δίκαιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του δικαίου του ανταγωνισμού, σπεύδει να εγκρίνει τη Συνταγματική Συνθήκη, άρον-άρον, όπου αυτή η Συνθήκη εγκαθιδρύει το ακριβώς αντίθετο, την υπεροχή των νόμων του ανταγωνισμού, έναντι του δικαίου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Δυστυχώς πάνω σ' αυτό το θέμα την ίδια ώρα εκδηλώνεται διαφωνία μεταξύ Κυβέρνησης και Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην υπεράσπιση του αυτονόητου, ότι δηλαδή το δίκαιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων υπερτερεί των κανόνων του ανταγωνισμού, ότι η λειτουργία της συνταγματικής δημοκρατίας είναι πάνω από τα συμφέροντα της διαπλοκής και της ανοικτής αγοράς.

Αυτή η διαφωνία, πέρα από τις κομματικές αντιπαράθεσεις, αποτελεί δημοκρατικό έλλειμμα και έλλειμμα ευθύνης του πολιτικού μας συστήματος, που δεν μπορεί να διαμορφώσει λειτουργικές συναινέσεις για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος και των συλλογικών μας αγαθών.

Πάνω σ' αυτό το θέμα θα έπρεπε να υπάρχει λειτουργική συναίνεση όλων των κομμάτων της ελληνικής Βουλής. Το λέω αυτό γιατί, η τέχνη του να υπάρχεις μέσω της δεδομένης ευρωπαϊκής πολιτικής, σημαίνει συγκυριακή τακτική. Η ανάγκη να συνυπάρχεις για να διαμορφώνεις μία διαφορετική ευρωπαϊκή πολιτική, είναι πολιτική στρατηγική τόσο ευρωπαϊκού, όσο και εθνικού χαρακτήρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ένωση της Ευρώπης έχει ιστορική δυναμική και πιστεύω ότι είναι ανιστόρητος όποιος λέει να «κατεδαφίσουμε» την ιδέα της Ενωμένης Ευρώπης, για

να βάλουμε στη θέση της τι, ως όραμα αλληλεγγύης και συνύπαρξης των λαών;

Το νέο ευρωπαϊκό όραμα αποτελεί διπλό στρατηγικό αίτημα για να ξεπεραστούν οι ενδοευρωπαϊκοί ανταγωνισμοί και η ιστορική κόπωση της ηπείρου, αλλά και για να αντιταχθεί η αισιόδοξη προοπτική της Ενωμένης Ευρώπης στο ψευτοόνειρο, στο ψεύτικο αμερικανικό όνειρο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση κρατών, λαών και πολιτών ή θα γίνει με τη συμμετοχή των πολιτών ή θα καθυστερεί διαρκώς και θα στραβώνει. Δεν θα γίνει με τη μηχανιστική μεταφορά εθνικών συστημάτων, ούτε με την τεχνοκρατική ουδετεροποίηση βασικών δημοκρατικών χαρακτηριστικών. Δεν μπορείς να κλείσεις τους λαούς μέσα σ' ένα σπίτι, που τους στεναχωρεί και τους αναστατώνει, που τους αποξενώνει.

Το κοινοτικό πρότυπο επομένως σήμερα χρειάζεται και εκδημοκρατισμό και κοινωνικό αναπροσανατολισμό. Το ερώτημα για την Ευρώπη, άλλοτε, προκαλούσε πόλωση μεταξύ του ευρωσκεπτικισμού και της ευρωδημαγωγίας. Σήμερα υπερτερεί και των δύο η ευρωγωνία, η αγωνία για το μέλλον της Ευρώπης. Και στην ιστορική πορεία πολλοί άλλαξαν από πλευράς πολιτικής θεώρησης τα συνθήματά τους, τα οράματά τους, τις θέσεις τους.

Μακριά, λοιπόν, από τον ευρωσκεπτικισμό και την ευρωδημαγωγία σήμερα, που πάει η σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση;

Η διακυβερνητική λογική ως αρχή διαπραγματεύσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ο τεχνοκρατικός διοικητικός μηχανισμός της, τόσο όταν πλειοψηφούσαν οι φιλελεύθερες συντηρητικές κυβερνήσεις, όσο και όταν πλειοψηφούσαν οι σοσιαλδημοκρατικές κεντροαριστερές κυβερνήσεις, δυστυχώς διαμόρφωσε τα σημερινά δημοκρατικά θεσμικά και κοινωνικά ελλείμματα. Θα προσέθετα ότι οι ίδιες αιτίες οδήγησαν σε ηθική δοκιμασία και σε ιστορικό προβληματισμό λαούς, κοινωνίες και πολίτες με επιλογές όπως αυτές των πολέμων στη Γιουγκοσλαβία, το Αφγανιστάν και το Ιράκ, που μετέτρεπαν την Ευρώπη σε ουραγό του δόγματος Μπους, πρόθυμο σύμμαχό του και θεατή της παλαιστινιακής τραγωδίας.

Η στάση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέναντι στον πόλεμο είναι καθοριστικό στοιχείο για την αξιολόγηση ηγετών, καθεστώτων και εποχών, όπως επίσης και η στάση απέναντι στα ανθρώπινα δικαιώματα, τις εγγυήσεις προστασίας των ελευθεριών και τις πολυπολιτισμικές συνύπαρξης και αλληλεγγύης. Δυστυχώς στο όνομα της ασφάλειας κατά της τρομοκρατίας επικρατούν λογικές που κάνουν τη σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση ένα υπερκράτος φρούριο με διογκωμένες αρμοδιότητες των κατασταλτικών μηχανισμών, που συμπίεζον το διεθνές και εσωτερικό σύστημα εγγυήσεων και ενισχύουν τις εξουσίες των κυβερνήσεων. Και δεν κακοπαθαίνει μόνο το κοινωνικό κράτος, αλλά κακοπαθαίνει και το κράτος δικαίου ως κράτος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η κοινωνική και πολιτική αντίφαση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κραυγαλέα. Δέστε την. Στη Βουλή εμείς ως Βουλευτές καλούμαστε να επικυρώσουμε τη Συνθήκη που συνταγματοποιεί τις πολιτικές που ήδη ασκούνται στην Ευρώπη. Στους δρόμους οι πολίτες διαμαρτύρονται και εξεγείρονται για τις συνέπειες αυτών των πολιτικών που διασπούν εσωτερικά την κοινωνία με τη μαζική ανεργία, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, την απασχολησιμότητα, το κοινωνικό dumping, τις μεταφορές επιχειρήσεων, τις εργολαβικές ενοικιακές εργαζόμενων, τη δόλωση του δημόσιου τομέα ευθύνης του κράτους, την εμπορευματοποίηση των συλλογικών αγαθών, την καταστροφή του περιβάλλοντος.

Αύριο από τη συνταγματοποιημένη αυτή Συνθήκη θα απορρεύσουν οι πολιτικές για το ασφαλιστικό, για το συνταξιοδοτικό. Και οι εργαζόμενοι σε όλη την Ευρώπη θα εξεγερθούν. Και έναντι της κοινωνικής διαμαρτυρίας θα αντιταχθεί ο Συνταγματικός Χάρτης. Αυτή είναι η πολιτική δοκιμασία και η πολιτική αντίφαση.

Στη σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση δυστυχώς η αγορά υπερέχει της πολιτικής και η ασφάλεια προτάσσεται των δημοκρατικών εγγυήσεων.

Όταν όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η άκρως ανταγω-

νιστική οικονομία της αγοράς κατά τον όρο της Συνθήκης, μπαίνει πάνω από τις δημοκρατικές ρυθμίσεις της πολιτικής, όταν το δίκαιο του ανόθευτου ανταγωνισμού κατά τη Συνθήκη και το δόγμα της προληπτικής καταστολής κατά τη Συνθήκη, υπερτερούν του δικαίου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του ανθρωπιστικού και διεθνούς δικαίου, τότε θα πρέπει να συνεννοηθούμε ως ιστορικά υποψιασμένοι και πολιτικά έμπειροι, ότι μπαίνουν σε δοκιμασία βασικά χαρακτηριστικά, βασικές δομές κοινωνικές, πολιτικές και θεσμικές της υπάρχουσας δημοκρατίας, που είναι ο ιστορικά καταξιωμένος τρόπος διακυβέρνησης λαών και κοινωνιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα προηγουμένως –και είναι έτσι– ότι συνυπάρχουν στην υπό έγκριση Συνθήκη για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα πολιτικές διακηρύξεις για ανθρώπινα δικαιώματα και κοινωνική δημοκρατία, δίπλα δίπλα όμως με την αναγνώριση ως συνταγματικής αρχής της αγοράς του ελεύθερου και ανόθευτου ανταγωνισμού.

Όπως επίσης γίνονται αναφορές στους στόχους της ειρήνης και της ελευθερίας, δίπλα-δίπλα όμως με την αναγνώριση του ΝΑΤΟ ως θεμελίου της συλλογικής άμυνας, όπως λέει η συνθήκη και οργάνου εφαρμογής αυτής της πολιτικής για τα κράτη-μέλη τους.

Η συνύπαρξη αυτών των αντιφατικών ρητρών δεν αποτελεί πολιτικό ορθολογισμό. Η συνύπαρξη αυτών των αντιφατικών ρητρών δεν αποτελεί ούτε δημοκρατική διαλεκτική, κατά τους πολιτειολόγους, κατά τους δημοσιολόγους, κατά τους συνταγματολόγους, ούτε πολιτικός ορθολογισμός ούτε δημοκρατική διαλεκτική. Αποτελεί πολιτικό παραλογισμό να αναγορεύεται σε συνταγματικό κοινοπολιτικό καθεστώς ο ανοικτός ανταγωνισμός της αγοράς.

Πότε ένα σύστημα οργάνωσης και λειτουργίας της αγοράς αναγορεύτηκε σε πολιτικό καθεστώς στην ιστορία των συνταγμάτων; Μόνο όταν υπήρξαν φαινόμενα αλλοίωσης της δημοκρατίας, δεσποτισμού ή και ολοκληρωτισμού.

Γιατί, λοιπόν, δεν λέμε αυτήν την αλήθεια; Πώς συνταγματοποιείται ένα σύστημα οργάνωσης και λειτουργίας της αγοράς σε καθεστώς πολιτικό το οποίο μάλιστα απαγορεύεται να αμφισβητηθεί;

Πολλοί επιχειρούν να διατυπώσουν το επιχείρημα ότι είναι γνώρισμα, λέει, των συνταγμάτων να διατυπώνουν τόσο τα κρατούντα κοινοπολιτικά στοιχεία, όσο και εκείνα που δύναμει μπορούν να τα ανατρέψουν και να τα υπερβούν. Πρόκειται για άποψη θεσμικού και πολιτικού βολονταρισμού. Δεν μπορεί να συνυπάρξει ένα σοσιαλιστικό όραμα μιας κοινωνικής Ευρώπης με καθεστωτική πολιτική την ανοικτή αγορά και τον ελεύθερο ανταγωνισμό. Και επειδή μιλάμε για κοινωνικό κράτος οι αγώνες για την κοινωνική δημοκρατία και το κοινωνικό κράτος έγιναν εναντίον της λειτουργίας της ανοικτής αγοράς και των νόμων του ανταγωνισμού.

Αυτή είναι η ιστορία των κοινωνικών αγώνων και των κοινωνικών διεκδικήσεων. Και το κοινωνικό μοντέλο στην Ευρώπη που είναι πρότυπο για τους άλλους λαούς το διαμόρφωσαν όσοι αγωνίστηκαν εναντίον της αγοράς του ανταγωνισμού, των διακρίσεων, των ανιστήτων, των αποκλεισμών και της διαμόρφωσης αυτών των διαφορετικών ζωνών.

Διατυπώνεται επίσης το επιχείρημα ότι αυτές οι ρυθμίσεις δεν είναι καινούργιες, αφού υπήρχε και εφαρμοζόταν και στις προηγούμενες συνθήκες. Τώρα όμως αποκτούν αυξημένη ισχύ, καθολική ισχύ παγιώνοντας εκείνες τις πολιτικές που παράγουν τα κοινωνικά και δημοκρατικά ελλείμματα, τις κοινωνικές αναστατώσεις και τους υψηλούς δείκτες ανεργίας, αποκλεισμών και αποκλίσεων.

Άκουσα τις εισηγήσεις των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Περιγράφουν τον επιθυμητό τρόπο λειτουργίας της συνθήκης πάνω από την πραγματικότητα, πάνω από τα κεφάλια των κοινωνιών, πάνω από τα δεδομένα της ζωής. Με την ίδια φιλολογική πολιτική θεώρηση εξεδανέκευαν και τη νίκη η οποία σήμερα είναι στραβή και ανάποδη. Και δεν πρέπει να μείνουμε άλλο στα πλαίσια της Συνθήκης της Νίκαιας μη εγκρίνοντας τη Συνταγματική Συνθήκη. Αλλά στο ερώτημα που θα τεθεί και σε όσους λένε ναι, αν θέλουν τη συνταγματο-

ποίηση των σημερινών πολιτικών ή την τροποποίησή τους –όλοι λένε «θέλουμε την τροποποίηση των σημερινών πολιτικών»– αυτή η Συνταγματική Συνθήκη δεν αρκείται στην περιγραφή της θεσμικής δομής και στις προβλέψεις των πολιτικών λειτουργιών. Αλλά ενώ προβάλλει αξίες δεν αντιμετωπίζει τα ελλείμματα αυτών των αξιών, κυρίως όμως ενσωματώνει το σύνολο των προηγούμενων συνθηκών και αναβαθμίζει σε συνταγματικό επίπεδο κανόνες εσωτερικής δράσης, τομεακές πολιτικές, οδηγίες και συμβάσεις συγκυριακού νομοθετικού χαρακτήρα. Αντί, δηλαδή, να γίνει επαναδιαπραγμάτευση για την αλλαγή τους, συνταγματοποιούνται και αναβαθμίζονται. Και αυτή η μεθόδευση δεν είναι αθώα.

Από εδώ και πέρα με βάση αυτήν τη μεθόδευση με την κύρωση της Συνθήκης ακόμα και ένας κανονισμός που υιοθετείται από την Κομισιόν θα έχει υπεροχή έναντι του Συντάγματος και των νόμων των κρατών-μελών.

Αυτό είναι το άρθρο 6. Από εδώ και πέρα όλα υπερισχύουν, διότι ενσωματώθηκαν ακόμη και οι εσωτερικές οδηγίες.

Η επίκληση της δημοκρατικής αρχής είναι απλώς διακηρυκτικού χαρακτήρα. Βεβαίως έγιναν σοβαρά βήματα προς την κατεύθυνση της πολιτικής συγκρότησης και λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είναι, όμως, εκείνα που έπρεπε να είναι και δεν ανταποκρίνονται στο βαθμό που θα έπρεπε, για να προωθηθεί η δημοκρατική Ευρώπη. Παραμένουν κρίσιμα ζητήματα ανοικτά: Η διεύρυνση με τη συμμετοχή όλων των κρατών της ευρωπαϊκής ηπείρου, μεταξύ αυτών και της Τουρκίας, σε συνδυασμό με την εμβάθυνση, που διαρκώς διατυπώνονται διλημματικά, καθώς επίσης και με την ενισχυμένη συνεργασία, καθώς επίσης και ο στρατηγικός ρόλος της Ευρώπης, η συζήτηση ακόμη που δεν έχει αρχίσει για το ποιος θα είναι ο τύπος, ομοσπονδιακός, διακυβερνητικός ή κοινοτικός μιας Ενωμένης Ευρώπης. Δεν πρέπει βεβαίως να παραγνωρίζει κανένας την αναβάθμιση του ρόλου του Κοινοβουλίου ούτε την αναφορά της κοινωνικής ρήτηρας και την ενσωμάτωση της Χάρτας των Δικαιωμάτων. Όμως, το Ευρωκοινοβούλιο δεν έχει αρμοδιότητες για το σύνολο της πολιτικής της Ένωσης, η διαδικασία λήψης αποφάσεων εξακολουθεί να δημιουργεί εμπλοκές και συγχύσεις, τέλος αποδυναμώθηκε το βάρος της Χάρτας των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τελειώσω επισημαίνοντας μία αντίφαση ιστορικού χαρακτήρα κατά την άποψή μου. Την ώρα που πάμε να συνταγματοποιήσουμε τις σημερινές πολιτικές και δομές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την ίδια ώρα νέα ρεύματα ιδεών, ήδη και εντός της οικονομίας της αγοράς αρνούνται το νεοφιλελευθερισμό ως το δόγμα του 21ου αιώνα, αναζητούν νέες μορφές οργάνωσης και λειτουργίας της οικονομίας, προβληματίζονται για τις κοινωνίες της ανισότητας και της δυστυχίας, αλλά και για το πλαίσιο ανάπτυξης που δημιουργεί αυτές τις κοινωνίες. Επιζητούν διαφορετικού τύπου σχέση πολιτικής οικονομίας και διακυβέρνησης. Ερευνούν την κοινωνική συνοχή και την ανθρώπινη ευημερία, με στοιχεία πέραν των εισοδηματικών δεικτών και με άλλους δείκτες προόδου. Αγωνιούν για την ανθρώπινη κατάσταση υπό την κυριαρχία της ανταγωνιστικότητας ως δεσπόζουσας συνθήκης ζωής. Αγωνίζονται για τις νέες δομές οργάνωσης της διεθνούς κοινότητας και λειτουργίας του διεθνούς δικαίου που θα διαμορφώσουν τα χρόνια που έρχονται με ειρήνη, ανθρώπινη ανάπτυξη για όλους, περιβαλλοντική ισορροπία και σταθερότητα.

Το όχι, λοιπόν, που λέμε εμείς σ' αυτήν τη Συνθήκη σημαίνει ότι είμαστε με αυτά τα νέα κινήματα και ρεύματα ιδεών που αναζητούν και προτάσσουν τις διαρθρωτικές αλλαγές στη σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση. Χρειάζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση και εγγήγορη των λαών της και μετασχηματισμούς στις δομές της και στις πολιτικές της. Χρειάζεται και δημοψηφίσματα ως μορφή διευρυμένης συμμετοχικής δημοκρατίας και ουσιαστική ενεργοποίηση των Κοινοβουλίων, αν θέλουμε να μη διογκώνεται η εξουθενωτική υπεροχή των μηχανισμών της εκτελεστικής εξουσίας των κυβερνήσεων και της κοινοτικής γραφειοκρατίας. Το να στη συνθήκη για το Σύνταγμα της Ευρώπης είναι η λογική της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τα παρακολουθήματά της και τις προεκτάσεις της. Το όχι στην προτεινόμενη

Συνταγματική Συνθήκη είναι η στρατηγική της διαφορετικής Ευρώπης με τους αναγκαίους πολιτικούς αναπροσανατολισμούς και θεσμικούς μετασχηματισμούς. Εμάς μας ενδιαφέρει η αναδημιουργία και η αναζωογόνηση της Ευρώπης και όχι η απόρριψή της στο όνομα δογματικής περιχαράκωσης και λανθάνουσας εθνικιστικής αναδίπλωσης.

Ενδιαφέρουν τα μεγάλα φιλοσοφικά, ιδεολογικά και επιστημονικά ρεύματα που στο πεδίο της Ευρώπης δημιουργούν πολιτική και πολιτισμό και όχι τα ψευδοθεωρήματα της ενιαίας σκέψης, του νομοτελειακού μονόδρομου ή της εθνικής αυταρέσκειας και αυτάρκειας. Θέλουμε η Ευρώπη να είναι ελπίδα και όχι μοιραίως καταναγκασμός ούτε μπαμπούλας. Αυταπάτη δεν είναι να παλεύεις για τη διαφορετική Ευρώπη. Αυταπάτη και μάλιστα επικίνδυνη είναι να μην αγωνίζεσαι ή να λες στους λαούς να αγωνιστούν για την κατεδάφιση της ευρωπαϊκής ιδέας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα, η ελληνική κοινωνία έχει τα πάγια στρατηγικά συμφέροντά της στην Ευρώπη και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το απέδειξαν τα σχεδόν είκοσι πέντε χρόνια συμμετοχής στην Ένωση, ο βηματισμός στα χρόνια αυτά σε κοινές αξίες, η δυνατότητα που είχαμε να επηρεάζουμε εξελίξεις και να κατευθύνουμε εξελίξεις εκεί που θέλαμε, τα μεγάλα οφέλη που είχαμε από τις αναδιανεμητικές και αναπτυξιακές πολιτικές της Ένωσης, η στήριξη που γνωρίσαμε στα εθνικά μας θέματα, η συμβολή της Ένωσης έμμεσα ή άμεσα στη διαμόρφωση μιας νέας πραγματικότητας ασφάλειας και δικαίου στην περιοχή μας αλλά και σε ολόκληρη την Ευρώπη. Έχουμε, λοιπόν, συμφέρον να συνεχίσουμε αυτήν την πορεία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζει να αποτελεί πόλο έλξης και συσπείρωσης των λαών της Ευρώπης, όπως και στη δική μας περίπτωση, και αυτό γιατί κατάφερε να συγκεράσει τις ετερόκλητες εθνικές πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις σε ένα σχέδιο ειρήνης, ανάπτυξης και συνεργασίας. Αλλά όχι μόνο γι' αυτό. Γίνεται όλο και περισσότερο συνείδηση ότι τα εθνικά προβλήματα δεν μπορούν να απαντηθούν πια σε εθνικό επίπεδο και χρειάζονται υπερεθνικές απαντήσεις. Και αυτές οι υπερεθνικές απαντήσεις δόθηκαν στη πορεία της Ένωσης μερικές φορές με επιτυχία, άλλες φορές όχι. Η πιο γνωστή και η τελευταία είναι η Οικονομική και Νομισματική Ένωση και επίσης όλες οι συνθήκες οι οποίες οδήγησαν στις διαδοχικές διευρύνσεις. Αυτές είναι οι επιτυχίες.

Από την άλλη μεριά, απέναντι σε αυτές τις επιτυχίες υπάρχει ένας προβληματισμός. Διαπιστώνουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση ολοκλήρωσε έναν κύκλο ζωής. Τα μέσα, οι θεσμοί, οι πολιτικές εξάντλησαν όρια αποτελεσματικότητας, όρια αξιοπιστίας απέναντι στον πολίτη. Οι στόχοι και τα μέσα αισθανόμαστε όλοι ότι πρέπει να αναθεωρηθούν, να δώσουν πιο πειστικές απαντήσεις σε αυτό που οι πολίτες της Ευρώπης αποκαλούν ελλείμματα, όπως εκείνα της διακυβέρνησης και της δημοκρατικής νομιμοποίησης. Χρειαζόμαστε νέες απαντήσεις σε νέες ανοικτές προκλήσεις, όπως η αυξανόμενη ανασφάλεια ή ορισμένες εντεινόμενες κοινωνικές ανισορροπίες. Και διαπιστώνουμε ότι η κριτική στην Ένωση όλα αυτά τα χρόνια αφορά όχι αυτό που πράττει, αλλά κυρίως αυτό που δεν πράττει, τα πεδία, τους τομείς που δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες των κοινωνιών της Ευρώπης.

Υπάρχει και ένας άλλος λόγος. Η διεύρυνση, που καθιστά την αναγκαία μεταρρύθμιση ακόμη πιο επιτακτική, όχι μονάχα διότι υπάρχουν πια είκοσι πέντε μέλη, αλλά γιατί χρειάζεται μια ποιοτική αναβάθμιση, μια διαφορετική λειτουργία με τα είκοσι πέντε μέλη. Χρειάζεται να επιταχύνουμε την πορεία, γιατί οι διαφορές είναι μεγάλες, οι διαχωρισμοί και οι διακρίσεις υπάρχουν και, αν θέλουμε την τελική πολιτική ενοποίηση, τότε πρέπει να προχωρήσουμε σε μια γρήγορη και απρόσκοπτη ένταξη όλων αυτών των μελών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια ισχυρή Ελλάδα σε μια ισχυρή Ευρώπη είναι για μας για την επόμενη δεκαετία το πολιτικό πρόταγμα. Είναι συγχρόνως και η μείζων πρόκληση που

έχουμε να απαντήσουμε. Από τον τρόπο που θα επιλέξουμε να αντιμετωπίσουμε αυτήν την πρόκληση θα κριθεί και η προοπτική της καλύτερης ποιότητας ζωής για όλους, της ασφάλειας, της διεύρυνσης των δυνατοτήτων για τον καθένα για την πρόοδό του.

Θα κριθεί το ποια θα είναι η συνολική μας τύχη και του καθενός μας από τον τρόπο που θα συμμετάσχουμε σ' αυτήν την ευρωπαϊκή διαδικασία, πώς θα πετύχουμε τη διαρκώς κλιμακούμενη σύγκλιση των επιπέδων ανάπτυξης, ποιο ρόλο θα επιτύχουμε, ποια συμμετοχή θα έχουμε μαζί με τις άλλες εθνικές κοινωνίες στη διαμόρφωση αυτής της Ευρώπης.

Από τις εξελίξεις αυτές εξαρτάται η πορεία μας ως εθνική οντότητα και η ταυτότητά μας ως κοινωνία.

Πρέπει, λοιπόν, να απαντήσουμε στο ερώτημα, τι θέλουμε εμείς από την Ευρώπη, τι επιδιώκουμε με το Σύνταγμα, το οποίο κρίνεται. Και η απάντηση είναι απλή πιστεύω. Θέλουμε μία Ευρώπη με πολλές δυνατότητες, ισχυρή Ευρώπη που απαντά αποτελεσματικά στις αναμονές των πολιτών της, στις σύγχρονες προκλήσεις.

Κι έχουμε πει στο ΠΑΣΟΚ παλιά ότι εμείς ασπαζόμαστε το ομοσπονδιακό πρότυπο. Και πιστεύουμε ότι το ομοσπονδιακό πρότυπο στο τέλος μπορεί να βοηθήσει πολύ περισσότερο από άλλα σχήματα την ισχυροποίηση αυτής της Ευρώπης και την πορεία της κοινωνίας μας στην Ευρώπη.

Όπως, όμως, ξέρετε υπάρχουν άλλες κοινωνίες ευρωπαϊκές οι οποίες είναι διστακτικές, δύσπιστες, φοβούνται να υιοθετήσουν έναν τέτοιο στόχο. Και πρέπει να σεβαστούμε αυτές τις ευαισθησίες. Οφείλουμε να δώσουμε προτεραιότητα σε μία στάση που ενσωματώνει, δεν αποκλείει. Έτσι, θα κερδίσουμε με το χρόνο αυτούς που αρνούνται ή φοβούνται την ευρωπαϊκή προοπτική.

Αυτό σημαίνει ότι τώρα έχουμε να επιλέξουμε ένα σχήμα που ισορροπεί ανάμεσα σε ομοσπονδιακά χαρακτηριστικά και σχήματα διακυβερνητικής συνεργασίας.

Τα κρίσιμα ερωτήματα ωστόσο παραμένουν. Με το σχέδιο του Ευρωπαϊκού Συντάγματος διανοίγονται καινούργιες προοπτικές προόδου. Είπαμε ότι είναι ένας συμβιβασμός, μία ισορροπία. Εξασφαλίζει, όμως, τις καινούργιες προοπτικές για την ελληνική κοινωνία;

Ισχυρή Ευρώπη σημαίνει ότι θα ακολουθήσουμε ένα αξιακό πλέγμα οικείο στους αγώνες και στις αξίες μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και οικείο σε εμάς, τον ελληνικό λαό.

Οι στόχοι του αξιακού πλέγματος του Συντάγματος μας εκφράζουν. Πείθουν για ένα όραμα κοινωνίας με ανθρώπινες και κοινωνικές ευαισθησίες, καθώς και με πολιτικές που εξυπηρετούν αυτές τις ευαισθησίες.

Ισχυρή Ευρώπη σημαίνει διεύρυνση και εμβάθυνση δημοκρατικών διαδικασιών, μηχανισμών αντιπροσώπευσης, έκφρασης βούλησης του πολίτη. Και υπάρχουν πολλά παραδείγματα σ' αυτό το σχέδιο Συντάγματος που συζητάμε. Ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου: Ιδιαίτερα στη νομοθετική διαδικασία η αναβάθμιση των εθνικών κοινοβουλίων, η ενσωμάτωση της Χάρτας Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στο Σύνταγμα ενισχύουν, για παράδειγμα, τα δημοκρατικά θεμέλια.

Θέλουμε μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στη λειτουργία των θεσμών για να προχωρήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση; Υπάρχουν επίσης πολλά παραδείγματα για θεσμικές μεταρρυθμίσεις. Για την Προεδρία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, για την καθιέρωση του Ευρωπαϊκού Υπουργού Εξωτερικών, για την ενισχυμένη συνεργασία, διατάξεις για τη λήψη των αποφάσεων. Μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα θα υπάρξει από τις διαδικασίες αυτές.

Το Σύνταγμα εμπλουτίζει και τις πολιτικές της Ένωσης, το νέο πλαίσιο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας, την ενσωμάτωση της ρήτρας της αμοιβαίας συνδρομής, καθώς και το σχήμα της διαρθρωμένης συνεργασίας.

Η κοινωνική Ευρώπη αναδεικνύεται με την καταγραφή συγκεκριμένων επιδιώξεων, όπως της πλήρους απασχόλησης. Η ενίσχυση των κανόνων για τη διαμόρφωση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης δεν είναι μονάχα καταπίεση, όπως περιγράφεται από μερικούς, αλλά εξασφαλίζει και απα-

ντήσεις σε σημαντικά θέματα αυτής της περιόδου, όπως στη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων, στη λαθρομετανάστευση, στην καταπολέμηση της εγκληματικότητας. Η επαναεπιβεβαίωση της αρχής για οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, καθώς και η προαγωγή διευρωπαϊκών δικτύων, η προστασία του καταναλωτή, η προστασία της δημόσιας υγείας, όλα αυτά δείχνουν ότι η Ευρώπη δεν κυριαρχείται μονάχα από το μονόδρομο της οικονομικής ανάπτυξης και της Νομισματικής Ένωσης. Αγγίζει προβλήματα που βαραίνουν στη συνείδηση και στην καθημερινότητα του πολίτη.

Έχει, επίσης, σημασία ότι έχουμε ένα συνταγματικό κείμενο. Γιατί μέχρι τώρα είχαμε πάρα πολλές απ' αυτές τις ρυθμίσεις κατοχυρωμένες. Τώρα όμως μπορούν όλες αυτές οι ρυθμίσεις να εκφραστούν μέσα από ένα κείμενο που έχει συμβολικό χαρακτήρα, ένα κείμενο που συμβολίζει την πολιτική ενοποίησης, που συμβολίζει τη συσσωμάτωση των πολιτών, που συμβολίζει ότι επιδιώκουμε όλοι μαζί την κοινή ανάπτυξη της κοινωνίας των πολιτών της Ευρώπης. Είναι σύμβολο εκδημοκρατισμού, σύμβολο έκφρασης αρχών και αξιών.

Είμαστε ευχαριστημένοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την καταληκτική μορφή του Συντάγματος; Είναι αυτό το Σύνταγμα, το οποίο εμείς θα θέλαμε; Όχι, βέβαια. Εγώ πιστεύω ότι πολλοί από μας και ιδίως τα σοσιαλιστικά κόμματα θα θέλανε πιο τολμηρά βήματα ενοποίησης, πιο αυθεντικές δομές ομοσπονδιακής συγκρότησης, πιο ολοκληρωμένες πολιτικές. Για παράδειγμα, να υπάρχει μία πιο εκτεταμένη φροντίδα για την οικονομική πολιτική δίπλα στη νομισματική της ΟΝΕ, έναν πιο ισχυρό ρόλο της ευρω-ομάδας, την επέκταση της ειδικής πλειοψηφίας στα φορολογικά θέματα, περισσότερες αποφάσεις με πλειοψηφία, περισσότερες πραγματικές πολιτικές για την κοινωνική Ευρώπη. Και βεβαίως, αύξηση των πόρων για να γίνουν πραγματικότητα οι πολιτικές αυτές.

Μήπως θα έπρεπε, για όλους αυτούς τους λόγους, να απορρίψουμε αυτό το σχέδιο Συντάγματος; Πιστεύω ότι η άρνηση στην επικύρωση του σχεδίου Συντάγματος θα ήταν ένα μεγάλο λάθος. Επανάπαυση στα κεκτημένα βήματα της ευρωπαϊκής συλλογικής πορείας, να πούμε «αυτά φτάνουν», σημαίνει ότι αρνούμαστε να δώσουμε συνέχεια, αλλά και τις απαντήσεις, που πρέπει να δώσουμε. Ακάλυπτα ελλείμματα, αναπάντητα ερωτήματα, απουσίες και σιωπές, σηματοδοτούν μία παρακμάζουσα Ευρώπη. Δίνουν το σήμα για μια πορεία προς την αντίθετη κατεύθυνση. Και αυτή η εξέλιξη δεν μπορεί να μας αφήσει αδιάφορους.

Ας μην ξεχνάμε ότι το Σύνταγμα αποτελεί ένα συμβιβασμό μεταξύ είκοσι πέντε κρατών μελών. Και δεν πρέπει να το υποτιμούμε αυτό. Είκοσι πέντε κοινωνίες εκφράζονται μέσα απ' αυτό το κείμενο. Δεν μπορεί να τις εκφράζει όλες κατά τον ίδιο τρόπο και στην ίδια κατεύθυνση. Ας μην ξεχνάμε ότι η Ευρώπη χτίστηκε με συμβιβασμούς -αυτή είναι η πραγματικότητα- και ότι το σχέδιο Συντάγματος είναι ένα βήμα ακόμα στη διαδικασία ενοποίησης. Βεβαίως, όμως, δεν μπορεί -και δεν πρέπει- να είναι το τελευταίο βήμα. Γι' αυτό και η απάντηση στο προτεινόμενο σχέδιο πρέπει να είναι ανεπιφύλακτα θετική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το να υιοθετήσουμε το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα δεν είναι απλά μία υψίστη μεν, αλλά στιγμιαία πολιτική πράξη. Δεν είναι μόνο η κορύφωση μιας πολιτικής εξέλιξης. Και πρέπει να έχουμε συνείδηση γι' αυτό.

Ψηφίζοντας το Σύνταγμα, ξεκινά μια νέα περίοδος. Μια νέα περίοδος με υποχρεώσεις και για να διαμορφώσουμε την κοινωνία, όπως περιγράφεται, αλλά πολύ περισσότερο για να προχωρήσουμε, να οικοδομήσουμε ακόμα περισσότερο αυτήν την Ευρώπη που θέλουμε. Αυτό σημαίνει ότι δεν αρκεί η υιοθέτηση.

Το νέο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα είναι ένα μεγάλο εγχείρημα συνέχειας πάνω σε όσα κατακτήθηκαν, αλλά και υποχρέωσης να εξακολουθήσουμε την πορεία μας και να διαμορφώσουμε μέσα από το γραπτό κείμενο τη νέα πραγματικότητα μέσα από τα όργανα της Ένωσης, μέσα από τους εθνικούς θεσμούς μας. Να επηρεάσουμε εξελίξεις, να επιλέξουμε ανάμεσα στα διλήμματα, να δημιουργήσουμε την Ευρώπη που θέλουμε. Είναι η αρχή για ένα νέο αγώνα, μια νέα πορεία. Και γι' αυτό ο λαός πρέπει να ξέρει καλά.

Εμείς, το ΠΑΣΟΚ, προτείνουμε τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, ακριβώς, για να υπάρχει αυτή η ενημέρωση, η οποία θα βοηθήσει τη δημιουργία μιας καλύτερης δυναμικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να αναφερθώ στην κατάληξη της εισηγητικής έκθεσης του υπό κύρωση Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Διάβασα στην εισηγητική έκθεση: «Επιθυμούμε η χώρα μας να βρίσκεται στον σκληρό πυρήνα των κρατών-μελών, που θα προχωρήσουν πρώτες με αποφασιστικότητα προς το κοινό ευρωπαϊκό μέλλον».

Με ξένισε η διαβεβαίωση αυτή εκ μέρους αυτής της Κυβέρνησης. Πρέπει να πω ότι μου φάνηκε οξύμωρη. Είναι οξύμωρη, γιατί αυτή η Κυβέρνηση έκανε ό,τι μπορούσε για να απαξιώσει τη χώρα και να την απομακρύνει από το σκληρό πυρήνα της Ένωσης. Επί των ημερών της, χάριν μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων, με τη δήθεν απογραφή, ετέθη το ερώτημα εάν σωστά μετέχουμε στην ΟΝΕ ή όχι. Γιατί επί ένα χρόνο η Κυβέρνηση δεν εμφάνισε μια πρωτοβουλία συνεννόησης στα διάφορα θέματα της εξωτερικής πολιτικής και διαπιστώσαμε ότι απείχατε θεαματικά κατά τη λήψη των αποφάσεων για τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Τουρκίας στην Ευρώπη. Γιατί θέσατε σε δοκιμασία τις σχέσεις με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή με τις συνεχείς αυτοδιαφευδόμενες πληροφορίες που παρέχετε, με τις ασύμβατες με το κοινωνικό δίκαιο ρυθμίσεις σας και τέλος με το ανόητο δίλημμα ότι δήθεν εμείς οι Έλληνες πρέπει να επιλέξουμε μεταξύ του ελληνικού Συντάγματος και του Κοινοτικού Δικαίου. Δεν υπάρχει τέτοιο δίλημμα. Δεν υπάρχει τέτοιο πρόβλημα.

Με ποιο τρόπο, λοιπόν, πρόκειται να εξασφαλίσετε τη συμμετοχή της Ελλάδας στο σκληρό πυρήνα; Με την απουσία; Με τον αυτόματο πιλότο;

Η σημερινή σύγκλιση μας για την επικύρωση του Ευρωπαϊκού Συντάγματος πρέπει να πω ότι μου γεννά μελαγχολικές σκέψεις. Ενώ οι άλλοι προχωρούν, εμείς χωρίς σχέδιο, χωρίς αντίληψη, χωρίς τη θέληση να αντιμετωπίσουμε το πολιτικό κόστος, οπισθοχωρούμε. Δεν αναπτύσσουμε πρωτοβουλίες. Δεν συμμετέχουμε στη διαμόρφωση κατευθύνσεων.

Η Ελλάδα, όμως, χρειάζεται δύναμη και αυτοπεποίθηση. Η Ελλάδα χρειάζεται σχέδιο. Η Ελλάδα χρειάζεται θέληση για να διαμορφώσει, με αυτό το Σύνταγμα μια νέα ευρωπαϊκή κοινωνία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υπουργός κ. Παυλόπουλος για μια σύντομη παρέμβαση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα έπαιρνα το λόγο, αν δεν έκλεινε ο πρώην Πρωθυπουργός, ο κ. Σημίτης, με τον τρόπο που έκλεισε σε μια συζήτηση που είχε ξεκινήσει, καθώς ταιριάζει πραγματικά σε μια ιστορική στιγμή όπως είναι τούτη της κύρωσης της Συνταγματικής Συνθήκης. Σπεύδω να τονίσω εκ προοιμίου, ως προς το ποια είναι η θέση της Κυβέρνησης στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, ότι και μόνον η πρωτοβουλία που παίρνουμε, η ταχύτητα με την οποία ενεργούμε για την κύρωση της Συνθήκης αυτής, όταν άλλες χώρες προβληματίζονται, αποδεικνύει ποια είναι η στάση της Κυβέρνησης αυτής.

Σε ό,τι αφορά τα τρία θέματα, τα οποία έθεσε ο κ. Σημίτης, θα ήθελα να τονίσω τούτο: Αν υπάρχει ένα οξύμωρο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει στη στάση την οποία ακούσαμε προηγουμένως από τον κ. Σημίτη για το ποια Ελλάδα θέλουμε μέσα στην Ευρώπη. Ποια Ελλάδα μας πρότεινε ο κ. Σημίτης; Μας είπε περίπου για το θέμα της απογραφής. Μα η απογραφή και η αποκάλυψη της αλήθειας, η οποία αποδεικνύει ποια είναι η πραγματική μας οικονομική κατάσταση και τι είναι εκείνο το οποίο θέλουμε να επιτύχουμε, είναι αυτό που κάνει αξιόπιστη την Ελλάδα στην Ευρώπη. Δεν έκανε αξιόπιστη την Ελλάδα ούτε επέτρεπε στην Ελλάδα να συμμετέχει στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι αυτό το κρυφτούλι της δημιουργικής λογιστικής. Αυτό μπορεί να μας έδωσε τη δυνατότητα να μπορούμε στην ΟΝΕ, τελευταίοι και ουραγοί βεβαίως και με ονομαστική σύγκλι-

ση, αλλά δεν μας επέτρεπε να βαδίσουμε στη συνέχεια όπως έπρεπε για να μπορέσουμε να μπούμε στην ευρωπαϊκή πρωτοπορία και όχι να μείνουμε τελευταίοι και ουραγοί όπως μας άφησε η προηγούμενη κυβέρνηση.

Το οξύμωρο, λοιπόν, ήταν η βούληση κάποιων να μείνουμε στο ψέμα και τη συγκάλυψη της αλήθειας. Αν αυτό που κάνει αυτή τη στιγμή την Ελλάδα αξιόπιστη στην Ευρώπη είναι εκείνο το οποίο γίνεται σήμερα, όπως φάνηκε και από τη σημερινή συνεδρίαση του Εκοφίν στις Βρυξέλλες. Η Ελλάδα αποκαθιστά την αξιοπρέπεία της, η Ελλάδα αποκτά την αξιοπιστία της, η Ελλάδα ξαναβρίσκει το μέλλον της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και θα θυμίσω τι συνέβαινε τα προηγούμενα χρόνια και για το κρυφτούλι που είπα. Μονάχα τα θέματα του κτηματολογίου και άλλα συναφή αποδεικνύουν πού μας οδήγησαν οι πολιτικές της συγκάλυψης, πού μας οδήγησαν οι πολιτικές της δημιουργικής λογιστικής.

Για το δεύτερο ζήτημα, το οποίο ετέθη προηγουμένως, ως προς το πού ήταν και πού είναι η Κυβέρνηση στα θέματα της ενταξιακής διαδικασίας της Τουρκίας, θα χρειασθεί να γυρίσω να πω πού ήταν η προηγούμενη κυβέρνηση παραμονές των εκλογών, όταν διεξάγονταν στην Νέα Υόρκη οι κρίσιμες συνομιλίες και το χρόνο χάσαμε και πώς χάσαμε έδαφος τότε. Και θυμίζω τώρα πώς αποκαταστήσαμε την αξιοπιστία της χώρας και το κύρος της Κύπρου με το να αφήσουμε τον κυπριακό λαό να αποφασίσει όπως εκείνος νόμιζε και από εκεί και πέρα να υπερασπισθούμε το κύρος της Κύπρου και, βεβαίως, να υπερασπισθούμε τη δυνατότητα της Κύπρου να είναι πλήρες και ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι όλων εκείνων οι οποίοι φιλοδοξούν να γίνουν μέλη στο μέλλον. Αυτή είναι η συνεισφορά αυτής της Κυβέρνησης: Να σεβασθεί τη βούληση ενός λαού και ταυτόχρονα, να του δώσει τη δυνατότητα να υπερασπισθεί τα δικαιώματά τα οποία απορρέουν από την πλήρη συμμετοχή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Από εκεί και πέρα, η Τουρκία, αν θέλει να προχωρήσει, να προχωρήσει σεβόμενη και το ευρωπαϊκό κεκτημένο, άρα και τα δικαιώματα της Κύπρου, τα οποία αποτελούν μέρος αυτού του ευρωπαϊκού κεκτημένου.

Και άκουσα κατάπληκτος και το τελευταίο: Πώς τολμάμε -λέει, γιατί περί αυτού πρόκειται- να θέτουμε ψευδοδιλήμματα σχετικά με την υπεράσπιση εθνικών προτεραιοτήτων και εθνικών ρυθμίσεων για θέματα διαφάνειας! Δεν έχετε καταλάβει, κύριοι συνάδελφοι, -και το λέω και για τον πρώην Πρωθυπουργό- ένα πράγμα; Σε αυτήν την Αίθουσα, σε αυτήν την πολιτική ζωή μέινετε μόνοι σας σε μία προσπάθεια που όλες οι πολιτικές δυνάμεις κατέβαλαν προσπάθειες να αποδείξουν το αυτονόητο: Ότι μία ρύθμιση που όλοι μαζί ψηφίσαμε σε αυτό το Σύνταγμα και την οποία κάναμε πράξη με την εκτελεστική του Συντάγματος νομοθεσία είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο. Προσπαθούμε να αποδείξουμε αυτό, προσπαθούμε να υπερασπισθούμε αρχές που όλοι μαζί εδώ επιλέξαμε, γιατί υπήρχε και υπάρχει πολύ μεγάλο πρόβλημα, και έρχεστε και μας λέτε ότι θα πρέπει αυτήν τη στιγμή να απεμπολήσουμε όλα αυτά τα οποία απορρέουν από το Σύνταγμα και από τις επιλογές που κάναμε εν ονόματι δήθεν -γιατί περί δήθεν πρόκειται στην ουσία- της μη σύγκρουσης με την κοινοτική έννομη τάξη. Μα δεν συγκρούμαστε με την κοινοτική έννομη τάξη! Ξέρετε ότι είναι αυτονόητο δικαίωμα αλλά και αυτονόητη υποχρέωση μιας χώρας -και αυτό συμβαίνει με όλες τις χώρες- να έρχεται να υπερασπιστεί το εθνικό της δίκαιο και το εθνικό της Σύνταγμα και να αποδείξει τη συμβατότητά τους, ιδίως όταν πρόκειται για μεγάλα θέματα αρχών.

Δεν το ξέρετε εσείς; Δεν το κάνατε με το άρθρο 16 του Συντάγματος, όταν επί των ημερών σας είχε τεθεί και τίθεται και τώρα -και ορθώς το κάνουμε και εμείς- θέμα ως προς τη συμβατότητα του άρθρου 16 για το δημόσιο χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης; Αμφισβητείτε και αυτό. Το υπερασπιζόμαστε όμως, για να αποδείξουμε τη συμβατότητα του Συντάγματος μας με το Κοινοτικό Δίκαιο. Αυτό κάνουμε και με το ζήτημα της διαφάνειας.

Σε τι, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση ολιγώρησε; Όχι μόνο δεν

ολιγώρησε η Κυβέρνηση, αλλά στο μικρό χρονικό διάστημα που βρίσκεται στην εξουσία...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Άλλο ο πολιτισμός και η παιδεία και άλλο ο ανταγωνισμός και η αγορά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αυτήν τη στιγμή η Κυβέρνηση αποδεικνύει ότι λέει την αλήθεια και αποκαθιστά το κύρος της Χώρας. Υπερασπίζεται τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα, αλλά και ταυτόχρονα την ίδια την Κύπρο και υπερασπίζεται τη διαφάνεια, λέγοντας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι το προοίμιο της Συνταγματικής Συνθήκης και οι βασικές αρχές, τις οποίες περιλαμβάνει ο ανθρωποκεντρικός χαρακτήρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως το κράτος δικαίου και ο ελεύθερος ανταγωνισμός, αποτελούν στοιχεία τα οποία όλοι μας οφείλουμε να υπερασπισθούμε. Αυτό εξηγούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και βεβαίως, στην περίπτωση αυτή είναι άλλο το ζήτημα της πλήρους υποταγής σε οτιδήποτε μας ζητείται. Λες και η Ευρωπαϊκή Ένωση στο σημείο αυτό δεν είναι ένας χώρος όπου όλα τα κράτη διαπραγματεύονται και διεκδικούν εκείνο που τους ανήκει και είναι άλλο αυτό το ζήτημα. Και είναι άλλο βεβαίως το να έρχεσαι τούτη την ώρα και να λες μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ότι το να υπερασπίζεσαι συνταγματικές αρχές που όλοι μαζί επιλέξαμε, συνιστά δήθεν παραβίαση του πνεύματος το οποίο αυτή η συνθήκη εκφράζει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Άρα, λοιπόν, η συνθήκη την οποία αυτήν τη στιγμή κυρώνουμε, είναι σε πλήρη συμφωνία με τις επιλογές της Κυβέρνησης και με το όραμα που έχει η Κυβέρνηση σε ό,τι αφορά την πορεία της χώρας, σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία είναι δημοκρατική, είναι κοινωνικώς δίκαιη και κυρίως ένας χώρος όπου η διαφάνεια και η αξιοκρατία αποτελούν βασικά συστατικά στοιχεία του μέλλοντός της.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου

Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρέμβαση θα κάνετε ή θα κάνετε την κανονική σας ομιλία;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου

Σοσιαλιστικού Κινήματος): Μια μικρή παρέμβαση θα ήθελα να κάνω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου

Σοσιαλιστικού Κινήματος): Δεν θα ήθελα να απαντήσω σ' αυτά τα οποία είπε ο Υπουργός, αλλά με ιδιαίτερη ανησυχία παρακολουθούμε μια αδυναμία της σημερινής Κυβέρνησης να κατανοήσει πού βρίσκεται. Να κατανοήσει την ιστορική πραγματικότητα των αλλαγών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά να κατανοήσει και τις ευθύνες που έχει ένα χρόνο τώρα.

Η αλήθεια είναι -την οποία μιλάτε ότι αποκρύψαμε- ότι πριν από ένα χρόνο η Ελλάδα ήταν η Ελλάδα του κύρους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ήταν η Ελλάδα που είχε μπει στην ΟΝΕ με το σπαθί της, όπως είπε και ο κ. Αλογοσκούφης...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Είναι η Ελλάδα που έβαλε την Κύπρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Είναι η Ελλάδα που κατάφερε να διαμορφώσει ένα εθνικό πλαίσιο, ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο για την πορεία της Τουρκίας διασφαλίζοντας τα δικά μας συμφέροντα. Είναι η Ελλάδα που δεν είχε να υποστεί αναγνώρισεις από την πλευρά των ΗΠΑ ή άλλων χωρών για την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Ήταν η Ελλάδα που είχε ουσιαστική ροή στα κοινοτικά κονδύλια. Και σήμερα είμαστε η Ελλάδα που είμαστε υπόλογοι

στην οικονομία, είμαστε υπόλογοι σε νόμους και σε άσκοπες μάχες που δεν έχουν καμία σχέση με τα συμφέροντα της χώρας μας, αλλά έχουν σχέση μόνο με μικροπολιτικές. Και σήμερα είμαστε, δυστυχώς, το μαύρο πρόβατο της Ευρώπης. Αυτή είναι η αλήθεια, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ να δώσετε μια σύντομη απάντηση για ένα λεπτό.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουν ένα πράγμα: Ότι η Κυβέρνηση η οποία παρέδωσε την εξουσία στις 7 Μαρτίου άφησε την Ελλάδα τελευταία και ουραγό στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την είχε οδηγήσει στην ΟΝΕ αλλά, το τονίζω με ένα χρόνο καθυστέρηση και με ονομαστική σύγκλιση. Και όχι μόνο αυτό, αλλά θέλησε να την κρατήσει και στη συνέχεια δέσμια της δημιουργικής λογιστικής, εκείνης της λογιστικής που μας καθιστά και μας καθιστούσε υπόλογους απέναντι στα ευρωπαϊκά φόρα.

Όσοι φοβούνται την αλήθεια και νομίζουν ότι είναι δυνατόν η Ελλάδα να πορεύεται με την απόκρυψη της αλήθειας και με το ψέμα, υποτιμούν την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ξαναλέω για μία ακόμη φορά: Ποιοι είναι εκείνοι οι οποίοι κάθε φορά ήταν αποδέκτες των διαμαρτυριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για την αναλήθεια των αριθμών και για την απώλεια των κοινοτικών κονδυλίων; Ανέφερα το παράδειγμα του κτηματολογίου και μπορούμε και άλλα. Ποιος οδήγησε τη χώρα εδώ; Είναι τιμή για τη χώρα να φτάνει δέκατη πέμπτη στους δεκαπέντε, όταν μιπήκαμε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση; Αυτή είναι η Ελλάδα η οποία βρισκόταν στην πρώτη γραμμή, κατά τον κ. Παπανδρέου; Αυτή την Ελλάδα, εμείς θέλουμε να τη φέρουμε στην πρωτοπορία με βάση την αλήθεια.

Και σε ό,τι αφορά τα θέματα εκείνα τα οποία ανέφερε ο κ. Παπανδρέου προηγούμενως, ένα θα πω: Τούτη η Κυβέρνηση αγωνίζεται για το δημόσιο συμφέρον και εν όψει του δημοσίου συμφέροντος υπερασπίζεται την έννομη τάξη μας και τη συμβατότητά της με το κοινοτικό δίκαιο. Είναι πολύ διαφορετικό το θέμα του εάν κάποιος θέλουν να επιλέγουν άλλες φορές, όπως συμβαίνει με το άρθρο 16, που το είπα, να υπερασπίζονται το Σύνταγμα, γιατί εκεί, κατά τη γνώμη τους, υπάρχει δημόσιο συμφέρον, αλλά όταν μιλάμε για το άρθρο 14 παράγραφος 9 τότε, από κει και πέρα, να αποκρύπτουμε την αλήθεια και να υποκρίπτομε σε οποιοδήποτε πιέσεις για θέματα τα οποία αφορούν ζητήματα διαφάνειας.

Ξαναλέω, λοιπόν, και τελειώνω με αυτό, ότι η αλήθεια δεν έβλαψε ποτέ κανέναν. Έναν έβλαψε: Αυτόν που ήθελε να την αποκρύψει έναντι του ελληνικού Λαού. Και την απάντηση γι' αυτήν την απόκρυψη την έδωσε ο ελληνικός λαός στις 7 Μαρτίου. Επειδή γι' αυτό ακριβώς καταδίκασε άλλους ο ελληνικός λαός, δεν θέλουμε, δεν μπορούμε, δεν έχουμε το δικαίωμα ν' ακολουθήσουμε αυτήν την πρακτική. Έχουμε υποχρέωση να βγάλουμε τη χώρα από την κρίση και αυτό θα το κάνουμε με οποιοδήποτε κόστος. Εμείς δεν υπολογίσαμε κανένα πολιτικό κόστος, γιατί στηριχθήκαμε σε αυτήν την ετυμηγορία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Καστανίδη, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα είμαι εξαιρετικά σύντομος, σας διαβεβαιώνω. Και σας ευχαριστώ για την καλοσύνη σας, να μου δώσετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αν αντελήφθη τι είπα, ο κύριος Υπουργός! Δηλαδή η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι συνένοχος των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και ήρθατε εσείς να τα αποκαλύψετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε

Πρόεδρε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Το Κτηματολόγιο το θυμάστε, κύριε Κακλαμάνη;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Καστανίδη, θα έχετε το χρόνο σας. Παρακαλώ μόνο να μην έχουμε συνέχεια μετά για άλλες απαντήσεις.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα είμαι πάρα πολύ σύντομος.

Το ερώτημα το οποίο απευθύνω στον Υπουργό Εσωτερικών, είναι το εξής:

Κύριε Υπουργέ, έχετε συνεννοηθεί με το συνάδελφό σας Υπουργό της Οικονομίας; Διότι στο αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης, όπως είχα την ευκαιρία μόλις λίγες μέρες πριν να αναγνώσω εδώ, ο Υπουργός Οικονομίας εκθειάζει τα επιτεύγματα της ελληνικής οικονομίας ανάμεσα στο 2000 και στο 2004, όταν αναλάβατε εσείς. Και αντί να χαμογελάτε, γιατί φοβάμαι ότι θα σας παγώσει το χαμόγελο, σας διαβεβαιώνω ότι θα ήταν χρήσιμο να διαβάσετε τι λέει στο αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης ο συνάδελφός σας κ. Αλογοσκούφης.

Και μία παρατήρηση, επειδή υποθέτω ότι γνωρίζετε πολύ καλά τα θέματα που αφορούν την ΟΝΕ, μεταξύ των δώδεκα χωρών της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης δεν υπάρχει δέκατη τέταρτη χώρα, η Ελλάδα, όπως είπατε προηγούμενως.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ. Θα παρεμβληθεί ο κ. Κολοζώφ και μετά θα απαντήσετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν μπορεί ο κ. Καστανίδη να διαστρέψει το εξής: Του είπα, είμαστε ή όχι σε όλους τους δείκτες τελευταίοι, ανεξάρτητα ποιος μιλήκε στην ΟΝΕ; Γιατί κάποιοι επέλεξαν να μην μπουν στην ΟΝΕ με τη θέλησή τους. Εμείς θέλαμε να μπορούμε. Μπήκαμε ή όχι με ένα χρόνο καθυστέρηση; Και σε ό,τι αφορά τους δεκαπέντε, πέρα και έξω από την ΟΝΕ, είμαστε, ναι ή όχι, τελευταίοι και ουραγοί;

Αυτήν την Ελλάδα παραδώσατε στις 7 Μαρτίου και αυτήν την κατάσταση θέλουμε να αναστρέψουμε, κύριε Καστανίδη. Εάν θέλετε να διαστρέψετε την αλήθεια σε αυτά που λέμε, τότε από κει και πέρα είναι δικό σας ζήτημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Άλλα λέει ο κ. Αλογοσκούφης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ο κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρία Πρόεδρε, όπως είπα και σε μια άλλη παρέμβασή μου, έχω την αίσθηση ότι θα πάμε αυτή την τετραετία με τη Νέα Δημοκρατία και την Κυβέρνηση να μιλάει για το τι έκανε το ΠΑΣΟΚ και το ΠΑΣΟΚ να μιλάει για το τι κάνει η Νέα Δημοκρατία, ανεξάρτητα από την ημερήσια διάταξη, ιδιαίτερα στα μεγάλα ζητήματα που αφορούν τη χώρα μας, όπου, επειδή ακριβώς συμπίπτουν τα δύο κόμματα, δεν αναφέρονται καθόλου.

Όλοι οι διαφισμοί γίνονται για δευτερεύοντα ζητήματα, για το τι έκανε το ΠΑΣΟΚ την τάδε περίοδο, ή αν η Νέα Δημοκρατία έχει δικίο που έκανε την απογραφή. Και πάει λέγοντας. Μπορεί, τέλος πάντων, αυτό το Κοινοβούλιο να έλθει και να υπερασπιστεί το κύρος του και να μιλά για τα ζητήματα που είναι στην ημερήσια διάταξη; Μπορούν και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ να πάρουν το θάρρος και να πουν στον ελληνικό λαό τι γίνεται σήμερα και γιατί θέλουν και οι δύο να κυρώσουν αυτήν τη Συνθήκη που το ΠΑΣΟΚ ήδη από τώρα τη θεωρεί Σύνταγμα πάνω από το Εθνικό Δίκαιο, ενώ η Νέα Δημοκρατία τη θεωρεί ως μία Συνθήκη που θα καταλήξει να είναι το Σύνταγμα της Ευρώπης;

Εγώ κάνω έκκληση και σε σας, κυρία Πρόεδρε, να τους επαναφέρετε στην τάξη. Έχουμε μία ημερήσια διάταξη που είναι πάρα πολύ σοβαρή. Νομίζετε ότι έτσι θα παραμυθιάσετε τον

ελληνικό λαό; Νομίζετε ότι δεν παίρνει χαμπάρι ότι παίζεται ένα θέατρο του παραλόγου εδώ μέσα; Εν πάση περιπτώσει μιλήστε για το Σύνταγμα. Πείτε γιατί εκχωρείτε κυριαρχικά δικαιώματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πείτε καθαρά τι συμβαίνει αυτήν τη στιγμή. Ποιος κυριαρχεί και ποιου είναι οι ιδέες που σήμερα έχουν περάσει στην ημερήσια διάταξη στην κοινωνία μας; Από πού πηγάζουν αυτές οι ιδέες; Από πού εκπορεύονται; Πείτε καθαρά ότι σήμερα εξυπηρετείτε τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου και ότι έχετε προσαρμοστεί προς αυτήν την κατεύθυνση και δεν τολμάτε και εκεί ακόμα που βλέπετε ότι δεν είναι σωστά τα πράγματα, να σηκώσετε το ανάστημά σας και να αντισταθείτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Φούσας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, έχω την γνώμη ότι έχω την υποχρέωση να επαναφέρω τη συζήτηση στην πραγματική της διάσταση. Συζητάμε ένα κορυφαίο θέμα για το Σύνταγμα της Ευρώπης και όμως, δυστυχώς, με ευθύνη του πρώην Πρωθυπουργού, οδηγηθήκαμε να συζητάμε για την απογραφική και για άλλα θέματα που είναι παντελώς άσχετα με το ιδιαίτερα σοβαρό θέμα της Συνθήκης για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Θα μείνω σταθερός στην άποψή μου ότι η σημερινή συζήτηση είναι και πρέπει να είναι αφιερωμένη στη Συνθήκη για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα.

Ύστερα από αυτήν την παρατήρηση, θα έχω την τιμή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να εισηγηθώ, γιατί πλέον εισερχόμεθα στη συζήτηση των άρθρων, το μέρος του Συντάγματος από το άρθρο 1 έως το άρθρο 60 αναφορικά με την θέσπιση της Συνθήκης για το Σύνταγμα της Ευρώπης. Όπως είναι γνωστό, αλλά πρέπει για μια φορά ακόμη να τονιστεί η συζήτηση τόσο στην επιτροπή, όσο και εδώ, στην Ολομέλεια έχει μόνο θεωρητικό χαρακτήρα ή και ενημερωτικό ή και χαρακτήρα προβληματισμού, δεδομένου ότι δεν μπορούμε ούτε να αλλάξουμε ούτε να βελτιώσουμε ούτε να συμπληρώσουμε τις διατάξεις του Συντάγματος της Ευρώπης.

Γι' αυτό το λόγο θα αναφερθώ στον λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου σε σχέση με το μεγάλο θέμα, σε μερικές μόνο διατάξεις, που, κατά τη γνώμη μου, είναι ιδιαίτερα σοβαρές στη Συνθήκη για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Πρώτα θα πρέπει να τονιστεί ότι η Ευρώπη και οι Ευρωπαίοι καλούνται πλέον να ψηφίσουν το Σύνταγμά τους. Η Ελλάδα ως πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι Έλληνες, ως Ευρωπαίοι πολίτες, καλούνται μέσω της Εθνικής τους Αντιπροσωπείας να ψηφίσουν τον καταστατικό χάρτη της Ευρώπης. Σαφώς είναι μεγάλης ιστορικής σημασίας και υψίστης αξίας η παρούσα στιγμή, διότι μέσω του υπό κρίση Συντάγματος της Ευρώπης εκφράζεται η βούληση των Ευρωπαίων πολιτών και των κρατών της Ευρώπης να συμβιώσουν με κοινούς κανόνες και να οικοδομήσουν το κοινό τους μέλλον και την ενιαία πορεία τους.

Είναι ακόμα ιστορική η στιγμή, διότι το ευρωπαϊκό όραμα και η ευρωπαϊκή ιδέα των εμπνευσμένων και φωτισμένων ιδρυτών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, δηλαδή της ΕΟΚ, κατά το έτος 1957 στη Ρώμη, υλοποιείται και γίνεται πλέον πραγματικότητα.

Οι προσπάθειες εφαρμογής των ιδεών της ένωσης της Ευρώπης υπήρξαν πολλές και αξιολογες κατά το πρώτο μισό του 20ου αιώνα. Ιδίως όμως όταν τελείωσε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, αυτές οι πρωτοβουλίες της ένωσης της Ευρώπης πολλαπλασιάστηκαν, τόσο από τους ευρωπαίους ηγέτες της εποχής εκείνης, όσο και μεταξύ άλλων ανθρώπων, που είχαν ενστερνιστεί από τότε την ευρωπαϊκή ιδέα.

Σπουδαίο ιστορικό σταθμό, όπως γνωρίζετε, έπαιξε ο Υπουργός Εξωτερικών της Γαλλίας Ρομπέρ Σουμάν που έγινε και πρωθυπουργός αργότερα, ο οποίος, πράγματι, πίστευε σε μία Ευρώπη παρόμοια με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και την ονόμαζε Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης.

Αφού προηγήθηκαν, πράγματι, πολλές προσπάθειες και πρωτοβουλίες, φθάσαμε, όπως είναι γνωστό, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για την πατρίδα μας όπως είναι σε όλους γνωστό, μεγάλος οραματιστής της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπήρξε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο οποίος πίστευε και διακήρυξε ότι

μέσα στα πλαίσια της ευρωπαϊκής συνεργασίας δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για να μπορέσουν να βρουν μόνιμες λύσεις οι βασικές πολιτικοοικονομικές επιδιώξεις όλης της Ευρώπης και ιδίως της χώρας μας.

Πρέπει να σημειώσω σε σχέση με την εισήγηση της κ. Διαμαντοπούλου ότι, πράγματι, βρίσκω ιδιαίτερα θετικό και μας ικανοποιεί, πράγματι, πάρα πολύ το γεγονός ότι και εκείνη αναγνώρισε –άρα αναγνώρισε το κόμμα τους- τη μεγάλη προσφορά του Κωνσταντίνου Καραμανλή για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι επίσης σπουδαίο το γεγονός ότι η ίδια αναγνώρισε ότι το κόμμα της αρχικά είχε τη γνωστή αρνητική στάση για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Για μας, ασφαλώς, είναι μια ιδιαίτερη ικανοποίηση και, ασφαλώς, είναι μεγαλύτερη ικανοποίηση ότι αναγνωρίζεται το μεγάλο έργο του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Όπως όμως είναι γνωστό, στις 24 Ιουλίου 1959 με καθαρά πολιτικά κριτήρια και χάρις στην πίστη και στις πολλές και άοκνες προσπάθειες και τους συνεχείς αγώνες, αλλά και τη μεθόδευση του Κωνσταντίνου Καραμανλή ανατέθηκε στον Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις με την Ελλάδα, οι οποίες, πράγματι, άρχισαν το 1959 και ολοκληρώθηκαν την 1η Νοεμβρίου 1962.

Είναι γνωστό, ότι είχαμε τα προβλήματα της 21ης Απριλίου 1967 και είναι γνωστή η στάση της Ευρώπης τότε έναντι της χώρας μας, αλλά βεβαίως θα επακολουθήσουν τα γεγονότα του 1974 και πάλι χάρις στις μεγάλες προσπάθειες του Καραμανλή οι οποίες οδήγησαν, ώστε στις 28 Μαΐου 1979 να υπογραφεί στην Αθήνα η ιστορική Συνθήκη προσχώρησης της Ελλάδας στην Ευρώπη.

Βεβαίως, ήδη μετά τις μεγάλες προσπάθειες των κορυφαίων της Ευρώπης έχουμε το σχέδιο της συνθήκης του Συντάγματος της Ευρώπης το οποίο εκπονήθηκε, συζητήθηκε, εγκρίθηκε υπό την προεδρία του πρώην Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας Ζισκάρ Ντ' Εστέν.

Ήδη στη χώρα μας σύμφωνα με αυτήν τη διαδικασία και βάσει του άρθρου 28 παράγραφος 1 και 3 του Συντάγματός μας, εισάγεται το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα προς συζήτηση και επικύρωση από το ελληνικό Κοινοβούλιο και ήδη συζητείται μετά την αρμόδια επιτροπή και στην Ολομέλεια.

Αναφερόμενος όμως στις σπουδαιότερες διατάξεις του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, είναι ανάγκη, κατ' αρχήν, να επισημανθεί, ότι είναι ιδιαίτερα θετικό ότι το άρθρο 1.1 του Συντάγματος αναφέρει «Η βούληση των πολιτών και των κρατών της Ευρώπης είναι να οικοδομήσουν το κοινό της μέλλον». Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει η πραγματική πρόθεση να οικοδομηθεί μια Ευρώπη ισχυρή, ευημερούσα και δημοκρατική.

Είναι επίσης ιδιαίτερα θετικό ότι στο άρθρο 2 του Ευρωπαϊκού Συντάγματος αναφέρεται το εξής: «Η Ένωση βασίζεται στις αξίες του σεβασμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας του κράτους δικαίου, καθώς και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Πρόκειται για αναλλοίωτες αξίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις οποίες καλούνται να τηρούν, να εφαρμόζουν και να σέβονται όλα τα κράτη μέλη. Αυτό αποτελεί βασική, απαραίτητη και ιδιαίτερα θετική προϋπόθεση. Έτσι, κάθε Ευρωπαίος πολίτης θα ζει στο εξής περισσότερο ελεύθερα, περισσότερο δημοκρατικά, με περισσότερη αξιοπρέπεια και ιδίως θα είναι ίσος μεταξύ ίσων και με πλήρη τα δικαιώματά του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Ένα από τα βασικά στοιχεία του υπό συζήτηση Συντάγματος της Ευρώπης είναι και η αναφορά στο άρθρο 1-3, το οποίο διαλαμβάνει ότι η Ένωση αποσκοπεί να προάγει την ειρήνη, τις αξίες και την ευημερία των λαών της. Η ειρήνη, οι αξίες και η ευημερία των λαών είναι ασφαλώς από τους πρωταρχικούς στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δημιουργείται, όμως, το μέγα και δικαιολογημένο ερώτημα: Πώς θα πετύχει αυτό η Ευρωπαϊκή Ένωση; Με ποια μέσα και με ποιους τρόπους; Πώς θα μπορεί να επιβάλει την ειρήνη είτε μεταξύ των κρατών μελών είτε μεταξύ ενός κράτους μέλους και της τρίτης εξωκοινοτικής χώρας; Όλα αυτά είναι ιδιαίτερα σοβαρά θέματα, τα οποία πρέπει να αντιμετωπιστούν και είμαι

βέβαιος ότι στην πορεία θα ρυθμιστούν.

Ιδιαίτερα θετική είναι και η ρύθμιση του άρθρου 1-3 παρ. 3β σχετικά με την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού για την ισότητα ανδρών και γυναικών, στην οποία αναφέρεται. «Η Ένωση καταπολεμά τον κοινωνικό αποκλεισμό και τις διακρίσεις και προωθεί την κοινωνική δικαιοσύνη και προστασία, την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών.» Είναι αναμφίβολα μια σπουδαία ρύθμιση, που αφορά την ισότητα ανδρών-γυναικών, όλων των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι, επίσης, ιδιαίτερα θετικό ότι στο άρθρο 1-5 αναφέρεται κάτι που πρέπει να το προσέξουμε ιδιαίτερα: «Η Ένωση σέβεται την ισότητα των κρατών μελών ενώπιον του Συντάγματος, καθώς και την εθνική τους ταυτότητα.»

Έχουμε, δηλαδή, δύο σοβαρά θέματα: Πρώτον, ο σεβασμός της ισότητας των κρατών ενώπιον του παρόντος Συντάγματος. Αυτό ισχύει ανεξαρτήτως εκτάσεως και πληθυσμού του κράτους. Πρόκειται για ιδιαίτερα σοβαρή και θετική ρύθμιση που προάγει την ισότητα και τα ίσα δικαιώματα όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεύτερον, ο σεβασμός της εθνικής ταυτότητας κάθε κράτους μέλους. Επαναλαμβάνω: «κάθε κράτους μέλους».

Είναι ιδιαίτερα σοβαρό το θέμα της διατήρησης της ταυτότητας και των ειδικών πολιτιστικών στοιχείων κάθε χώρας και κάθε λαού. Έτσι, στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης παραμένουν αναλλοίωτα και σεβαστά τα ιδιαίτερα πολιτιστικά και χαρακτηριστικά στοιχεία κάθε χώρας μέλους και ιδίως της χώρας μας.

Είναι, όμως, ιδιαίτερα σοβαρό και πολύ εριζόμενο το θέμα του άρθρου 1-6 στο οποίο αναφέρεται το εξής: «Το Σύνταγμα και οι κανόνες δικαίου που θεσπίζονται από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στο πλαίσιο της άσκησης των αρμοδιοτήτων που της απονέμονται –το υπογραμμίζω ιδιαίτερα αυτό– υπερισχύουν του δικαίου των κρατών μελών.»

Άρα το ερώτημα που τίθεται και απασχόλησε τελευταίως πολύ τη χώρα μας είναι, αν υπερισχύει το Σύνταγμα μιας χώρας μέλους, έναντι του κοινοτικού δικαίου ή αν το Σύνταγμα της Ευρώπης και οι κανόνες δικαίου της προηγούνται κάθε εθνικού Συντάγματος. Θα πρέπει, όμως, για το θέμα αυτό να προβούμε πρώτα σε δύο σοβαρές και χρήσιμες παρατηρήσεις.

Πρώτα και κύρια, από πλευράς πολιτικών δυνάμεων στη χώρα μας το μόνο κόμμα που υποστηρίζει νομικά και πολιτικά ότι υπερισχύει το ευρωπαϊκό δίκαιο έναντι του εθνικού μας Συντάγματος είναι μόνο το ΠΑΣΟΚ. Αντίθετα, η Νέα Δημοκρατία, το ΚΚΕ και ο Συνασπισμός υποστηρίζουν ότι υπερισχύει το εθνικό Σύνταγμα, πλην εκείνων των δικαιωμάτων που έχουν απονεμηθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μια δεύτερη παρατήρηση είναι ότι φοβόμαστε, πως παρερμηνεύεται η διάταξη του άρθρου 1-6 του Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Η διάταξη αυτή ορίζει ότι όλοι οι κανόνες δικαίου της Ένωσης υπερισχύουν του δικαίου των κρατών μελών. Όμως, ομιλεί για κανόνες της Ένωσης που απονέμονται προς αυτό. Εξάλλου, όπως ήδη προαναφέρθηκε, πρόκειται για ένα εριζόμενο θέμα, ιδίως από πλευράς επιστήμης. Είναι γνωστές οι διαφορετικές θέσεις των ειδικών επιστημών.

Στη χώρα μας από πλευράς νομολογίας έχει εκδοθεί η γνωστή τελευταία απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία ναι μεν παρέπεμψε την υπόθεση στην Ολομέλεια, έκρινε, όμως, ότι σε τέτοια θέματα υπερισχύει το εθνικό Σύνταγμα μας έναντι των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι υπερισχύει το ελληνικό Σύνταγμα του Κοινοτικού Δικαίου, πλην εκείνων των αρμοδιοτήτων που έχουν απονεμηθεί. Το ίδιο υποστηρίζουν και τα δύο κόμματα της Αριστεράς. Ας μας πει επιτέλους το ΠΑΣΟΚ τι δέχεται και τι υποστηρίζει. Δέχεται ότι υπερισχύει σε κάθε περίπτωση το Κοινοτικό Δίκαιο του Εθνικού Συντάγματος; Και ας το πει αυτό δημόσια, για να το γνωρίζουμε όλοι μας και ιδίως να το γνωρίζει ο ελληνικός λαός.

Πολύ ενδιαφέρουσα είναι η ρύθμιση του άρθρου 16, στο οποίο γίνεται λόγος για την κοινή εξωτερική πολιτική και για την πολιτική ασφάλειας. Αναφέρεται ότι η πολιτική αυτή καλύπτει όλους τους τομείς εξωτερικής πολιτικής και το σύνολο των ζητημάτων που αφορούν την ασφάλεια της Ένωσης.

Εδώ για τη χώρα μας υπάρχει πράγματι ένα μέγα ζήτημα, διότι είναι η μοναδική χώρα, που συνορεύει από παντού με χώρες, που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με τις οποίες υπάρχουν πολλά προβλήματα εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας.

Επομένως το ερώτημα που ανακύπτει είναι: Προστατεύεται η ασφάλεια και η κυριαρχική ακεραιότητα της χώρας μας από τα κράτη αυτά; Πώς θα συμπεριφερθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση σε περίπτωση που επιβουλεύεται την ακεραιότητα της ένα κράτος, που δεν είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αυτά είναι θέματα, τα οποία θα πρέπει να ρυθμιστούν στο μέλλον, γιατί ασφαλώς είναι αδιανόητο να κινδυνεύει η ασφάλεια μιας χώρας από μη μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να είναι απλός παρατηρητής η Ευρωπαϊκή Ένωση. Είμαι βέβαιος όμως ότι στην πορεία και το θέμα αυτό θα ρυθμιστεί.

Στο άρθρο 43, όπου γίνεται λόγος για τη ρήτρα αλληλεγγύης, αναφέρεται ειδικότερα πόση αξία έχει αυτή η ρήτρα αλληλεγγύης για όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ιδιαίτερης σημασίας, βεβαίως, είναι και τα άρθρα 58 και 60 και ιδίως το κεφάλαιο που αναφέρεται στη διαδικασία της εθελουσίας αποχώρησης ενός κράτους-μέλους από την Ένωση. Ειδικότερα για το θέμα αυτό αναφέρεται ότι κάθε κράτος-μέλος μπορεί να αποφασίσει την αποχώρησή του από την Ένωση και μάλιστα σύμφωνα με τους δικούς της εσωτερικούς συνταγματικούς κανόνες.

Αυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μερικές παρατηρήσεις που είχα την τιμή και το χρόνο να κάνω, αναφορικά με το πρώτο κεφάλαιο του Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Ασφαλώς, τάσσομαι υπέρ της υπερψήφισής –και αυτό εισηγούμαι– όλων των άρθρων αυτού του κεφαλαίου, όπως και όλης της συνθήκης, με τη βεβαιότητα ότι θα τύχει της ευρύτερης αποδοχής τόσο του ελληνικού λαού όσο και των λαών της Ευρώπης και με την ελπίδα και τη βεβαιότητα ότι θα επιλύσει σοβαρότατα προβλήματα των ευρωπαίων πολιτών και ότι θα συμβάλει στη σταθεροποίηση της Δημοκρατίας και στο σεβασμό των δικαιωμάτων όλων των πολιτών της Ευρώπης.

Και επειδή πολύς λόγος έγινε για τον αν θα πρέπει να γίνει δημοψήφισμα ή κύρωση μέσω του Κοινοβουλίου μας, πέραν των όσων ήδη προαναφέρθηκαν, θέλω να πω ότι τάσσομαι ευθέως υπέρ της διαδικασίας μέσω του Κοινοβουλίου, όπως ορθώς ήδη κάνουμε. Γιατί πέραν των άλλων, είναι νωπή η λαϊκή εντολή και δεν θα ήθελα και δεν θα πρέπει να μειωθεί καθόλου η δύναμη και το κύρος της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Έπειτα, η κάθε χώρα έχει τη δική της πρακτική για το θέμα αυτό των δημοψηφισμάτων στην ιστορική πολιτική της διαδρομή. Στη χώρα μας ποτέ δεν έγινε δημοψήφισμα για πολύ κρίσιμα θέματα, πλην εκείνου του 1974 για τη μορφή του πολιτεύματος της χώρας μας. Φοβόμαστε –και θα ήθελα να το τονίσω αυτό– ότι γίνεται λόγος για το θέμα αυτό κατά τρόπο υπερβολικό και χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο.

Σε κάθε όμως περίπτωση, εισηγούμαι κι εγώ την κύρωση του Συντάγματος αυτού, μέσω της παρούσας διαδικασίας, με τη βεβαιότητα και την ελπίδα ότι θα συμβάλλουμε και εμείς στη δημιουργία μιας ενωμένης, δημοκρατικής, φιλελεύθερης και ευημερούσης Ευρώπης.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να γνωστοποιήσω στο Σώμα –και θα ζητήσω και τη συναίνεσή του– ότι είναι εκατόν είκοσι εγγεγραμμένοι συνάδελφοι ομιλητές. Από έναν υπολογισμό που κάναμε εδώ για το χρόνο που χρειαζόμαστε, μαζί με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και τους κυρίους Αρχηγούς των κομμάτων, χρειαζόμαστε περίπου είκοσι ώρες συνεδριάσεων.

Θα ήθελα να προτείνω στο Σώμα, αν το κάνει αποδεκτό, να ειδικώσουμε σήμερα κατ' αρχάς γύρω στις 12 η ώρα με τους ειδικούς εισηγητές, οι οποίοι θα ολοκληρώσουν, απ' ό,τι φαίνεται, το χρόνο τους εκείνη την ώρα περίπου.

Να συμφωνήσουμε στο εξής: Αύριο που είναι Τετάρτη, θα

ξεκινήσουμε με νομοθετική εργασία στις 10.30', θα τελειώσουμε στις 16.00' -δηλαδή να έχουμε περίπου πέντε ώρες δικές μας- και το απόγευμα στις 18.00' μέχρι τις 12.00'- άλλες έξι ώρες- μαζεύουμε, έτσι, την πρώτη μέρα έντεκα ώρες.

Την Πέμπτη έχει κοινοβουλευτικό έλεγχο, θα ξεκινήσουμε στις 12.00' η ώρα τη νομοθετική εργασία μέχρι στις 18.00'- είναι άλλες έξι ώρες- σύνολο δεκαεπτά ώρες και να αφήσουμε τις τρεις ώρες, που απομένουν, την Παρασκευή, που κατά πάσα πιθανότητα θα μιλήσουν και οι πολιτικοί αρχηγοί.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επομένως το Σώμα συμφώνησε ομόφωνα με την ως άνω πρόταση.

Ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Παπουτσής έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι ότι το διακυβερνητικό μοντέλο λειτουργίας της Ένωσης -αυτό που ζούμε μέχρι σήμερα- έχει ξεπεράσει προ πολλού τα όριά του και είναι σε πλήρη αδυναμία να υποστηρίξει την περαιτέρω εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την προώθηση των πολιτικών της.

Η αλήθεια είναι ότι η Ένωση, με τη σημερινή της μορφή, δεν διαθέτει την εξουσία και επομένως δεν διαθέτει τη δυνατότητα να σταθεί αποφασιστικά από θέση ισχύος στο σημερινό σκηνικό της παγκοσμιοποίησης σε έναν κόσμο που βάζεται από ανασφάλεια.

Η αλήθεια είναι ότι η Ένωση σήμερα διαθέτει μόνο ρυθμιστική εξουσία, αλλά δεν έχει την ισχυρή εξουσία που απαιτείται για να μετατρέψει την πολιτική βούληση σε πολιτικό αποτέλεσμα, για να μετασχηματίζει και να υλοποιεί τις επιμέρους διεκδικήσεις των πολιτών της Ευρώπης σε ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα οικοδόμησης της ευρωπαϊκής κοινωνίας του μέλλοντος με συνοχή, με αλληλεγγύη, με ανάπτυξη και ευημερία.

Οι πολίτες αναρωτούνται πού βρίσκεται η εξουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να επιβάλει την υλοποίηση των ομόφωνα, κατά τα άλλα, αποφάσεων των κρατών-μελών που λαμβάνονται από τις κυβερνήσεις. Πού είναι αυτή η εξουσία; Αρκεί η σημερινή εξουσία, όπως παρέχεται από τη σημερινή Συνθήκη που έχει η Ένωση για να αντιμετωπίσουμε τις μελλοντικές προκλήσεις, τις προκλήσεις της εποχής μας στο εσωτερικό της ευρωπαϊκής κοινωνίας, αλλά και τις προκλήσεις που αφορούν την παγκόσμια κοινότητα; Η απάντηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφής και συγκεκριμένη. Ένα καθαρό «όχι, δεν υπάρχει αυτή η εξουσία». Και επειδή δεν υπάρχει αυτή η εξουσία, γι' αυτό και εδώ και χρόνια διεξάγεται ένας πολύχρονος και πολυεπίπεδος αγώνας στην κοινωνία της Ευρώπης, αλλά και στο θεσμικό επίπεδο, ακριβώς για να υπάρξει το θεσμικό οικοδόμημα με τις λειτουργίες που απαιτούνται, για να μπορούν να δοθούν απαντήσεις σε αυτές τις μεγάλες προκλήσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ**)

Γι' αυτό και ξεκίνησε η συζήτηση για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Συνταγματικής Συνθήκης μέσα από μία πολύπλευρη διαβούλευση για πρώτη φορά στην ιστορία της Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως καθορίζεται από τη Συνταγματική Συνθήκη, η Ένωση αναλαμβάνει μεταξύ άλλων την αποκλειστική αρμοδιότητα για τη θέσπιση των κανόνων ανταγωνισμού, για τη νομισματική πολιτική, για την κοινή εμπορική πολιτική, ενώ σε ένα δεύτερο επίπεδο αναλαμβάνει συντρέχουσες αρμοδιότητες στους τομείς, όπως η εσωτερική αγορά και η οικονομική και κοινωνική συνοχή.

Όμως, υπάρχουν θέματα, περιοχές όπου έχει διαμορφωθεί το κοινοτικό κεκτημένο, τα οποία δεν τίθενται για συζήτηση. Όπως για παράδειγμα, ένα θέμα που απασχολεί εμάς εδώ στην Ελλάδα στη δημόσια συζήτηση, απασχόλησε και σήμερα τη Βουλή- που αφορά το χώρο της ελεύθερης, της απρόσκοπτης πρόσβασης των επιχειρήσεων στις δημόσιες συμβάσεις σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό αφορά ένα συγκεκριμένο πεδίο έννομης κοινοτικής τάξης, βασίζεται τόσο στο παράγωγο, όσο και στο πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο, και ως εκ τούτου υπερέρχει, κάθε φορά υπερέρχει, της εθνικής έννομης τάξης των

κρατών-μελών. Όχι του Συντάγματος -όπως για επικοινωνιακούς λόγους αναφέρεται συχνά ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Παυλόπουλος- αλλά υπερέρχει της εθνικής έννομης τάξης.

Και επειδή γίνεται πολλή συζήτηση και επειδή η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τη δική της επιλογή είχε οδηγήσει τη χώρα σε αδιέξοδο ως σκεφθείτε, κύριε Υπουργέ, την πρόταση την οποία επανειλημμένως έχουμε κάνει, τη δέσμη προτάσεων του κ. Παπανδρέου για τη διαφάνεια στη δημόσια ζωή και, κυρίως, για τον τρόπο με τον οποίο ελέγχονται η συγκέντρωση στο χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Ας συγκροτηθεί μια κοινοβουλευτική επιτροπή στη Βουλή να την εξετάσει και να διαμορφώσουμε ένα νέο πεδίο νόμου, ένα νέο πεδίο εθνικής έννομης τάξης που θα είναι συμβατό με το Κοινοτικό Δίκαιο και τους κανόνες δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τώρα όσον αφορά τις αλλαγές οι οποίες έρχονται με τη Συνταγματική Συνθήκη στον τομέα των πολιτικών, θέλω να πω ότι ιδιαίτερα στα δημοσιονομικά υπάρχουν αλλαγές, όπως υπάρχουν αλλαγές στο σύστημα της λειτουργίας των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλαγές οι οποίες βασίζονται, κυρίως, στο διαχωρισμό μεταξύ των υποχρεωτικών και των μη υποχρεωτικών δαπανών, αλλά αυτό το θέμα δεν είναι τόσο απλό.

Αυτές οι αλλαγές δίνουν νέες δυνατότητες και δημιουργούν νέους ορίζοντες για τη νομοθεσία στους τομείς της κοινής αγροτικής πολιτικής και σε άλλες πολιτικές, σε άλλες περιοχές, όπως είναι η έρευνα και η τεχνολογία που για πολλά χρόνια η χρηματοδότησή τους και η εξέλιξη αυτών των πολιτικών απαιτούσαν τις ομόφωνες αποφάσεις του Συμβουλίου Υπουργών.

Στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής δεν υπήρξε στην πραγματικότητα καμία συμφωνία για την επέκταση της ειδικής πλειοψηφίας σε ένα πεδίο ευρύτερο του σημερινού. Αυτό πραγματικά είναι κρίμα, γιατί θα μπορούσε, πράγματι, να δοθεί μια ισχυρή ώθηση στην κοινωνική Ευρώπη.

Θα αδικήσουμε όμως τη Συνθήκη εάν δεν υπενθυμίσουμε ότι, πέραν της οριζόντιας κοινωνικής ρήτρας που εισάγει, αναγνωρίζει και προβλέπει το ρόλο των κοινωνικών εταίρων, αναγνωρίζει και προβλέπει τον κοινωνικό διάλογο, της τριμερούς Συνόδου Κορυφής για την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Επιπλέον, θα αδικήσουμε τη Συνταγματική Συνθήκη εάν ξεχάσουμε ότι, πέραν του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που ενσωματώνει και αναγνωρίζει πλήρως τα κοινωνικά δικαιώματα στην κοινοτική έννομη τάξη, για πρώτη φορά, κατοχυρώνονται ως στόχοι της Ένωσης η πλήρης απασχόληση και η κοινωνική πρόοδος.

Στους τομείς του τουρισμού και της ενέργειας, ενώ μόλις την τελευταία στιγμή -υπενθυμίζω- αυτοί δεν συμπεριελήφθησαν στην αρχική Συνθήκη της Ρώμης, ως πεδίο άσκησης της ευρωπαϊκής πολιτικής, χρειάστηκαν από τότε μέχρι σήμερα πενήντα χρόνια διαβουλεύσεων, διαπραγματεύσεων, αγώνων και διεκδικήσεων για να διευρυνθούν τώρα, με την υπάρχουσα Συνταγματική Συνθήκη, οι αρμοδιότητες της Ένωσης και σε αυτόν τον τομέα. Και εδώ οφείλουμε να πούμε ότι ήταν καθοριστικός ο ρόλος των ελληνικών κυβερνήσεων και ιδιαίτερα της Ελληνικής Προεδρίας για τη συμπερίληψη και αυτών των δύο τομέων στη Συνταγματική Συνθήκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την κατάργηση του τρίτου πυλώνα, όπου ήταν υποτυπώδης ο ρόλος της Ένωσης, η Συνταγματική Συνθήκη δημιουργεί τώρα ένα νέο νομικό πεδίο ανάπτυξης των πολιτικών για τον έλεγχο των εξωτερικών συνόρων, για το άσυλο, για τη μετανάστευση και ορίζεται ως γενικός κανόνας η αρχή της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής των ευθυνών, των οικονομικών συμπεριλαμβανομένων, ανάμεσα στα κράτη - μέλη. Επίσης είναι εξαιρετικά σημαντική η κοινή πολιτική ασύλου, καθώς και η μεταναστευτική πολιτική, η οποία εισάγεται, θεσπίζεται με το νέο Σύνταγμα.

Στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής επέρχονται πράγματι θεμελιώδεις αλλαγές. Η Ένωση αποκτά ενιαία νομική προσωπικότητα για πρώτη φορά και δημιουργεί τους όρους αλλά και τις δομές, όπως η δημιουργία της θέσης του Ευρωπαϊκού Υπουργού Εξωτερικών, για να ενισχυθεί η διεθνής παρουσία της

Ευρωπαϊκής Ένωσης ως μια ισχυρή εξισορροπητική δύναμη στο παγκόσμιο σύστημα.

Πραγματοποιούνται, επίσης, αποφασιστικά βήματα στην κατεύθυνση της διαμόρφωσης της κοινής αμυντικής πολιτικής και της πολιτικής της ασφάλειας. Προβλέπεται η μόνιμη διευρυμένη συνεργασία, η οποία στην πραγματικότητα αποτελεί το πρόπλασμα της ευρωπαϊκής αμυντικής ζώνης. Για πρώτη φορά δίδεται έστω και εξαιρετικά περιορισμένη αρμοδιότητα, αλλά επιτέλους δίδεται αρμοδιότητα, και σε θέματα ασφάλειας και άμυνας.

Επίσης, για πρώτη φορά εισάγεται η ρήτρα αλληλεγγύης, δηλαδή η υποχρέωση των κρατών-μελών να συνδράμουν σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών, τρομοκρατίας και ένοπλης επίθεσης εναντίον ενός κράτους-μέλους. Σε αυτόν τον τομέα διατηρείται ο κανόνας της ομοφωνίας, πάλι με εξαιρετικά ελάχιστες εξαιρέσεις. Σε κάθε περίπτωση όμως η ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής δεν αντικαθιστά το μηχανισμό συλλογικής άμυνας της Ατλαντικής Συμμαχίας.

Ωστόσο η Συνταγματική Συνθήκη προβλέπει τη δυνατότητα με ομόφωνη απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, δηλαδή χωρίς να χρειαστεί στο μέλλον νέα αναθεώρηση της Συνθήκης, να οργανωθεί η κοινή άμυνα. Και αυτό είναι εξαιρετικής σημασίας βήμα. Θα έλεγα ότι είναι ένα πολύ αποφασιστικό βήμα.

Αλλά ως είμαστε ρεαλιστές. Και πρέπει να είμαστε ρεαλιστές όταν απευθυνόμαστε στους πολίτες της Ένωσης και στους πολίτες της χώρας μας με ειλικρίνεια και υπευθυνότητα. Ούτε η εξωτερική πολιτική, όπως διαμορφώνεται τώρα ή όπως υπήρχε μέχρι τώρα, ούτε η πολιτική της ασφάλειας και της άμυνας, που δεν υπήρχε μέχρι τώρα - ή όπως τείνει να δημιουργηθεί, ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των ευρωπαίων πολιτών. Μπορεί σήμερα να γίνονται τα πρώτα βήματα, μπορεί να είναι στη σωστή κατεύθυνση, αλλά είναι πολύ δειλά βήματα και δεν ανταποκρίνονται σε καμία περίπτωση στο ρόλο που θέλουν οι πολίτες για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρώπη σήμερα, στην πραγματικότητα, δεν μπορεί να αξιοποιήσει την οικονομική και εμπορική της ισχύ σε παγκόσμιο επίπεδο. Η Ευρώπη δεν μπορεί να αναλάβει στην πραγματικότητα - έχει πολύ περιορισμένο χώρο για να αναλάβει - πρωτοβουλίες και να επιβάλει πολιτικές λύσεις για την ειρήνη και την ασφάλεια στην ευρύτερη περιοχή. Και όσο τα κράτη-μέλη αποφεύγουν να θέτουν σε ευρωπαϊκό επίπεδο τα θέματα που τους αφορούν, που αφορούν την εθνική τους κυριαρχία, αλλά και άλλα θέματα που αφορούν την ειρηνική διαβίωση των λαών στην περιοχή τους και στον κόσμο που τους ενδιαφέρει, στην ευρύτερη περιοχή που τους ενδιαφέρει, τόσο η Ένωση θα παραμένει αδρανής, θα παραμένει βολεμένη μέσα στο υπάρχον πλαίσιο σχέσεων με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τόσο η Ένωση θα παραμένει κολλημένη και οι τομείς της πολιτικής άμυνας και ασφάλειας θα παραμένουν στις «γκρίζες ζώνες» του ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος και της κοινοτικής νομιμότητας.

Αντίθετα, τα κράτη-μέλη πρέπει να προβάλλουν διαρκώς σ' ευρωπαϊκό επίπεδο τα θέματα που τους ενδιαφέρουν, τα θέματα που τους καίνε, τα θέματα που τους αφορούν. Όταν αδρανούν τα κράτη-μέλη, όταν βυθίζονται στη νιρβάνα των καλών διμερών δημοσίων σχέσεων, τα κρίσιμα θέματα, όπως αυτά που ζούμε εδώ στην Ελλάδα: το Σκοπιανό, η Τουρκία - αυτά τα θέματα επαναπροσδιορίζονται - με απόλυτη ευθύνη εδώ στην Ελλάδα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας - ως διμερή θέματα, από εκεί που τα άφησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ενταγμένα σ' ένα σχέδιο ευρωπαϊκής στρατηγικής και πρωτοβουλιών για την ευρύτερη περιοχή.

Και επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ σ' ένα θέμα της επικαιρότητας για μερικά δευτερόλεπτα, γιατί ο ελληνικός λαός σήμερα αγωνιά. Ο Υπουργός Εξωτερικών, ο κ. Μολυβιάτης, βρίσκεται στην Άγκυρα. Αλλά στα ίμια είναι αγκυροβολημένη η τουρκική ακταιωρός και δεν φεύγει από εκεί. Ο Υπουργός Εξωτερικών, σε μια ένδειξη καλής θέλησης, βρίσκεται στην Άγκυρα. Αλλά έχουμε τριάντα επτά παραβιάσεις στον εναέριο χώρο του Αιγαίου.

Ο Υπουργός Εξωτερικών, ο κ. Μολυβιάτης, δηλώνει ότι δεν είναι απόλυτα ικανοποιημένος από τις πρωτοβουλίες Νίμιτς για

τη διεθνή ονομασία, αλλά είναι έτοιμος να συζητήσει, να μπει σ' έναν επικοινωνιακό διάλογο για τη διεθνή ονομασία των Σκοπίων. Και εισπράττουμε την απάντηση από την Υπουργό Εξωτερικών των Σκοπίων ότι απορρίπτουν τη διεθνή ονομασία όπως προτείνεται, αλλά είναι έτοιμοι να διαπραγματευτούν μόνο για τη διμερή ονομασία, για τις διμερείς σχέσεις μεταξύ Ελλάδος και Σκοπίων. Και οι ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες; Και η Ευρώπη; Και εκεί που παραδώσαμε, που άφησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το θέμα των Σκοπίων, δηλαδή σε μια συμφωνία ενταγμένη στον ευρωπαϊκό δρόμο των Σκοπίων και της ευρύτερης περιοχής; Πού είναι αυτά; Σ' αυτά αναφερόμαι.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να τονίσω την αξία της ενεργού εξωτερικής πολιτικής με ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Γιατί είναι η μόνη πολιτική που μπορεί να επιβάλει την κινητοποίηση των θεσμικών οργάνων της Ένωσης προς την κατεύθυνση της δημιουργίας ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, κυρίως όμως για να συμβάλλουν στην εφαρμογή των συνθηκών και στην αποσαφήνιση της κοινοτικής έννομης τάξης, με βάση τις αρχές και τις αξίες της ευρωπαϊκής κοινωνίας. Και αυτή τη δυνατότητα την παρέχει η νέα Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη.

Όμως πρέπει να το διευκρινίσουμε: Τα θέματα εξωτερικής πολιτικής και τα θέματα άμυνας και ασφάλειας, που είναι αλληλένδετα μεταξύ τους, αφορούν τον πυρήνα της εθνικής κυριαρχίας. Είναι ένα πεδίο στο οποίο τα περισσότερα κράτη-μέλη είναι ακόμη εξαιρετικά διστακτικά για να παραχωρήσουν αρμοδιότητες στο επίπεδο της Ένωσης.

Και εδώ, όπως και σε άλλους τομείς της Συνταγματικής Συνθήκης, η υλοποίηση των πολιτικών της Ένωσης θα εξαρτηθεί από το συσχετισμό των πολιτικών δυνάμεων και από την πολιτική βούληση που θα εκφράζουν τα θεσμικά όργανα της Ευρώπης αλλά και τα εθνικά κοινοβούλια, τα οποία για πρώτη φορά υπεισέρχονται με δυνατότητες στη νομοθετική διαδικασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Φυσικά, αυτή η ευρωπαϊκή πορεία θα αξιολογείται και θα κρίνεται διαρκώς από τους λαούς της. Όσο η Ευρωπαϊκή Ένωση κερδίζει την εμπιστοσύνη των πολιτών, τόσο θα ενισχύεται και η ευρωπαϊκή προοπτική. Όσο όμως κερδίζει έδαφος η αμφισβήτηση της ικανότητας του θεσμικού και νομικού πλαισίου της Ένωσης, αλλά και της ειλικρίνειας και της πολιτικής βούλησης των εθνικών κυβερνήσεων, τόσο θα αποδυναμώνεται το ίδιο το ευρωπαϊκό σχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνταγματική Συνθήκη είναι το πρόπλασμα του Συντάγματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν και όποτε γίνει. Δεν είναι το Σύνταγμα αυτό που συζητάμε σήμερα. Η Συνταγματική Συνθήκη δεν θα είναι αιώνια. Στο μέλλον θα τροποποιηθεί και είμαι απόλυτα βέβαιος ότι θα βελτιωθεί μέσα από τις προσπάθειες των εργαζομένων, μέσα από τις προσπάθειες των λαών της Ευρώπης. Γιατί όλοι γνωρίζουμε, ότι σε τελευταία ανάλυση η Ευρώπη δεν είναι τίποτε άλλο από ένα διαρκές πεδίο αγώνα, κοινωνικού, ιδεολογικού και πολιτικού αγώνα.

Με αυτή την αντίληψη, με αυτές τις επιφυλάξεις εμείς προτείνουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία την υπερψήφιση του νομοσχεδίου για την κύρωση Συνταγματικής Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Η Υπουργός Παιδείας κυρία Γιαννάκου έχει ζητήσει το λόγο.

Κυρία Υπουργέ, ζητάτε το λόγο για κανονική ομιλία ή για να κάνετε παρέμβαση;

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα κάνω παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα παρενέβαينا, εάν δεν είχε αναφερθεί ο προηγούμενος εισηγητής στον Υπουργό Εξωτερικών. Θέλω να αρχίσω λέγοντας ότι συμφωνώ μαζί του για την παρέμβαση πολιτικού,

ιδεολογικού και κοινωνικού αγώνα, ξέχασε όμως μία φράση «και κατ' εξοχήν διαπραγμάτευσης και συναινέσεων», γιατί διαφορετικά δεν θα είχε προχωρήσει η Ένωση.

Θέλω να τονίσω, ότι δεν είναι σωστό να μιλάμε σαν να μην ξέρουμε τι έχει γίνει. Μιλήσατε για τα Ίμια. Εγώ δεν θέλω να θυμηθώ το no flags, no guns, no men και πώς αντιμετωπίστηκε εκείνη τη στιγμή η υπόθεση αυτή από τον κ. Χόλμπουργκ ως αντιπροσώπου της αμερικανικής κυβέρνησης και όχι της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όλοι ξέρουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθεί να δημιουργήσει εξωτερική πολιτική και ξέρουμε ότι ad hoc έχει κατά καιρούς υπάρξει κοινή θέση. Σήμερα το Σύνταγμα ανοίγει πολύ περισσότερα περιθώρια, χωρίς να σημαίνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να επιλύσει το σύνολο των προβλημάτων μας. Γνωρίζετε βέβαια ότι στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κινούνται και οι διατλαντικές σχέσεις.

Δεύτερον, η υπόθεση της ονομασίας –θέλω να σας θυμίσω πάλι ότι- όχι μόνο είναι παλιά υπόθεση, αλλά όταν ήλθε η πρόταση για την οικονομική συμφωνία FYROM και Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο τελευταίο άρθρο έλεγε ότι η Ελλάδα μπορεί να τη λέει όπως θέλει και οι υπόλοιποι θα τη λένε «Μακεδονία». Το λέω αυτό, γιατί με δική μου τροπολογία μαζί με συναδέλφους της σοσιαλιστικής ομάδας απαλείφθηκε μετά από μεγάλο αγώνα –εισηγητής ήταν ο κ. Swobode- η φράση αυτή από το Κοινοβούλιο, διαφορετικά θα υπήρχε από τότε.

Εγώ νομίζω ότι δεν πρέπει να παριστάνουμε ότι δεν ξέρουμε τίποτα για το «φρόνο». Όλοι ξέρουμε ότι υπάρχουν σοβαρές δυσκολίες. Έχουν περάσει πάρα πολλά χρόνια και έχω την εντύπωση ότι αυτό που πρέπει να γίνει –όταν μάλιστα ο Υπουργός Εξωτερικών είναι απών- είναι να μην κάνουμε τέτοια σχόλια που υποβαθμίζουν ακόμα περισσότερο τη δυνατότητά μας, η οποία πάσχει από το γεγονός ότι επί πάρα πολλά χρόνια υπήρξαν συμφωνίες, όπως η ενδιάμεση, που παρέβλεπαν το θέμα που έχουμε θεωρήσει ουσίας, εκτός εάν δεν το θεωρείτε ουσίας.

Υποθέτω ότι όλοι μας θεωρούμε ότι είναι ουσίας όχι ως όνομα μόνο, αλλά ως ιδεολογική προπαγάνδα και παρέμβαση άλλου τύπου και με αλτρωτικές διαθέσεις που υποκρύπτει. Και αυτό πάντοτε είχε τονίσει η Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία πολύ σύντομη παρέμβαση για όσα είπε η κυρία Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Παρακαλώ να είσθε σύντομος γιατί έχετε μιλήσει αρκετές φορές.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ.

Κυρία Υπουργέ, ο ειδικός εισηγητής μας, ουσιαστικά, αυτό που υπενθύμισε ήταν την εικόνα της μεζονος τότε αντιπολίτευσης να καταγγέλλει τους πάντες και τα πάντα περί εθνικής μειοδοσίας και αυτή την εικόνα ήθελε να ανακαλέσει στο μυαλό σας, τώρα που είσατε κυβέρνηση, γιατί την ώρα που ο Υπουργός Εξωτερικών βρίσκεται στην Τουρκία, έχουμε την τουρκική ακταιωρό στα Ίμια και το σύστημα των συνεχών παραβιάσεων. Αυτό επιχείρησε να σας πει: τη στάση σας τότε και τώρα.

Σε ό,τι αφορά την προσπάθεια, τη διαπραγμάτευση που γίνεται στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών σχετικά με το Σκοπιανό θα ήθελα, επίσης, να σας υπενθυμίσω ότι ευτυχώς που για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, λόγω της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, υπήρξε η ενδιάμεση συμφωνία που έδωσε σε πολλές πλευρές του πολυσύνθετου αυτού θέματος λύσεις.

Ας προσέξουμε σήμερα τι κάνουμε γιατί, δυστυχώς, τα νέα που έρχονται όχι μόνο από τα Σκόπια, αλλά και από τον ΟΗΕ δεν είναι καλά. Ελπίζω να ανατραπούν.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπεται μισό λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Χωρίς κάποια διάθεση αντίθεσης, θέλω να πω

ότι οι συνθήκες εκείνη τη στιγμή ήταν διαφορετικές, κύριε Καστανίδη. Ήσασταν κυβέρνηση λίγων ημερών βέβαια και αυτό το αντιλαμβανόμαθα, αλλά από την άλλη πλευρά για πρώτη φορά δημιουργήθηκε ιστορικά βάση για να τεθεί θέμα «γκρίζων ζωνών».

Φυσικά δεν θεωρεί κανένας μας ότι κάποιος είναι προδότης εδώ μέσα. Αυτό είναι προφανές. Νομίζω ότι είναι ένα θέμα που όλοι γνωρίζουμε πού βρίσκεται. Ξέρουμε τις δυσκολίες και ξέρουμε ότι κατά κάποιο τρόπο παραπέμφθηκε στο μέλλον. Πολλές φορές, όταν προβλήματα παραπέμπονται στο μέλλον, έχουν πολύ μεγαλύτερες δυσκολίες.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Η τουρκική θεωρία των «γκρίζων ζωνών» ανατρέχει στο 1930.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Η κ. Κανέλλη, εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την εντύπωση ότι είναι στη μοίρα του Κομμουνιστικού Κόμματος –και είναι εξαιρετικά περήφανο γι' αυτό- να έρχεται μ' ένα ξεκάθαρο διπλό «όχι» ιστορικά αποδεδειγμένο και εμπειρικά τεκμηριωμένο ως τη μόνη δίκαιη, πραγματικά λαϊκή και ουσιαστικά εθνική θέση σαν κι αυτό το διπλό «όχι», το οποίο δεν τολμάει κανείς να θέσει σε δημοψήφισμα, την ώρα που τα δύο κόμματα πλειοδοτούν σε διαστρέβλωση των ιστορικών γεγονότων, διαστρέβλωση της μνήμης και ταυτόχρονα μία πλειοδοσία υποκρισίας, όπως τα πραγματικά περιστατικά.

Αν έχουμε Σύνταγμα ή έχουμε Συνταγματική Συνθήκη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι το ζητούμενο; Ή αν έχουμε αποκομίσει μία εμπειρία από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως ελληνικός λαός και ως εργαζόμενοι; Δηλαδή, η πλειονότητα, ο ελληνικός λαός έρχεται τώρα να καταλάβει, ότι μετά από αυτή τη συζήτηση, στην ουσία κεκλεισμένων των θυρών –γιατί ή για ακταιωρούς στα Ίμια θα μιλάνε κάποιον άλλοι, ή θα βλέπουν ποδόσφαιρο, αλλά κανένα κρατικό κανάλι δεν μεταδίδει αυτή τη στιγμή τη συζήτηση, παρά μόνο το κανάλι της Βουλής και παρά την ομόφωνη απόφαση που έχει παρθεί εδώ μέσα να δώσουμε ιδιαίτερη προβολή- το μόνο που του απομένει από απόψε και για πάντα ενδεχομένως, είναι ένα θλιβερό λεωφορείο με ωραίες αφίσες που περιφέρεται από πόλη σε πόλη, να πλασάρει το εμπόρευμα «Ευρωπαϊκή Ένωση» και μάλιστα με μία υπερβάλουσα σχεδόν ανταγωνιστική, άκρατη ανταγωνιστική συναίνεση των δύο μεγάλων κομμάτων για τα αγαθά που πρόκειται να αποκομίσει ο ελληνικός λαός απ' αυτό το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Γιατί περί Συντάγματος πρόκειται.

Για μας τι είναι; Είναι ο οδικός χάρτης οριστικοποίησης των καπιταλιστικών και ιμπεριαλιστικών συμφερόντων όπως αυτές - από την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικά από το Μάαστριχ και μετά- συνοψίζονται και κωδικοποιούνται με αυτό το κείμενο. Γιατί; Γιατί θα αναπτύξουμε εδώ μέσα, όπως το κάναμε και στην επιτροπή, τη θεωρία του πυρήνα των αξιακών συστημάτων, που μας είπε εδώ η εισηγήτρια του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι παροχέας αξιακών δεδομένων.

Ποιων αξιακών δεδομένων; Για τι πράγμα μιλάμε; Ο σκληρός πυρήνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ουσία του, οι τέσσερις ελευθερίες του Μάαστριχ δεν είναι παρά το ταξικό μίνιμουμ το οποίο εξασφαλίζεται, για να μην έχουμε κοινωνικές αναταραχές. Τίποτα πέραν αυτού. Το λεωφορείο που περιφέρεται δεξιά και αριστερά. Και το μάξιμουμ που παρέχεται στα κράτη είναι η εποικοδομητική αποχή από τα συμφέροντα της Ένωσης με προσωπικότητα πια, με διορισμένο Υπουργό Εξωτερικών, με προληπτικές διαθέσεις επέμβασης προς άνοιγμα αγορών. Το ακούσαμε κυνικά διατυπωμένο εδώ μέσα.

Τι εμπειρία έχει αποκομίσει ο ελληνικός λαός; Μα, κουτόχορτο τρώει; Βεβαίως, και θα πείτε. Πρώτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα. Μα, δεν ωφελήθηκε ο ελληνικός λαός; Βεβαίως, ωφελήθηκε ο ελληνικός λαός τόσο πολύ, που αυτή τη στιγμή που μιλάμε, πέραν της αμφισβήτησης των κυριαρχικών δικαιωμάτων, το 25% είναι κάτω από τη φτώχεια, έχουμε μία δραματική μείωση

του αγροτικού πληθυσμού και έχουμε μία υπερχρέωση όλων των Ελλήνων πολιτών στην αντίληψη ότι τα πάντα πωλούνται και αγοράζονται με μία πιστωτική κάρτα.

Έχουμε αποβιομηχάνιση της χώρας, έχουμε διογκωμένη την ανεργία, έχουμε τους φοιτητές να ξέρουν ότι δεν έχουν κανέναν άλλο τρόπο παρά να υποθηκευτούν, γιατί αργά ή γρήγορα το ιδιωτικό πανεπιστήμιο είναι μία πραγματικότητα.

Αυτό ξέρει ο ελληνικός λαός από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το βλέπει τώρα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα το έβλεπε νωρίτερα και το έλεγε. Ακούγονται, μάλιστα, κουβέντες εδώ μέσα από πλευράς Συνασπισμού, για το αν είμαστε ανιστόρητοι ή όχι. Εμείς είμαστε ανιστόρητοι ή ιστορικά δικαιωμένοι; Δεν μπόρεσε –λέει– η σοσιαλδημοκρατία να κυβερνήσει λόγω του συστήματος και θα δυσκολευτεί ακόμα περισσότερο. Γιατί δεν κυβέρνησε η σοσιαλδημοκρατία; Δεν κυβέρνησε ο κύριος Νταλέμα; Δεν κυβερνούσε ο κύριος Νταλέμα και η σοσιαλδημοκρατία, όταν χορηγούσε, με βάση τα τόσα πολλά κομπλιμέντα που ακούστηκαν εδώ, το Χάρτη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων;

Για ποια ανθρώπινα δικαιώματα μιλάτε; Ποιες Ευρώπης; Τα ανθρώπινα δικαιώματα της χορήγησης ασύλου στον Οτσαλάν δύο μήνες μετά την παράδοσή του σαν τσουβάλι στο σακί; Γιατί αυτή ήταν η Ελλάδα, αυτή ήταν η Ευρώπη, αυτή ήταν η σοσιαλδημοκρατία και αυτός ήταν ο Νταλέμα.

Πού ήταν ο Νταλέμα και η σοσιαλδημοκρατία, όταν βομβαρδιζόταν από τη βάση του Αβιάνο η Γιουγκοσλαβία; Πού ήταν η γαλλική σοσιαλδημοκρατία, η αγγλική και η γερμανική; Πού ήταν η Ελία με τις σαπισμένες ιδεολογικές θρούμπες και με τη μετάφραση σε κεντροαριστερά μίας πολιτικής, που έστειλε από το Αβιάνο τις βόμβες να πέφτουν;

Ξαφνικά, έχουμε ενδιαφέρον για μία Ευρώπη που με ένα Σύνταγμα θα κατοχυρώσει την ασφάλεια και την υγεία των πολιτών και θα κάνει χώρο ασφάλειας; Ποιες χώρες ασφάλεια; Εδώ η Αδριατική γέμισε απεμπλουτισμένο ουράνιο από τις βόμβες που αδειάζανε. Πώς θα μας προστατεύσει η Ευρώπη; Εγκρίνοντας τα μεταλλαγμένα προϊόντα που μόλις σήμερα εγκρίνεται και για την Ελλάδα;

Για ποια δικαιώματα μιλάμε εδώ; Εδώ έχουμε καινοφανείς έννοιες. Αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ έχουμε καινοφανείς έννοιες, τις οποίες θα τις πληρώσουν τα παιδιά των παιδιών μας! Έχουμε έννοιες οι οποίες καταστρατηγούν κάθε έννοια δικαιώματος, όπως αυτή είναι γνωστή και πληρωμένη με αίμα τα τελευταία διακόσια χρόνια. Δεν έχουμε κατοχύρωση δικαιωμάτων. Έχουμε ένα ταξικό μίνιμουμ, το οποίο καθορίζεται για να μπορέσει να εξασφαλιστεί το καπιταλιστικό μάζιμουμ. Τίποτα πέραν αυτού!

Εν πάση περιπτώσει, όταν αρχίζουν εδώ πέρα και γίνονται συζητήσεις ιδεολογικές για ένα κεντρικά πολιτικό ζήτημα και δεν έχουν το κουράγιο να κάνουν δημοψήφισμα, δεν μπορούμε να ερχόμαστε και να λέμε στον ελληνικό λαό ότι είναι αριστερή ή προοδευτική ή κεντροαριστερά ή σοσιαλδημοκρατική αντίληψη, ότι μπορούμε να έρθουμε εδώ μέσα και να συζητάμε για ένα ζήτημα, προσφέροντας στον ελληνικό λαό τη δυνατότητα να μην μπορέσει ποτέ να έχει ένα δημοψήφισμα –τριάντα πέντε χρόνια έχει να γίνει– αλλά θα είναι σε μία Ευρώπη η οποία, η κακομοίρα, με ένα εκατομμύριο υπογραφές θα μπορεί να νομοθετεί.

Δεν ντρεπόμαστε να λέμε τέτοια ψέματα στον ελληνικό λαό; Θα μπορεί να νομοθετεί; Ολόκληρο το κατασκευασμα είναι φτιαγμένο πυραμδικά, οι αποφάσεις θα λαμβάνονται επάνω ως συμφέροντα της Ένωσης και δεν θα φτάνουν ποτέ κάτω. Είναι ουσιαστική κατάργηση της λαϊκής κυριαρχίας έτσι όπως τη γνωρίζαμε. Τα έθνη-κράτη θα έχουν το ρόλο να μετατρέπονται σε ένα είδος γκαλά περιφερειακού, όπως συνέβη με την πρόσφατη συνεδρίαση, τη διακομματική και διακοινοβουλευτική, για την αλλαγή των συνθηκών. Αυτό θα είναι και τίποτα πέραν τούτου! Ένα κόκκαλο πεταμένο στα σκυλιά-κράτη, όπως τα ξέραμε μέχρι σήμερα.

Τι πάμε να πλασάρουμε; Ποιες έννοιες; Για παράδειγμα, η εργασία έχει μετατραπεί σε απασχόληση. Σε τι; Σε ενδεχόμενα επίπεδα. Ποιος αποφασίζει τα ενδεχόμενα επίπεδα; Η Κομισιόν, τα αφεντικά! Τα αφεντικά, οι καπιταλιστές, αυτοί θα απο-

φασίσουν το ενδεχόμενο επίπεδο της εργασίας. Δεν είναι πια εργασία όταν γίνεται απασχόληση!

Άσυλο; Ποιο άσυλο; Το οικογενειακό; Το άσυλο των αγωνιστών για την ελευθερία; Κάμπτεται υπέρ της πάταξης της τρομοκρατίας! Ποια είναι η πάταξη της τρομοκρατίας; Πού είναι; Δέκα χρόνια αιματοκυλίνοντας τα Βαλκάνια! Υπήρχαν ανθρώπινα δικαιώματα στα Βαλκάνια ή πλούτιζαν παρακάμπτοντας τον εναέριο χώρο της Γιουγκοσλαβίας οι αεροπορικές εταιρείες; Για να καταργηθούν και αυτές με τη σειρά τους και να μείνει ο κόσμος στο δρόμο και να πουλιούνται εθνικές περιουσίες! Δεν μένει τίποτα άλλο να πουλήσουμε.

Στον οδικό χάρτη πρέπει να ενταχθούμε όλοι. Στρατιωτικά ακούνητα, αμίλητα, αγέλαστα ως εργαζόμενοι στην εξυπηρέτηση του κεφαλαίου. Εδώ, μ' αυτή τη συζήτηση περί του Συντάγματος ή της Συνταγματικής Συνθήκης θα αποφασίσουμε, μάλιστα, δια βοής. Οποία δημοκρατία το 2005! Δεν φθάνει που δεν κάνουμε δημοψήφισμα, θα πάμε και δια βοής εδώ μέσα! Δια βοής θα πάμε, γιατί υπάρχει –λέει– ιστορικό προηγούμενο.

Βέβαια, υπάρχει ιστορικό προηγούμενο. Υπάρχει ιστορικό προηγούμενο του Μάαστριχτ. Υπάρχει το ιστορικό προηγούμενο της Μαδρίτης, υπάρχει το ιστορικό προηγούμενο της Νίκαιας. Πού είδατε την ωφέλεια στον ελληνικό λαό; Θέλετε να δούμε από τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα, από το Α' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το Β', το Γ', το Δ' ή από το πακέτο Ντελόρ; Πού πήγαν τα λεφτά; Πήγαν στον ελληνικό λαό, πλούτισε ο ελληνικός λαός; Χρεώθηκε μέχρι το λαιμό.

Πλούτισαν οι αγρότες; Ερήμωσε ο κάμπος. Έγιναν έργα υποδομής, έγινε τίποτα για τον ελληνικό λαό; Ο λαός πείνασε, δίψασε, χρεώθηκε. Πού είναι τα οφέλη από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Γιατί είπατε και λέμε ψέματα μέχρι σήμερα.

Ήρθε το ευρώ. Θα ήταν παράδεισος το ευρώ. Πού είναι ο παράδεισος του ευρώ; Μία καταναλωτική δημοκρατία είναι, η οποία σέρνεται ανάμεσα στη δύναμη που έχει να διαφημίζει ή να μην διαφημίζει, το «βασικό μέτοχο» και τα αβάσιμα συμφέροντά του. Και ερχόμαστε εδώ και λέμε στο λαό ότι θα έχει έναν Υπουργό Εξωτερικών, διορισμένο, ο οποίος θα αποφασίζει ότι μπορεί και πρέπει να στείλει στρατεύματα στη Μαλαισία ή στο Αφγανιστάν για ανθρωπιστικούς λόγους, για την διεύρυνση της αγοράς; Ποια διεύρυνση της αγοράς; Για να πουλήσει ο Έλληνας αγρότης στο Αφγανιστάν τα κολοκύθια του; Αυτή θα είναι η διεύρυνση της αγοράς ή η επένδυση του μεγάλου κεφαλαίου;

Εδώ, όποιος θέλει να διατείνεται πάνω σ' αυτήν την συζήτηση ότι είναι προοδευτικός ή αριστερός πρέπει να πάρει μία θεμελιώδη απόφαση: Ή με το κεφάλαιο ή με την εργασία. Και με τα δύο δεν γίνεται και μάλιστα με πρόσχημα ότι αυτό το καθορίζει το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, γιατί, τάχα, δήθεν, είναι κακούτσικο και μπορεί να αλλάξει ή είναι καλούτσικο και μπορεί να βελτιωθεί. Γιατί λέμε ψέματα; Τι είναι αυτό; Ένα συμπλήρωμα όλων των συμφωνιών –μέχρι αυτήν τη στιγμή που μιλάμε– των συμφερόντων που εξυπηρέτησαν το κεφάλαιο.

Τι θέλετε να μας πείτε, τα δύο μεγάλα κόμματα; Ότι είναι μονόδρομος η υποταγή στο κεφάλαιο, ότι η Ενωμένη Ευρώπη δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας λαμπρός καπιταλισμός με ελαφρά ανθρωπιστικές τάσεις, με ελαφρά χορήγηση ορισμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αυτά επί ενοικίω; Γιατί τίποτα δεν εγγυάται.

Για εμάς, υπάρχει μία βασική διαφορά, σας το λέμε πολλά-λάθος και σε όλους τους τόνους και προσπαθήστε να την καταλάβετε, γιατί ο ελληνικός λαός έχει αρχίσει να την καταλαβαίνει εμπειρικά στο πετσί του. Εγώ θα ήθελα αυτήν τη στιγμή να μιλάω εδώ σαν Κύπρια που έχει την εμπειρία της εισβολής, την εμπειρία του χώρου στον οποίο δεν μπορεί να βγει να παλέψει, σαν ελεύθερη πολιορκημένη. Γι' αυτό οι Κύπριοι είναι σε θέση να πουν «όχι» στο σχέδιο Ανάν. Εμείς εδώ δεν έχουμε το κουράγιο να πούμε «όχι»; Πόσες φορές είπατε «πλην Λακεδαιμονίων»; Να, που οι Λακεδαιμόνιοι σ' αυτή την ιστορική φάση είχαν δίκιο.

Συνεπώς, γιατί είναι μονόδρομος ο καπιταλισμός εδώ; Για να μπορεί κάποιος να πουλά υγεία, παιδεία, οικογενειακή στήριξη, παροχή δικαιωμάτων, συγκοινωνίες, τηλεπικοινωνίες, την άμυνα, τα πάντα. Σ' αυτούς βασίζεται η Ευρώπη. Ναι, το κατα-

λαβαίνουμε. Διαγκωνίζεστε ταξικά, ποιος θα πρωτοκαταλάβει την πρωτοκαθεδρία στη διαχείριση της υπερασσώρευσης πλούτου και της καταλήστευσης των ευρωπαϊκών λαών.

Ένας, όμως, από εσάς δεν είπε τη λέξη «λαός». Έχετε πάρει το λαό, τον έχετε κάνει target group σαν τους διαφημιστές μέσα σε ολόκληρη την Ευρώπη και τον έχετε χωρίσει, όπως λέει ρητά αυτή η Συνθήκη που φέρατε, σε κοινωνία των πολιτών, της πληροφορίας, των μη κυβερνητικών οργανώσεων, κοινωνία τούτη, κοινωνία άλλη. Φτιάξατε όρους, όπως πολυπολιτισμική κοινωνία, και φθάσατε να μιλάτε για ευχέρεια και πρόσβαση στην εκπαίδευση.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλετε να συγκρίνετε το Ελληνικό Σύνταγμα με αυτό το κουτσουρεμένο, πριν γυρίσει ο Μοντεσκιέ τα μπρούμυτα; Γιατί ακόμα και η διάκριση των εξουσιών, όπως έχετε εκπαιδευτεί να την διδάσκεστε και να την μαθαίνετε στα σχολεία της αστικής τάξης μέχρι σήμερα, και αυτή είναι καταργημένη. Νομοθετεί, αποφασίζει, ελέγχει, επιβάλλει η Κομισιόν. Λέω την Κομισιόν γενικευμένα, γιατί πολύ μικρή σημασία έχει το πώς θα βαφτίσετε το ανώτατο όργανο. Έχετε τέσσερις εξουσίες σε μία και καμία δυνατότητα για το λαό να πάει στα ευρωπαϊκά δικαστήρια, έχετε ευχέρεια διακίνησης. Κοροϊδεύομαστε;

Οι οικονομικές συνθήκες για τη διατήρηση των τεσσάρων συνθηκών του Μάαστριχτ δεν επιτρέπουν στον Έλληνα, χωρίς να πληρώσει σε ιδιώτη, να μετακινηθεί από την Αθήνα στη Θεσσαλονίκη. Δεν έχει λεφτά να βγει από το σπίτι του να πάει επίσκεψη και θα του πείτε, ότι έρχεστε εδώ να του εγγυηθείτε την ελευθερία διακίνησης στην Ευρώπη; Με τι; Είναι ληστευμένος και άφραγκος, είναι καταχρεωμένος κατά κεφαλήν για τα επόμενα πενήντα χρόνια και έχει πληρώσει τα σπασμένα μιας πολιτικής μέχρι την στιγμή. Ο Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ είχε δίκιο, όταν έλεγε ότι «κανένας δεν ανεβαίνει στην πλάτη κανενός, αν δεν σκύψει».

Σε τι μας βγήκε καλά η Ευρωπαϊκή Ένωση; Πού υπερασπίστηκε τα συμφέροντά μας; Ξαφνικά, σας πήρε όλους ο πόνος εδώ για τις ακταιωρούς και τα Ίμια; Από πότε είναι γκριζά ζώνη τα Ίμια; Πότε είπαμε «ευχαριστώ» στους Αμερικανούς και τι λέει το Σύνταγμα εδώ; Δεν μπορεί να υπάρξει ούτε κοινή άμυνα ούτε χώρος ασφάλειας και συνεργασίας ούτε κοινή εξωτερική πολιτική χωρίς το NATO. Δηλαδή, τι είναι το NATO; Αντιαμερικανικός φιλανθρωπικός οργανισμός, μη κυβερνητική οργάνωση υπέρ της υπεράσπισης των Αφγανών και Ιρακινών;

Κύριοι συνάδελφοι, στο NATO δεν είμαστε; Υπάρχει η αρχή της αλληλεγγύης στο NATO; Είναι η ευρωπαϊκή άμυνα υποταγμένη στο NATO; Καμώνεστε ότι δεν ξέρετε; Διαφωνήσατε, τα δύο μεγάλα κόμματα, στο κείμενο της Κωνσταντινούπολης;

Διαφωνήσατε στο κείμενο της Μαδρίτης ή καμώνεστε ότι διαφωνήσατε; Είναι κωμικό. Θα φθάσει κάποια στιγμή με αυτό το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα να γελάει ο ελληνικός λαός όταν θα βλέπει τα χαμόγελα των ξένων, που τόσο πολύ σας ενδιαφέρουν, να σας λένε πολύ καλά πράγματα για την οικονομία που ακολουθήσατε.

Τι νομίζετε; Ότι όταν γελάσει ο χ' ή ο ψ' Βρυξελλιώτης κύριος, ο οποίος θα έχει πάρει απόφαση με συνταγματική ισχύ και θα σας λέει «μπράβο, καλά τα κάνατε στην οικονομία, μπράβο σας, είστε σε πάρα πολύ καλό δρόμο», ο ελληνικός λαός θα εξακολουθήσει να τρώει την καραμέλα, ότι αυτό είναι για το καλό του;

Είναι αυτό για το καλό του; Ήταν για καλό του η οικονομική διεύθυνση στα Βαλκάνια, η μεγάλη Ελλάδα που θα κατάφερνε στα Βαλκάνια να πετύχει το τούδε και το κείνε; Με μας πλουτίσανε κάποιες εταιρείες. Δεν «κόπηκαν» αυτές για το όνομα, σας διαβεβαιώ. Λαθρέμποροι, έμποροι και μεγάλες εταιρείες μια χαρά την κάνουν τη δουλειά τους στα Βαλκάνια με οποιοδήποτε καθεστώς.

Το χρήμα δεν έχει ούτε πατρίδα, ούτε νόημα, ούτε ιδεολογία, αλλά αυτό το αστείο, το ποιος είναι ανιστόρητος, ποιος λέει «όχι» και ποιος λέει «ναι» σε αυτήν την Ευρώπη, και αν αυτή η Ευρώπη μπορεί να διορθωθεί, όχι, δε γίνεται, το ξέρετε και από προσωπική πείρα.

Με αυτό το Σύνταγμα, το οποίο δεν κάνει τίποτα άλλο από το να παγώνει τις δομές έτσι όπως τις ξέρι οδυνηρότατα ο ελλη-

νικός λαός και όλοι οι άλλοι λαοί, που είδαν μεγάλο καλό από την Ευρώπη και οι Γερμανοί εργαζόμενοι, με ρεκόρ ανεργίας. Είδαν πολύ μεγάλο καλό από τον ανταγωνισμό, τον άκρατο ανταγωνισμό και τον ανόθευτο από τις συγχωνεύσεις των εταιρειών, με εκατοντάδες χιλιάδες απολύόμενους κάθε χρονιά σε όλες τις χώρες της Ευρώπης.

Βέβαια, θα υπάρχει η δυνατότητα να στηριχθεί αυτή η πολιτική και είναι πολύ έντονη. Το δοκιμάσατε στην Αυστρία με ένα αστεϊάκι, εσείς, οι λάτρεις της Ευρώπης. «Δεν μας αρέσει η Κυβέρνηση, πρόσεξε καλά». Έτσι κάνουμε και τους εκβιασμούς. Το ίδιο τώρα με τη Δημοκρατία των Σκοπίων, με το ένα ή το άλλο κράτος, τα ίδια με την Τουρκία, με εκβιασμούς. Άμα δεν μας αρέσει μία κυβέρνηση, εμπάργκο, όπως στην Κούβα, εμπάργκο, όπως στη Λευκορωσία.

Για ποια λαϊκή κυριαρχία μιλάμε; Αν οι λαοί ψηφίζουν κυβερνήσεις που δε συμφέρουν στην κατοχυρωμένη νομική προσωπικότητα της Ευρώπης, θα πηγαίνουν σπίτι τους ή θα υφίστανται τιμωρία. Αν δε συνεισφέρουν, το λιγότερο που μπορούν να κάνουν είναι να μένουν σιωπηλοί με επικοδομητική αποχή, ώστε να μπορεί το κεφάλαιο να εξυτηρείται τα συμφέροντά του και να ανοίγει αγορές με οποιονδήποτε βάρβαρο ιμπεριαλιστικό τρόπο πρέπει. Δεν πειράζει αν είναι γειτονιά του, δεν πειράζει αν είναι το αεροδρόμιο της Τίμπου, δεν πειράζει αν είναι ο φτωχός στα Τίρανα ή ο φτωχός στα Σκόπια ή ο φτωχός στην Κροατία ή ο φτωχός στη Γιουγκοσλαβία. Το ιδεολογικό εμπόριο δεν μπορεί να συνεχιστεί με «άρρωστο» Σύνταγμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Κυρία Κανέλλη, σας παρακαλώ, τελειώνετε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Δεν μπορεί να κλειστούν τα όνειρα του ελληνικού λαού για μία πραγματική Ευρώπη, γι' αυτό και έχει σημασία ένα διπλό «όχι». Δε θα σκύψει ο ελληνικός λαός. Έχει περάσει πολύ χειρότερα απ' αυτό και δεν έσκυψε και κατάφερε να σηκωθεί όρθιος, αλλά δε θα πάρει μία συνταγματική παντιέρα να τραγουδάει χαρούμενος στις 9 Μαΐου. Αντί να γιορτάσει τη νίκη κατά του ολοκληρωτισμού, κατά του ναζισμού, κατά του φασισμού, να πανηγυρίζει για μία Ευρώπη με ένα αξιακό σύστημα, που δεν τον αφορά σε τίποτα απολύτως, με το πρόσχημα ότι είναι συναινετικά προοδευτικός.

Θυμηθείτε με, κύριοι συνάδελφοι. Τα κόμματα όπως τα ξέρετε και η πολιτική όπως την ξέρετε θα καταργηθούν, θα αντικατασταθούν από θεομοθετημένα, πληρωμένα όργανα τάχα μου δήθεν συμμετοχικής δημοκρατίας και επειδή ο λαός έχει αρχίσει να το καταλαβαίνει, κατάλαβε γιατί ξεφυτρώνουν τόσο πολλοί συνήγοροι.

Αφού είστε τόσο σίγουροι γι' αυτήν εδώ τη δημοκρατία, γιατί φτιάχνετε συνήγορο για όλα; Από ποιον απειλούνται οι λαοί της Ευρώπης; Από το κεφάλαιο, από το οποίο πάντοτε απειλούνταν και γι' αυτό έχυναν το αίμα τους. Του φτιάξατε του λαού συνήγορο καταναλωτή, συνήγορο του παιδιού, συνήγορο της γυναίκας, συνήγορο των φίλων του κόμματος, συνήγορο του συνηγόρου. Γιατί κάνατε τόσους συνηγόρους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Κυρία Κανέλλη, τελειώνετε, σας παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το Σύνταγμα αυτό έχει διασφαλίσει τον εχθρό του. Ο εχθρός είναι οι λαοί και θα έπρεπε να «σηκώσουν κεφάλι».

Πλανάσθε πλάνην οικτράν, αν νομίζετε ότι ένα λεωφορείο με ωραίες φωτογραφίες μπορεί να σταματήσει το λαό από το να πει ένα διπλό και ουσιαστικό «όχι» σ' αυτήν την κατάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Ο κ. Λεβέντης έχει το λόγο εκ μέρους του Συνασπισμού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από το χείμαρρο ευγλωττίας της εισηγήτριας του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι λιγάκι δύσκολη η θέση μου και η σύγκριση. Θα συμφωνούσα στα περισσότερα από όσα διατυπώθηκαν, ξεκινώντας από την τελευταία ομιλήτρια.

Αν είχα μία απάντηση στο απλό ερώτημα του Αρχιμήδη «δός μοι παν στω και τα γαν κινήσω», «δώστε μου πού να σταθώ και

θα κινήσω τη γη», αν υπάρχει κάποιος τέτοιος ιδανικός κόσμος, τότε όλοι να τον αποδεχθούμε. Δυστυχώς, όμως, τα πράγματα είναι δύσκολα.

Ήμουν στις Φιλιππίνες με μία διακομματική κοινοβουλευτική αντιπροσωπεία, και είδαμε εκεί την κατάσταση, όπου οι εργαζόμενοι ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες κυριολεκτικά, καταπιέζονται, δολοφονούνται και έχουν –ακόμα χειρότερα– την απέναντι πλευρά της Κίνας, όπου εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι εργάζονται κάτω από δυσμενέστερες συνθήκες, από μεσαιωνικές συνθήκες.

Γι' αυτό σας λέω ότι είναι μερικά πράγματα που πρέπει να τα σκεφτούμε. Οι λαοί της Ευρώπης βέβαια έχουν δώσει πολλές και σοβαρές μάχες για τα συντάγματά τους. Οδοφράγματα έχουν υψωθεί, βασίλεις έχουν χάσει τα κεφάλια τους για τα συντάγματα, ο Κάρολος ο Α' της Αγγλίας είχε απέναντί του τους ισοπεδωτές με τη συμφωνία του λαού, ένα κείμενο με μόλις τέσσερα άρθρα που κατέληξαν να γίνουν πέντε. Οι Αμερικανοί ιδρυτικοί πατέρες της ανεξαρτησίας κατέληξαν μετά από μια αιματηρή επανάσταση και από επτά χρόνια σκληρού πολέμου σε ένα πιο ευρύ κείμενο με επτά άρθρα και μετά από διακόσια χρόνια έχουν συμπληρωθεί άλλα είκοσι σ' αυτό το Σύνταγμα των ΗΠΑ. Εδώ, το Σύνταγμα που συζητάμε έχει περίπου τετρακόσια σαράντα άρθρα και λέμε ότι οι συγγραφείς του δεν έχουν και τις λογοτεχνικές ικανότητες αυτών των συντακτών των παλαιότερων συνταγμάτων.

Έχει, όμως, κύριοι συνάδελφοι, αυτό το Σύνταγμα ένα κοινό σημείο με το αμερικάνικο. Είναι προϊόν συμβιβασμών. Οι συμβιβασμοί που το χαρακτηρίζουν έγιναν μεταξύ σοσιαλδημοκρατικής και χριστιανοδημοκρατικής ομάδας και δημιουργούν σοβαρές αντιφάσεις στο κείμενο και το υποσκάπτουν εκ των πραγμάτων. Έτσι διατυπώνονται κάποιες ευχές για απασχόληση, κατοχυρώνονται κάποια εργατικά δικαιώματα, αλλά η Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα μένει στο απυρόβλητο και είναι ο απόλυτος κυρίαρχος. Τα ατομικά δικαιώματα εξασφαλίζονται, αλλά μέσα σε ένα καθεστώς τρομοκρατίας που μπορεί να τα δυναμιτίσει ανά πάσα στιγμή.

Τα συντάγματα δεν έρχονται σαν κεραυνοί εν αιθρία. Απεικονίζουν μια ήδη υπαρκτή πραγματικότητα και προσπαθούν να απαντήσουν σε ερωτήματα που έχουν ήδη τεθεί και όχι σ' αυτά που θα τεθούν στο μέλλον. Πολύ συχνά τα ερωτήματα στα οποία απαντούν είναι της τρέχουσας συγκυρίας. Υποχρέωση, όμως, αυτών που τα ψηφίζουν, είναι και να προβλέψουν το μέλλον και να δουν κατά πόσο το εκάστοτε προτεινόμενο σύνταγμα θα είναι ένα χρήσιμο και κατάλληλο εργαλείο ή ένας δύσκαμπτος μηχανισμός για μια σειρά από καταστάσεις, που οι δημιουργοί του δεν μπόρεσαν στον κόπο να προβλέψουν. Κανονικά τη δουλειά αυτή πρέπει να την κάνει ο ίδιος ο λαός.

Ξέροντας ότι αυτό είναι δύσκολο κάτω από τις δοσμένες συνθήκες, εμείς ζητήσαμε το δημοψήφισμα και κατευθήσαν τοποθέτηση του ίδιου του λαού. Αυτό ζήτησε όλη η αντιπολίτευση, αλλά δυστυχώς δεν μπόρεσε να το περάσει.

Στο Ευρωσύνταγμα δεν υπάρχουν πολλά, από αυτά που έχουν ήδη κεκτημένα οι ευρωπαϊκοί λαοί ούτε καν και η κοινωτική Χάρτα που υπήρχε σε προηγούμενες συνθήκες. Οι συζητισμοί δύναμης είναι τέτοιοι που οι συμβιβασμοί που οδήγησαν στο προτεινόμενο Σύνταγμα δεν επέτρεψαν να μουν ουσιαστικές διαβεβαιώσεις για τον κόσμο της εργασίας, ότι τα δίκαια συμπεριφέροντά του θα ληφθούν υπόψη.

Η Οδηγία Μπολενοντάν είναι ακόμη νωπή. Αυτό δεν σημαίνει ότι υπάρχουν κάποια σημεία στον τομέα των εργατικών σχέσεων που τίθενται θετικά στο Σύνταγμα. Είναι καλό βήμα η ρητή αναγνώριση της απεργίας σαν κατοχυρωμένο δικαίωμα των Ευρωπαίων πολιτών. Η μεγαλύτερη, ίσως, κατάκτηση των Ευρωπαίων εργαζομένων, των Ευρωπαϊκών λαών στον εικοστό αιώνα ήταν το κράτος πρόνοιας. Το κράτος πρόνοιας, όμως, είχε δεχθεί πολλά πλήγματα τον τελευταίο καιρό. Σε κάποιες Ευρωπαϊκές χώρες έχει κατεδαφιστεί, σε άλλες έχει αδυνατίσει και σε κάποιες πάντοτε λειτουργούσε λειψά και τον τελευταίο καιρό ακόμη χειρότερα.

Μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι το Ευρωσύνταγμα δεν πρόκειται να διευρύνει το κράτος πρόνοιας ή έστω να το φέρει

στο επίπεδο που ήταν παλαιότερα σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχουν βάσιμες ανησυχίες ότι το Ευρωσύνταγμα θα συνεισφέρει στην περαιτέρω απορρύθμισή του, καθώς, αυτό κυρίως που απασχολεί τους δημιουργούς του, είναι η περαιτέρω αύξηση της παραγωγικότητας. Υπάρχουν πολλά ζητήματα που μπορεί να προκύψουν στο μέλλον για την αντιμετώπιση των οποίων το Ευρωσύνταγμα μπορεί να αποτελέσει σοβαρή τροχοπέδη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Μια μικρή γεύση πήραμε από τη συζήτηση που προέκυψε στη χώρα μας για το «βασικό μέτοχο». Πολύ πιο επικίνδυνη συζήτηση μπορεί να ξεσπάσει σύντομα για τις πατέντες, μόνο που δεν πρόκειται να περιοριστεί στη χώρα μας, αλλά θα θίξει κάθε χώρα της Ευρώπης.

Το Ευρωσύνταγμα τονίζει ότι η πνευματική ιδιοκτησία προστατεύεται. Η ρητή αυτή διαβεβαίωση του Ευρωσυντάγματος δεν προορίζεται για την κατοχύρωση της δημιουργίας π.χ. των ευρωπαϊκών καλλιτεχνών, που στην πλειοψηφία τους είναι μάλλον φτωχοί, αλλά για να κατοχυρώσει την πνευματική ιδιοκτησία των τεράστιων πάμπλουτων πολυεθνικών. Η τάση για τα πνευματικά δικαιώματα είναι να κρατούν όλο και περισσότερο. Συζητείται η επέκταση της ισχύος τους στα εκατό χρόνια, κατόπιν υπερατλαντικών πιέσεων. Στην πράξη αυτό θα είναι στρατηγικός της πνευματικής δημιουργίας και αιώνια επιβολή των πολυεθνικών.

Στο Ευρωσύνταγμα υπήρχε περιθώριο να μπει ένα φρένο στην άρκε επέκταση της πνευματικής ιδιοκτησίας στο χρόνο. Αντί όμως ανάσχεσης, έρχεται η ανεπιφύλακτη αποδοχή των αιτημάτων των πιο στυγνών φορέων του νεοφιλελευθερισμού των πολυεθνικών.

Δυστυχώς δεν είδαμε τις ομάδες, στις οποίες ανήκουν η κυβέρνηση και η αξιωματική αντιπολίτευση, να ανεγείρουν το ζήτημα των πατεντών. Φοβόμαστε ότι έκαναν ένα σοβαρό λάθος, το οποίο θα το πληρώσει όλη η Ευρώπη ακριβά στο μέλλον. Χάθηκε η ευκαιρία της συνταγματικής Συνθήκης για να μπει ένα φρένο στην όλη πορεία. Και με τα όσα ισχύουν για την αναθεώρηση, μάλλον θα αργήσει να ξαναέρθει ανάλογη ευκαιρία.

Ο γενικός εισηγητής του Συνασπισμού κ. Κωνσταντόπουλος, αναφέρθηκε διεξοδικά και στη θέση μας για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και στους κινδύνους που υπάρχουν για την υπόνομή της, όσον αφορά τη μελλοντική της λειτουργία με την υπό συζήτηση Συνθήκη, η οποία, βέβαια, Συνθήκη έγινε αντικείμενο επεξεργασίας στην Συνέλευση υπό τον κ. Ζισκάρ Ντ' Εστέν και έχει πάρει το δρόμο της αποδοχής ή της απόρριψης από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Κόμμα της ευρωπαϊκής Αριστεράς, ο Συνασπισμός και τα Κινήματα έχουν ταχθεί ρητά υπέρ της διενέργειας δημοψηφισμάτων σε όλα τα κράτη-μέλη, όπως επιτάσσει ο στοιχειώδης σεβασμός της δημοκρατίας, όταν μάλιστα πρόκειται να τεθεί σε ισχύ μια Συνθήκη που θα δεσμεύει την Ευρώπη και θα επιβάλει στους πολίτες της, επί δύο τουλάχιστον γενιές, ένα συγκεκριμένο πλαίσιο άσκησης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Το γεγονός αυτό επιβάλλει την ευρύτερη δυνατή ενημέρωση των πολιτών, ώστε να γνωρίζουν τι επιλέγουν, εκεί όπου καλούνται σε δημοψήφισμα ή να μπορούν να κρίνουν με σαφήνεια τις κυβερνήσεις και τα πολιτικά κόμματα, εκεί όπου θα αποφασίζει το Κοινοβούλιο, όπως στην περίπτωση της Ελλάδας.

Παρά, λοιπόν, τη σοβαρότητα του ζητήματος, σκόπιμα και με ευθύνη των κυρίαρχων πολιτικών δυνάμεων στην Ευρώπη και στη χώρα μας, ο δημόσιος διάλογος είναι σχεδόν ανύπαρκτος, με συνέπεια οι πολίτες εύκολα να παραπλανούνται και να χειραγωγούνται, επειδή γνωρίζουν ελάχιστα για τις κατευθύνσεις και το περιεχόμενο της προτεινόμενης συνταγματικής Συνθήκης. Και θα αναφέρω δύο τρία σημεία.

Στο άρθρο π.χ. 446 αναφέρεται: «Η παρούσα Συνθήκη συνάπτεται για απεριόριστη διάρκεια». Όσο για τη δυνατότητα μερικής ή ολικής αναθεώρησης τα άρθρα 443, 444 και 445 προβλέπουν ότι είναι απαραίτητη η ομοφωνία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και των Κοινοβουλίων των 25 κρατών μελών. Μια

τέτοια, όμως, ομοφωνία είναι πρακτικά αδύνατη και μηδενίζει τη δυνατότητα αναθεώρησης της συνταγματικής Συνθήκης στο προβλεπτό μέλλον.

Σε ένα άλλο άρθρο το 1.30 ή 3.177 αναφέρεται ότι απαγορεύεται κάθε δημόσια παρέμβαση για την αντιμετώπιση της ανεργίας και την ανάκαμψη της οικονομίας. Διαμορφώνεται με αυτό τον τρόπο ένα πλαίσιο, όπου όλα τα πολιτικά όργανα και οι θεσμοί της Ένωσης τίθενται στην υπηρεσία της οικονομικής εξουσίας. Επομένως η παρούσα Συνθήκη κατοχυρώνει ακριβώς τα αντίθετα από αυτά που διατείνονται οι υποστηρικτές της.

Σε άλλο άρθρο αναφέρεται ότι απαγορεύεται κάθε δημόσια παρέμβαση, ενίσχυση και ρύθμιση σε κρίσιμους τομείς και καθολικού ενδιαφέροντος δημόσια αγαθά, με παραπομπή οποιασδήποτε κυβερνήσεως το επιχειρήσει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Και υπάρχουν προηγούμενα κακά ως τώρα. Και με αυτή τη Συνθήκη, βέβαια, τα πράγματα θα γίνουν ακόμη χειρότερα.

Επίσης τα Συντάγματα των περισσότερων ευρωπαϊκών κρατών εγγυώνται τα δικαιώματα στην εργασία, στην εκπαίδευση, στην αξιοπρεπή διαβίωση, στην ασφάλεια, στην υγεία κλπ. Η παρούσα Συνθήκη αρκείται να τα αναγνωρίσει και να τα σέβεται, χωρίς και να τα εγγυάται. Και έχει μεγάλη σημασία ότι δεν τα εγγυάται αυτά τα δικαιώματα.

Από αυτή την άποψη ο Χάρτης των Δικαιωμάτων αποτελεί οπισθοδρόμηση, ακόμη και σε σχέση με την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του 1948.

Έχουμε αναγωγή του ελεύθερου ανταγωνισμού σε ύπατη συνταγματική αξία και υποταγή όλων των πολιτικών της Ένωσης στη λογική των νόμων της ανεξέλεγκτης αγοράς. Τα κράτη-μέλη είναι εξάλλου υποχρεωμένα, δυνάμει του άρθρου 3177, να ακολουθούν μία και μόνο οικονομική πολιτική, τη νεοφιλελεύθερη, εκείνη που ασκείται σύμφωνα με την αρχή της ανοικτής οικονομίας της αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό, χωρίς καμιά κοινωνική δέσμευση.

Βέβαια, η διάταξη αυτή δεν είναι νέα. Μόνο που τώρα με την αναγωγή της σε συνταγματική αρχή, ο ελεύθερος ανταγωνισμός τοποθετείται τυπικά και συμβολικά πάνω από τα εθνικά Συντάγματα, ώστε να μην υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία για την ισχύ του και για τη δέσμευση νομοθετών και κυβερνήσεων από αυτήν. Οι εθνικές κυβερνήσεις στερούνται οριστικά πλέον τη δυνατότητα να ασκούν οικονομική πολιτική άλλη από τη νεοφιλελεύθερη. Η οικονομική πολιτική τίθεται εκτός πολιτικής και τοποθετείται στην κυριολεξία πάνω από την πολιτική. Για πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία το Σύνταγμα όχι μόνο δεν είναι ουδέτερο απέναντι στην οικονομία, αλλά θέτει ρητά το ίδιο την οικονομία της αγοράς πάνω από την πολιτική και πάνω από τον εαυτό του. Η σχέση οικονομίας και πολιτικής αντιστρέφεται. Η πολιτική δεν εξουσιάζει την οικονομία ούτε την οικονομική πολιτική. Η δημοκρατία δεν εξουσιάζει ούτε μπορεί να θίξει την οικονομία της αγοράς. Η κυριαρχία δεν ανήκει στο δήμο, αλλά στην αγορά.

Υπάρχει, επίσης, απουσία κάθε αναφοράς προστατευτικής στις δημόσιες κοινωνικές υπηρεσίες και γενικότερα στα συλλογικά κοινωνικά αγαθά. Μάλιστα, στα άρθρα 3 - 55 ορίστηκε ρητά ότι και οι υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος υπάγονται στους κανόνες του ανταγωνισμού. Τα πάντα υπόκεινται στους κανόνες του ανταγωνισμού, δεν εξαιρούνται ούτε τα δημόσια συλλογικά αγαθά, η δημόσια υγεία, η παιδεία, η κοινωνική ασφάλιση, η τηλεόραση, το περιβάλλον. Άλλωστε και η εργασία δεν αντιμετωπίζεται ως κοινωνικό αγαθό ή ως δικαίωμα, αλλά ως ατομική ελευθερία και υπηρεσία.

Σε μια εποχή κατάρρευσης του κοινωνικού κράτους και παγκόσμιας επικράτησης της νεοφιλελεύθερης οικονομικής ιδεολογίας και πολιτικής, κάθε κατοχύρωση κοινωνικής πολιτικής και κάθε αναγνώριση κοινωνικού δικαιώματος, θα ήταν για τους εργαζόμενους κέρδος και το αντιμετωπίζουμε ανάλογα. Δεν υποτιμούμε εξάλλου την τεράστια σημασία που έχουν οι διατάξεις που προνοούν για τη βιώσιμη ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος, παρά το ότι έχουμε πολλές επιφυλάξεις για την εφαρμογή τους στην πράξη. Και βλέπουμε τι γίνεται π.χ. στη χώρα μας, όσον αφορά τη νομοθεσία και την

εφαρμογή της, για την προστασία του περιβάλλοντος. Πόσες καταπατήσεις δε γίνονται κάθε μέρα, πόσες παραβιάσεις, αν θέλετε και σε πόσα θέματα δεν υστερούμε και από πλευράς νομικής κατοχύρωσης, αλλά και εκεί που υπάρχει νομική κατοχύρωση δεν εφαρμόζεται στην πράξη ούτε στο περιβάλλον ούτε στα κοινωνικά δικαιώματα, ούτε στα δικαιώματα των εργαζομένων. Ένα μικρό παράδειγμα είναι οι επιθεωρήσεις εργασίας και θα μπορούσαμε να πούμε πάρα πολλά.

Αυτό, όμως, που μας κάνει απορριπτικούς εκτός των άλλων είναι η πικρή διαπίστωση ότι με τη συνταγματική συνθήκη επιχειρείται να διαιωνιστεί η υπάρχουσα δομή εξουσίας και διακυβέρνησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να αποκλειστεί καταστατικά και συνταγματικά κάθε μελλοντική προσπάθεια που θα εγκαθιστά περιορισμούς στην ελευθερία του ανταγωνισμού.

Εμείς δεν θα ψηφίσουμε το συγκεκριμένο Σύνταγμα, όχι γιατί είμαστε αντίθετοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά διότι είμαστε αντίθετοι σ' αυτήν τη συγκεκριμένη συνταγματική συνθήκη. Είμαστε αντίθετοι σ' αυτήν την πορεία την οποία ακολουθεί αυτήν την ώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση. Θέλουμε λοιπόν να αφήσουμε άθικτη τη φλόγα της ελπίδας για μια άλλη Ευρώπη σε έναν άλλον κόσμο. Θέλουμε να δείξουμε συγκεκριμένα και έμπρακτα ότι οι αγώνες για να αλλάξουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση που μας επιβάλλουν χωρίς συζήτηση και χωρίς πολιτική ανταπαράθεση, εκμεταλλευόμενοι την αδιαφορία και καθολική αποχή των πολιτών, ξεκινούν άμεσα σήμερα από την απόρριψη του Ευρωσυντάγματος. Η απόρριψη του Ευρωσυντάγματος είναι όρος και προϋπόθεση για να συγκροτηθεί ένα κίνημα ευρωπαϊκό, για μια Ευρώπη οικολογική, δημοκρατική και κοινωνική, μια Ευρώπη των λαών και των δικαιωμάτων της ελευθερίας, της αλληλεγγύης και της δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει ο κ. Σταύρος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περίμενα ειλικρινά ότι θα υπήρχε απόλυτος σεβασμός στην κορυφαία και ιστορική στιγμή που το ελληνικό Κοινοβούλιο συζητά την κύρωση του Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Παρότι περιμέναμε ότι θα υπήρχε moratorium στην αντιπολιτευτική τακτική του ΠΑΣΟΚ αυτές τις ημέρες, όπως πολύ όμορφα ξεκίνησε το κλίμα με τις αγορεύσεις των εισηγητών, δυστυχώς η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν άντεξε και έδειξε για άλλη μια φορά ότι ορισμένες αξίες και αρχές δεν τις σέβεται. Δυστυχώς έγινε αυτό που έγινε με τις παρεμβάσεις του Αρχηγού του ΠΑΣΟΚ και του πρώην Πρωθυπουργού και η εικόνα που δώσαμε στον ελληνικό λαό δεν ήταν ό,τι καλύτερο.

Ειδικότερα, μου έκανε εντύπωση η δήλωση του πρώην Πρωθυπουργού, ο οποίος τάχθηκε τώρα υπέρ της διεξαγωγής δημοψηφίσματος, όταν το 1998 ως Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργός ρητά και κατηγορηματικά απέκλειε το ενδεχόμενο κάθε δημοψηφίσματος. «Είναι πάγια τακτική», έλεγε τότε ο κ. Σημίτης, «ότι στην Ελλάδα δεν αποφασίζονται τα θέματα των συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με δημοψήφισμα, αλλά μέσα από τις διαδικασίες που προβλέπονται από το Σύνταγμα, από τη Βουλή και σ' αυτό», προσέθετε ο κ. Σημίτης, «θα μείνουμε». Δυστυχώς είναι πολύ εύκολες οι μεταμορφώσεις που γίνονται στο ΠΑΣΟΚ. Και θα πρέπει να υπενθυμίσω ότι, όταν το 1980 συνειληφείτο η κύρωση της ένταξης τότε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, απεχώρησε και είχε δηλώσει τότε ο κ. Ανδρέας Παπανδρέου ότι, εφόσον το ΠΑΣΟΚ θα αναλάβει την κυβέρνηση, θα κάνει δημοψήφισμα. Ανέλαβε την εξουσία, αλλά δημοψήφισμα δεν έκανε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ο γέγονε γέγονε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Ο γέγονε γέγονε, αλλά πρέπει να ενθυμιαστούμε μερικά πράγματα, για να μην υποτιμούμε τη νοημοσύνη των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνθήκη για τη θέσπιση του Συντάγματος της Ευρώπης αναδεικνύει την Ευρωπαϊκή Ένωση ως έκφραση της βούλησης των κρατών και των πολιτών. Με το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα οι πολίτες τίθενται στο επίκεντρο της ευρωπαϊκής οικοδόμησης. Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα αναγνωρίζει πλέον στους πολίτες δικαιώματα που μέχρι τώρα ήταν ανα-

τεθειμένα στα εθνικά Συντάγματα καθώς και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

Η ιδέα διαμόρφωσης του Χάρτη ξεκίνησε επί Γερμανικής Προεδρίας στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κολωνίας στις 3 και 4 Ιουνίου 1999. Η μέθοδος επεξεργασίας του Χάρτη αποφασίστηκε επίσης στο πλαίσιο του ιδίου Συμβουλίου και αποσαφηνίστηκε κατά την επομένη Σύνοδο στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999. Τότε αποφασίστηκε η σύσταση μιας ομάδας, που ονομάστηκε στη συνέχεια συνέλευση, με τη συμμετοχή των τεσσάρων φορέων που συμμετείχαν και στην Ευρωπαϊκή Συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης χωρίς όμως τη συμμετοχή των υποψηφίων υπό ένταξη κρατών. Το σχέδιο που συνέταξε η συνέλευση υιοθετήθηκε ομόφωνα από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στο Μπίαρριτς στις 13 και 14 Οκτωβρίου 2000 και διαβιβάστηκε στη συνέχεια στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την επιτροπή.

Οι Πρόεδροι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της Επιτροπής και του Συμβουλίου υπέγραψαν εξ ονόματος των οργάνων τους και διακήρυξαν το Χάρτη στις 7 Δεκεμβρίου του 2000 στη Νίκαια.

Επομένως, ο Χάρτης είναι καρπός μιας πρωτότυπης διαδικασίας και χωρίς προηγούμενο έως τότε στην ιστορία της Ένωσης.

Θα πρέπει, μάλιστα, να σημειωθεί ότι η σύσταση της συνέλευσης για τη διαμόρφωση του Χάρτη αποτέλεσε υπόδειγμα για την Ευρωπαϊκή Συνέλευση που επεξεργάστηκε τη Συνθήκη για τη θέσπιση του Συντάγματος της Ευρώπης.

Όσον αφορά το νομικό καθεστώς του Χάρτη το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας αποφάσισε να εξετάσει το ζήτημα της νομικής δεσμευτικότητας στο πλαίσιο της συζήτησης για το μέλλον της Ευρώπης, που ξεκίνησε την 1η Ιανουαρίου του 2001.

Η ολομέλεια της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης τάχθηκε υπέρ της ενσωμάτωσης του Χάρτη στη συνταγματική Συνθήκη υπό μορφή που τον καθιστούσε νομικά δεσμευτικό και θα του έδιδε συνταγματικό κύρος.

Η αρμόδια ομάδα εργασίας είχε υποβάλει περισσότερες προτάσεις ως προς τη συγκεκριμένη μορφή ενσωμάτωσης. Εισαγωγή του Χάρτη στο σώμα της Συνθήκης ή απλή παραπομπή στο Χάρτη και προσθήκη του κειμένου του Χάρτη σε παράρτημα της Συνθήκης είτε ως ειδικό μέρος της Συνθήκης είτε ως Πρωτόκολλο.

Η ολομέλεια της Συνέλευσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υιοθέτησε τελικά την πρόταση της ενσωμάτωσης του Χάρτη στο corpus της Συνθήκης για λόγους μεγαλύτερης σαφήνειας της συνταγματικής Συνθήκης.

Όσον αφορά στο περιεχόμενο, ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης συγκεντρώνει σε ενιαίο κείμενο και για πρώτη φορά τα ατομικά, πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα της κοινωνίας των πολιτών, τα οποία ήταν μέχρι τότε διατυπωμένα σε διάφορες πηγές διεθνείς, ευρωπαϊκές και εθνικές.

Περιλαμβάνονται στο Χάρτη και δικαιώματα που είχαν ήδη ρητά καθιερωθεί στη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δικαιώματα που απέρρεαν και απορρέουν από την ιθαγένεια της Ένωσης και την απαγόρευση των διακρίσεων.

Παραλείπω να αναφερθώ στις κατ' ιδίαν αρχές και στα κατ' ιδίαν δικαιώματα. Αυτά, όμως, ομαδοποιούνται σε έξι τίτλους: Αξιοπρέπεια, ελευθερίες, ισότητα, αλληλεγγύη, δικαιώματα των πολιτών, δικαιοσύνη.

Δεδομένου ότι το περιεχόμενο του Χάρτη ήταν προϊόν συναίνεσης προηγούμενης συνέλευσης, ενός σώματος με ειδική εμπειρία στα θεμελιώδη δικαιώματα και ότι η συναίνεση αυτή επικυρώθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας, η Ευρωπαϊκή Συνέλευση έκρινε πως δεν θα έπρεπε να τεθεί σε επανεξέταση. Η ενσωμάτωση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στο Σύνταγμα προεξοφάλλεται στην αρχή του Συντάγματος –μέρος ένα- σε έναν χωριστό τίτλο αφιερωμένο στα θεμελιώδη δικαιώματα και την ιθαγένεια της Ένωσης –τίτλος δεύτερος.

Η ενσωμάτωση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης στο σώμα του Ευρωπαϊκού Συντάγματος σηματοδοτεί την ανάδειξη της ευρωπαϊκής πολιτικής κοινωνίας θέτοντας τους πολίτες στο επίκεντρο της ευρωπαϊκής οικοδόμησης.

Μέσω της ενσωμάτωσης αυτής ο Χάρτης δεν είναι πλέον μόνο ένα πολιτικό δεσμευτικό κείμενο, αλλά αποκτά νομικά δεσμευτική ισχύ και μάλιστα κατοχυρωμένη σε επίπεδο Συντάγματος.

Η προστασία και προαγωγή των θεμελιωδών δικαιωμάτων επιβάλλεται αφ' ενός στα θεσμικά και λοιπά όργανα της Ένωσης στο πλαίσιο της άσκησης των αρμοδιοτήτων τους και αφ' ετέρου στα κράτη-μέλη, αλλά μόνον εφόσον ενεργούν κατ' εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης.

Πρόκειται, επομένως, για μια συμπληρωματική εγγύηση που παρέχεται στους πολίτες στο Ευρωπαϊκό επίπεδο δράσης, επιπρόσθετη έναντι της προστασίας που εγγυάται κάθε εθνικό Σύνταγμα στις σχέσεις κράτους-πολίτη.

Συνεπώς η προστασία των κατοχυρωμένων σε επίπεδο εθνικού Συνταγμάτων θεμελιωδών δικαιωμάτων διατηρείται στο ακέραιο. Επιπλέον, δεν έχουν βάση οι όποιες εκφρασθείσες ανησυχίες και επικρίσεις ότι δήθεν διαγράφεται κίνδυνος διεύρυνσης των αρμοδιοτήτων της Ένωσης σε βάρος των εξουσιών των κρατών-μελών. Υπάρχει άλλωστε ρητή και σαφής διαβεβαίωση στο Σύνταγμα ότι ο Χάρτης δεν επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου πέρα από τις αρμοδιότητες της Ένωσης, δεν δημιουργεί καμία νέα αρμοδιότητα και κανένα νέο καθήκον για την Ένωση και δεν τροποποιεί τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα που ανατίθενται στο Σύνταγμα.

Επιπλέον θα πρέπει να σημειωθεί ότι σχετικά με τα δικαιώματα που απορρέουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών-μελών, το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα ρητά υπαγορεύει την ερμηνεία τους σύμφωνα με τις παραδόσεις αυτές. Υπάρχει ήδη εκτενής σχετική νομολογία του Δικαστηρίου των ευρωπαϊκών κοινοτήτων βάσει του ισχύοντος άρθρου 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με την οποία δεν αναζητείται ο ελάχιστος κοινός παρονομαστής, αλλά ερμηνεία τέτοια που να διασφαλίζει υψηλό βαθμό προστασίας επαρκή για τις απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης και σύμφωνη με τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις.

Επομένως, η ενσωμάτωση του Χάρτη με πλήρη σεβασμό της αρχής της επικουρικότητας σε καμία περίπτωση δεν συνεπάγεται μεταβολή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών-μελών. Η διαβεβαίωση αυτή δεν αναιρείται ούτε λόγω του γεγονότος ότι ορισμένα δικαιώματα του Χάρτη αφορούν σε τομείς, στους οποίους η Ένωση δεν διαθέτει καμία ή μόνο περιορισμένες αρμοδιότητες. Ακριβώς επειδή η Ένωση οφείλει να σέβεται όλα τα θεμελιώδη δικαιώματα στο πλαίσιο δράσεων και αρμοδιοτήτων της, δεν θα πρέπει ούτε παρεμπιπτόντως εμμέσως να παρεμβαίνει ως προς θεμελιώδη δικαιώματα σε τομείς που δεν διαθέτει νομοθετική αρμοδιότητα.

Αυτό που πρέπει να υπογραμμισθεί είναι ότι τα δικαιώματα που προνοούνται στο Χάρτη αντανακλούν σε κοινή βάση των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αναγνωρίζει ήδη η Ένωση και που απορρέουν από τη συνταγματική κοιλτοσύνη των κρατών-μελών ή την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Με το Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων ενισχύεται αναπόφευκτα η εμπιστοσύνη των πολιτών προς το ευρωπαϊκό κεκτμένο. Περαιτέρω συμβολή στην ευρύτερη προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων στο επίπεδο της Ένωσης είναι η εντολή του Συντάγματος ότι η Ένωση καλείται να προσχωρήσει στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, της οποίας συμβαλλόμενα μέρη είναι όλα τα κράτη-μέλη, όπως προτείνει εδώ και καιρό το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσχώρηση θα διασφαλίσει στους Ευρωπαίους πολίτες προστασία έναντι της Ένωσης, ανάλογη με αυτήν που απολαμβάνουν έναντι των κρατών-μελών. Μια τέτοια προσχώρηση προϋποθέτει συμφωνία με το Συμβούλιο της Ευρώπης. Η απόφαση για τη σύναψη της εν λόγω συμφωνίας πρέπει να ληφθεί με ειδική πλειοψηφία κατόπιν έγκρισης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του

Ανθρώπου θα είναι ιδιαίτερης σπουδαιότητας, αφού θα υπαγάγει την Ένωση στην ίδια εξωτερική αξιολόγηση με τα κράτη-μέλη της. Γενικότερα, όπως επεσήμανε η αρμόδια ομάδα εργασίας της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης, η προσχώρηση της Ένωσης στην ΕΣΔΑ θα αποτελέσει ισχυρό πολιτικό σήμα της συνοχής της Ένωσης και της ευρύτερης Ευρώπης, όπως αυτή εκφράζεται με το Συμβούλιο της Ευρώπης και το Πανευρωπαϊκό Σύστημα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Υπέρ της διασφάλισης των δικαιωμάτων των πολιτών συνηγορούν και άλλες πρόνοιες του Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Πρόκειται για ρυθμίσεις που ενισχύουν τα δικαιώματα συμμετοχής των πολιτών στην ευρωπαϊκή πολιτική διαδικασία και στη διαμόρφωση των πολιτικών της Ένωσης.

Επίσης, προβλέπεται δικαίωμα λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας, βάσει της οποίας δίδεται η δυνατότητα στους πολίτες να υποβάλλουν προτάσεις για ορισμένα θέματα τα οποία κρίνουν πως απαιτείται η ανάληψη νομοθετικής πρωτοβουλίας εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εφαρμογή του Συντάγματος.

Επιπροσθέτως διευκολύνεται σημαντικά η πρόσβαση των φυσικών και νομικών προσώπων στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, διευρύνοντας τη δυνατότητα δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων τους.

Όλα τα ανωτέρω συνιστούν, κατά την άποψή μας, σημαντικά βήματα, προκειμένου να καταστεί η Ένωση μια πραγματική Ένωση, όχι μόνο κρατών, αλλά και μελών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι διότι η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών εγκρίνει τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Δεν τη δοκίμασε ακόμη, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τολμήστε δημοψήφισμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Πιστεύω ότι το έθνος και ο ελληνισμός οφείλει αιώνια ευγνωμοσύνη στον πρωτεργάτη της ένταξης, το μεγάλο πολιτικό ηγέτη και οραματιστή, τον Εθνάρχη Κωνσταντίνο Καραμανλή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σταύρου.

Η συνάδελφος κ. Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη, ζητά ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η Βουλή ενέκρινε, τη ζητηθείσα άδεια.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διεβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον ν.3126/2003:

1) Μηνυτήριες αναφορές:

α) κατά του Πρωθυπουργού και Υπουργού Πολιτισμού κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή, της Αναπληρωτού Υπουργού Πολιτισμού κ. Φάνης Πάλλη-Πετραλιά και του Υφυπουργού Πολιτισμού κ. Πέτρου Τατούλη,

β) κατά του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αδάμ Ρεγκούζα,

γ) κατά του Υφυπουργού Ανάπτυξης κ. Ιωάννη Παπαθανασίου,

δ) κατά του πρώην Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Γεώργιου Ανωμερίτη και κατά του πρώην Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Απόστολου Φωτιάδη.

2) Πόρισμα-καταγγελία, με συνημμένη δικογραφία του Συνηγόρου του Πολίτη για αεροψεκασμούς δακοκτονίας κατά τα έτη 1999 έως 2002 κατόπιν σχετικών αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με συνείδηση της συνταγματικής ιστορίας του τόπου και με -όσο η εμπειρία μου μου επιτρέπει να διαθέτω- αίσθηση πολιτικής ευθύνης, ανήκω σ' αυτούς που προτείνουν και ψηφίζουν την κύρωση της Συνθήκης για τη θέσπιση του Συντάγματος της

Ευρώπης.

Έχοντας δε υπ' όψιν ότι αυτό συμβαίνει σήμερα για πρώτη φορά στην ιστορία του σύγχρονου ελληνικού κράτους, όχι από κακώς εννοούμενο συνταγματισμό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αλλά με συναίσθηση ότι ενδεχομένως η Βουλή των Ελλήνων με αυτή της την κίνηση συμβάλλει στην πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης, συμβάλλει τελικώς στην επίτευξη ενός κόσμου πολύ-πολυπολικού, ενός πλανήτη που δεν θα έχει μόνο μια δύναμη η οποία να καθορίζει τις τύχες του, ενός πλανήτη πολυπολικού, ενός πλανήτη στον οποίο χώρες και άνθρωποι με συγγενείς πολιτικές απόψεις με αυτές που εγώ πιστεύω, με συγγενή κουλτούρα, με συγγενή ήθη και έθιμα, με συγγενείς παραδόσεις, με μια κοινή διαμορφωνόμενη ιστορία, θα αποπειραθούν να αποτελέσουν αυτόν τον καινούργιο πόλο πολιτικής δύναμης.

Όλα αυτά έχοντας στο μυαλό μου, θεωρώ ότι πολύ καλά πράττω εισηγούμενος και ψηφίζοντας την παρούσα Συνθήκη. Συνθήκη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γιατί είναι πράγματι η Συνθήκη το νομικό μέσο της κύρωσης του Συντάγματος της Ευρώπης. Σύνταγμα όμως από την άλλη πλευρά, γιατί έτσι θέλησαν τα μέλη της συνέλευσης που το κατήρτισε και τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύνταγμα, λοιπόν, γιατί αυτός αυτός είναι ο τίτλος του, Σύνταγμα της Ευρώπης με ό,τι αυτό συνεπάγεται και ό,τι αυτό συμβολίζει, Σύνταγμα -τέλος- γιατί τα συνιστώντα μέρη του έχουν διατάξεις κατά βάση για τη χαρακτηρισμό του Συντάγματος, αφού ρυθμίζουν στόχους, ρυθμίζουν τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεύτερον αφού κατοχυρώνουν και επιδιώκεται η προάσπιση θεμελιωδών δικαιωμάτων και τρίτον διότι ρυθμίζουν οι σχέσεις της ευρωπαϊκής έννομης τάξης με την διεθνή έννομη τάξη. Σύνταγμα, λοιπόν, οπωσδήποτε αλλά και Συνθήκη απ' ετέρου, Συνθήκη για τη θέσπιση του Συντάγματος της Ευρώπης.

Θέλω να πω στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας ότι η κύρωση αυτή αποτελεί μια βαθύτατα πολιτική διεργασία που λαμβάνει χώρα ταυτοχρόνως στα είκοσι πέντε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η κύρωση της Συνθήκης για τη θέσπιση του Συντάγματος της Ευρώπης δεν είναι μια διαδικασία ευχολογίων, μια διαδικασία γεμάτη χαρά και βυθισμένη στη βαθιά αφέλεια. Είναι μια βαθύτατα πολιτική διεργασία για μια προοπτική -όπως εγώ την καταλαβαίνω, την προανέφερα- που είναι αβέβαιη, που θα έχει δυσκολίες, που εμπεριέχει συγκρούσεις ανάμεσα σε συμφέροντα μη συμφιλίσιμα, ανάμεσα σε συμφέροντα συμφιλίσιμα, ανάμεσα σε παραδοσιακές δυνάμεις που καθόριζαν την τύχη της Ευρώπης, ανάμεσα σε νέα κράτη, άλλα με δυναμική, άλλα με λιγότερη δυναμική. Γενικώς πρόκειται για μια αβέβαιη διαδικασία ως προς την οποία και εμείς ως ένα κράτος-μέλος της Ένωσης δίνουμε μια προοπτική, την προοπτική της πολιτικής ενοποίησης.

Συνεπώς επειδή η διεργασία αυτή περνά τώρα μέσω του Συντάγματος από ένα κομβικό σημείο, από μια κομβική φάση, κατά τη γνώμη μας αυτό, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, προϋποθέτει ένα λαό ενημερωμένο, ένα λαό που δεν θα λειτουργεί ανεπίγνωτα σε σχέση με την ευρωπαϊκή αυτή πορεία.

Διαπιστώνουμε -το λέμε όλοι, διαπιστώνεται και στατιστικά- ότι ο δικός μας ο λαός δεν είναι ενημερωμένος. Και δεν είναι ενημερωμένος, γιατί η συζήτηση δεν πήγε ποτέ βαθύτερα. Υπάρχει μία χρυσή ευκαιρία, μία κατάλληλη στιγμή...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν δείχνει τώρα η κρατική τηλεόραση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ούτε τώρα δείχνει η τηλεόραση. Δείχνει μόνο το κανάλι της Βουλής, κύριε συνάδελφε και έχετε δίκιο. Θα έπρεπε να έχει γίνει μία ειδική ρύθμιση και να έχει υπάρξει μία ειδική μεταχείριση από την πλευρά της κρατικής τηλεόρασης γι' αυτήν την πραγματικά πολύ σημαντική στιγμή, από όποια πλευρά και αν την βλέπει κανείς, θετική ή αρνητική.

Υπάρχει, λοιπόν, ανάγκη εμβάθυνσης, ενημέρωσης. Αυτή η ενημέρωση δεν υπάρχει. Η πρόταση για δημοψήφισμα ήθελε να καλύψει και θέλει να καλύψει και αυτό το κενό, να προκαλέσει συζητήσεις. Και εδώ η αντίρρηση που λέει ότι δήθεν τα αντίθετα επιχειρήματα με την ευρωπαϊκή αυτή πορεία, θα αυξήσουν

τα ποσοστά του ευρωσκεπτικισμού, είναι επιχειρήματα που εδράζονται σε μία σαθρή πολιτική βάση.

Αντιτάσσομαι σ' αυτή τη σαθρή πολιτική βάση. Εμείς ως ΠΑΣΟΚ με την ομόφωνη απόφαση του πρόσφατου συνεδρίου μας υποστηρίζουμε την ανάγκη να γίνει συζήτηση, να γίνει δημοψήφισμα. Υποστηρίζουμε την ανάγκη να λάβει ο πολίτης μέρος σ' αυτή την πρωτόγνωρη διαδικασία που δεν έχει παρελθόν για να υπάρχει αγαπητή συνάδελφε και Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, συγκρίσιμο παρελθόν για να σας παραπέμψει στο 80, για να σας παραπέμψει στους άλλους μεγάλους ευρωπαϊκούς σταθμούς. Ποτέ οι πολίτες της Ευρώπης δεν κλήθηκαν να ψηφίσουν νομικό κείμενο με νομική ισχύ υπέρτατη και των Συνταγμάτων τους. Είναι μία στιγμή πολύ συγκεκριμένη. Ή θέλουμε να εμπιστευτούμε τη λαϊκή κυριαρχία, ή έχουμε θέση αρχής, ότι ο καλός ενημερωμένος πολίτης είναι αυτός που ενσαρκώνει τη λαϊκή κυριαρχία ή λέμε πράγματα που δεν ταιριάζουν, δεν συνάδουν ούτε με το Σύνταγμα μας, ούτε με τη Δημοκρατία μας.

Όποιος φοβάται τον ελληνικό λαό, φοβάται το κύρος των επιχειρημάτων του και έτσι, θέλει να τον αποφύγει. Δεν νομίζω ότι αυτό είναι μία καλή λύση.

Παράλληλα θέλουμε να επισημάνουμε ότι αυτή η απόπειρά σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όλα αυτά να γίνουν εν κλειστή, αφορά όχι μόνο το εσωτερικό της χώρας, αλλά αφορά και τον περιβάλλοντα τη χώρα κόσμο.

Σας παρακολουθούν στην άρνησή σας αυτή και οι Κύπριοι συνέλληνες και παρακολουθούν τη συζήτηση στην Ελλάδα για την πορεία μας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μας παρακολουθούν, το γνωρίζω εξ ιδίας πείρας, μπορείτε να το φανταστείτε, όλοι οι πολιτικώς ενημερωμένοι λαοί των Βαλκανίων. Ήταν μία μοναδική ευκαιρία αυτή η κυρωτική μας πορεία να ανοίξει και προς τα εκεί. Ούτε αυτό έγινε. Και ό,τι κάνουμε αφορά, κυρίες και κύριοι, ένα πολύ δύσβατο κείμενο.

Είπε η κ. Διαμαντοπούλου ότι είναι ένα κείμενο που ο πολίτης μπορεί να το αναγνώσει. Πράγματι άρθρο με άρθρο οι διατάξεις του Συντάγματος της Ευρώπης έχουν απλή διατύπωση. Αλλά όλο μαζί το κείμενο, 448 άρθρα, τα Πρωτόκολλα, τα παραρτήματα και οι δηλώσεις συνθέτουν μία ύλη απολύτως δύσκολη, δύσβατη για τον πολίτη, μία ύλη που μόνο ενημερωμένο καλά δικηγόρικό γραφείο ή εξειδικευμένος νομικός μπορεί να την προσεγγίσει. Αυτό αυξάνει και τις δικές μας πολιτικές υποχρεώσεις για ενημέρωση των πολιτών.

Έκανα μία σειρά από ειδικές επισημάνσεις στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Θέλω εδώ στο σημαντικό αυτό Βήμα της Ολομέλειας της Βουλής να μιλήσω μόνο πολιτικά.

Αλλά και να επικεντρωθώ στο λίγο χρόνο που έχω ακόμη στο μέρος του Συντάγματος της Ευρώπης που αναφέρεται στα θεμελιώδη δικαιώματα, των οποίων η ύπαρξη μαζί με άλλα κεφαλαιώδη θεσμικά χωρία των Συνταγμάτων, αποτελούσε και αποτελεί δείκτη εάν σε μία χώρα υπάρχει δημοκρατία, εάν μιας χώρας το Σύνταγμα στηρίζεται στη δημοκρατική αρχή.

Αναφέρομαι στην ίδια τη λαϊκή κυριαρχία, που πρέπει να ασκείται ανόθευτα, αναφέρομαι στη μεταφορά της δημοκρατικής νομιμοποίησης από το λαό μέχρι τα όργανα που παίρνουν τις κυβερνητικές αποφάσεις, αναφέρομαι στην ισοτιμία και την ισότητα των κρατιδίων εάν πρόκειται για ένωση κρατών, αναφέρομαι και στα θεμελιώδη δικαιώματα, στις ατομικές ελευθερίες, στα πολιτικά δικαιώματα, στα κοινωνικά δικαιώματα και στα λεγόμενα σύγχρονα δικαιώματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θεωρώ ότι κάνοντας λόγο για δικαιώματα, κάνω λόγο για τον ποιο ισχυρό αρμό που ενώνει έναν Έλληνα πολίτη με έναν άλλο πολίτη των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν υπάρχει κοινότερο αγαθό από το αγαθό των συγκεκριμένων δικαιωμάτων. Δεν υπάρχει ισχυρότερο μέσο συνεννόησης ανάμεσα σε έναν Έλληνα με έναν Ιταλό, με έναν Γάλλο, με έναν Βρετανό, με έναν Σκανδιναβό από τα χωρία των συνταγμάτων τους που αναφέρονται σε θεμελιώδη δικαιώματα. Κατά κάποιο τρόπο έχουμε τόσο συμφωνήσει σε σχέση με αυτά, που μπορεί κάποιος να πει μιλώντας καθ' υπερβολήν, ότι έχουν ξεπεράσει οι διατάξεις περί δικαιωμάτων την περιορισμένη από πλευράς πολιτικής νομική τους φύση και

έχουν γίνει κάτι άλλο, ιστορικότερο. Αποκτούν χαρακτηριστικά που κάποιοι αφελείς τα αποκαλούν και ιδεολογικά χαρακτηριστικά. Αποκτούν πάντως χαρακτηριστικά με εντονότατη πολιτική διάσταση, το έχει συνειδητοποιήσει ή δεν το έχει συνειδητοποιήσει ο εκάστοτε φορέας των δικαιωμάτων αυτών. Και αυτό είναι πολύ καλό. Ταυτόχρονα όμως είναι και πολύ κακό, γιατί είναι ένας πολύ σαφής δείκτης της ιδεολογικής φτώχειας, που έχουμε πια στην Ευρώπη.

Έχουμε πια καταντήσει να επικοινωνούμε με τον ασφαλέστερο και καταλληλότερο δυνατό τρόπο που είναι αυτός ο τρόπος των δικαιωμάτων και έχουν απομειωθεί οι άλλες μορφές της πολιτικής επικοινωνίας. Και το λέω αυτό επειδή έχω επίγνωση και από την προηγούμενη επαγγελματική μου ζωή ότι ένας σύγχρονος Ευρωπαίος βλέπει τα δικαιώματά του περισσότερο ως άτομο και λιγότερο ως άνθρωπος ή ως πρόσωπο. Και τα βλέπει περισσότερο ατομοκεντρικά και λιγότερο ως μέλος ενός κοινωνικού συνόλου μικρού ή μεγαλύτερου ή ενός πολιτικού συνόλου. Αυτή η αποϊδεολογικοποίηση που έχει συντελεστεί με την έννοια που στη δεκαετία του '70 βλέπαμε τα δικαιώματα, νομίζω ότι τους έχει μετατρέψει το χαρακτήρα και τα έχει κάνει να πλησιάζουν περισσότερο τα συμφέροντα του ανθρώπου και όχι τον ίδιο τον άνθρωπο.

Εν πάση περιπτώσει, έχουμε πια στη Συνθήκη για τη θέσπιση του Συντάγματος της Ευρώπης ένα ολόκληρο μέρος που περιλαμβάνει δεκάδες δικαιώματα. Είναι ο πιο πλούσιος πίνακας δικαιωμάτων που υπάρχει σε διεθνές κείμενο στον κόσμο σήμερα, αλλά και τα υπόλοιπα μέρη της Συνθήκης εμπεριέχουν άρθρα που προστατεύουν θεμελιώδη δικαιώματα. Το πεδίο είναι πάρα πολύ ευρύ. Και συν τοις άλλοις, μια σειρά αρχές, όπως η αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης, σε πάρα πολλές διατάξεις βρίσκουν την κατοχύρωσή τους. Και ακόμη, όπως το προοίμιο του πρώτου μέρους αναφέρει και όπως ρητά το άρθρο Ι – το λατινικό – το άρθρο 9 – το αραβικό – καθορίζει μια σειρά από άλλες συνιστώσες. Λόγου χάρι οι παραδόσεις μας ως κρατών σε σχέση με τα θεμελιώδη δικαιώματα, τα διεθνή κείμενα, όπως η Ευρωπαϊκή Σύμβαση, όπως ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης, όλα τούτα, συν ένα μέρος αυτού του Συντάγματος, εν ευρεία έννοια, που είναι οι δηλώσεις στο τελευταίο του κομμάτι, που εμπεριέχει τις επεξηγήσεις, που έδωσε η ίδια η Συνέλευση στα άρθρα που θέσπισε, για τα θεμελιώδη δικαιώματα, όλος αυτός ο κόσμος των κειμένων, αποτελεί το πλαίσιο ερμηνείας του Μέρους 2 της Ευρωπαϊκής Συνθήκης. Ο ερμηνευτής του δικαίου θα ανάγεται εκεί, για να κάνει την ιστορική του ερμηνεία, για να βρίσκει, δηλαδή, και να εντοπίζει τι ακριβώς ήθελε να θεσπίσει ο συνταγματικός νομοθέτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν έχω χρόνο να κάνω άλλες αναφορές. Θέλω να κλείσω με δύο σκέψεις. Η πρώτη αφορά το δικό μας κοινοβουλευτικό Σώμα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να το πω με μία φράση παραπάνω σήμερα, ότι, όπως είναι διαρθρωμένη η Βουλή μας και όπως δουλεύει και η Ολομέλειά της, δεν μπορούμε να εφαρμόσουμε το Πρώτο Πρωτόκολλο της Συνθήκης. Είναι αδύνατον. Εμείς μιλάμε στις Διарκείες Επιτροπές δύο μέρες επί της αρχής και αφήνουμε τις τελευταίες ώρες για να κάνουμε διάλογο καθ' άρθρο. Όμως, στα άρθρα θεσπίζονται οι ρυθμίσεις τις οποίες ο κόσμος καλείται να έχει την άλλη ημέρα στο πλάι της κοινωνικής του ζωής και της καθημερινής του ζωής.

Εμείς μπορούμε να χαρακτηριζόμαστε και στην Ολομέλειά μας και στις Διарκείες Επιτροπές ένα ομιλόν Σώμα και όχι ένα εργαζόμενο σώμα.

Αυτό σημαίνει πως όταν θα κληθούμε να διαπιστώσουμε την πορεία εφαρμογής της αρχής της επικουρικότητας δεν θα μπορούμε να το κάνουμε. Αυτό σημαίνει πως όταν καλούμαστε εμπρόθεσμα να απαντήσουμε σε σχέση με μια νομοθετική πρωτοβουλία που λαμβάνουν κοινοτικά όργανα, Συμβούλια-Επιτροπή, δεν θα μπορούμε να το κάνουμε. Και βέβαια διαθέτουμε την Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, αλλά δεν έχει υποστηρικτικό μηχανισμό όπως θα έπρεπε και δεν μπορεί να παίξει αυτό το ρόλο. Εμείς το ΠΑΣΟΚ θα πάρουμε πρωτοβουλία για να κάνουμε με προτάσεις επ' αυτού του θέματος. Ενδεχομένως χρειάζεται

μία διατήρηση αυτής της επιτροπής με την ταυτόχρονη διασύνδεσή της με τις Διαρκείς Επιτροπές και με τις διοικήσεις των Υπουργείων. Αυτό, δοθέντος ότι ακόμα δεν έχουμε ενιαία νομοπαρασκευαστική διαδικασία στα Υπουργεία. Άρα υπάρχει ένα χάος όσον αφορά τη νομοθετική παραγωγή.

Αν όλα αυτά δεν τα αλλάξουμε προς αυτή την κατεύθυνση ή προς μια άλλη πιο επιτυχή, δεν θα μπορέσουμε, αν τελικά κυρωθεί από τους είκοσι πέντε αυτή η Συνθήκη, να κάνουμε τη δουλειά μας. Άρα θα πρέπει αφού κυρώσουμε να ασχοληθούμε με το πώς θα εργαστούμε μέσα στην Ευρώπη που θεμελιό της πια λειτουργικό θα είναι και το Σύνταγμά της. Ας ελπίσουμε εμείς του ΠΑΣΟΚ και εσείς της Νέας Δημοκρατίας που κάνουμε την πολιτική επιλογή να ψηφίσουμε για να κυρώσουμε τη Συνθήκη και να προχωρήσουμε με τους άλλους είκοσι τέσσερις, αν και αυτοί κάνουν το ίδιο βήμα, οι κινήσεις μας να είναι κινήσεις προς την πολιτική κατεύθυνση της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης που με τη σειρά της θα είναι μια κίνηση προς έναν πλανήτη πολυπολικό και όχι προς έναν πλανήτη μονοπολικό όπως είναι αυτή τη στιγμή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Στις ορθές παρατηρήσεις του κ. Λοβέρδου, ότι για το νομοθετικό μας έργο όταν συζητάμε δεν δίνουμε πολύ χρόνο για την ανάλυση τα άρθρα, αλλά μιλάμε επί της αρχής θέλω να πω ότι συνήθως δεν μιλάμε ούτε επί της αρχής, αλλά επί άλλων ζητημάτων εκτός νομοσχεδίων. Αυτό είναι ακόμα χειρότερο.

Το λόγο έχει η κ. Καλαντζάκου.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Είναι η τελευταία κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η τελευταία, αλλά όχι σε αξιολόγηση.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απόψε ξεκίνησε στην Ολομέλεια της Βουλής μια διαδικασία που θα οδηγήσει στην ψήφιση της συνταγματικής Συνθήκης της Ευρώπης. Είναι ένα ακόμα βήμα προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Ένα ακόμα βήμα για περισσότερη διαφάνεια, για περισσότερη εμβάθυνση της Ευρώπης. Η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης άλλαξε τη σύγχρονη ιστορία. Τα ευρωπαϊκά κράτη με προεξάρχουσες τη Γερμανία και τη Γαλλία επέλεξαν συνειδητά την ειρήνη και την οικονομική συνεργασία. Ένα προς ένα τα κράτη της Ευρώπης είπαν να μην ένταξη στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Είναι μια συμμετοχή που εξασφαλίζει την ειρήνη στην ήπειρό μας.

Ακούω πολλά για την ειρήνη. Λένε δήθεν ότι δεν χτίζουμε μια ειρηνική Ευρώπη. Πως εδραιώνεται η ειρήνη; Με το χτίσιμο εμπιστοσύνης ανάμεσα στα κράτη. Πως επιτυγχάνεται αυτό; Με την οικονομική συνεργασία, με την ελεύθερη διακίνηση των πολιτών, με τη συμμετοχή σε ενιαίο νόμισμα, με την αποδοχή της προοπτικής κοινής εξωτερικής πολιτικής. Η ειρήνη σπάει κυρίως όταν επικρατεί δυσπιστία ανάμεσα στα κράτη, όταν δεν υπάρχουν όροι συνεργασίας, όταν δεν υπάρχει ένα κοινό σύστημα αξιών που να διέπει τις σχέσεις των κρατών. Η ειρήνη δεν είναι κάτι το θεωρητικό και αυτό φαίνεται από το ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση άργησε να κατακτήσει αυτό το υπέρμετρο αγαθό.

Από την πρώτη μέρα οι πολιτικές παρατάξεις ζήτησαν να υπάρξει μια ευρύτερη προβολή για το περιεχόμενο του Ευρωσυντάγματος. Υπάρχει ήδη μια ενημερωτική καμπάνια που τρέχει και την ξέρετε όλοι. Δεν θα αναφερθώ μόνο στο λεωφορείο, στην ιστοσελίδα και στο άλλο ενημερωτικό υλικό το οποίο διανέμεται. Χρειάζεται όμως να κατακλυστεί κυριολεκτικά όλο το σύστημα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης για να ακουστεί κάτι γι' αυτό το θέμα.

Συνεπώς η Κυβέρνηση παρά το γεγονός ότι έχει πολύ δυναμικό πρόγραμμα, γεγονός που το γνωρίζουμε και δεν πρέπει να το υποτιμούμε ομολογώ, ότι πρέπει να αντιληφθεί ότι ακούγονται τόσες πολλές φωνές και μεταφέρονται τόσα πολλά μηνύματα -διαφημιστικά, ειδήσεις, ριάλιτι και άλλα θέματα από τα κανάλια και τις εφημερίδες- που για να «σπάσει» αυτός ο καταγιάσμος μηνυμάτων πρέπει εμείς πλέον να «κατακτήσουμε» όλη την αγορά των μέσων.

Τα κόμματα, λοιπόν, της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα του ΠΑΣΟΚ, έχουν συγχύσει την επικοινωνία, την ενημέρωση με τη

διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Θα ήθελα να εξηγήσω και να ξεκαθαρίσω τι εννοώ. Τα κόμματα της Αριστεράς παγίως πιστεύουν ότι χρειάζεται να γίνονται δημοψηφίσματα για όλες αυτές τις Συνθήκες. Συνεπώς είναι πολύ συνεπείς στην άποψή τους. Το ΠΑΣΟΚ, όμως, ανακάλυψε αυτόν το δρόμο πολύ πρόσφατα, αφού ουδέποτε τον χρησιμοποίησε.

Η διεξαγωγή δημοψηφίσματος, ένας θεσμός πραγματικής συμμετοχικής δημοκρατίας, δεν έχει ιδιαίτερη παράδοση στη μεταπολιτευτική μας ιστορία. Είναι μια βαθιά πολιτική επιλογή. Θα ήθελα να σπεύσω να πω ότι πολιτικά συμφωνώ πως οι πολίτες πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στις αποφάσεις και να ενημερώνεται για τα θέματα που επηρεάζουν τη ζωή τους.

Ωστόσο θα σας πω για τα δύο δημοψηφίσματα που θυμάμαι εγώ στη ζωή μου, στη δική μου ιστορική διαδρομή. Ένα, ήταν το ψεύτικο δημοψήφισμα που έκανε ο Παπαδόπουλος και πήρε 93% και κάτι στην περίοδο της δικτατορίας και το άλλο ήταν για την κατάργηση ή όχι της βασιλείας.

Από εκείνη την περίοδο και έπειτα, ουδέποτε κανείς ακολουθούσε αυτή την τακτική. Δεν επελέγη αυτός ο τρόπος συμμετοχής των πολιτών στις μεγάλες εθνικές επιλογές και δεν θέλω να σταθώ στο τι προβλέπει το Σύνταγμα, αλλά θα θέσω το θέμα μόνο σε καθαρά πολιτική βάση. Το γεγονός ότι δεν θα διεξαχθεί δημοψήφισμα, δεν σημαίνει πως οι πολίτες δεν οφείλουν να ενημερωθούν. Μην δικαιολογούμε και τους πολίτες. Υπάρχει μήνυμα έξω και υπάρχει ενημέρωση και οι πολίτες πρέπει λίγο να ενδιαφερθούν για τα θέματα που αφορούν τη δική τους ζωή. Δεν σημαίνει πως η Νέα Δημοκρατία, πως η Κυβέρνηση δεν θέλει να «σπάσει» το φράγμα της αδιαφορίας για τα τεκταινόμενα στην Ευρώπη.

Προσωπικά, όταν βλέπω την αποχή ή την αδιαφορία των ευρωπαίων πολιτών για τα ευρωπαϊκά θέματα, εξοργίζομαι, διότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι ταμείο μόνο για να αντλούμε πόρους. Είναι μια βαθιά συνειδητή επιλογή που κατοχυρώνει τον τρόπο ζωής μας, τις πολιτιστικές μας αξίες, τα ιδανικά μας, τα δικαιώματά μας στην εργασία, στην ισότητα απέναντι στο νόμο, στη ζωή, στην παιδεία.

Διάβαζα ξανά το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που περιλαμβάνει η Συνθήκη και πραγματικά ένιωσα μια συγκίνηση γι' αυτά που γράφονται μέσα. Αυτό το λέω, γιατί όλα αυτά που σήμερα φαντάζουν αυτονόητα δεν ήταν πάντα αυτονόητα. Χύθηκε αίμα, έγιναν πάρα πολλοί αγώνες και το γεγονός ότι αυτά βρίσκονται μέσα στο Ευρωσύνταγμα είναι μία μεγάλη κατοχύρωση.

Σας διαβάζω ενδεικτικά για να καταλάβετε πώς το είδα και τι εννοώ. «Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στη ζωή. Κανείς δεν μπορεί να καταδικαστεί με την ποινή του θανάτου, ούτε να εκτελεστεί. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν».

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Μπορείτε να πάτε πίσω στη δήλωση για να δείτε τι λέει για το δικαίωμα της ζωής!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Τζέκη, μην διακόπτετε σας παρακαλώ.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Αν θέλετε, θα κάνουμε διάλογο στη συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Από το Ρήγα Βελεστινλή τα πήραν αυτά, αλλά εν πάση περιπτώσει, συνεχίστε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Κάθε πρόσωπο έχει ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας. Η τέχνη και η επιστημονική έρευνα είναι ελεύθερες και η ακαδημαϊκή ελευθερία σεβαστή. Απαγορεύεται κάθε διάκριση, ιδίως λόγω φύλου, φυλής, χρώματος, εθνικής καταγωγής. Η εργασία των παιδιών απαγορεύεται. Κάθε πολίτης της Ένωσης έχει δικαίωμα να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών-μελών». Τα αναφέρω αυτά ενδεικτικά, γιατί σας λέω ότι εδώ τα αυτονόητα, αυτά που έχουμε συνηθίσει να ισχύουν, δεν ήταν πάντα έτσι και είναι πολύ σημαντικά.

Επίσης θα ήθελα να πω ότι υπάρχουν και πολλά άλλα κράτη που δεν τα τηρούν, δεν τα ασπάζονται και δεν τα υιοθετούν, αλλά και επιπλέον θα ήθελα να πω ότι αξίες και αυτά τα ιδανικά να χαθούν σε βάθος χρόνου.

Συμμετείχα σε μια συνάντηση της ΚΟΖΑΚ επί Ολλανδικής

Προεδρίας. Ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Νικολάι έλεγε –σας το λέω σε δική μου ελεύθερη μετάφραση– πως η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να βρει τρόπους να τραβήξει την προσοχή των πολιτών και ότι οι κόντρες μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση βοηθούν, γιατί πουλάνε. Έτσι φαίνεται ότι η Ευρώπη αποκτά ζωή και ότι δεν είναι ένα απολιθωμένο οικοδόμημα.

Για να είμαστε ειλικρινείς, νομίζω ότι αναφερόταν στο μάρκετινγκ της Ευρώπης και έχει δίκιο. Δεν είναι η έλλειψη διαφάνειας –νομίζω ότι θέλω να διαφοροποιηθώ λίγο σε αυτό– και η έλλειψη δημοκρατικότητας της Ευρώπης που ευθύνεται για το ότι οι πολίτες ενδιαφέρονται περισσότερο για τις εσωτερικές ειδήσεις παρά για τον λίγο πιο έξω κόσμο. Λέγεται πως όλες οι πολιτικές είναι πολιτικές τοπικές και πρέπει να βρούμε τρόπο να εξηγήσουμε πως η Ευρώπη είναι Ελλάδα, είναι Μεσσηνία, είναι Θεσπρωτία, είναι Κυκλάδες, είναι Κρήτη και ακόμα πιο στενά. Ότι δηλαδή η Ευρώπη είναι Κυπαρισσία, Άγιος Νικόλαος, Γαργαλιάνοι, Αρφαρά, Μεσσήνη.

Επιπλέον, επιτρέψτε μου να απαντήσω σε αυτούς που λένε ότι η Συνταγματική Συνθήκη γράφτηκε από κάποιους ανώνυμους γραφειοκράτες και ότι δεν υπήρχαν εκπρόσωποι, δεν εκφράστηκε δηλαδή η κοινωνία κατά τη διάρκεια της εγγραφής της Συνθήκης. Αυτό τουλάχιστον είναι ανακριβές. Γιατί η Συνθήκη γράφτηκε από μια Ευρωπαϊκή Συνέλευση αντιπροσώπων εκλεγμένων με άμεση και καθολική ψηφοφορία. Προτάσεις και ιδέες κατέθεσαν οι κοινωνικοί εταίροι, οι ακαδημαϊκοί φορείς και εκπρόσωποι της κοινωνίας των πολιτών στο πλαίσιο της ανοιχτής διαβούλευσης για το μέλλον της Ευρώπης.

Εμείς στην Ευρώπη να μην ξεχνούμε τι θεωρούμε δημοκρατία. Το σύστημα επιλογής αντιπροσώπων. Δια των αντιπροσώπων εκφράζεται η βούληση του ελληνικού λαού. Όταν λοιπόν τα πράγματα τα επεξεργάζονται δημοκρατικά εκλεγμένοι αντιπρόσωποι, αλλά συμμετέχει και η κοινωνία με τον παραπάνω τρόπο που ήδη εξέθεσα, πού είναι το έλλειμμα; Έπρεπε δηλαδή τετρακόσια ογδόντα εκατομμύρια Ευρωπαίοι πολίτες να επεξεργαστούν όλοι μαζί το Ευρωσύνταγμα, για να βεβαιωθούν πως έχει δημοκρατική νομιμοποίηση; Νομίζω πως υποτιμούμε το θεσμό των κοινοβουλίων σε όλο τον ευρωπαϊκό χώρο.

Για μένα το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα δεν είναι ένα νεκρό κείμενο. Επιδέχεται αναθεώρησης, τροποποιήσεων και βελτιώσεων. Όταν ωριμάσει η ευρωπαϊκή ιδέα και φύγουμε πια από τη στενή οπτική του κράτους-έθνους και όσο πιο πολύ γίνεται αυτό, τόσο πιο γενναίο θα γίνεται το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Από εμάς εξαρτάται, από τις δικές μας επιλογές, πόσο δηλαδή, θέλουμε να πάμε μπροστά ή θέλουμε να γίνουμε πιο συντηρητικοί. Εμείς θα το επιλέξουμε αυτό. Εμείς, οι Ευρωπαίοι.

Μέσα από το Ευρωσύνταγμα μας δίνεται η δυνατότητα να ακουστόμε, αν θέλουμε, και να νομοθετήσουμε, αφού με τη συμφωνία ενός εκατομμυρίου πολιτών από τα τετρακόσια ογδόντα εκατομμύρια μπορούμε να καταθέσουμε πρόταση νόμου. Για την Ελλάδα η ευρωπαϊκή προοπτική δεν ήταν ποτέ μόνο οικονομική. Ήταν σημαντικότερη η παράμετρος της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας. Εδώ γίνονται σημαντικά βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση και χρειάζονται ακόμη περισσότερα.

Πετυχαίνουν και κάτι ακόμα με τη Συνταγματική Συνθήκη, την αναβάθμιση του ρόλου του Ευρωκοινοβουλίου, αλλά και τη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Έτσι πετυχαίνουμε αυτό που επιδιώκαμε εμείς, οι πολίτες των εθνικών κοινοβουλίων. Η Ένωση μας ζητά να συμβάλουμε καθοριστικά στην επιτυχία των πολιτικών και στη διάδοση της πληροφόρησης προς τους πολίτες μας. Ο καινούργιος μας ρόλος βέβαια προϋποθέτει ότι και εμείς θα ξεφύγουμε πια από τη στενή καθημερινή θεματολογία της εσωτερικής μας κατανάλωσης.

Αφού το λέω αυτό θα ήθελα να υπογραμμίσω και δύο ακόμα σκέψεις: Το εσωτερικό πολιτικό σκηνικό έχει επηρεάσει αρνητικά την πρόθεση των Γάλλων να ψηφίσουν στο δημοψήφισμα

υπέρ του Ευρωσυντάγματος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Προς το παρόν. Το «ναι» δεν έχει ανοίξει ακόμα.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Ναι, προς το παρόν. Λέμε λοιπόν ότι σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις υπάρχει μια καταγεγραμμένη τάση να ψηφίσουν εναντίον. Νομίζω ότι είναι το 53% σήμερα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είναι 56%.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Το ποσοστό ανεβαίνει.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Έτσι εγώ τουλάχιστον διάβαζα στις τελευταίες σημειώσεις. Χάνεται λοιπόν η ευρωπαϊκή πολιτική και το δημοψήφισμα παίρνει διαστάσεις μιας ενδιάμεσης εσωτερικής αναμέτρησης πολιτικών δυνάμεων με τους πολίτες να στέλνουν ηχηρά, αλλά όχι ιδιαίτερα «ευρωσυνταγματικά» μηνύματα προς κάθε κατεύθυνση. Είναι μια ενδιάμεση πολιτική αναμέτρηση.

Μ' ενδιαφέρει να καταθέσω και κάποιες σκέψεις για την πλευρά του «όχι». Αυτοί που είναι εναντίον, δεν είναι αναγκαστικά εκείνοι που θέλουν περισσότερη Ευρώπη, καλύτερη Ευρώπη, πιο δημοκρατική Ευρώπη. Είναι και οι αντιευρωπαϊστές, που θέλουν περισσότερο κράτος-έθνος, θέλουν μεγαλύτερο μερίδιο εξουσίας, δεν έχουν τις ίδιες πολιτιστικές αξίες, είναι ευρωσκεπτικιστές.

Εμείς λέμε «ναι» και θέλουμε να γίνουμε ακόμα καλύτεροι. Λέμε «ναι» στις αξίες, στα ιδανικά μας, στην ευρωπαϊκή μας φυσιολογία, στην πολιτιστική μας κληρονομιά, που είναι ευρωπαϊκή-δυτική, ελληνορωμαϊκή κληρονομιά. Αν θέλουμε μια πιο σωστή Ευρώπη, αυτό να διδάξουμε στους πολίτες, την επιστροφή σε αυτές τις ρίζες.

Το ευρωπαϊκό Σύνταγμα ενισχύει σημαντικά τον κοινωνικό χαρακτήρα και την ποιότητα ζωής στην Ένωση. Θεσπίζονται η άρση ανισοτήτων μεταξύ ανδρών και γυναικών, η καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, η σταθερή προσήλωση της Ένωσης στη διατήρηση του κοινωνικού κράτους. Το Ευρωσύνταγμα θέλει την αειφόρο ανάπτυξη και τη βιώσιμη ανάπτυξη, ένα υγιές περιβάλλον. Προστατεύει τον καταναλωτή και ενσωματώνει πολιτικές για την έρευνα και την τεχνολογία, για την οικονομική και κοινωνική συνοχή, για την απασχόληση.

Θα ήθελα κλείνοντας τον πρώτο κύκλο των εισηγήσεων –και επειδή είναι και προχωρημένη η ώρα– να μιλήσω με κάθε ειλικρίνεια. Στη Βουλή το θέμα της συζήτησης είναι το Ευρωσύνταγμα. Δεν είναι η απογραφή, δεν είναι ο «Βασικός Μέτοχος», δεν είναι το ποιος θα κερδίσει τις επόμενες εθνικές εκλογές. Μιλάμε για την Ευρώπη και μόνο για την Ευρώπη, για την Ελλάδα, για την Ευρώπη, για το μέλλον που δεν περιμένει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε την κ. Καλαντζάκου, η οποία πραγματικά περιορίστηκε αυστηρά στην ημερήσια διάταξη και στην κύρωση της Συνθήκης. Είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό και ιδιαίτερα για μία νέα Βουλευτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τετάρτης 16 Μαρτίου 2005 και της Δευτέρας 4 Απριλίου 2005 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τετάρτης 16 Μαρτίου 2005 και της Δευτέρας 4 Απριλίου 2005 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 12.05' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τετάρτη 13 Μαρτίου 2005 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.